UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI

Filozofická fakulta

Katedra divadelních, filmových a mediálních studií

Bc. ADÉLA BERANOVÁ

Obor: Teorie a dějiny dramatických umění

HISTORICKÝ NÁSTIN KINOFIKACE MĚSTA ROŽNOV POD RADHOŠTĚM OD POČÁTKŮ PO SOUČASNOST

Historical development of movie theatres in Rožnov pod Radhoštěm since the beginning up to present

Diplomová práce

Vedoucí práce: Doc. Zdeněk Hudec Ph.D.

OLOMOUC 2013

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci vypracovala samostatně a uvedla veškerou použitou literaturu a prameny.

V Olomouci dne 25. 3. 2013

……..

Bc. Adéla Beranová

Velké poděkování patří vedoucímu diplomové práce Doc. Zdeňku Hudcovi, Ph.D. za metodické vedení, poskytnutí cenných rad a připomínek a trpělivost projevenou během konzultací. Dále děkuji Vlastě Novákové za zpřístupnění soukromého archivu rožnovského kina Panorama, Boženě Kořenkové za možnost nahlédnout do městských kronik a Lence Vičarové za poskytnutí materiálů T- klubu kulturní agentury, Pavlu Jakubíkovi, Luboru Kmentovi, Lence Vičarové, Ivu Marcinovi a Aloisi Pecháčkovi za ochotu odpovědět na mé dotazy. V neposlední řadě děkuji Mgr. Dagmar Zárubové za cenné připomínky a své rodině a přátelům za podporu.

OBSAH

1 ÚVOD 6

1.1 METODOLOGICKO-TEORETICKÝ ÚVOD 7
1.2 VYHODNOCENÍ PRAMENŮ A LITERATURY 15
1.3 STRUKTURA PRÁCE 17

2 ROŽNOV POD RADHOŠTĚM 19

3 KINOFIKACE 1918 – 1939 21

3.1 HISTORICKÝ KONTEXT KINOFIKACE NA ÚZEMÍ ČESKOSLOVENSKÉ REPUBLIKY 1918 – 1939 21
3.2 KINOFIKACE ROŽNOVA POD RADHOŠTĚM 1918 – 1939 26
3.2.1. KINO SOKOL 26
3.2.1.1 Ostatní kulturní činnost TJ Sokol Rožnov pod Radhoštěm 31
3.2.2 Souběžné snahy o získání kinematografické licence 32
3.2.3 Kino Orel 33
3.3 SHRNUTÍ FUNGOVÁNÍ ROŽNOVSKÝCH BIOGRAFŮ A NATÁČENÍ FILMŮ V OKOLÍ ROŽNOVA POD RADHOŠTĚM V MEZIVÁLEČNÉM OBDOBÍ 38
3.4 SROVNÁNÍ ROŽNOVSKÝCH KIN V INTENCÍCH KINOFIKACE NA ÚZEMÍ CELÉHO ČESKOSLOVENSKA 41
3.5 SROVNÁNÍ ROŽNOVSKÝCH KIN S OSTATNÍMI KULTURNÍMI AKTIVITAMI NA ÚZEMÍ MĚSTA 42

4 KINOFIKACE V OBDOBÍ PROTEKTORÁTU (1939 – 1945) 43

4.1 HISTORICKÝ KONTEXT KINOFIKACE NA ÚZEMÍ PROTEKTORÁTU ČECHY A MORAVA 1939 – 1945 43
4.2 KINOFIKACE ROŽNOVA POD RADHOŠTĚM 1939 - 1945 46
4.2.1 Kino Sokol (Radegast) 46
4.2.2 Kino Orel (Orion) 47
4.3 SROVNÁNÍ ROŽNOVSKÝCH KIN V INTENCÍCH KINOFIKACE NA ÚZEMÍ CELÉHO ČESKOSLOVENSKA 48
4.4 SHRNUTÍ ČINNOSTI ROŽNOVSKÝCH KIN A JINÝCH KULTURNÍCH AKCÍ V ROŽNOVĚ POD RADHOŠTĚM V OBDOBÍ PROTEKTORÁTU 49

5 KINOFIKACE PO 2. SVĚTOVÉ VÁLCE (1945 – 1970) 50

5.1 HISTORICKÝ KONTEXT KINOFIKACE NA ÚZEMÍ ČESKOSLOVENSKA 1945 – 1950 50
5.2 HISTORICKÝ KONTEXT KINOFIKACE NA ÚZEMÍ ROŽNOVA POD RADHOŠTĚM 1945 – 1950 54
5.2.1 Kino Sokol 54
5.2.2 Kino Orion 54
5.2.3 Nová budova kina 57
5.2.4 Snahy o zřízení kin v okolních obcích a evidence 16 mm projekčních přístrojů 59
5.3 HISTORICKÝ KONTEXT KINOFIKACE NA ÚZEMÍ ČESKOSLOVENSKA 1950 - 1960 60
5.4 KINOFIKACE ROŽNOVA POD RADHOŠTĚM 1950 – 1960 63

5.4.1 Kino Panorama 63
5.4.2 Kino SKP ROH 65
5.4.3 Letní kino 66
5.5 HISTORICKÝ KONTEXT KINOFIKACE NA ÚZEMÍ ČESKOSLOVENSKA 1960 - 1970 67
5.6 KINOFIKACE ROŽNOVA POD RADHOŠTĚM 1960 – 1970 68
5.6.1 Kino Panorama 68
5.6.2 Letní kino 71
5.7 SHRNUTÍ POSLEDNÍ ETAPY EXISTENCE KINA ORION. VZNIK NOVÉHO MĚSTSKÉHO KINA A HODNOCENÍ PRVNÍCH DVOU DESETILETÍ JEHO EXISTENCE 72
5.8 SROVNÁNÍ ROŽNOVSKÝCH KIN V INTENCÍCH KINOFIKACE NA ÚZEMÍ CELÉHO ČESKOSLOVENSKA 73
5.9 OSTATNÍ KULTURNÍ AKTIVITY NA ÚZEMÍ MĚSTA V LETECH 1945 - 1970 75

6 KINOFIKACE 1970 – 1989 77

6.1 HISTORICKÝ KONTEXT KINOFIKACE NA ÚZEMÍ ČESKOSLOVENSKA 1970 – 1989 77
6.2 KINOFIKACE ROŽNOVA POD RADHOŠTĚM 1970 – 1989 78
6.2.1 Kino Panorama 78
6.2.2 Kino SKP ROH 84
6.2.3 Letní kino 84
6.3 SHRNUTÍ ČINNOSTI KINA PANORAMA V LETECH 1970 – 1989 85
6.4 SROVNÁNÍ KINA PANORAMA V INTENCÍCH KINOFIKACE NA ÚZEMÍ CELÉ REPUBLIKY 86
6.5 OSTATNÍ KULTURNÍ AKTIVITY NA ÚZEMÍ MĚSTA V LETECH 1970 – 1989 86

7 KINOFIKACE 1989 – 2012 89

7.1 HISTORICKÝ KONTEXT KINOFIKACE NA ÚZEMÍ ČESKOSLOVENSKA 1989 – 2012 89
7.2 KINOFIKACE ROŽNOVA POD RADHOŠTĚM 1989 – 2012 91
7.2.1 Kino Panorama 91
7.2.2 Letní kino 100
7.3 SHRNUTÍ FUNGOVÁNÍ KINA PANORAMA 1989 – 2012 102
7.4 SROVNÁNÍ ROŽNOVSKÝCH KIN V INTENCÍCH KINOFIKACE NA ÚZEMÍ CELÉHO ČESKOSLOVENSKA 103
7.5 OSTATNÍ KULTURA NA ÚZEMÍ ROŽNOVA POD RADHOŠTĚM 1989 - 2012 104

8 PRÁVNÍ NORMY VZTAHUJÍCÍ SE K VÝSTAVBĚ A PROVOZU KIN 107

9 ZÁVĚR 111

10 SUMMARY 115

11 SEZNAM POUŽITÝCH PRAMENŮ A LITERATURY 116

12 SEZNAM TABULEK A PŘÍLOH 124

13 SEZNAM FILMŮ A KNIH CITOVANÝCH V KAPITOLÁCH 3 – 7 127

14 ANOTACE 130

15 TABULKY NÁVŠTĚVNOSTI A TRŽEB KINA PANORAMA V LETECH 1963 – 1969, 1979 – 1981, 1985 – 1999, 2003 - 2007 131

16 PŘÍLOHY 146

1 ÚVOD

Cílem diplomové práce je chronologicky zmapovat historii a vývoj kin v Rožnově pod Radhoštěm od počátků po současnost na pozadí obecného fungování kinematografie na území Československa. V rámci zkoumání jednotlivých rožnovských kin se pozornost zaměří na technické, ekonomické, personální aspekty a speciální projekce vybočující ze standardního programu.

První stálé kino v budově Léčebného (Lázeňského) domu bylo v Rožnově otevřeno v lednu 1919 ve vlastnictví TJ Sokol. O třináct let později získalo stálou licenci kino Orel, které zajišťovalo kulturní vyžití ve městě téměř nepřetržitě až do roku 1951, kdy byl zahájen provoz nového Kina, v roce 1970 přejmenovaného na kino Panorama, které existuje na území města dodnes. Kromě těchto stálých kin fungovalo ve městě od roku 1960 letní kino v areálu přírodního amfiteátru na Pálkovni, od roku 1992 letní kino Stadion v areálu fotbalového hřiště.

Dnes leží kinofikace města Rožnov pod Radhoštěm na rozcestí. Již od konce roku 2007 se plánuje rozsáhlá rekonstrukce kina Panorama na nové víceúčelové kulturní zařízení, které zlepší celkovou kulturní úroveň města. Návrh na přebudování se však stále nedaří zrealizovat, zejména kvůli nedostatku financí. V práci bude tento projekt rovněž reflektován. Blíže se pozornost zaměří na vývoj projektu v průběhu let, stavební návrh a cíle, kterých chtějí autoři plánu skrze nové kulturní centrum dosáhnout. K lepší orientaci v této části poslouží informace získané z rozhovorů s ředitelkou kulturní agentury T klubu Lenkou Vičarovou, která se projektem přestavby intenzivně zabývá, a Luborem Kmentou, městským zastupitelem a členem městské rady.

Díky rozsáhlému časovému období, které práce reflektuje, je možné kromě popsání fungování jednotlivých kin učinit srovnání důležitosti kina, technické vybavenosti a návštěvnosti v různých dějinných etapách. I když až do roku 1952 nemáme přesné údaje o návštěvnosti, dozvídáme se ji alespoň z novinových článků nebo dopisů. Zatímco do 50. let bylo posláním kina diváky nejen bavit, ale rovněž seznamovat s aktuálním děním doma i v zahraničí, od roku 1953 převzala tuto funkci televize a v tomto důsledku začala návštěvnost kin soustavně klesat. Po roce 1989 se stal pokles návštěvnosti ještě více patrným a to zejména díky rozšíření programové nabídky televize.

Vzhledem k faktu, že se diplomová práce zabývá tématem, které nebylo dosud systematicky zkoumáno a zpracováno, leží její přínos ve zjištění, utřídění a zapsání nových faktografických poznatků. Ty jsou čerpány zejména ze zdrojů Okresního archivu Vsetín,

kronik města Rožnov pod Radhoštěm a archivu kina Panorama. Text v příloze rovněž obsahuje přepisy rozhovorů. Výzkum kinofikace Rožnova pod Radhoštěm je doplněn obecnými informacemi z knih, časopiseckých a novinových článků o dějinách československé kinematografie, respektive kinofikace. Záměrem práce je tedy zmapovat blíže neprobádané odvětví rožnovské historie, popsat filmově-kulturní ovzduší města a také přispět k mapování lokální kinematografie. Nad tím, do jaké míry poskytují práce regionálních historiků přínos oboru filmové vědy a historie se zamýšlí Jindřich Růžička ve svém příspěvku *O podílu regionálních historiků na dějinách kinematografie* ve sborníku *Filmový sborník historický 2. 90 let vývoje čs. kinematografie - příspěvky z konference*. *„Pro ty, kdo spatřují v dějinách filmu v prvé řadě uměnovědnou disciplínu, musí být předem jasné, že regionální historik vzhledem k povaze svých pramenů přinese asi málo poznatků z hlediska uměnovědného, zato pomůže po mnoha stránkách doplnit a zkonkrétnit obraz vývoje myšlení o filmu a začleňování filmu do konkrétních společenských souvislostí.“*[1]

Práce může posloužit laické i odborné veřejnosti, zájemcům o historii a kulturní dějiny Rožnova pod Radhoštěm, ale i odborníkům v oblasti regionální kinofikace.

1.1 Metodologicko-teoretický úvod

V této kapitole seznamujeme s uplatněnými metodologickými a teoretickými postupy. Cílů práce bude dosaženo pomocí heuristického výzkumu, poznatků nové filmové historie, metod orální historie a komparativní analýzy.

Heuristická metoda je objevitelská metoda[2], která hledá nové poznatky ne z hypotéz, ale z jevů. Jako heuristické metody jsou někdy označovány metody řešení problému využívající neúplnou indukci, analogii a zevšeobecňující poznatky řešitele. Rozlišuje se fáze konstruktivní (tvorba variant řešení) a zlepšovací (zdokonalování, racionalizační, optimalizační). Jako heuristiku lze také označit každou artikulaci postupu, která snižuje počet pokusů a omylů k dosažení požadovaného výsledku či řešení nějakého problému.[3] Jedna z heuristických metod je i historická metoda. Ta je realizována na základě sledování pohybu, vzniku, vývoji a zániku konkrétního předmětu výzkumu. Cílem této metody je shromáždit a zaznamenat veškeré dostupné údaje o zkoumaném

[1] RŮŽIČKA, Jindřich. O podílu regionálních historiků na dějinách kinematografie. In *Filmový sborník historický 2. 90 let vývoje čs. kinematografie - příspěvky z konference*. Praha: Čs. filmový ústav, 1991, s. 89–106.

[2] SLOUKOVÁ, Danica. *Metodologie vědy – heuristiky doplňující metody* [online]. Gsg Praha [citováno 18. 12. 2011]. Dostupné z WWW: <http://www.gsgpraha.cz/~sloukova/mjs/mvedy/3heurist.htm>.

[3] Tamtéž.

problému, ať už z primárních pramenů, nebo sekundární literatury, seřadit je chronologicky a vyvodit příslušné závěry.[4]

Tato metoda poskytne faktický základ práce, od něhož se budou odvíjet další metodické postupy, a bude v práci díky jejímu faktografickému ladění zohledněna nejvíce, a to zejména v části o historii rožnovské kinofikace. Základem práce je najít, shromáždit a uspořádat veškeré dostupné materiály o historii kin v Rožnově pod Radhoštěm. K tomuto účelu poslouží zejména Národní okresní archiv Vsetín, v němž vyhledáme prameny týkající se provozu kin (žádosti o poskytnutí a prodloužení licencí, technologického zařízení, údaje o personálu, podklady o návštěvnosti a tržbách, dobové fotografie…), z kronik a pamětních knih určíme vznik, vývoj a zánik jednotlivých kin, jejich funkci pro kulturní dění ve městě a načerpáme informace o aktivitách konaných v kině a vybočujících z klasického programu. Z novin *Lubina* se dozvíme informace o pořádaných filmových představeních a návštěvnosti. Kroniky města uložené na Městském úřadě Rožnova pod Radhoštěm nám poskytnou informace od roku 1991 do roku 2006. Dalším faktografickým zdrojem jsou i materiály, které během funkce ředitelky kina (1972-2007) nashromáždila Vlasta Nováková a má je uloženy ve své soukromé sbírce, kterou nám ochotně zpřístupnila. Materiály dokumentující plánovaný projekt nového multikulturního centra jsou uloženy v kulturní agentuře T-klub, kde jsme díky ochotě ředitelky T klubu Lenky Vičarové měli možnost do nich nahlédnout. Shromážděním odborné literatury a pramenů o historii kinofikace v daném období na území České republiky se nám naskytne možnost komparace rožnovských kin v celorepublikovém kontextu. Na základě literatury o městě Rožnov pod Radhoštěm vznikne první kapitola, ve které přiblížíme město a jeho kulturně-hospodářské zázemí v minulosti a dnes.

Předkládanou práci lze zařadit do konceptu nové filmové historie z několika důvodů: opírá se o studium primárních archivních materiálů a využívá nejen kinematografických dějin, ale také dějin ekonomických, technologických a sociálních.

Metodologická východiska nové filmové historie jsou spjata se třemi základními publikacemi: antologií zahraničních studií s příznačným názvem *Nová filmová historie* (Petr Szczepanik, 2004), *Film History: Theory and Practise* (Robert Allen & Douglas Gomery, 1985), kde nalezneme oddíl věnovaný postupům při aplikaci nové filmové historie na regionální výzkum a případovou studii kina v Milwaukee a sborníkem

[4] BARTOŠ, Josef. *Metodika a technika historické práce*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1982. S. 12-13.

domácích textů s tématem lokální kinematografie *Kinematografie a město. Studie z dějin lokální filmové kultury* (Pavel Skopal, 2005).

Petr Szczepanik si ve své antologii dává za cíl vytvořit dílčí přehled současného myšlení o filmu. Vychází z přednášek předních světových historiků a teoretiků filmu, které se konaly na půdě Ústavu pro film a audiovizuální kulturu. Sborník mapuje základní východiska, kategorie, pojmy a postupy současného historického myšlení o filmu, přičemž texty byly vybírány z okruhu autorů nové filmové historie a archeologie médií, kteří na film nahlíží především v duchu jeho dějin, jež souvisí i s ostatními aspekty nejen čistě filmovými. V první části výboru jsou zařazeny metodologické texty reflektující současnou filmovou historiografii, v druhé části jsou analýzy určitého historického problému na pozadí obecnější metodologické reflexe.[5] Pro náš výzkum je důležitá zejména studie *Staveniště filmové historie: sociálně kulturní praxe* Michéle Lagnyové, která zde rozvádí myšlenky programu kulturní historie. Ta se zaměřuje na určitý fenomén v jeho lokálních spojitostech a dbá na jeho důslednou kontextualizaci (zdůrazňuje vztah mezi privilegovaným textem a např. politickým nebo sociálním kontextem). Vyústěním bádání je určitá mikro-historie.[6] Kulturní praktiky jsou přesně definovány jako místo, *„..kde se protínají motivace různých řádů (přiznané záliby i tajné tužby), afektivní i intelektuální kořeny, institucionální i ekonomické tlaky. Stále se utvářející sektory kulturní historie kinematografie jsou tedy nejasně vymezené a často se prolínají, protože jejich význam spočívá právě ve hře vzájemných vztahů.“*[7] Tento přístup se rovněž odráží v naší práci, jelikož je zaměřena na studium mikro-historie (hranice města) a zároveň je v něm důležitá kontextualizace kina s dalšími aspekty, ať už kulturními, ekonomickými, technickými nebo sociálními.

Z publikace *Film History: Theory and Practise* je pro náš výzkum nejpodstatnější oddíl věnovaný postupům při aplikaci nové filmové historie na regionální výzkum. Autoři se rovněž zabývají městy (viz případová studie kina v Milwaukee) a je zde uveden i seznam dalších doporučených zdrojů. Allen a Gomery nahlíží na dějiny kinematografie čtyřmi základními přístupy – sociálním, technologickým, ekonomickým a estetickým. Při našem výzkumu využijeme tři z těchto postupů. Na jejich základě zformulujeme otázky (některé z nich zformulovali již samotní autoři), na které v rámci práce budeme hledat

[5] SZCZEPANIK, Petr. *Nová filmová historie: Antologie současného myšlení o dějinách kinematografie a audiovizuální kultury.* Praha: Herrmann & synové, 2004. S. 9-11. ISBN 80-239-4107-0.

[6] Tamtéž, s. 47.

[7] Tamtéž, s. 48.

odpovědi. Otázky formulované samotnými autory jsme rozšířili o naše otázky z několika důvodů. Jedním důvodem bylo zaměření práce, které jsme si určili v jejím úvodu, a které se s otázkami položenými autory z části rozcházelo, dalším důvodem bylo částečné upravení otázek vzhledem k charakteru zdrojů, které o rožnovských kinech existují. V nich nebylo možné najít odpovědi na některé otázky Allena a Gomeryho, naopak jsme našli informace o chodu kin, které neodpovídaly na již zformulované otázky, ale byly přínosné pro naši práci, proto jsme si díky nim zformulovali další otázky. Pohled na estetické dějiny nevyužijeme, protože se neslučují s cílem naší práce (cílem naší práce není zkoumat estetické kvality filmů promítaných v rožnovských kinech, navíc získání kopií všech filmů zde promítaných by bylo v časovém intervalu určeném na tvorbu práce prakticky nemožné).

1. Sociální historie - Kde se kina nacházela? Kdo stál v jejich čele a jak svou osobností ovlivňoval chod kina? Jak se měnil počet zaměstnanců rožnovských kin v průběhu let? Jaké byly konkurenční kulturní nabídky ve městě?
2. Technologická historie – Jaká technika byla v kině využívána? Jaké technické podmínky muselo kino splňovat? Jakým způsobem byly zaváděny technické změny v kině? Jak byl provoz kin ovlivněn prostorem, ve kterém se promítalo?
3. Ekonomická historie – Kdo vlastnil místní kino? Jaké marketingové strategie byly používány pro zajištění ekonomické rentability kina? Jaké bylo vstupné? Jaká byla skladba programu? Kdy probíhaly projekce? Jaká byla roční návštěvnost kina?

Otázky sociální historie se vztahují k upřesnění funkce kina, jeho ovlivnění osobnostmi zde působícími a jeho začlenění v rámci sociální sítě kultury města. Naše původní otázky, které byly stanoveny v intencích výzkumu nové filmové historie na základě otázek Allena a Gomeryho, jsou: **Kdo stál v čele kina a jak svou osobností ovlivňoval jeho chod?** Tuto otázku zařazujeme kvůli lepšímu porozumění daným programovým strategiím a směřování kina. Vlasta Nováková (ředitelka kina Panorama 1972-2007) a Pavel Jakubík (2008- dodnes) se budou moci ke svým cílům a případně jejich naplnění vyjádřit v rozhovoru. Bližší specifikace rozhovorů viz orální historie, str. 13 – 14. **Jak se měnil počet zaměstnanců rožnovských kin v průběhu let?** Výzkumem, jak se měnil počet zaměstnanců kina v průběhu let, můžeme vysledovat jednak jeho důležitost v kultuře města (jelikož kino patří město, jsou také jeho zaměstnanci placeni z městských dotací), tak také technickou vybavenost kina a dle toho se odvíjející nutný

počet zaměstnanců. **Jaké byly konkurenční nabídky ve městě?** Vzhledem k množství možností uměleckého vyžití v dané době okomentujeme návštěvnost kin a zájem publika o „pohyblivé obrázky“. Otázkami technologické historie budeme hledat odpovědi na technické zázemí rožnovských kin v komparaci s technickými normami platnými v dané době. Kromě otázek stanovených Allenem a Gomerym jsme opět zařadili i naše vlastní: **Jaké technické podmínky muselo kino splňovat?** Díky rozsáhlým pramenným informacím o počtu sedaček, hasičských přístrojů apod. jsme se rozhodli tuto otázku zařadit, protože se zejména v raném období provozu kin jednalo o důležitý aspekt existence. **Jak byl provoz kin ovlivněn prostorem, ve kterém se promítalo?** Tato otázka vyžaduje interdisciplinární zkoumání, ve kterém nám budou nápomocny nejen archivní materiály, ale rovněž knihy týkající se historie města Rožnov pod Radhoštěm. Rožnovská kina neměla vždy svou samostatnou budovu, například hned první stálé kino sdílelo své sídlo s divadlem a budova dříve sloužila jako prostor klimatických lázní. Ekonomická historie se bude vztahovat k otázkám ekonomické stability, prostředků k jejímu dosažení (skladba programu atd.) a jejímu ovlivňování vlastníky kin. I zde jsme otázky doplnili o naši vlastní. **Jaká byla roční návštěvnost kina?** Záznamy o návštěvnosti sice nejsou známy ze všech let, zejména v 1. polovině 20. století jsou velmi útržkovité, přesto můžeme vypozorovat, jak se návštěvnost v průběhu let měnila a jestli se tak dělo v souladu s celorepublikovým trendem či nikoli.

Sborník Pavla Skopala *Kinematografie a město. Studie z dějin lokální filmové kultury* sdružuje texty týkající se z valné většiny (kromě příspěvku Petra Szcepanika o Zlíně) města Brna a tamní sítě biografů (včetně jejich kulturních vlivů a osobností ovlivňujících tamní filmovou kulturu) v období před druhou světovou válkou. Metodickým východiskem propojujícím jednotlivé kapitoly je koncept Florise Paalmana, který shrnuje v kapitole *Město jako kinematografická síť.* Výzkum decentralizuje, kina podle něj nemají být zkoumána jednotlivě, ale jako součást mediální sítě. Síť vytváří kulturní prostředí, v širším smyslu kulturní ekologii, jež zahrnuje i mediální ekologii. Takovéto uvažování umožňuje promýšlet spojení mezi kulturními fenomény (ačkoliv jsou odlišné, na systémové úrovni jsou provázány), které byly dosud studovány odděleně.[8] Důležitým pojmem je transmise, čímž je míněno, že různé filmy vzniklé na území jednoho města (v tomto případě Rotterdamu) tvoří celkový obraz města. Tyto filmy můžeme pojímat jako uzly sítě, mezi nimiž existuje silné spojení, a to z hlediska obsahu a produkce. Toto spojení je zásadní, neboť proměňuje mediální praxi v otázku komunikace mezi různými činiteli

[8] SKOPAL, Pavel (ed.). *Kinematografie a město. Studie z dějin lokální filmové kultury*. Brno: Masarykova univerzita v Brně, 2005. S. 11-20. ISBN 80-210-3913-2.

a sociálními jednotkami.[9] Předkládaná práce je obdobně postavena na systému sítě. Prostřednictvím pochopení širších souvislostí (ekonomická, kulturní situace ve městě, technické možnosti města, personální a územní předpoklady) a vztahů mezi jednotlivými systémy snáze pochopíme fungování kin v dané době na území města Rožnov pod Radhoštěm. Nejvíce patrný je koncept sítě od roku 1948 do roku 1989, kdy provoz kina spadal pod Správu státních kin (ostravskou pobočku), která ovlivňovala nejen programovou složku, ale určovala rovněž pracovníky kina.

Lokální dějiny kinematografie, v dnešní době jeden z nejvýrazněji se prosazujících oborů filmové historie, umožňují získávat poznatky „lokálně specifické“, na druhou stranu i ty, které významně ovlivňují „všeobecné“ dějiny kinematografie. Příčiny tohoto zájmu jsou často spojovány s novou filmovou historií a jejím důrazem na zkoumání primárních pramenů a realizací mikrohistorických studií, i když se mikrohistorická témata řešila ještě před nástupem NFH, jen se tak nepojmenovávaly.[10] Kinematografii můžeme vymezit jako soubor složitých, na sebe vzájemně působících systémů *„mezilidské komunikace, obchodních praktik, sociální interakce, uměleckých možností a technologie“.*[11] Proto se nová filmová historie nesoustředí pouze na dějiny ryze kinematografické, ale kříží badatelské metody (pozorování, měření, experiment, indukce, dedukce, heuristika, srovnání, specifikace, modelování…) a do svého výzkumu začleňuje i dějiny ekonomické, technologické, politické, sociologické. Jejich analýza slouží k pochopení komplexních vývojových procesů filmového průmyslu, především ekonomiky, distribuce a uvádění.[12] *„K využití se tedy nabízí široká škála nefilmových pramenů od státních nařízení a zákonů formujících podobu distribuce a uvádění filmů, přes rozličné reklamní materiály, dokumenty o stavebních a technických úpravách kin, kulturní přehledy a tisk, rozbory hospodářské činnosti, komplexní rozbory práce s filmem zahrnující návštěvnost, tržby a divácké preference až po dokumenty typu soukromé korespondence, dotazníků a vzpomínek bývalých funkcionářů pro oblast kultury, zaměstnanců nebo vedoucích kin.“*[13]

---

[9] SKOPAL, Pavel (ed.). *Kinematografie a město. Studie z dějin lokální filmové kultury*. Brno: Masarykova univerzita v Brně, 2005. ISBN 80-210-3913-2.

[10] Tamtéž, s. 5.

[11] SZCZEPANIK, Petr. Nová filmová historie, kulturní dějiny a archeologie médií. In: Petr Szczepanik (ed.): *Nová filmová historie*: *Antologie současného myšlení o dějinách kinematografie a audiovizuální kultury.* Praha: Hermann & synové, 2004. S. 21; srov. Allen, Robert C. – Gomery, Douglas (1985): *Film History. Theory and Practice.* New York: McGraw Hill, s. 37.

[12] SZCZEPANIK, Petr. *Nová filmová historie: Antologie současného myšlení o dějinách kinematografie a audiovizuální kultury.* Praha: Herrmann & synové, 2004. S. 21. ISBN 80-239-4107-0.

[13] TRNKA, Jan. *Jihlavská kina v letech 1968 – 1977*: Mezi atrakcí, ideologií a uměním. Bakalářská práce. Filozofická fakulta Muni. Brno: Masarykova univerzita v Brně, 2010. S. 7.

Orální historie je metoda, s jejíž pomocí se badatel dobírá nových informací a poznatků skrze ústní sdělení osob, které byly účastníky či svědky určité události či procesu, který badatel zkoumá, nebo osob, které mohou náš výzkum svými individuálními prožitky, postoji a názory obohatit.[14] S ohledem do praxe se jedná o nahrávaný rozhovor vedený systémem otázka - odpověď zaznamenávaný tazatelem, který má určité povědomí o tázaném problému a odpovídající osobě.[15] Tvůrce projektu by měl být už při zahájení projektu orientován v oblasti zkoumaného problému a podle toho si zvolit respondenty. V naší práci budou použity rozhovory s bývalou ředitelkou kina Vlastou Novákovou a současným ředitelem Pavlem Jakubíkem o stavu kina Panorama od 70. let dodnes, s promítačem kina Panorama, který v kině působí už od roku 1963 Aloisem Pecháčkem a s ředitelkou kulturní agentury T klub Lenkou Vičarovou a zástupcem města a členem městské rady Luborem Kmentou o projektu přestavby místního kina. V rozhovorech tedy budeme uplatňovat tři soubory otázek (viz přepis rozhovorů). Pro pracovníky kina Vlastu Novákovou a Pavla Jakubíka to budou otázky týkající se provozu kina, programových strategií, vývoje návštěvnosti a podpory kina ze strany města (popřípadě státu), pro Lenku Vičarovou a Lubora Kmentu otázky týkající se projektu multikulturního centra, konkrétně zrodu návrhu, kroky podnikané pro jeho přijetí a cíle, kterých by chtěl dosáhnout a pro Aloise Pecháčka zejména otázky týkající se technického zázemí kina a kina SKP ROH, kde také působil. Funkcí orální metody je ozřejmit fakta, která nebylo možné dohledat v pramenech, popřípadě jsou sporná. Zejména u provozu kina v době před rokem 1989, kdy existující materiály mohly být ovlivněny socialistickou cenzurou, budou odpovědi dotvářet celkový obraz programové strategie kina Panorama. Orální metodu použijeme rovněž ke komparaci. Komparační metoda bude využita při zhodnocení stanovisek T klubu - kulturní agentury (Lenky Vičarové) a zastupitelstva města Rožnova (Lubora Kmenty) na projekt multikulturního centra a v rozdílech provozu kina za Vlasty Novákové a Pavla Jakubíka.

Rozhovor by se zpravidla měl rozložit do dvou schůzek, přičemž první je spíše seznamovací a vyprávění záleží víceméně na narátorovi, druhý rozhovor je v režii tazatele. Ten se ptá na věci z prvního rozhovoru, aby je mohl blíže specifikovat, přičemž je žádoucí, aby odpovědi z prvního rozhovoru byly, pokud je to možné, fakticky ověřeny. Rozhovory by se měly odehrávat na místě vybraném dotazovaným, aby se cítil pohodlně a mohl

[14] VANĚK, Miroslav a kol. Orální historie. *Metodické a technické postupy*. Olomouc: Univerzita Palackého, 2003. S. 5 – 8. ISBN 80-244-0718-3.

[15] MÜCKE, Pavel &VANĚK, Miroslav & PELIKÁNOVÁ, Hana. *Naslouchat hlasům paměti*. Praha: Ústav pro soudobé dějiny AV, 2008. S. 11-12. ISBN 978-80-7285-089-1.

se plně soustředit na otázky.[16] Naše rozhovory se budou rozhovory odehrávat na těchto místech: s Lenkou Vičarovou v kanceláři T klubu - kulturní agentury, s Vlastou Novákovou a Luborem Kmentou v jejich domácnostech. S Pavlem Jakubíkem se kvůli časové vytíženosti rozhovor uskuteční prostřednictvím e-mailové korespondence, s Aloisem Pecháčkem pomocí písemné korespondence. Následný přepis by měl zachytit přesný smysl a obsah rozhovoru, stylistická a jazyková specifika narátora, pod čarou nebo v závorce specifické události, které rozhovor ovlivnily (přerušily, zabránily ve srozumitelnosti atd.).[17]

Další z námi užitých metod je metoda analytická. Analýza patří mezi obecně teoretické vědní metody, které mají univerzální použití ve vědeckém výzkumu. Obecně je analýza rozkladová metoda, v jejímž rámci je daný celek dekomponován na jednotlivé části a ty jsou poté blíže zkoumány.[18] Metodický postup při použití analytické metody je následující:

1. Definujeme předmět zkoumání – vykonáme výzkum vzniku, provozu a zániku jednotlivých kin, jejich technického vybavení, vyhodnotíme ekonomické aspekty (návštěvnost, promítací časy, ceny vstupného…), atd.
2. Stanovíme výzkumné cíle – chronologicky zmapujeme historii a vývoj jednotlivých kin a vyhodnotíme společné a odlišné rysy.
3. Provedeme volbu podstatných prvků zkoumaného předmětu s ohledem na výzkumné cíle - při zkoumání jednotlivých kin svou pozornost zaměříme na ekonomické, technické, kulturní a personální aspekty.
4. Analyzujeme roli prvků s ohledem na předmět zkoumání – uskutečníme kritické vyhodnocení dostupných pramenů a informací, následně z nich vyvodíme příslušné závěry. Provedeme analýzu ekonomických, technických, kulturních a personálních aspektů a určíme jejich roli v provozu kin.

Volba zkoumaných prvků v analýze závisí na implicitním výběru, tedy předmětu zkoumání, jeho cílech, ale rovněž na výzkumníkovi, kterého mohou ovlivňovat mnohé

[16] VANĚK, Miroslav a kol. Orální historie. *Metodické a technické postupy*. Olomouc: Univerzita Palackého, 2003. S. 21 – 36. ISBN 80-244-0718-3.

[17] Tamtéž, s. 36.

[18] OCHRANA, František. *Metodologie vědy: Úvod do problému*. Praha: Karolinum, 2009. ISBN 978-80-246-1609-4.

faktory, např. jeho zkušenosti nebo erudice. Analýza vyústí v detailní prozkoumání jednotlivých prvků, jejich vlivu na celek a vzájemných vztahů. Na základě analýzy jsou poté definovány syntetické závěry (na základě syntézy).[19]

Analytických metod bude použito ve všech kapitolách týkajících se historie kinofikace města Rožnov pod Radhoštěm. Období počátku kinofikace Rožnova (tzn. od roku 1918 do roku 1945), o kterém neexistuje velké množství pramenů, bude z hlediska komparativní analýzy srovnáváno v intencích obecných dějin kinematografie na našem území v dané době a dojde ke komparaci kin a jiných kulturních zařízení, popřípadě akcí na území města. Srovnání s ostatními kulturními aktivitami je důležité pro objasnění návštěvnosti a výběru programové skladby kin; jinými slovy týká se především ekonomických aspektů. Tento aspekt bude komparován i v dalších obdobích, důležitou roli hraje také v době plánovaného hospodářství v éře socialismu. Od roku 1951 funguje v Rožnově pod Radhoštěm stálé kino, od roku 1970 nesoucí název Panorama, dominantním cílem komparativní analýzy od tohoto roku bude srovnání technického vybavení, personálního složení a ekonomických aspektů fungování kina Panorama v průběhu let a srovnání ekonomických (návštěvnost, cena vstupného) a technických (promítací vybavení, počet sedadel v sále) kina Panorama se stavem kinofikace v Československu. V poslední části týkající se současné doby bude provedena komparativní analýza současného stavu kina a plánu stavby nového multi-kulturního centra (architektonické změny, technické vybavení, změny v dramaturgii).

1.2 Vyhodnocení pramenů a literatury

V intencích přístupu nové filmové historie (a také proto, že samostatná publikace ani studie o historii rožnovských kin dosud nevyšla) je v této práci kladen důraz především na výzkum primárních pramenů, s jejichž pomocí lze ozřejmit kulturněhistorický kontext činnosti rožnovských kin. Jakým způsobem budou použité materiály zpracovány, bylo uvedeno již v předcházející kapitole *Metodologicko-teoretický úvod*.

Pramennou základnu tvoří materiály ze Státního okresního archivu Vsetín. Archivní fondy týkající se provozu kin mezi lety 1918 – 1938 obsahují převážně informace o udělování a prodlužování licencí, dokumentaci stavebních plánů a kolaudací, nařízení o provozování kinematografických produkcí či soupisy nutného technického zázemí.

[19] OCHRANA, František. *Metodologie vědy: Úvod do problému*. Praha: Karolinum, 2009. ISBN 978-80-246-1609-4.

Problematické bylo získávání informací zejména z let protektorátu, dokumenty týkající se zmíněného období lze nalézt jen sporadicky. O založení kina Sokol v roce 1918 (první stálé kino na území města) a jeho provozu se dozvídáme ze zápisů schůzí městské rady. Některé dokumenty pocházející z doby protektorátu byly psány v německém jazyce, v textu je proto využíván vlastní překlad autorky. Situace od roku 1945 je znatelně lepší. Projekt stavby nového Kina, který započal roku 1948, byl součástí celonárodního rozvoje staveb kinosálů, proto existuje i podrobnější dokumentace. Pramennou základnou pro období od roku 1977 nám byl soukromý archiv ředitelky kina Panorama v letech 1972 – 2007 Vlasty Novákové. Ta má uložené velké množství materiálů týkajících se technických kontrol, evidence zaměstnanců, vstupného do kina, návštěvnosti, programů atd.

Dalším zdrojem informací byly kroniky města Rožnov pod Radhoštěm uložené jak v Okresním archivu Vsetín (1939 – 1948, 1985 – 1990), tak na obecním úřadě (1991 - 2006). Kroniky z let 1949 – 1984 se nedochovaly, materiály od roku 2007 ještě nebyly zpracovány.

Zdrojem informací nám byly rovněž noviny *Lubina: lidový list pokrokový věnovaný zájmům Valašska a Lašska*, které vycházely mezi lety 1913 – 1938 (s výjimkou let 1916 – 1918). Redakce nejprve sídlila na Prostřední Bečvě, v letech 1920 – 1929 v Rožnově pod Radhoštěm a zbylé desetiletí ve Valašském Meziříčí. Do roku 1927 se kulturní informace týkají převážně divadel, od roku 1927 byla zavedena rubrika „Divadelní hlídka“, od poloviny roku 1928 rubrika „Divadlo – Film“, ve které se každý týden objevovaly krátké upoutávky na promítané filmy, od roku 1933 „Divadlo – Film – Umění“. Co se týče recenzí, jediná obsáhlejší vyšla v *Lubině* v listopadu 1927 na film *Ben Hur*. Od roku 1933 se v novinách sporadicky objevovaly i zprávy o dění v kinematografii v celé Československé republice a ve světě, např. zavedení zvuku, nejvyšší návštěvnost filmů té doby nebo článek o londýnském automatickém kinu z 30. listopadu 1934. Dalším zdrojem byly také informace ze čtrnáctideníku *Spektrum Rožnovska*, který vychází od února roku 1991 a jehož vydavatelem je T klub - kulturní agentura. Noviny jsou prodávány v trafikách, roznášeny místními kameloty a od konce roku 1993 byla zahájena také distribuce novin na základě předplatného. V prvních deseti ročnících *Spektra* se informace o kině objevují jen zřídka, především pak ve formě upoutávek na Filmový klub nebo různé filmové přehlídky. Později se zde kromě zmíněných upoutávek objevují i rozhovory se zaměstnanci kina (promítačem Aloisem Pecháčkem, ředitelkou Vlastou Novákovou, provozním manažerem a dramaturgem Pavlem Jakubíkem) a také články týkající se přestavby kina a jejího průběhu. V současné době je v každém čísle sloupek „Filmový

tip řadového diváka“ upozorňující na film, který se v následujících 14 dnech bude v kině promítat, a jednou měsíčně upoutávka na Filmový klub.

Sekundární literaturu lze rozdělit na literaturu zaměřující se na město Rožnov pod Radhoštěm, literaturu týkající se obecných dějin kinematografie a literaturu spjatou s metodologií a vypracováním odborného textu. Zdrojem těchto knih byla Vědecká knihovna v Olomouci a Městská knihovna v Rožnově pod Radhoštěm. V práci bylo využito také internetových zdrojů.

Do první kategorie řadíme knihy využité zejména v první kapitole týkající se Rožnova pod Radhoštěm. Jedná se o knihy: *Biografie okresu Vsetín* (Eva Musilová), *Historie a současnost podnikání na Vsetínsku, Valašskomeziříčku a Rožnovsku* (Ladislav Baletka), *Okres Vsetín* (Vladimír Nekuda), *Rožnov pod Radhoštěm ve starých pohlednicích* (Ladislav Nezdařil, Zdeněk Cvikl, Vladimír Vystavěl).

Do druhé kategorie patří především knihy *Nová filmová historie: Antologie současného myšlení o dějinách kinematografie a audiovizuální kultury* Petra Szczepanika, *Kinematografie a město. Studie z dějin lokální filmové kultury* Pavla Skopala a *Film History: Theory and Practise* Roberta Allena a Douglase Gomeryho. Zmíněné knihy poslouží jako teoretická základna pro oddíly textu, v nichž se zabýváme vývojem konkrétních kin v Rožnově, ovlivněním jejich chodu nekinematickými faktory a začleněním kina do sítě města. Tyto knihy byly přiblíženy již v předchozím oddílu na stranách 8 - 12.

V kategorii literatury spjaté s metodologií a vypracováním odborného textu byly pro náš výzkum klíčové knihy *Metodologie vědy: Úvod do problému* Františka Ochrany, ve které jsou rozebrány základní metody přístupu k textu (pro naši práci jsme odtud čerpali informace o analytické metodě). Pro přiblížení orální historie jsme použili knihy *Orální historie. Metodické a technické postupy* (Miroslav Vaněk) a *Naslouchat hlasům paměti* (Pavel Mücke, Hana Pelikánová, Miroslav Vaněk) a pro heuristickou metodu studijní text *Metodika a technika historické práce* Jana Bartoše, v němž jsme se však setkali se silnou marxistickou orientací, proto jsme poznatky doplnili z internetového článku Danici Sloukové *Metodologie vědy – heuristiky doplňující metody.*

1.3 Struktura práce

Práce je členěna do 14 kapitol. První kapitola je *Úvod*, v níž se zabýváme cílem práce, rozebíráme zvolenou metodologii a provádíme kritiku literatury

a pramenů. Ve druhé kapitole nastíníme kulturně - hospodářské ovzduší města *Rožnov pod Radhoštěm*, se zaměřením na námi zkoumané období (1918 – dodnes). Stěžejní jsou kapitoly 3 – 7, kde rozebíráme vznik, chod a zánik jednotlivých kin v Rožnově a zároveň obecnou historii kinematografie a kinofikace, na území Československa, respektive České republiky. Pod každou kapitolou zabývající se kinofikací se vyskytují dvě hlavní podkapitoly – Kinofikace na území celé země a Kinofikace Rožnova pod Radhoštěm týkající se stálých i letních kin. Tři další podkapitoly jsou shrnující; komentují nejdůležitější aspekty fungování rožnovského kina/kin v daném období, v případě existence více biografů je aplikováno jejich srovnání; další podkapitola komparuje parametry kina ve městě s obecnou kinofikací v zemi a poslední podkapitola reflektuje ostatní kulturu na území Rožnova pod Radhoštěm. V kapitole 4 chybí podkapitola shrnující provoz kin v Rožnově, protože z tohoto období je tak málo záznamů, že jsme ji zakomponovali do podkapitoly srovnávající rožnovská kina s ostatní rožnovskou kulturou. Osmá kapitola obsahuje krátký přehled norem pro provozování kinematografických představení dnes a v minulosti. Devátá *Závěr* je celkovým zhodnocením práce, jejího přínosu, konstatováním, zda se nám podařilo naplnit vytyčené cíle. Je zde popsána vize, jak s kinem Panorama dále naložit a popsány problémy, které nás během tvorby práce potkaly. Desátá kapitola *Summary* je anotací práce v angličtině, jedenáctá *Seznam literatury a pramenů*, dvanáctá *Seznam tabulek a příloh*, třináctá *Seznam filmů, novinových a časopiseckých článků a knih citovaných v práci*, čtrnáctá kapitola *Anotace*, patnáctá obsahuje podrobné tabulky návštěvnosti kina Panorama v letech, která se podařilo dohledat od 60. let dodnes. Nedílnou součástí práce jsou také přílohy, které pro lepší orientaci dokumentují kromě archivních pramenů, dobových fotografií a projektů plánovaných rekonstrukcí kina také přepisy rozhovorů.

2 ROŽNOV POD RADHOŠTĚM

Na začátku práce považuji za důležité alespoň náznakem přiblížit město Rožnov pod Radhoštěm. Obecnou historii zaměřuji především na hospodářskou a kulturní oblast, tedy na aspekty, které ovlivňovaly kulturní vyžití ve městě.

Rožnov pod Radhoštěm leží 12 km východně od Valašského Meziříčí v nadmořské výšce 378 m a patří ke třem největším městům bývalého okresu Vsetín. Za první písemnou zprávu o Rožnově je považována zmínka v závěti olomouckého biskupa Bruna z roku 1267, tato informace však není zcela podložená. Jako městečko se Rožnov poprvé uvádí v roce 1411 a tento statut mu zůstal až do roku 1880, kdy byl povýšen na město. Od roku 1913 má úřední název Rožnov pod Radhoštěm.[20]

Důležitou roli v rozvoji města sehrály lázně. Jejich počátky sahají až do roku 1796, kdy do Rožnova poprvé poslal své pacienty krajský fyzik dr. František Kročák. Původně se jednalo o lázně žinčicové (léčba spočívala v pití teplého ovčího mléka), na přelomu 19. a 20. století se charakter lázní začal pomalu měnit na klimatické a vodoléčebné. Z hlediska tématu naší práce je pro nás podstatný rok 1873, kdy byl postaven nový Léčebný dům, pozdější sídlo prvního stálého rožnovského kina Sokol. Po definitivním zrušení lázní v roce 1949 připadl Lázeňský dům správě města a dnes je jeho velký sál jedním z hlavních prostor pořádání kulturních akcí ve městě.[21]

Počátky kulturního a spolkového života jsou spojeny s lázeňským ruchem od poloviny 19. století. Už v této době hostovaly v Rožnově kočovné divadelní společnosti a orchestry po dobu celého roku. Od roku 1860 hrálo ochotnická divadelní představení volné sdružení místních ochotníků, kteří o osm let později vytvořili vlastní ochotnický divadelní spolek. Od roku 1882 fungovala ve městě Ochotnická divadelní jednota. V souvislosti s divadelním děním je třeba upozornit na fakt, že v roce 1868 byl vylomen z Radhoště jeden ze základních kamenů pro stavbu Národního divadla. V roce 1862 byl založen čtenářský a vzdělávací spolek Občanská beseda, o rok později pěvecký spolek Tetřev, v roce 1879 Spolek pro okrášlování a pořádání zábav. Majitel prvního stálého kina v Rožnově Tělovýchovná jednota Sokol fungovala na území města mezi lety 1891 – 1949, majitel druhého stálého kina Jednota československého Orla mezi lety 1921 – 1948.[22]

---

[20] SOkA Vsetín, AM Rožnov pod Radhoštěm. Inventář. S. 4 – 5.

[21] Tamtéž. S. 7.

[22] NEKUDA, Vladimír. *Okres Vsetín.* Brno: Hvězdárna Valašské Meziříčí, Muzejní a vlastivědná společnost Brno, Okresní úřad Vsetín, 2002. ISBN 80-7275-024-0. S. 829.

V souvislosti s úpadkem lázeňského ruchu poklesla i úroveň kulturního dění. K jeho oživení došlo rozvojem folklorismu a národopisných slavností Valašský rok a založením Valašského muzea v přírodě[23] (skanzen lidové valašské architektury) v roce 1925, které vzniklo z iniciativy muzejního spolku a bratří Jaroňkových a dodnes je považováno za kulturní centrum města. Do dnešní podoby skládající se ze tří částí, a to Dřevěného městečka, Valašské dědiny a Mlýnské doliny, bylo dobudováno v 60. – 80. letech.[24] V době první republiky zde kromě pravidelných vystoupení divadelníků TJ Sokol často hostovaly divadelní i pěvecké soubory z celé republiky i ze zahraničí (např. vystoupení slavné sovětské pěvkyně Varoněcové z Kyjeva 19. srpna 1926) a konaly se i různé přednášky, např. o spisovatelích.[25]

Kulturní život byl mezi lety 1948 - 1990 organizován Klubem pracujících Revolučního odborového hnutí, pod nějž spadaly téměř veškeré kroužky a organizace. Po roce 1990 se tyto organizace osamostatnily, některé z finančních důvodů zanikly. Mezi nejznámější soubory současnosti patří taneční soubory Radhošť a Javořina, které vystupují po celé Evropě. Mezi další kulturní památky Rožnova pod Radhoštěm patří např. zřícenina gotického hradu na kopci Hradisko z přelomu 13. a 14. století, zrekonstruovaný prvorepublikový hudební altán v parku, kde se v letních měsících konají hudební produkce atd.[26]

Město bylo významným průmyslovým centrem díky pletařskému průmyslu (firma Loana), později továrně Tesla, která se zaměřovala na výrobu elektronických součástek, a pobočce Olšanských papíren (dříve Vratimovských). Rovněž je již od 20. let 20. století důležitým dopravním uzlem, protože jím prochází dálková komunikace směřující od Valašského Meziříčí do Žiliny. Tyto aspekty působily zejména před rokem 1990 kladně na přísun obyvatel a zároveň na posílení kulturního života. Od roku 1711 až do znárodnění v roce 1948 měl Rožnov svůj vlastní pivovar.[27] Ten byl znovu otevřen v červnu 2010, o čtyři měsíce později k němu byly připojeny pivní lázně. V současné době patří spolu s Valašským muzeem v přírodě ke dvěma nejnavštěvovanějším objektům města.

---

[23] NEKUDA, Vladimír. *Okres Vsetín.* Brno: Hvězdárna Valašské Meziříčí, Muzejní a vlastivědná společnost Brno, Okresní úřad Vsetín, 2002. ISBN 80-7275-024-0. S. 829.

[24] SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inventář. S. 10.

[25] SOkA Vsetín, AM Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 243.

[26] SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inventář. S. 10.

[27] BALETKA, Ladislav & PAŠTIKOVÁ, Jana. *Historie a současnost podnikání na Vsetínsku, Valašskomeziříčsku a Rožnovsku.* Žehušice: Městské knihy, 2007. ISBN 978-80-86699-48-6. & SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inventář. S. 7.

3 KINOFIKACE 1918 – 1939

3.1 Historický kontext kinofikace na území Československé republiky 1918 – 1939

Pro začlenění rožnovských biografů do širšího kontextu v rámci České, respektive Československé republiky a lepší pochopení jejich fungování považuji za nutné uvést začátkem každého vymezeného období informace týkající se obecného fungování kinematografie a kinofikace na území naší republiky v daném období.

Po vzniku Československého státu nastaly změny v mnoha odvětvích kulturního života a neurovnanost poválečné situace se projevila i na filmovém podnikání. Vláda projednávala začlenění kinematografie do státního aparátu více než dva roky. Již v prosinci 1918 se k radosti filmových podnikatelů začalo jednat o tom, že nebude dále spadat pod ministerstvo vnitra, nýbrž pod ministerstvo školství a národní osvěty, v jehož čele stál člen Spolku českých majitelů kinematografů Gustav Habrman. Nicméně na první konferenci majitelů kin v Československu, která se konala v únoru 1919, bylo rozhodnuto, že kinematografie bude i nadále spadat pod ministerstvo vnitra. Ministerstvo sociální péče naopak získalo právo na udělování nových kinematografických licencí. Na jaře 1920 začalo poté, co zřídilo Poradní sbor pro kinematografii, získávat na významu ministerstvo obchodu. Definitivně začalo spravovat kinematografii v roce 1922 a řídilo ji až do roku 1942 (Poradní sbor pro kinematografii fungoval do poloviny 30. let). Cenzuru a kinematografické licence spravovalo i nadále ministerstvo vnitra.[28]

Žádné z ministerstev nenechalo filmové kruhy (filmové tvůrce či majitele kin) podílet se na přípravě kinematografického zákona, naopak je stále více omezovali, např. v roce 1919 zvednutím procenta, které museli majitelé kin odvádět státu na 30% z hrubého zisku (tato hranice byla postupně snížena na 5 -15%). Jedním z hlavních sporných bodů v mnoha návrzích kinematografických zákonů, které byly v průběhu let 1919 – 1920 předkládány, byly licence a jejich udělování či prodlužování. V srpnu 1919 se parlamentní výbor usnesl na dvou klíčových bodech ohledně vydávání kinolicencí – staré licence neměly být po skončení data platnosti prodlužovány soukromým podnikatelům a nové licence se měly vydávat jen veřejným institucím, které se angažovaly na poli dobročinném.[29] Tato změna se rožnovské kinofikace nedotkla, neboť v té době sídlilo ve městě jen jedno kino, a to bylo ve vlastnictví spolku TJ Sokol.

---

[28] KLIMEŠ, Ivan. Kinozákon 1919. *Iluminace*, 10, 1998, č. 4, s. 120. & BARTOŠEK, Luboš. *Náš film.* Praha: Mladá fronta, 1985, s. 58 - 59, 119 - 136 &

[29] KLIMEŠ, Ivan. Kinozákon 1919. *Iluminace*, 10, 1998, č. 4, s. 119 – 136.

První údaje o síti kin jsou publikovány v roce 1919, což znamená, že od této doby můžeme v oblasti naší kinofikace mluvit o statistickém období, první údaje o počtu diváků na ně naváží o šest let později. Pro ilustraci např. USA prezentuje týdenní návštěvnost kin od roku 1922. Zvýšený zájem o filmová představení po 1. světové válce se odrazil i na vzniku nových biografů. V roce 1919 bylo na našem území téměř 500 stálých kin s 132 000 místy, průměrný počet míst v jednom kině (cca 260) ukazuje na fakt, že kina byla spíše menší. Počet kin se zvyšoval i v průběhu 20. Let, a to navzdory hospodářské krizi. Také se měnila jejich podoba, stavěly se větší sály s více než 500 místy vybavené kvalitnějším technickým zázemím. Rozložení biografů na území republiky v roce 1929 se počátkem 30. let věnoval pracovník statistického úřadu A. Oberschall. V tomto roce bylo v Československu celkem 1493 stálých biografů, z nich téměř 90% na území českých zemí. Tento propastný rozdíl mezi Českem a Slovenskem byl z velké míry způsoben rozdílnou mírou elektrifikace. Z výzkumu dále vyplývá, že žádná obec na území našeho státu, která měla více než 10 000 obyvatel, nebyla bez biografu, nebo že nejvíce biografů (38,7%) mělo 251-500 sedadel, následovaly biografy se 151-200 sedadly (17,7%). Dvě pětiny biografů hrály jen jednou týdně, jedna pětina dvakrát týdně a téměř jedna šestina pouze jednou za měsíc. [30]

Tabulka č. 1 ***Rozložení stálých biografů v Československé republice v roce 1929***[31]

Velikost obce podle počtu obyvatel	ČR	Čechy	Morava, Slezsko	Slovensko	Podkarp. Rus	Počet obcí
Do 2000	491	318	159	14	0	14 600
2001 – 5000	461	235	156	62	8	868
5001 – 10 000	177	98	40	34	5	162
10 001 – 20 000	118	70	25	17	6	67
20 001 – 50 000	84	47	24	9	4	30
Přes 50 000	162	102	45	15	0	7
Celkem	1493	870	449	151	23	15 734

Po nástupu zvuku v roce 1929 probíhala, i přes značné finanční nároky, rychlá rekonstrukce biografů na zvukové. Už v následujícím roce jich bylo na území Československa 148, a to především ve větších městech, kde mohla divácká návštěvnost vrátit vložené finance (v Praze byla už v roce 1936 všechna kina zvuková). Během dalšího

[30] PIŠTORA, Ladislav. 2007. *První půlstoletí filmu na území České republiky, část 1* [online]. Český statistický úřad [citováno 11. 3. 2012]. Dostupné z WWW: <http://panda.hyperlink.cz/cestapdf/pdf07c1/pistora.pdf>. S. 72 – 73, 77.

[31] Tamtéž, s. 77.

roku se změnila ve zvukové celá čtvrtina všech biografů, v roce 1933 jich byla už více než polovina (51,1%), v závěru dekády více než 95%. V roce 1932 dosáhl počet kin svého maxima za toto desetiletí (2 024), pozdější pokles byl způsoben dopadem hospodářské krize a rušením „němých“ kin.[32]

I přes stále se zvyšující počet kin jejich návštěvnost od roku 1921 do roku 1924 kvůli hospodářským poměrům silně klesala.[33] Přesné údaje o návštěvnosti kin jsou známy od roku 1925. V tomto roce navštívilo biografy 63 milionů diváků, což v průměru vychází 6 návštěv za rok na jednoho obyvatele. Tato čísla se zvyšovala cca o 10% ročně až do roku 1930. Nejvyšší návštěvnosti dosáhlo Československo v roce 1930, kdy do kin přišlo 92,1 milionů lidí. V dalších letech návštěvnost klesala, v roce 1935 byla oproti roku 1930 o 30% nižší, znovu se začala zvyšovat po roce 1935, kdy už většina biografů (80%) hrála denně. Proces narůstající návštěvnosti však brzy ukončil rok 1938 a poté 2. světová válka. Počet diváků (vzhledem k počtu obyvatel) z roku 1930 byl v československých dějinách překročen jen jednou, v roce 1944. První údaje o návštěvnosti rožnovského kina Sokol jsou známé z roku 1929. Bohužel až do roku 1977 jsou dochovány jen velmi nepravidelné číselné údaje týkající se rožnovských kin.

[32] PIŠTORA, Ladislav. 2007. *První půlstoletí filmu na území České republiky část 2* [online]. Český statistický úřad [citováno 12. 3. 2012]. Dostupné z WWW: <http://panda.hyperlink.cz/cestapdf/pdf08c5/pistora.pdf>. S. 456.

[33] BARTOŠEK, Luboš. *Náš film.* Praha: Mladá fronta, 1985. S. 60.

Tabulka č. 2 ***Vývoj počtu biografů, sedadel a návštěvníků v Československé republice v letech 1919 – 1939***[34]

Rok	Počet biografů				Počet míst v tis.	Počet návštěvníků (v tis.)	Počet návštěv na 1 obyvatele
	Abs.	%	Zvukové abs.	Zvukové %			
1919	490	100			132		
1920	542	110,6			158,7		
1921	653	133,3			195,9		
1922	712	145,3			218,6		
1923	796	162,4			242,9		
1924	868	177,1			270,4		
1925	931	190			295,3	62 910	
1926	1 099	224,3			349,7	69 340	
1927	1 236	252,2			386,8	71 420	
1928	1 493	304,7			463	78 080	
1929	1 513	308,8			466,3	85 550	8,1
1930	1 817	370,8	148	8,1	539,2	92 100	8,6
1931	1 966	401,2	490	24,9	587,7	90 600	8,5
1932	2 024	413,1	848	41,9	613,5	76 400	7,1
1933	2 002	408,6	1 025	51,2	605,3	68 700	6,4
1934	1 955	399	1 273	65,1	586,5	64 550	6
1935	1 833	374,1	1 343	73,3	578,9	63 650	5,9
1936	1 847	376,9	1 608	87,1	593,3	74 500	6,9
1937	1 850	377,6	1 720	93	597,9	84 450	7,8
1938	1 268	258,8			409,6	72 910	
1939	1 254	255,9	1 254	100	403,1	62 700	

V roce 1923 jsou poprvé zaznamenaná data členěna podle zemí. Z celkového počtu 796 biografů se 681 (85,6%) nacházelo v Čechách a na Moravě, 106 (13,3%) na Slovensku a 9 (1,1%) v Podkarpatské Rusi. Nejvíce kin se nacházelo v Praze (hrálo se cca 3krát denně), poté následovalo Brno (cca 2 představení denně) a Ostrava (v průměru ani jedno

[34] PIŠTORA, Ladislav. 2007. *První půlstoletí filmu na území České republiky část 1 a 2*[online]. Český statistický úřad [citováno 11. 3. 2012, 12. 3. 2012]. Dostupné z WWW: <http://panda.hyperlink.cz/cestapdf/pdf07c1/pistora.pdf> a <http://panda.hyperlink.cz/cestapdf/pdf08c5/pistora.pdf>. S. 73, 456, 461.

představení denně). Paradoxně největší zájem o film byl v menších městech, jako je např. Opava, kde se hrála průměrně čtyři představení denně. Z pohledu možné návštěvy filmových představení v roce 1932 na tom byl nejlépe Liberec, kde ročně na 1000 obyvatel připadlo 182 představení. Hranici 100 představení překročila v daném roce ještě Olomouc (102 představení). O tři roky později tuto hranici překročila další čtyři města.[35] Zlín byl výjimečný tím, že vlastnil největší kino v České republice (2 100 míst, nechal jej vybudovat Tomáš Baťa), které logicky zvedlo i filmovou návštěvnost ve městě.[36]

Tabulka č. 3 ***Biografy ve vybraných městech České republiky v letech 1926, 1927, 1932, 1935***[37]

Město	1926		1927		1932		1935	
	Počet biograf.	Počet představ.	Počet Biografů	Počet představ.	Počet biografů	Počet představ.	Počet biografů	Počet představ.
Praha	157	80 000	89	83 160	102	72 062	105	83 976
Plzeň	8	4 476	8	4 438	10	5 775	10	5 992
Ústí n. L.			7	4 122	4	3 857	5	4 661
Liberec	8	4 794	8	4 818	5	7 250	5	5 864
Brno	22	18 100	25	18 599	36	18 380	34	20 178
Ostrava	28	7 979	32	8 137	11	6 532	10	6 196
Olomouc			6	4 923	10	6 953	10	6 194
Prostějov			5	490				
Opava	3	3 380	3	3 385				
Bratislava	13	8 980	13	8 967				
Košice	4	2 524	5	3 303				

V této kapitole jsme shrnuli statistické informace o síti kin a divácké návštěvnosti v době první republiky na území celého Československa. V následující kapitole se zaměříme na výzkum sítě rožnovských kin. Vzhledem k nedostatku informací o návštěvnosti je tato stránka zmíněna jen okrajově, pozornost se v intencích historické

[35] Jablonec nad Nisou, Most, Ústí nad Labem, Zlín.

[36] PIŠTORA, Ladislav. 2007. *První půlstoletí filmu na území České republiky, část 2* [online]. Český statistický úřad [citováno 16. 3. 2012]. Dostupné z WWW: <http://panda.hyperlink.cz/cestapdf/pdf08c5/pistora.pdf>. S. 73, 459.

[37] PIŠTORA, Ladislav. 2007. *První půlstoletí filmu na území České republiky, část 1 a 2*[online]. Český statistický úřad [citováno 11. 3. 2012, 16. 3. 2012]. Dostupné z WWW: <http://panda.hyperlink.cz/cestapdf/pdf07c1/pistora.pdf> a <http://panda.hyperlink.cz/cestapdf/pdf08c5/pistora.pdf>. S. 74 a 459.

metody zaměří převážně na vznik a vývoj prvorepublikových biografů Sokol a Orel v první fázi jejich existence.

3.2 Kinofikace Rožnova pod Radhoštěm 1918 – 1939

Počátky kinofikace Rožnova pod Radhoštěm jsou spjaty s koncem 1. světové války, konkrétně s počátkem roku 1918. První snahy o získání kinematografické licence ovšem sledujeme už od roku 1917, kdy se o ni pokoušelo hned několik subjektů. Mimo městskou správu a tělovýchovnou jednotu Sokol také soukromý podnikatel a vlastník biografu ve Vizovicích Bohumil Kludský. Ten žádal dokonce třikrát, nejprve koncesi a sál, později i elektrické připojení, jeho dopisy však zůstaly bez odezvy.[38] Věci se tak daly do pohybu až v roce 1918 a to především zásluhou Sirotčího spolku a již zmíněné tělovýchovné jednoty Sokol. O tom, proč žádosti Bohumila Kludského nebyly vyslyšeny, můžeme jen spekulovat, nabízí se však dvě možnosti. Buď město nechtělo tuto otázku řešit v době válečné (tady se však nabízí další otázka, proč by tedy udělilo licenci TJ Sokol jen o rok později, kdy válka stále pokračovala?), nebo nebyli spokojeni s osobou soukromého podnikatele z Vizovic natolik, aby mu svěřili zřízení prvního biografu v tak turisticky významném městě, jakým Rožnov v té době byl.

3.2.1. Kino Sokol[39]

Jak už bylo řečeno výše, první rožnovské kino vzniklo zásluhou TJ Sokol a Sirotčího spolku. Předseda Sirotčího spolku Richard Doleček v žádosti odeslané 17. ledna 1918 obecnímu výboru představil svou vizi následovně: *„Jedním z nejpůsobivějších prostředků výchovy jest kinematograf, poskytující obecenstvu i mládeži pobavení i poučení názorně i zajímavě. Kinematograf jest moderní prostředek, všude kde*

[38] SOkA Vsetín, AM Rožnov pod Radhštěm. Inv. č. 673.

[39] Sokol vznikl jako první tělovýchovná jednota v Rakousku-Uhersku a je spjat s uvolněním poměrů v 60. letech 19. století po pádu Bachova absolutismu. Iniciátorem založení byl cvičenec Malypetrova ústavu Miroslav Tyrš, který spolu s Juliem Grégrem připravil stanovy nově vznikající organizace. Ty byly místním držitelstvím schváleny, na 16. února 1862 byla svolána první valná hromada Sokola (den, který se uvádí jako jeho založení). Starostou byl zvolen Jindřich Fügner, místostarostou Miroslav Tyrš. Už na této schůzi vzniklo heslo „Tužme se!“ nebo pozdrav „Nazdar!“. V témže roce vzniklo dalších osm jednot na venkově. První sokolský prapor namaloval Josef Mánes a jeho „matkou“ se stala Karolina Světlá. Od 70. let vycházel časopis *Sokol*. Už od dob vzniku se projevovalo vlastenecké cítění Sokola, nejen díky účasti na různých národních přehlídkách. V době 1. světové války se přičinil na vzniku československých legií, po válce inicioval vznik společenského hnutí, které se podílelo na vzniku Československého státu. Zlatý věk prožíval Sokol mezi dvěma světovými válkami, kdy jeho členstvo čítalo bezmála milion lidí a mezi nimi byli i významní představitelé státu včetně prezidentů T. G. Masaryka a Edvarda Beneše. Sokol se svými myšlenkami byl ovšem nepohodlným pro všechny totalitní režimy v našich dějinách. Poprvé byl zakázán na války v roce 1915, podruhé jej rozprášili nacisté v roce 1941 a potřetí jej pohltila "sjednocená tělovýchova" po roce 1948. Snahy o obnovu Sokola v roce 1968 udusila normalizace a teprve v lednu 1990 byl – již počtvrté – obnoven. Dnes Sokol sdružuje 170 000 členů. [ČESKÁ OBEC SOKOLSKÁ. 2012. *Historie Sokola* [online]. [citováno 2. 4. 2012]. Dostupné z WWW <http://www.sokol-cos.cz/COS/testwww.nsf/pages/historie-sokola-F6EA>.]

je v dobrých rukou osvědčený a nejširšími vrstvami obecenstva vyhledávaný. Avšak v rukou jednotlivců, kteří hledí z pravidla při výběru filmů pouze k zisku, může se kino zvrhnouti a míti neblahý vliv na dorost, jak již z časopiseckých zpráv příklady odjinud jsou toho dokladem. To přimělo sirotčí spolek zdejší k úvaze, že by měl sám vzíti zřízení kina v tomto městě do svých rukou – a tak zajistil si vliv na výběr filmů… Vedle užitku po stránce výchovné při oblibě a z toho plynoucí velké návštěvě poskytuje kino i pěkné výtěžky. Jest zcela spravedlivo, aby tyto zisky, získané mnohdy z nejchudších vrstev obecenstva byly použity k dobročinným účelům a tak vrátiti těmto vrstvám tyto peníze v jiné podobě – dle potřeby.“[40] Žádost se projednávala na zasedání obecního výboru 27. února. V rámci jednání bylo odvoláno dřívější usnesení obecního výboru o přidělení koncese městu a sám výbor se přiklonil na stranu Sokola a Sirotčího spolku. Vzhledem k faktu, že Sokol chtěl kromě filmových projekcí pořádat i představení divadelní, potřeboval sál, který by se ideálně dal využít pro oba tyto účely. Richard Doleček ve svém dopise říká: *„Pro luštění této otázky (zřízení kinematografu) je rozhodující vhodná místnost, která musí vyhovovati přísným předpisům, máli se získati licence. Zdejší místnosti vůbec neb částečně nevyhovují předpisům a musely by se značně pozměňovati, kromě toho však hlavní překážkou jest jejich malá rozloha; jest oprávněná obava, že pro malý počet návštěvníků byl by podnik pasivní, což jinde již se přihodilo. Jedinou a téměř vyhovující místností je zdejší Léčebný dům, který by pro umístění kinematografu jen malých změn vyžadoval – a rozsahem svým by umožnil i velkému počtu obecenstva se účastniti a jen tak by prosperita podniku byla zajištěna.“*[41] Získat od města souhlas s pronájmem severovýchodní části Léčebného domu bylo zdlouhavým procesem, pro zjednodušení se Sokol a Sirotčí spolek dohodly, že celý pronájem vezme na sebe jen Sokol. Na další schůzi 5. června se otázka kina příliš neřešila, pouze bylo ujednáno, že pro kinematografické účely bude třeba Léčebný dům (viz příloha č. 2) přestavět a na přestavbě se bude podílet obecní rada spolu se stavebním výborem. Konečné rozhodnutí o pronájmu bylo usneseno na radě 6. září. Sokolu se poskytla část Léčebného dobu na dobu 12 let, tj. od 1. ledna 1919 do 31. prosince 1930, za roční nájemné 100 korun. Smlouva o pronájmu obsahovala třináct bodů (viz příloha č. 3), kromě finančních a personálních záležitostí či stavebních úprav např. i bod, že obec mohla tento prostor kdykoli využívat, ale byla povinna to ohlásit nejpozději 48 hodin předem. Zároveň mohla bezplatně a kdykoli během léčebné sezóny používat kuchyň sloužící k ohřívání žinčice pro lázeňské

[40] PERUTKA, Lukáš. Počátky kinematografu v Rožnově. *Spektrum Rožnovska XXI*, 2011, č. 24, s. 3.

[41] Tamtéž, s. 3.

hosty (byla rovněž součástí severovýchodní části pronajímané Sokolu). Na schůzi byl rovněž odsouhlasen návrh budoucí přestavby Léčebného domu. 16. října rada převzala deset dlužních úpisů v celkové výši 1000 korun od tělovýchovné jednoty Sokol na zřízení kinematografu.[42] Ze smlouvy o pronájmu je patrné, že ačkoli město chtělo kinematograf zřídit a bylo nakloněno rozvoji kultury ve městě, hlavní důraz byl kladen na lázeňství a lázeňské hosty.

K posledním úpravám před začátkem provozu kinematografu došlo ke konci roku 1919. Na schůzi 19. listopadu byla schválena žádost Sokola o přidělení starých veřejných záchodů v blízkosti Léčebného domu. Ty chtěli přestavět na strojovnu pro postavení benzínového motoru a elektrodynamického stroje (jak uvádí v žádosti, stroje nelze umístit v budově, protože by svým hlukem narušovaly průběh představení) pod podmínkou, že Sokol zaplatí veškeré opravy ze svých peněz. Přesto jim byla o osm měsíců později od obce přidělena na opravu částka 6 632 korun a 50 haléřů. Jak svědčí dopis Sokola adresovaný městu v dubnu 1919, nenacházela se tělovýchovná jednota Sokol v příznivé finanční situaci, neboť žádala od města i příspěvek na provoz čítárny, jejíž *„vydržování je spojeno s velkým nákladem“*[43]. Je nutno podotknout, že Rožnov nebyl až do roku 1921 elektrifikován, zřízení strojovny s benzinovým motorem bylo tedy pro provoz kina zcela nezbytné.[44]

Sokolské kino se od počátku potýkalo s finanční nepřízní. Vzhledem k drahému provozu benzinového motoru bylo nuceno šetřit jinde. Proto se stávalo, že byly kupovány a promítány levnější filmy malé kvality, mnohdy dokonce poničené. Místo sedaček bylo použito starých a částečně rozbitých lavic z parku.[45] Časem začalo vydělávat díky výměně benzinového motoru za levnější elektrický, zlevnění osvětlení o celých 300% a poměrně drahému vstupnému (v roce 1926 to bylo 5 – 7 korun[46]), ale úroveň vybavení kina se nezvedala, na což reaguje článek z 6. července 1923 publikovaný na stránkách novin *Lubina*. Píše se zde, že kulturní aktivity Sokola jsou tak nepatrné, že se o nich nelze ani zmiňovat. Kino je osočeno, že provádí činnost demoralizační, pouští hloupé filmy jen za účelem zisku, nikoli vzdělání. Autor dokonce žádá, že pokud se v kině i nadále budou promítat tak pokleslé filmy, ať je raději zavřeno. Můžeme jen litovat, že se nedochoval

[42] SOkA Vsetín, AM Rožnov pod. Radhoštěm. Inv. č. 701, karton 39.

[43] SOkA Vsetín, AM Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 674.

[44] SOkA Vsetín, AM Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 674 & inv. č. 701, karton 39 & inv. č. 30.

[45] *Lubina: lidový list pokrokový věnovaný zájmům Valašska a Lašska XI*, číslo 27, s. 3 & SOkA Vsetín, ONV Valašské Meziříčí. Inv. č. 360, karton 39.

[46] SOkA Vsetín, AM Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 244.

žádný záznam o programu kina Sokol, abychom mohli zhodnotit, jestli tak vášnivé reakce byly na místě nebo by dnešní pohled na věc byl odlišný. O dva roky později se situace pravděpodobně zlepšila, na stránkách týchž novin se objevil článek, v němž si autor sice stěžuje na kulturní situaci v Rožnově, zejména na nedostatečný počet divadelních představení a hudebních produkcí, ale o kinu píše: *„Dobře, že máme ještě to naše zlaté kino, které nám naše roztoužené nervy alespoň trochu pošimrá.“*[47] O měsíc později se objevil článek, ve kterém se píše, že je kino hojně navštěvováno. V novinách se objevovaly i články, ve kterých se řešil nepořádek v sále, nedochvilnost hostů, která ruší probíhající projekci apod.

4. října 1925 se konal sjezd sokolských biografů, na němž bylo usneseno, že všechna kina spadající pod TJ Sokol jsou povinna odebírat filmy prostřednictvím biografického odboru ČOS. Tím byla umožněna kontrola nad výběrem filmů a pro jednoty znamenala úsporu na půjčovném i cestovném. Při odboru byla zřízena komise, která jednala s půjčovnami. Tato vyhláška vstoupila v platnost 1. listopadu téhož roku.[48]

V roce 1927 hrálo kino pravidelně každou neděli, svátek a středu. Pokud byl o nějaký film enormní zájem, náhradní představení se konalo v sobotu. Přírodovědecké snímky se promítaly ve čtvrtek, popřípadě v pátek. Zejména o nedělích a svátcích bývalo kino s 360 místy často přeplněno a musely se přidávat přístavky, případně hrát jeden film až třikrát denně.[49]

Velký úspěch zaznamenalo kino Sokol po přechodu na zvukový film. Po vypršení smlouvy s Léčebným domem na konci roku 1930 se kino přestěhovalo do hotelu Radhošť (viz příloha č. 4), kde už začalo, první v okrese, promítat jako zvukové pod názvem „Bio Sokol“. Sál měl kapacitu 300 míst a provozním byl Adolf Novotný. Jednu z největších dosavadních návštěvností kina měl v březnu 1931 film *C. a k. polní maršálek*. Do Rožnova dokonce dojížděli lidé až z Kelče, Jičína či Frenštátu. Krize návštěvnosti sokolského kina přišla v polovině roku 1933. Autor, jenž tuto informaci publikoval v *Lubině,* to svaluje na špatný výběr promítaných filmů a zejména na nekvalitní zvukovou techniku, podle obecného stavu společnosti to ale z dnešního hlediska můžeme přičítat spíše všeobecné hospodářské krizi.[50]

---

[47] *Lubina: lidový list pokrokový věnovaný zájmům Valašska a Lašska XIII*, č. 2, s. 5.

[48] Tamtéž. *Ročník XIII*, č. 41, s. 5.

[49] SOkA Vsetín, ONV Valašské Meziříčí. Inv. č. 360, karton 39.

[50] SOkA Vsetín, AM Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 701, karton 39

Kvůli konkurenci kina Orel, které fungovalo ve městě od roku 1928, respektive 1931, kdy získalo koncesi k provozu stálého kina, musel Sokol od roku 1931 každoročně žádat o prodloužení licence. Jelikož byl významným spolkem s nejvyšším členstvem ve městě, získal od města vždy doporučení k prodloužení licence, navíc výnosy kina se zvedaly (viz tabulka č. 4 s. 40). Přesto dokládalo obecní zastupitelstvo okresnímu hejtmanství vyjádření o fungování kina (viz příloha č. 5). Zároveň musely být od roku 1932 dodržovány tzv. „zvláštní předpisy", ve kterých bylo mimo jiné řečeno, že majitel licence musel mít úřední vysvědčení o způsobilosti, program musel být schválen na schůzích městské rady, při sestavování programu měl být brán zřetel na kulturně-výchovný charakter filmů, v neděli a ve svátky se nemohlo hrát od 8 do 11 a od 14 do 16 hodin, představení pro mladistvé do 23 let měla být omezena, naopak poučná školní představení se měla konat minimálně dvakrát měsíčně a to jen za úhradu režijních výloh.[51]

V červnu 1936 se v novinách *Lubina* objevilo varování, že se sokolské kino začíná provokativně poněmčovat, nejen promítáním filmů v němčině, ale také dvojjazyčnými plakáty. Tendence poněmčování se v českých zemích objevovala už od roku 1935, sokolské kino tedy nebylo v tomto směru výjimkou. V roce 1936 bylo upozorněno i na dramaturgické chyby ve výběru filmů. Sokol se rozhodl promítat jen filmy nejvyšší kvality, jak vydal ve svém srpnovém prohlášení,[52] přesto si nechal uniknout film *Jánošík*, který uspěl i na festivalu v Benátkách, s odůvodněním, že jeho cena 600 Kčs je příliš vysoká. Zároveň si nevšimli, že se jedná o tzv. kulturní film, z něhož se dávky ze zábav neodvádí. Konkurenční kino Orel na něm vydělalo celkem 5000 Kčs za pět promítání, z toho 2000 Kčs šlo přímo do jejich pokladny.[53]

V říjnu 1936 koupilo kino Bio Sokol novou zvukovou aparaturu značky Philips. Prvním filmem promítaným na této aparatuře byla *Bílá sestra*, dále *Sever proti jihu* a *Moderní doba*. Sokolské kino se koupí první zvukové aparatury v roce 1930 zadlužilo, proto si mohlo dovolit pořídit novou techniku až nyní. Zástupci kina doufali, že tímto krokem přitáhnou zpět publikum, které kvůli nekvalitní reprodukci začalo dávat přednost konkurenci. V rámci propagace bylo rovněž na první snímky promítané na nové technice sníženo vstupné na jinak dětskou sazbu 3 Kčs. O necelé tři měsíce později (konkrétně 3. ledna 1937) byl poprvé ve městě promítnut barevný film *Trh marnosti*. Návštěvnost jak sokolského, tak i orelského kina se koncem roku 1937 zvýšila díky novému divadelnímu

[51] SOkA Vsetín, AM Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 701, karton 39

[52] *Lubina: lidový list pokrokový věnovaný zájmům Valašska a Lašska XXIV*, č. 33, s. 3.

[53] Tamtéž. *Ročník XXIV*, č. 40, s. 6.

zákonu, který zakazoval pořádání divadelních představení v hostinských sálech, čímž se zčásti ochudila divadelní produkce na území města.[54]

V novinách *Lubina* se občas objevily i pozvánky do sokolského kina, nebyly ovšem zdaleka tak obvyklé jako pozvánky na divadelní představení. První vyšla v roce 1926 na film Thomase H. Ince *Civilizace*, o kterém napsali: *„Jedná se o největší dílo světového režiséra inspirované prezidentem W. Wilsonem. Epopej zbloudilého lidství o devíti dílech předvede sokolské kino 6. července o 8 hod.“*[55] Až od roku 1933 byly pozvánky častější, neboť vznikla speciální kulturní rubrika, od roku 1937 pak byly pravidelně publikovány v každém čísle.

Sokol se v rámci kina podílel i na vzdělávacích a charitativních projektech, např. v sobotu 6. dubna 1926 se konalo promítání filmu *O čem se nemluví* ve prospěch Červeného kříže. V říjnu téhož roku se uskutečnila projekce snímku *Procitnutí ženy* (dokonce ve třech promítacích časech) ve prospěch Okresní péče o mládež, matky a kojence. Časté byly i komponované večery skládající se z cestopisného filmu a následné debaty s odborníkem na danou tematiku. Jako příklad uveďme filmy *Z Paříže do Maroka*, *Po stopách zvěře v Africe* nebo *K lovcům lebek a lidožroutům na Borneu a jižních mořích* s přednáškami ing. Leona Panušky konané v roce 1927. 7. března 1928, v den výročí narození prezidenta Masaryka, probíhal v Lázeňském domě celodenní kulturní program, který byl završen promítáním filmů z oslav prezidenta v Praze a pouti legionářů k mohyle padlých vojáků bitvy u Zborova. Tato oslava se konala i v dalších třech letech. V roce 1932 se uskutečnila hojně divácky navštívená přehlídka Ruské umělecké družiny, která se skládala nejen z lidových písní a tanců, ale promítán byl i film *Carevič*. V květnu 1936 byl promítán kynologický film, na který se údajně sjela společnost z celého okresu. V roce 1937 se v kině uskutečnila tři promítání boxerských zápasů s Maxem Schmmelingem a také film z pohřbu prezidenta Masaryka.[56]

3.2.1.1 Ostatní kulturní činnost TJ Sokol Rožnov pod Radhoštěm

Tělovýchovná jednota Sokol fungovala na území města v letech 1891 – 1949. Jak už bylo výše řečeno, provozovala v prostorách Lázeňského domu také divadlo. Rožnov měl svůj vlastní divadelní spolek, který hrál přibližně jednou měsíčně, krom toho byly do města často zvány soubory z jiných měst. Nejčastěji zde vystupoval divadelní spolek

[54] Tamtéž. *Ročník XXIV*, č. 43, s. 2. & *Ročník XXV*, č. 1, s. 4 & *Ročník XXV*, č. 40, s. 2.

[55] *Lubina: lidový list pokrokový věnovaný zájmům Valašska a Lašska XIII*, č. 28, s. 5.

[56] Tamtéž. *Ročník XXIV*, č. 20, s. 5 & *Ročník XXV*, č. 43, s. 5. & SOkA Vsetín, AM Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 243, 244, 245

Sokola z Valašského Meziříčí, ale pravidelné byly i návštěvy divadelníků z Olomouce či Prostějova. Organizovány byly i vícedenní divadelní přehlídky, jako např. v roce 1923, kdy divadelní společnost Simichen-Veselského sehrála v Rožnově cyklus osmi pohostinných her. V budově školy u kostela sídlilo rovněž loutkové divadlo, které se těšilo velké divácké oblibě. V letních měsících se konala divadla pod širým nebem v amfiteátru Valašského muzea v přírodě. Informace o divadelních představeních jsou v okresním archivu Vsetín i novinách *Lubina* rovněž kusé, dozvíme se většinou jen název hry, návštěvnost, vzdělávací potenciál inscenace, někdy cenu a krátké zhodnocení hereckých výkonů, režie a výpravy. Přesto jsou zmínky o divadlech konaných v Rožnově mnohem četnější než zmínky o kině a jeho projekcích. Kromě divadelní činnosti pořádal Sokol také různé přednášky z kulturní oblasti, o spisovatelích, kulturním dění v Praze atd., v sále Lázeňského domu se konaly rovněž koncerty. Ve městě vystupovala nejen vojenská kapela, ženský pěvecký sbor, ale přijížděly i zahraniční hvězdy, např. 19. srpna 1926 přijela i ruská operní pěvkyně Varoněcová. Ve dvacátých letech byly některé koncerty doprovázeny promítáním „světelných obrazů“. Oblíbenou společenskou akcí Sokola byly v zimní sezoně různě laděné plesy a sezonní taneční hodiny. Od 16. července 1920 do konce července 1929 sídlila v rožnovské Sokolovně redakce novin *Lubina*, která se sem přemístila z nedaleké Prostřední Bečvy.[57]

3.2.2 Souběžné snahy o získání kinematografické licence

Snahu o získání kinematografické licence měl téměř současně jako Sokol a Sirotčí spolek i Herman Link, císařský a královský poddůstojník dragounského pluku, který odeslal 26. února 1918 na okresní hejtmanství ve Valašském Meziříčí svou žádost na udělení koncese. Než však byla doručena do Rožnova, bylo už jasné, že výbor podpoří Sokol. Přesto trvalo zastupitelům více než tři měsíce, než Linkovi odpověděli. Žádost zamítli na schůzi 5. června s odůvodněním, že město s 3000 obyvateli dva biografy nepotřebuje. Další snahu o získání druhé kinematografické licence pro Rožnov projevila až o devět let později Jednota československého Orla.[58]

---

[57] *Lubina: lidový list pokrokový věnovaný zájmům Valašska a Lašska.*& SOkA Vsetín, AM Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 243, 244 & inv. č. 701, karton 39.

[58] PERUTKA, Lukáš. Počátky kinematografu v Rožnově. *Spektrum Rožnovska XXI*, 2011, č. 24, s. 3.

3.2.3 Kino Orel[59]

Jednota československého Orla působila v Rožnově pod Radhoštěm v letech 1921 – 1948 a řídila se 17 stanovami (viz příloha č. 6). Stanova číslo dvě obsahuje mimo jiné i bod, který říká, že k dosažení cílů, které si Orel stanovil, má pomoci i *„získávání kinematografické koncese a provozování kinematografických představení.“*[60]

První žádost o kočovnou kinematografickou licenci pro město Rožnov pod Radhoštěm podala Jednota československého Orla 29. dubna 1927. Tu však obecní rada neschválila, protože se k ní připojily také lidová jednota a organizace křesťanského dělnictva, ačkoli na to dle svých stanov neměly právo. Po úpravách odešla nová žádost (viz příloha č. 7) k zemské správě do Brna 19. května 1927. Orel odůvodňuje rozhodnutí ucházet se o koncesi tím, že promítanými filmy chtějí provádět výchovu obyvatel, pozvednout jejich kulturní vzdělání a jednou měsíčně promítat za upravenou cenu mládeži. Zároveň argumentují tím, že mají zkušeného kinooperatéra, že jedno kino pro Rožnov s 3 000 obyvateli a okolní vesnice s dalšími 5 000 nestačí. V příloze přikládají německy psaný ceník aparátu Kinobox, na kterém chtějí promítat. Vyrozumění od města dostal spolek na konci června poté, co se 25. téhož měsíce konala schůze městského zastupitelstva, na které bylo rozhodnuto poměrem 15 ku 7 hlasům neudělit koncesi z toho důvodu, že obyvatelstvo Rožnova je z velké většiny chudé a dvě kina jsou proto ve městě zbytečná (viz příloha č. 8). V červenci přišel dopis z Brna, ve kterém se píše, že udělení kočovné licence nesmí být vázáno na stabilní promítací prostor (Orel chtěl mít své

---

[59] Orel je sportovně-kulturní katolická organizace, jejíž počátky datujeme už na přelomu 19. a 20. století. Prvotní iniciativa k založení vznikla kvůli stále více se projevující protikatolické zaujatosti TJ Sokol, díky čemuž chtěly katolické spolky vytvořit svou vlastní tělovýchovnou jednotu. První katolický tělocvičný odbor byl v Praze založen už roku 1896, avšak s názvem Orel (konkrétně První pražský Orel) se setkáváme až 22. října 1911, což je datum, které se většinou udává jako oficiální založení Orla (určit přesné datum založení je problematické, protože vznikal postupným zakládáním a slučováním lokálních katolických spolků). O rok později byly schváleny jeho stanovy, prvním pražským předsedou se stal Alois Tylínek a Orel se začal šířit do dalších českých měst. V témže roce byla založena i „středočeská orelská župa“, která se starala mimo jiné o propagaci orelských myšlenek. Vývoj v Čechách a na Moravě šel odlišnou cestou – v Čechách bylo několik hlavních samostatných center (Praha, Hradec Králové, České Budějovice a Plzeň), Morava a Slezsko měly jednotné vedení v Brně. Návrh k propojení vznikl v Hradci Králové a usilovalo se převážně o jednotnou zemskou centrálu. Návrh byl přijat a právě spojení východočeské župy a moravského vedení přineslo orelskému hnutí pevné kořeny, na kterých mohl budovat svou základnu. Orel byl nacisty zrušen v roce 1941, po 2. světové válce opět obnoven, ale fungoval jen do roku 1948. K opětovnému obnovení provozu došlo až v roce 1990, dnes má přibližně 17 000 členů a svým zaměřením se věnuje zejména sportovní činnosti, ale také kultuře, jejíž činnost řídí Kulturní rada Orla. [OREL. 2012. *Historie Orla* [online]. [citováno 2. 4. 2012]. Dostupné z WWW: <http://www.orel.cz/profil/historie_2.html>.] V poválečných letech (po 1. světové válce) byl hlavním ideologickým rozdílem mezi Sokolem a Orlem příklon Orla k Rakousku-Uhersku a Habsburkům oproti touze Sokola po vzniku samostatného státu. Ve stanovách schválených v Praze v roce 1919 se uvádí, že úkolem Orla je: *„všestranně, souladně pěstovati výchovu a povznesení duševních schopností a tělesných sil mládeže i dospělých členů, mužů i žen v duchu křesťanském a národním a v duchu křesťanské solidarity a demokracie.“* [SOkA Vsetín, ONV Valašské Meziříčí, inv. č. 360, karton 39].

[60] SOkA Vsetín, ONV Valašské Meziříčí. Inv. č. 360, karton 39.

kinematografické působiště v Lidovém domě) a v jednom městě může být provozována maximálně pět neděl, po kterých musí nastat minimálně dvouměsíční pauza. Na to Orel odpověděl, že v tom případě je pro ně kočovná licence značně nevýhodná, protože není v jeho kompetenci promítat v kuse pět týdnů, ale chce promítat jen tři neděle v měsíci a zbylé sváteční dny vyplnit divadly a přednáškami, a změnil znění žádosti z kočovného na stálé kino. Zároveň ale chtěl pořádat kinematografická představení i v jiných obcích, aby vydělal peníze na dluh, který mají po stavbě Orlovny. Jak je ovšem patrno z vyjádření zemské správy politické, není možné sloučit stálou licenci s provozem představení v jiných obcích. Poté se jednání na několik měsíců, během nichž Orel několikrát žádost urgoval na zemské správě, pozdrželo. Až 15. prosince 1927 přišel z Brna dopis, ve kterém je žádost na udělení licence kinematografické s pevným stanovištěm v Lidovém domě zamítnuta. Oproti tomuto rozsudku se Orel ihned odvolal k Ministerstvu vnitra. V odvolání uvádí, že jen omylem bylo v žádosti uvedeno, že žádají licenci se stálým stanovištěm (i když z předchozích mnoha žádostí je zcela patrné, že o stálou licenci usilovali), ale chtějí licenci kočovnou. Dále argumentují tím, že sokolské kino bývá vždy vyprodáno, mnohdy dokonce přeplněno a musí se přidávat přístavky. Zároveň vylučují, že by nové kino ohrozilo návštěvnost toho starého, neboť členové Sokola mají pod trestem vyloučení zakázáno chodit na orelské podniky.[61]

Jednota československého Orla nakonec získala koncesi pro své kino rok po podání první žádosti, 16. dubna 1928 (viz příloha č. 9). Majitelkou se stala společnost Charitas v Olomouci, zástupcem už dříve navrhovaný František Bayer. Důvod, proč chtěli orlové konkurovat sokolům najdeme v článku v *Novinách z pod Radhoště*: *„Proti špatnému filmu chceme postavit film dobrý, poučný, náboženský a výchovný. Není třeba zavrhovati film vůbec, nýbrž ho použiti ve službách dobra, krásy, poučení, výchovy a sebevzdělání. Za tím účelem se utvořil v Paříži před měsícem svaz pro vybudování katolických filmů v Evropě. Je ve filmech mnoho krásného a dobrého, které nám ukazuje, jak máme v denním životě vítěziti sami nad sebou a nad zlem, hříchem. Většina filmů je zpracována s úmyslem: Poučiti, zušlechtiti, dáti výstrahu, pobaviti. Je ovšem třeba kinu dobře rozuměti. Proto se drž zásady: Dobré i krásné si vpiš do srdce, špatné však anebo urážející odmítni! Při vybírání filmů budeme velmi úzkostlivě opatrni, aby nebyl dán film s vědomou tendencí působiti zlo.“*[62] Koncese platila pro kočovná představení, jejichž část se měla konat

[61] SOkA Vsetín, ONV Valašské Meziříčí. Inv. č. 360, karton 39 & inv. č. 701, karton 39.

[62] PERUTKA, Lukáš. Z historie rožnovského kina. *Spektrum Rožnovska XXIII*, č. 5, s. 4.

v rožnovském Lidovém domě a část po okolních vesnicích, konkrétně na těchto místech.[63, 64] Orel se v Rožnově poprvé uvedl 29. července představením *David a Goliáš*.

1. Lidový dům v Rožnově pod Radhoštěm
2. Domovina v Zubří
3. Hostinec „na Mlýnku“ v Tylovicích
4. Lidový dům „na Salaši“ na Solanci
5. Hostinec „na fojtství“ ve Vidči
6. Hostinec pana Slováka ve Viganticích
7. Hostinec u Macečků na Horní Bečvě

Orelské kino se již po pár měsících nespokojilo jen s kočovnou licencí a zažádalo o stálou kinematografickou koncesi. Argumentovali podobnými důvody jako v žádostech předešlých, plus přidali další námitky, např. že by se jednalo o první stálé katolické kino v okrese. Kočovná licence zajišťovala Orlu možnost hrát v Rožnově 120 dnů v roce. Kdyby dostali stálou licenci, chtěli zpočátku hrát jen v neděli a ve svátky, tzn. asi 60 dní v roce. Vyřízení bylo opět zdlouhavé. Původní žádost byla v srpnu 1928 zamítnuta, ale dostali povolení v lázeňské sezóně (od 1. května do 30. září) hrát nepřetržitě osm týdnů v kuse s následnou čtyřtýdenní přestávkou, naopak pro zimní rekreační období od 1. listopadu do 31. ledna povolení nedostali. Vyřízení žádosti neprospěl ani dopis TJ Sokol adresovaný okresní správě v září 1928, ve kterém vyvrací důvod, že by jejich kino bývalo přeplněné. Dále argumentují, že pokud bude zřízeno nové kino, sníží se tržby toho jejich a nebudou moci dosahovat tělovýchovných a kulturních cílů, jež si předsevzali (viz příloha č. 11). Na základě tohoto dopisu nebyla koncese rozšířena. Orel se opět odvolal, v dopise čítajícím 15 bodů (viz příloha č. 12) mluví o snahách jiných spolků (př. Okresní péče o mládež) zřídit v Rožnově druhé kino či o pravidelném hostování kočovné kinematografické společnosti Finkovy, což dokazuje, že jedno kino pro všechny obyvatele města a jeho okolí nestačí. Za přímluvu u pražské komise orodoval i u brněnské zemské správy.[65]

Stížnosti TJ Sokol začaly být stále častější, v příštím dopise okresní správě osočili Orla, že se nedrží kočovné kinematografické licence a v roce 1928 hrál nepřetržitě

[63] Názvy jsou ponechány v souladu s pravopisem roku 1928.

[64] Viz příloha č. 10.

[65] SOkA Vsetín, ONV Valašské Meziříčí. Inv. č. 360, karton 39.

od 29. července do 25. listopadu bez nařízené čtyřtýdenní pauzy a ještě předložil zemské radě falešnou povolovací listinu. Ze stejného prohřešku Orla obvinil také článek v novinách *Lubina.* Při následném policejním pátrání bylo zjištěno, že Orel hrál na licenci Charity v Olomouci, která má koncesi pro celou severovýchodní Moravu, včetně valašskomeziříčského okresu, ovšem spolek Orla v Rožnově pod Radhoštěm ji využíval bez jejich vědomí. Ačkoli zástupce kinoodboru Bayer prohlásil, že k překročení došlo nedopatřením a bez zlého úmyslu, přesto tento fakt přispěl k tomu, že stálou kinematografickou koncesi neudělilo ani Ministerstvo vnitra a dodalo, že pokud se bude situace opakovat, odejme Orlu i licenci kočovnou. Nicméně Orel se nevzdal, intervenoval různé orgány, a v lednu 1930 se vyřízení stálé licence začalo jevit reálným. Ministerstvo vnitra nařídilo zemské správě v Brně udělit Orlu stálou kinematografickou licenci ve chvíli, kdy se spolek vzdá licence kočovné a předloží úřadu ve Valašském Meziříčí stavební plán navrhované provozovny (viz příloha č. 13). Proti tomu ještě protestuje obecní rada či sestry Anna a Marie Janíkovy, které vlastní kůlnu v blízkosti Lidového domu, jež musela být zbourána, aby byl povolen provoz biografu, ale přípravy už byly v plném proudu a zastavit udělení licence se nepodaří. Téměř dva roky (1930, 1931) se nesly v duchu oprav a schvalování prostoru Lidového domu.[66]

První povolení pro provozování stálé kinematografické licence nakonec dostala Jednota československého Orla 31. prosince 1930 pod několika podmínkami. Lidový dům postavený v roce 1924, ve kterém mělo stálé kino sídlit, stále nevyhovoval ministerským nařízením o provozu kinematografu ze dne 18. září 1912[67], a proto bylo třeba udělat několik technických úprav, např. rozšířit dveře, odstranit schody apod. (viz příloha č. 14). Zemský úřad v Brně povolil provozovat kino nepřetržitě od 1. ledna 1931 do konce března

[66] SOkA Vsetín, ONV Valašské Meziříčí. Inv. č. 360, karton 39.

[67] Zákon o pořádání veřejných kinematografických představení z 18. září 1912 vydalo rakouské ministerstvo vnitra spolu s ministerstvem veřejných prací a původně se mělo jednat o předběžný návrh, který ovšem s částečnými úpravami nakonec řídil československou kinematografii až do roku 1941. Autoři jej označili za provizorní úpravu proto, že *„má sloužiti bezprostředním potřebám kinematografů, daným rychlým vývojem a rozvojem jejich“,* zároveň se jednalo o legislativní experiment, neboť postihoval nový obor, který se velmi dynamicky rozvíjel. Zákon, který nereflektoval varianty navržené filmovými distributory či majiteli kin, obsahoval několik sporných bodů, a to zejména udělování licencí po dobu od jednoho maximálně do tří let, zákaz návštěvy kin mladistvým do 16-ti let po 8. hodině večerní nebo odmítnutí jednotné centrální cenzury. Nejvíce však vlastníky biografů postihla příloha, která dopodrobna stanovovala stavební, požární a bezpečnostní předpisy. Proti těmto nařízením proběhla řada protestů, první už v prosinci téhož roku. Co se týče cenzury, v roce 1912 byla povolujícím cenzurním úřadem ustavena každá zemská správa, na níž byl zřízen čtyřčlenný poradní sbor. Po rozpadu Rakouska-Uherska v roce 1918 zůstala v Rakousku decentralizovaná cenzura, naopak v Československu se centralizovala a rozhodoval pražský cenzurní sbor. Majitelé kin se rovněž bouřili proti časově omezeným licencím a požadovali zavedení udílení časově neomezených koncesí, které by je chránily před nevýhodným zakládáním kin, které třeba už po roce museli zavřít, protože jim licence nebyla obnovena. To však zamítlo ministerstvo obchodu v roce 1915 s odůvodněním, že o licenci žádá tolik osob, kolik se ve výsledku nemůže uchytit. [KLIMEŠ, Ivan. Majitelé kin a rakouská státní správa1912 – 1918. *Iluminace*, 10, 1998, č. 3.]

téhož roku. Během této doby měly být provedeny uvedené technické úpravy a poté se vyřídilo další fungování kina.[68]

Už v lednu následujícího roku se však objevily stížnosti, že Orel neplatí obci řádné dávky ze zábav a dluží městu 560 korun. Kvůli této záležitosti propukl v městské radě spor – zástupci požadovali, aby Orel ihned zaplatil pokutu 500 korun, jinak nebude opuštěno od trestního stíhání, členové strany lidové se tomu ovšem bránili, tvrdili, že dávky měla zaplatit přímo majitelka kinolicence - společnost Charitas, a chtěli zaplatit pouze 50 korun, které půjdou do chudinského fondu. Když se jim tento návrh nepodařilo prosadit, rozhodlo se všech šest členů strany lidové působící v městském zastupitelstvu složit své funkce. Svou obhajobu napsali lidovci do *Novin z pod Radhošťa* a na svých stránkách ji tlumočí i *Lubina*. Klerikálové zde přiznali svou chybu, která podle nich však vznikla nedopatřením, které se při zavedení nového podniku do provozu může stát každému. Nakonec byli nuceni dodatečně dávku zaplatit, odstoupivší členové městské rady byli za neplnění svých občanských povinností definitivně vyloučeni z rady a zbaveni volitelnosti na dobu 6 let.[69]

Veškeré technické požadavky pro provozování kinematografických představení byly splněny až v listopadu 1931. S konečnou platností potvrdil zemský úřad v Brně licenci pro provozování stálých kinematografických představení až 30. ledna 1932 (viz příloha č. 15). Licence (viz příloha č. 16) platila do 31. ledna 1935 a obsahovala několik „zvláštních podmínek“, např. kino muselo ročně promítnout alespoň 8 filmů domácí výroby. Biograf nesl oficiální název „Kino Orel“, zástupcem majitele licence se stal stavitel František Bayer (nar. 1875), kinooperatérem tovární dělník Josef Skalík (nar. 1903). V kině bylo 162 sedadel, které nebyly umístěny na stálo, protože sál Lidového domu sloužil i jiným kulturním akcím, např. plesům. Aby se nehýbaly, byly jednotlivé řady sedadel spojeny dřevěnou tyčí. Původní počet sedaček byl 263 v přízemí a 27 na balkoně, po provedení bezpečnostních úprav se však mohlo používat jen uvedených 162 míst v přízemí, balkon musel být uzavřen. Orel měl v plánu promítat filmy po celý rok v neděli a ve svátky, v letní sezoně i v některé všední dny. V květnu roku 1932 rozhodla městská rada, že na každém představení musí být přítomen dozor z okresního osvětového sboru, kterému byla na každé projekci rezervována sedačka č. 6 v řadě 7.[70]

---

[68] SOkA Vsetín, ONV Valašské Meziříčí. Inv. č. 360, karton 39.

[69] *Lubina: lidový list pokrokový věnovaný zájmům Valašska a Lašska, XVII*, č. 2, s. 2 & *Ročník XVII*, č. 4, s. 2. & SOkA Vsetín, ONV Valašské Meziříčí. Inv. č. 360, karton 39 & PERUTKA, Lukáš. Z historie rožnovského kina. *Spektrum Rožnovska XXIII*, č. 5, s. 4.

[70] SOkA Vsetín, ONV Valašské Meziříčí. Inv. č. 360, karton 39.

Výnosy kina Orel nebyly zdaleka tak vysoké jako výnosy kina Bio Sokol (viz tabulka č. 4 s. 23). I přesto, jak se píše v žádosti o prodloužení licence z května 1935, byly výnosy z kinematografických představení téměř výhradním příjmem spolku. Vedení kina měl v režii Orel a jeho členové v něm pracovali zadarmo. Městská rada se proto usnesla, že schvaluje prodloužení licence. V té době už bylo kino Orel ozvučeno. Kinooperatérem měl zůstat Josef Skalík, zástupcem kina byl nově navržen Rudolf Robek (nar. 1886), protože František Bayer byl dlouhodobě nemocný a nemohl svou funkci zastávat. Nicméně v lednu 1936 bylo z neznámých důvodů zažádáno, aby se funkce zástupce ujal Josef Skalík. To však bylo zamítnuto zemskou správou v Brně, protože funkce zástupce a kinooperatéra se nesměla slučovat. Proto se novým zástupcem stal malíř Leoš Matějka (nar. 1907). Okresní správa ve Valašském Meziříčí schválila prodloužení licence (viz příloha č. 16) o další tři roky, tzn. do konce ledna 1938. Poté byla prodloužena na další tři roky (viz příloha č. 16) do konce ledna 1941, personální obsazení zůstalo nezměněno. V lednu 1939 byla provedena revize provozovny kina (zápis viz příloha č. 17). Při ní bylo zjištěno, že nedošlo k žádným podstatným změnám, zřízena byla jen malá předsíňka u pokladny. Mezi problémy komise řadí např. nepřítomnost tabulek s nápisem „zákaz kouření“, malou vzdálenost (80 cm) kamen od sedaček, nevhodný materiál některých dveří či schodů, absenci hygienických plivátek apod. Problémů bylo nalezeno celkem 18 a Orel je musel opravit do konce června téhož roku.[71]

3.3 Shrnutí fungování rožnovských biografů a natáčení filmů v okolí Rožnova pod Radhoštěm v meziválečném období

Informace o provozu a fungování kina Sokol a kina Orel uložené v Okresním archivu Vsetín i publikované v novinách *Lubina* obsahují většinou krátké informace o opravách, technických nařízení, prodloužení licencí, konání filmových představení apod.

Ačkoli spolu spolky TJ Sokol a Jednota československého Orla do jisté míry soupeřily, měly jiné programy a navzájem na sebe skrze různá periodika házely špínu (př. několik článků v *Lubině*), měly největší vliv na kulturní život Rožnova pod Radhoštěm v meziválečném období. První stálé kino v Rožnově, kino Sokol, získalo licenci pro provozování kinematografických představení 17. února 1918, promítat začalo o necelý rok později, v lednu 1919 v sále Léčeného domu. Jednota československého Orla získávala licenci podstatně složitěji. První žádost byla podána v dubnu 1927, o rok později získali licenci kočovnou, na konci roku 1930 licenci stálou, promítat však začalo kino Orel až

[71] SOkA Vsetín, ONV Valašské Meziříčí. Inv. č. 360, karton 39 & inv. č. 701, karton 39.

na konci ledna 1932 v sále Lidového domu. Zřízením druhého kina ve městě se ztížila situace kinu Sokol, které od roku 1931 muselo každoročně obnovovat svou licenci, zatímco kino Orel bylo povinno prodlužovat licenci jen každé tři roky. Vyřizování koncesí trvalo většinou několik měsíců a žádosti zůstávaly bez odpovědi, o čemž svědčí množství dopisů žádajících vyřízení adresovaných městské radě v Rožnově, okresní správě ve Valašském Meziříčí, zemské správě v Brně a ministerstvu vnitra. Kino Sokol se v roce 1930 stěhovalo z Lázeňského domu do hotelu Radhošť, kde začalo promítat jako zvukové pod názvem „Bio Sokol“, kino Orel promítalo jako zvukové od počátku a ze sálu Lidového domu se do začátku války nikam nepřesouvalo. V polovině 30. let měl Sokol přes 300 členů, vlastnil Sokolovnu, hřiště a zvukové kino u dolního mostu v hotelu Radhošť. Orel měl téměř 200 členů, sídlil v Lidovém domě patřícímu společnosti křesťanské lidové strany a vlastnil rovněž zvukové kino. Kino Sokol mělo za svého působení v Lázeňském domě 360 míst, po přesunu do hotelu Radhošť 300 míst, v kině Orel bylo 162 sedadel. Kromě filmových představení konaných 1 – 2krát týdně (např. v roce 1935 bylo v kině Sokol promítnuto celkem 61 filmů, z nich 6 kulturních pro mládež, 7 kulturně-českých a 2 biblické. Celkový příjem z kina činil 25 500 korun[72]), pořádaly oba spolky divadla, přednášky atd. V obou kinech byli zaměstnáni výhradně členové spolků, pro něž nebyla práce v kině zdrojem obživy, neboť zde pracovali dobrovolně bez nároku na honorář. S ohledem na tuto skutečnost musíme brát v potaz i fakt, že neměli téměř žádnou pravomoc při rozhodování, co bude na programu kina. O tom rozhodovali vůdčí představitelé obou spolků.

[72] SOkA Vsetín, AM Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 674.

Tabulka č. 4 ***Výnosy Kina Sokol a kina Orel v letech 1929 – 1939*** [73]

	Kino Sokol	**Kino Orel**
1929	11 169	
1930	10 811	
1931	12 952	
1932		1 972
1933		1 475
1934		1 479
1935	25 500	3 150
1936		3 227
1937		5 840
1938		4 814
1939		5 239

S kinofikací je úzce spojeno i natáčení filmů a Valašsko bylo i v období první republiky vděčným tématem pro filmová zpracování. V roce 1925 byl natočen *Film Valašského roku*, o kterém v novinách *Lubina* napsali: *„Film Valašského roku promítán byl za přeplněného sálu v Léčebném domě. Vydařil se znamenitě a je pěknou propagací nejen pro Rožnov, ale i pro celé Valašsko. Zachycen je v něm život Valachů v salaších, přírodní krásy kraje, letní lázně na Bečvě. Rok sám ve filmu počíná slavnostním vjezdem přeplněného vlaku s hosty na rožnovské nádraží, dále slavnostním průvodem a pak vyvrcholuje v hlavních číslech programu na nádvoří Muzea v přírodě. Zfilmována byla i rožnovská Bečva při povodních 3. srpna, při kterémž pohledu se divákům zatajuje dech. Film se všeobecně líbí a připisuje se mu velký úspěch.“*[74] V roce 1929 spolek Péče pro blaho venkova zrealizoval natáčení kulturně-zemědělského filmu *Rok na moravských dědinách.* V něm byl znázorněn technický pokrok v oblasti zemědělství, který byl doplněn zobrazením lidových zvyků jako stavění máje, přástky, salašnictví či valašské tance. Natáčelo se v Rožnově, Hážovicích, Viganticích, na Hutisku, Dolní Bečvě a Radhošti.[75] V březnu 1933 natáčela cca týden na Radhošti pražská společnost zvukový film *Rozmary mládí*.[76] V srpnu 1934 se zase natáčelo několik exteriérů do pražského filmu na přehradě Bystřička. V době uveřejnění článku však nebyl název filmu znám a ani později nebyl

[73] SOkA Vsetín, AM Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 701, karton 39 & SOkA Vsetín, ONV Valašské Meziříčí. Inv. č. 360, karton 39.

[74] *Lubina: lidový list pokrokový věnovaný zájmům Valašska a Lašska XIII*, č. 36, s. 4.

[75] Tamtéž. *Ročník XVIII*, č. 24, s. 5.

[76] Tamtéž. *Ročník XXI*, č. 9, s. 6.

doplněn.[77] V okolí obce Nový Hrozenkov natáčel exteriérové scény do filmu *Trhani* na přelomu února a března 1936 režisér Václav Wasserman.[78] V srpnu 1937 natočila v okolí Rožnovska, Šumperska a Frenštátska filmová společnost Unionfilm kulturně-propagační film *Valašsko*. Ve snímku, který je doprovázen hudbou Erno Košťála, jsou zachyceny nejen přírodní scenérie, ale také lidový folklor a byl převeden do čtyř světových jazyků.[79]

Z Rožnova pod Radhoštěm pocházela filmová herečka Blanka Jurková, která se mimo jiné objevila i v americkém filmu *Příběh dvou měst* podle románu Charlese Dickense.[80]

3.4 Srovnání rožnovských kin v intencích kinofikace na území celého Československa

Po 1. světové válce nastalo období četného vzniku nových biografů, které bylo vyvoláno zvýšeným zájmem lidí o sledování filmů. Jak už bylo řečeno výše, bylo v roce 1919 na našem území necelých 500 stálých biografů a vzhledem k důležitosti Rožnova pod Radhoštěm, která souvisela zejména s lázeňským ruchem, bylo logické, že jedno z nich stálo právě zde. Průměrný počet sedadel v kině byl 260, tudíž bylo kino Sokol se svými 360 (po roce 1930 jen 300) sedadly nad celostátním průměrem. Na konci třetího desetiletí bylo už na našem území 1493 biografů – v Rožnově byl jeden ze 156 na území Moravy. Většina (necelých 39%) jich měla stejně jako kino Sokol mezi 251 – 500 sedadly. Kino Orel se 162 sedadly patřilo v roce 1931 k druhé největší skupině (necelých 18% kin mělo mezi 151 – 200 sedadly). Návštěvnost kin se mezi lety 1925 – 1930 systematicky zvyšovala, poté do roku 1935 klesala, ale do začátku 2. světové války se začala opět navyšovat. Návštěvnost obou rožnovských kin většinou každoročně stoupala, meziroční pokles zaznamenala jen v roce 1930, 1933 a 1938, tedy téměř nesouvisle na celorepublikovém „trendu“. V roce 1930 bylo kino Sokol spolu s dalšími 147 kiny v republice přeměněno na zvukové. Kino Orel získalo stálou kinematografickou licenci až o rok později, kdy byla ozvučena už celá čtvrtina všech biografů. Pouze jedna pětina biografů hrála v roce 1929 více než jednou týdně, takže lze říci, že kino Sokol bylo se svými třemi promítacími dny i v tomto ohledu nadprůměrné. V roce 1935 hrálo už 80%

[77] *Lubina: lidový list pokrokový věnovaný zájmům Valašska a Lašska XXII*, č. 31, s. 4.

[78] Tamtéž. *Ročník XXIV*, č. 10, s. 4.

[79] Tamtéž. *Ročník XXV*, č. 49, s. 2.

[80] Tamtéž. *Ročník XXV*, č. 40, s. 6.

kin v Československu denně, což nebyl případ ani jednoho z kin v Rožnově. Obě kina hrála v té době v průměru 4 - 5 dní v týdnu.[81]

3.5 Srovnání rožnovských kin s ostatními kulturními aktivitami na území města

První rožnovské kino vzniklo na území města v roce 1918, tedy v době, kdy byli lidé navyklí chodit spíše do divadel než do kin. Přesto se kino Sokol uchytilo velmi rychle a návštěvnost mu začala, i přes značné technické nedostatky, stoupat. Přesto nebyla kinematografie brána dostatečně vážně, o čemž svědčí např. málo poznámek o kině v novinách *Lubina.* Zatímco divadelní představení zde byla reflektována poctivě a mnohdy byla jejich charakteristika rozšířena i o rozbor jednotlivých jevištních složek, poznámky o filmu začaly být četnější až od roku 1933 a i tehdy se většinou týkaly jen oznámení názvu filmu, data a hodiny, kdy se bude promítat. Divadelní představení se konala ve stejných sálech jako filmová (v sále Lázeňského domu, v hotelu Radhošť, v sále Lidového domu), rovněž ve skanzenu, pohostinstvích atd. Míst, kde bylo možné zhlédnout divadelní inscenaci, bylo tedy podstatně víc než pro filmové projekce.

Další kulturní vyžití ve městě představovaly koncerty, které se v letních měsících konaly v altánku v blízkosti Lázeňského domu nebo ve Valašském muzeu v přírodě, v zimních měsících přímo v Lázeňském domě, případně v místních hotelích. Ačkoli pěvecké spolky fungovaly přímo ve městě, časté byly i návštěvy z jiných měst a zemí. Koncerty rovněž doprovázely téměř všechny veřejné oslavy konající se na území města.

Kromě těchto tří druhů zábav měli se obyvatelé Rožnova možnost vzdělávat na různých přednáškách zaměřených na kulturní oblast či v místní knihovně, která stejně jako první stálé kino spadala pod TJ Sokol, nebo se v zimní sezoně rozptýlit na jednom z četných plesů, které se ve městě každoročně konaly pod záštitou různých organizací.

---

[81] PIŠTORA, Ladislav. 2007. *První půlstoletí filmu na území České republiky část 1 a 2*[online]. Český statistický úřad [citováno 11. 3. 2012, 12. 3. 2012]. Dostupné z WWW: <http://panda.hyperlink.cz/cestapdf/pdf07c1/pistora.pdf> a <http://panda.hyperlink.cz/cestapdf/pdf08c5/pistora.pdf> & SOkA Vsetín, ONV Valašské Meziříčí, inv. č. 360, karton 39 & SOkA Vsetín, AM Rožnov pod Radhoštěm.. Inv. č 701, karton 39.

4 KINOFIKACE V OBDOBÍ PROTEKTORÁTU (1939 – 1945)

4.1 Historický kontext kinofikace na území protektorátu Čechy a Morava 1939 – 1945

Od roku 1935 expandoval v Evropě nacismus. Mnichovským diktátem a vídeňskou arbitráží v roce 1938 ztratilo Československo téměř 500 svých kin. 15. března 1939 se z Československa stal protektorát Čechy a Morava a Slovenský štát. V dubnu 1939 přijel do Čech říšský protektor Konstantin von Neurath, při jehož úřadu bylo zřízeno i kulturně-politické oddělení. Pod něj spadal i film, který měl *„...zajišťovat a podporovat vývoj pravých národních hodnot, aby bylo znovu probuzeno to, co zakládá osudové společenství obou národů, co je jim prospěšné a blahodárné, a dávat návrhy pro zdravé kulturní vyžití českého národa, přičemž je ovšem vylučováno, co se kříží s říšskými zájmy.“*[82] Film se stal nejvýznamnějším propagačním prostředkem fašistů, brzy po obsazení došlo ke germanizaci českého filmového prostředí – titulky, plakáty a veškeré jiné propagační materiály musely být dvojjazyčné, přičemž prvotní byl nápis v němčině, filmoví pracovníci museli složit jazykovou zkoušku z němčiny, bylo zakázáno promítání filmů s židovskými herci, židé byli z výroby propuštěni a krátce nato jim byl zakázán i vstup do kin. Veškeré výrobní a distribuční firmy byly vyvlastněny pod záminkou, že v jejich vedení stojí židé. Pro výrobu českých filmů povolili jen dvě společnosti – Lucernafilm a Nationalfilm. Již v dubnu 1939 vydalo ministerstvo vnitra seznam zakázaných filmů, který se do září téhož roku rozrostl na 162, funkci cenzury převzala odbočka kulturního oddělení říšského protektora Filmprüfstelle. Ta zakazovala stále více filmů a povolovala výhradně snímky ze spřátelených nebo okupovaných zemí (hlavně Itálie a okupované Francie). V době okupace bylo ukončeno vydávání většiny filmových periodik (*Český filmový zpravodaj, Filmový kurýr* apod.). Zachována zůstala pouze *Kinorevue* a *Filmová kronika*. Filmová kritika v podstatě stagnovala, aby nezavdala příčinu k výpadkům proti českým filmům, o to více se rozvíjel technicko-naučný žánr.[83]

Organizačně bylo filmové podnikání soustředěno v německo-české veřejnoprávní organizaci Českomoravské filmové ústředí, přímo podřízené říšskému protektorovi. Tato organizace zahrnula všechny subjekty českého filmu, kromě cenzury, kterou prováděla již zmíněná Filmprüfstelle, později Úřad pro schvalování filmů, spadající pod kulturně politické oddělení Úřadu říšského protektora. Ačkoli ČMFÚ navenek působila jako

[82] BARTOŠEK, Luboš. *Náš film.* Praha: Mladá fronta, 1985, s. 343.

[83] Tamtéž, s. 71, 337- 348.

kolaborující organizace, ve skutečnosti byla jednou z center odporu. V roce 1940 zřídila Sbor filmových rektorů, v němž pracovali zkušení teoretici a spisovatelé, např. Vladislav Vančura, Miroslav Rutte, František Kožík atd. ČMFÚ zorganizovalo dvě přehlídky československých filmů Filmové žně (v letech 1940 a 1941), udělovalo filmové „Svatováclavské ceny“, v roce 1942 byl založen filmový archiv a knihovna. Na podzim 1941 vznikl Národní revoluční výbor inteligence, který měl organizovat jednotlivé kulturní složky po válce. Předsedou výboru byl Vladislav Vančura, zástupcem pro film Jindřich Elbl. Gestapo však tuto organizaci vystopovalo a její členy pozatýkalo. V roce 1943 byl změněn systém provozovacích licencí pro kina na živnostenskou licenci pro jednotlivce.[84]

Rovněž pro oblast kinofikace nastaly zásadní změny po podepsání mnichovské dohody v září 1938. V tomto roce byla dokončena instalace zvukových aparatur do kin, ačkoli většina biografů byla ozvučena už dříve. Počet kin v Českých zemích po Mnichovu klesl o 29% a jejich kapacita o 31%. Na území odstoupeném Německu stálo dalších 497 biografů, které měly dobrou technickou úroveň a sídlily většinou v samostatných budovách. Jejich ztráta znamenala velkou ránu nejen pro exploraci nově natočených filmů, ale také z hlediska vložených investic. V prvním roce okupace se počet stálých kin pohyboval kolem 1 100 s celkovým množstvím cca 360 000 sedadel. Dopadem mnichovské dohody byl také pokles diváckého zájmu, v roce 1939 asi o 10 milionů (16,6%); celková návštěvnost v tomto roce činila 55 milionů. Již koncem roku však začala návštěvnost opět vzrůstat, na konci roku 1940 byl meziroční přírůst 8 milionů (15%), o rok později 10 milionů a za další rok 18 milionů. Nejvyšší nárůst byl z roku 1943 na rok 1944, a to 33 milionů (35,9%). V tomto roce činila návštěvnost 127, 2 milionů, což je s ohledem na počet obyvatel zároveň absolutně nejvyšší návštěvnost českých kin na jednoho obyvatele od začátku kinematografie dodnes. Na každého obyvatele protektorátu vycházelo téměř 22 návštěv ročně. Návštěvnost rostla pomaleji ve velkých městech, zejména v Praze, kde v roce 1944 dosahuje roční návštěvnost 32,4 milionu diváků – to byl 191,4% nárůst oproti celorepublikovému, který činil 232,4%. Vyšší návštěvnost venkovských biografů byla dána mimo jiné také tím, že na vesnicích se dala lépe obcházet německá nařízení, např. povinné uvádění německých filmů ve více než 70% produkce. V důsledku růstu diváckého zájmu se mírně zvedal i počet kin, v roce 1944 dosáhl čísla 1 244 s celkovým počtem téměř 450 000 sedadel. Údaje o množství představení k dispozici nemáme, k jejich přibližné hodnotě můžeme dojít zkoumáním profilu jednotlivých kin. Většina kin hrála v období protektorátu pouze jednou týdně. Byla to především menší

[84] BARTOŠEK, Luboš. *Náš film*. Praha: Mladá fronta, 1985, s. 69, 337- 348.

vesnická kina v majetku Sokola, která svůj sál propůjčovala také jiným aktivitám spolku. Přibližně jedna čtvrtina biografů hrála 3 – 5 krát týdně, pouze 18,6% (údaj z roku 1943) tvořila kina promítající každý den. Nadpoloviční většina (asi 60%) všech biografů na území Českých zemí patřila v době 2. světové války Sokolu. Polovina všech kin měla kapacitu do 300 sedadel, což bylo dáno tím, že většinou stály na vesnici, kde by vzhledem k počtu obyvatel byla větší kapacita zbytečná. Další 3/10 měly kapacitu 300 – 500 míst. Větší kina sídlila ve větších městech.[85]

Tabulka č. 5 ***Počet biografů, sedadel a návštěvníků na území Protektorátu Čechy a Morava***[86]

Rok	**Počet**		**Počet v mil. Návštěvníků**	
	Biografů	**Míst**	**České země**	**Slovensko**
1939	1 101	357 570	54,72	7,98
1940	1 181	381 190	62,93	11,32
1941	1 157	377 365	65,61	13,17
1942	1 181	424 877	75,79	11,73
1943	1 195	434 436	93,54	13,04
1944	1 244	444 229	127,15	10,28
1945	1 496*		37,1*	2,21**

*k 30. 4. 1945

**k 1. 5. 1945

Zatímco počet biografů během války postupně stoupal, počet jakýchkoli jiných zábavných podniků se postupně snižoval. Byly zakázány taneční zábavy, v kavárnách a restauracích probíhaly neustálé kontroly a v září 1944 byla zakázána veškerá činnost divadel a konání výstav. Filmy tak zůstaly téměř jediným možným kulturním vyžitím. Podle Jiřího Havelky byla návštěvnost biografů ovlivňována mnoha faktory – politickými, hospodářskými i sociálními. Mimo jiné se projevovala i klesající koupěschopnost protektorátní měny včetně jejího postupného znehodnocování. Na doporučení Svazu

[85] PIŠTORA, Ladislav. 2007. *První půlstoletí filmu na území České republiky 3* [online]. Český statistický úřad [citováno 19. 10. 2012]. Dostupné z WWW: <http://panda.hyperlink.cz/cestapdf/pdf07c3/pistora.pdf>. S. 336 - 340. & PIŠTORA, Ladislav. Filmoví návštěvníci a kina na území České republiky. Od vzniku filmu do roku 1945. *Iluminace, 8,* 1996, č. 3, s. 44 – 47. ISSN 0862397X.

[86] PIŠTORA, Ladislav. 2007. *První půlstoletí filmu na území České republiky 3* [online]. Český statistický úřad [citováno 19. 10. 2012]. Dostupné z WWW: <http://panda.hyperlink.cz/cestapdf/pdf07c3/pistora.pdf>. S. 338. & PIŠTORA, Ladislav. Filmoví návštěvníci a kina na území České republiky. Od vzniku filmu do roku 1945. *Iluminace, 8,* 1996, č. 3, s. 44 – 47. ISSN 0862397X.

kinematografů promítala všechna kina německé týdeníky, které předcházely každému filmovému představení. Čeští diváci se proti těmto silně propagandistickým a zkresleným informacím bouřili - zavedení diapozitivů s prosbou o klid v sále nepomáhalo, později diváci začali chodit až po promítnutí týdeníků, případně se kina snažila týdeníky vynechávat, obojí však bylo úřadem říšského protektora zakázáno. V Českých zemích i v době protektorátu existovaly kočovné biografy. I přes klesající tendenci jich v roce 1944 bylo stále 171. Ty se vyznačovaly nízkou technickou kvalitou a zastaralostí promítaných filmů.[87]

4.2 Kinofikace Rožnova pod Radhoštěm 1939 - 1945

O činnosti rožnovských kin v době protektorátu máme velmi málo informací. Jelikož na území města nebo okresu nevycházelo žádné periodikum, které by zůstalo zachováno dodnes a informovalo o stavu kin nebo jejich kulturním programu, jediným zdrojem pro náš výzkum byly materiály uložené v Okresním archivu Vsetín a vzpomínky obyvatel města publikované v sérii knih *Můj Rožnov,* vydávaných Městskou knihovnou v Rožnově.

Po březnu 1939 byla všechna kina patřící spolkovým organizacím, tedy i rožnovská Sokol a Orel, sdruženy pod německou správu, tzv. Vermögensamt, a do kin byli dosazeni správci. Poté, co byly roku 1941 obě organizace zrušeny, přešel personál pod správu Českomoravské kinematografické společnosti, založené kvůli správě zabraného majetku bývalých jednot.[88]

4.2.1 Kino Sokol (Radegast)

Sokolské kino sídlilo i v době protektorátu nadále v sále hotelu Radhošť. Poté, co nacisté organizaci Sokol v roce 1941 zrušili, přijalo kino název Radegast a ten používalo po zbytek války. O kině Sokol respektive Radegast víme, že splňovalo nařízení německých úředníků hovořící o tom, že každý filmový sál musí mít svůj samostatný východ pro hlediště v přízemí a sedadla v patře. Balkon a lóže v sokolském kině však svůj východ neměly, proto byly pro diváky uzavřeny. Lístky na představení se prodávaly ve foyeru hotelu, kde byla dřevěná příčka a v ní otevřené okno pro prodavačku lístků.

[87] BARTOŠEK, Luboš. *Náš film.* Praha: Mladá fronta, 1985, s. 337- 348. & PIŠTORA, Ladislav. 2007. *První půlstoletí filmu na území České republiky 3* [online]. Český statistický úřad [citováno 19. 10. 2012]. Dostupné z WWW: <http://panda.hyperlink.cz/cestapdf/pdf07c3/pistora.pdf>. S. 338, 339. & PIŠTORA, Ladislav. Filmoví návštěvníci a kina na území České republiky. Od vzniku filmu do roku 1945. *Iluminace, 8,* 1996, č. 3. ISSN 0862397X.

[88] EISMANN, Šimon. Osudy spolkových biografů v poválečném Československu. *Iluminace*, 11, 1999, č. 4, s. 53 – 85. ISSN 0862397X.

Každému představení předcházel týdeník s novinkami z války, během něhož prodavačka z pokladny odešla, a poté už byl sál pro pozdě příchozí uzavřen.[89] Kino Radegast však nefungovalo po celou dobu války, protože hotel Radhošť vyhořel. Údaje o tom, kdy se tak stalo, se v archivních materiálech liší. Podle žádosti kina Orel z března 1945, které chtělo zvětšit své kapacity z toho důvodu, že jsou jediným kulturním střediskem ve městě, se tak stalo pravděpodobně někdy na přelomu roku 1944 a 1945. V dopisu, který MNV adresuje MNV v Hranicích na Moravě se zase hovoří o tom, že kino Sokol bylo do základů vypáleno a srovnáno se zemí v květnu 1945 během akcí spojených s osvobozováním města.[90]

4.2.2 Kino Orel (Orion)

Také kino Orel i po začátku války sídlilo stále ve stejné budově - v Lidovém domě. O další prodloužení licence požádal Orel v prosinci 1940. Řízení probíhalo stejným způsobem jako předchozí, tzn. museli doložit výnosy z předchozích let (viz tabulka č. 6), informace o tom, na jaké bázi kino fungovalo (zdali si jej spravoval sám spolek, jestli byli zaměstnanci placeni atd.). 27. února 1941 bylo rozhodnuto, že Zemský úřad v Brně uděluje kinu Orel nepřenosnou licenci, ale tentokrát nešlo o povolení na tříletou provozní dobu, nýbrž jen na jednoroční, do konce března 1942. Provozním byl i nadále Leoš Matějka. K 1. únoru vstoupilo v platnost nařízení, že kulturní organizace na území Rožnova pod Radhoštěm musí odvádět dávky Okresnímu spolku pro mládež ve výši 1 800 korun/rok. Nejvyšší možný počet sedadel v kině byl stanoven na 162 (viz příloha č. 18).[91]

Tabulka č. 6 ***Výnosy kina Orel 1938 - 1940***[92]

	Kino Orel
1938	4 814
1939	5 239
1940	8 995

V roce 1941 byla nacisty zrušena Jednota československého Orla, tím pádem musel být změněn i název rožnovského kina. Během roku 1942 bylo kino poněmčeno a přijalo

[89] DEÁKOVÁ, Jindřiška. *Můj Rožnov. Vzpomínky na Rožnov mého mládí.* Rožnov pod Radhoštěm: Městská knihovna, 2011. ISBN 978-80-87334-09-6. S. 34 – 36.

[90] SOkA, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 459, karton 62 & SOkA Vsetín, ONV Valašské Meziříčí. Inv. č. 360, karton 39.

[91] SOkA Vsetín, ONV Valašské Meziříčí. Inv. č. 360, karton 39.

[92] SOkA Vsetín, ONV Valašské Meziříčí. Inv. č. 360, karton 39.

nový název Kino Orion; provozním se stal Karel Matějka. V prosinci byla provedena technická kontrola stavu kina podle nových pravidel přijatých zemským prezidentem 21. září 1943. Kontrolovány byly rozměry místnosti, její výška, vytápění, východy, osvětlení, vybavení promítací kabiny, rozměry dveří, oken, uličky, atd. Komisaři z kontrolní komise povolili užívání více sedadel než doposud (180), naopak zhodnotili bezpečnost balkonu jako nevyhovující a uzavřeli jej. V březnu 1945 se správa kina Orion obrátila na okresní úřad ve Valašském Meziříčí s žádostí o povolení k užívání balkonu a schválení nového uspořádání sálu (viz příloha č. 19). Kinu Orion se zvýšila v době 2. světové války návštěvnost díky faktu, že ve městě nebylo v té době jiného kulturního vyžití, proto chtěli zvednout jeho kapacitu. Úřad žádost schválil, a tím pádem vzniklo v kině Orion 250 míst k sezení (230 v sále, 20 na balkoně). Používání balkonu bylo schváleno jen na dobu války, používat se směla jen jeho levá polovina (na opačné straně než byla promítací kabina) a kvůli bezpečnosti měl na své pravé straně žebřík, po kterém se dalo rychle sestoupit dolů do sálu. K lepšímu komfortu kina přispěly i nové splachovací záchody a sklápěcí sedačky, které umožňovaly lepší průchod v uličkách širokých 70 cm.[93]

4.3 Srovnání rožnovských kin v intencích kinofikace na území celého Československa

Když byla v roce 1938 dokončena instalace zvukových aparatur do kin na území Československa, promítala rožnovská kina zvukově už osm let. V době protektorátu nejprve klesal jak počet kin, tak jejich kapacita. Lépe na tom byla kina na venkově, která měla lepší návštěvnost než kina ve větších městech díky menšímu působení cenzury. Venkovská kina měla však také menší kapacitu, proto v protektorátních letech měla ½ všech kin do 200 míst, větší kina však svou kapacitou zvedala celostátní průměr na více než 300 míst. Trend klesající kapacity sálů můžeme pozorovat i na kině Sokol, které mělo nejprve 300 sedadel, později však kvůli novým bezpečnostním předpisům muselo uzavřít balkon, a tím se počet sedadel snížil. Kino Orel se svými 162 sedačkami (údaj z roku 1941) silně zaostávalo za celorepublikovým průměrem – 326 sedadel. Po schválení žádosti z března 1945 se sice zvedla kapacita na 250 míst, nicméně i tak se kino Orion stále řadilo mezi menší kina. Návštěvnost místních kin se v porovnání s celorepublikovým trendem vyvíjela obdobně. Rožnovská kina zaznamenávala vzestup, a to i mezi lety 1938 a 1939, kdy jinak návštěvnost celorepublikově poklesla.

[93] SOkA Vsetín, ONV Valašské Meziříčí. Inv. č. 360, karton 39.

4.4 Shrnutí činnosti rožnovských kin a jiných kulturních akcí v Rožnově pod Radhoštěm v období protektorátu

Pro období protektorátu existuje málo materiálů pojednávajících o kinech v Rožnově pod Radhoštěm, proto je v bádání složité dobrat se vypovídajících výsledků. Víme, že ve městě stále sídlila dvě kina – Sokol a Orel, která se v roce 1941 kvůli zrušení organizací, pod jejichž správu spadala, musela přejmenovat na Radegast a Orion. Poslední prodloužení licence kina Orion je známo z února 1941 s platností do března 1942. Poněvadž se však mezitím změnil správce kina, doba platnosti licence nebyla dodržena. Jak se získávaly licence později a na jak dlouho, nám záznamy neumožňují zjistit. Kina v Rožnově měla vždy dobrou návštěvnost, která se udržela i v období 2. světové války (pokud lze soudit podle dostupných údajů o návštěvnosti kina Orion v letech1938 -1940). S přibývajícími lety války však prudce klesl počet lázeňských hostů ve městě, proto i kulturní zařízení postupně omezila svou produkci, neboť jim ubylo mnoho diváků.

Ostatní kulturní činnost na území města také poklesla. Do Rožnova nejezdilo tolik hostujících umělců jednak kvůli všemožným zákazům a jednak proto, že výrazně prořídlo obecenstvo, a tím možnosti města jejich vystoupení zaplatit. Z občasných zmínek víme, že v prvních válečných letech hrálo několik představení divadlo spadající pod Sokol a také různé amatérské spolky z Rožnova a okolí. Později tyto akce buď přestaly, nebo o nich nejsou dochovány záznamy. Od roku 1944 byla jedinou možností kulturního vyžití místní kina, protože veškeré divadelní a výstavní aktivity byly na území celého státu zakázány.

5 KINOFIKACE PO 2. SVĚTOVÉ VÁLCE (1945 – 1970)

5.1 Historický kontext kinofikace na území Československa 1945 – 1950

Nejdůležitějším krokem v organizaci československé poválečné kinematografie bylo její zestátnění. Už za doby okupace bylo jasné, že se po válce poměry k předválečným zvyklostem nevrátí, proto byly přípravy k začlenění filmového podnikání pod státní správu započaty už v době protektorátu. Samotná idea pochází již z doby meziválečné a mezi její zastánce patřil i největší meziválečný filmový podnikatel Miloš Havel. Proces znárodnění byl připravován skupinou levicových intelektuálů z okruhu Národně revolučního výboru inteligence (ten byl, ač ilegální, podporován některými úředníky ministerstva obchodu a londýnskou exilovou vládou). Po jeho zrušení se ustavil rovněž ilegální Filmový akční výbor, který vypracoval návrh příští československé filmové organizace. Jmenovitě se na plánech zestátnění podíleli např. František Papoušek, Jindřich Elbl, Lubomír Linhart, Elmar Klos, Ladislav Kolda aj. S prvními návrhy byla seznámena exilová vláda v Londýně i naši zástupci v Moskvě a v průběhu války se dolaďovalo jen znění jednotlivých bodů; hlavní cíl byl jasný od počátku – okamžité převzetí filmového majetku z rukou okupantů a zároveň i znárodnění všech podniků, které zůstaly v českých rukou. V posledních dnech okupace byl ilegálně vytištěn text vyžadující socializaci kinematografie po válce. Tento text byl rozeslán osmdesáti filmovým pracovníkům, kteří jej až na výjimky podepsali. Proto byli čeští filmoví pracovníci sdruženi v Národním výboru českých filmových pracovníků připraveni bezprostředně po válce začít přebírat filmové podniky a instituce a začít je veřejně spravovat. Ihned po květnovém osvobození, 9. května 1945, převzal Národní výbor českých filmových pracovníků činnost Českomoravského filmového ústředí a zestátňování majetku zorganizoval. Ministr informací (pod jehož kompetenci film spadal) jmenoval 23. května 1945 zmocněnce pro různá odvětví filmového podnikání, mimo jiné i pro Správu státních kin v zemi České a Moravskoslezské. 2 srpna vznesli českoslovenští filmoví pracovníci žádost u prezidenta Edvarda Beneše, aby postátnění kinematografie bylo provedeno prezidentovými dekrety co nejdříve. Vláda návrh schválila a o pět dnů později, 11. srpna jej podepsal prezident. Dekret[94] vstoupil v platnost 28. srpna

[94] V dekretu je řečeno, že pouze stát je oprávněn k provozu filmových ateliérů, výrobě filmů, k laboratornímu zpracování filmů, půjčování filmů, promítání, dovozu a vývozu filmů na území Československa. Provoz veřejného promítání byl svěřen národním výborům. Provozovatelé podniků museli odevzdat ministerstvu informací všechny předměty provozu (tedy celé podniky), nicméně provozovatel kina zůstal podle nařízení ministerstva vnitra a ministerstva veřejných prací ze dne 18. září 1912 ten, jemuž byla udělena licence. Licence nebyla dědičná, ale její majitel si mohl určit svého zástupce, kterého musel ale příslušný úřad schválit. Podobně tomu bylo i u ostatních filmových podniků (laboratoří, ateliérů apod.). Provozovatelem tedy zůstal ten, kdo jím byl i před zestátněním, oficiálně však všechny instituce spadaly pod stát. Dekret se zpočátku nevztahoval na Slovensko, na něhož ho rozšířilo teprve nařízení Slovenské národní rady ze dne 15.

a kinematografie se tak stala prvním zestátněným odvětvím poválečného hospodářství. V rámci zestátňování se plánovala také reorganizace finančního zabezpečení filmového průmyslu. Mezi návrhy, které měly usnadnit zisk peněz na náročnější projekty, patřila také návratnost finančních prostředků z kin zpět do výroby. Cílem byl soběstačný filmový průmysl, který měl zajistit československé kinematografii vysoký standard.[95]

Při ministerstvu informací byla zřízena filmová cenzura, která sdružovala zástupce úřadů a Svazu filmových pracovníků. K úkolům cenzury patřilo také řazení filmů do sedmi kategorií, podle nichž se odváděla dávka ze zábav.[96] Tyto kategorie byly v roce 1947 zrušeny a nahrazeny sazbami souvisejícími s cenami vstupenek.[97] Mimo tyto poplatky se chvíli platily také partyzánské dávky, příspěvek na obnovu kin nebo dobrovolný příspěvek 20 haléřů na pojištění během představení, který si mohli připlatit diváci na Slovensku. V srpnu 1949 byl odstraněn poplatek za šatnu. Po únoru 1948 došlo ke zřízení Československého státního filmu, který se jako monopolní orgán stal jediným výrobcem, distributorem, dovozcem i vývozcem československých filmů. O rok později byl ČSF začleněn do pětiletého plánu, který měl zlepšit technické zázemí filmové výroby, její „ideovou hodnotu“, ale také kinofikaci (jeho součástí byla Správa kinofikace, která zajišťovala technicko-organizační správu kin). Vedle ČSF existovala Organizace filmové distribuce, do níž patřil filmový podnik hlavního města Prahy provozující všechna pražská kina, krajské podniky a stálá kina. Distribuce probíhala podle přesně daného plánu. Státní půjčovna filmů se změnila v Rozdělovnu, která měla své sídlo nejprve v Praze a Brně,

---

dubna 1947. Kromě odstavců týkajících se podmínek převedení majetku do státního vlastnictví obsahuje dekret také usnesení o konfiskaci nepřátelského majetku nebo načrtnutí náhradových směrnic. Naopak neobsahuje trestní sankce pro případ, že by někdo odmítal podnik státu vydat. Dekret o znárodnění kinematografie inspiroval po 2. světové válce i další země se socialistickým zřízením, např. Polsko (v listopadu 1945 byl zřízen institut Film Polski), Bulharsko, Rumunsko nebo Maďarsko. Naopak západní země zestátnění zpočátku odmítly, nicméně brzy začaly s československým filmem opět spolupracovat. [JABLONSKÝ, Jaroslav & LANGER, Jiří & ŠEFRNA, Václav. *Filmové právo*. Praha: Ekonomická knihovna Edičního sboru československého filmu při Ústředí půjčovně filmů pro vnitřní potřebu a odborné zájemce, 1959, s. 15 – 35.]

[95] BARTOŠEK, Luboš. *Náš film.* Praha: Mladá fronta, 1985, s. 348 - 349. & BILÍK, Petr. *Kinematografie po 2. Světové válce*. In PTÁČEK, Luboš (ed.). *Panorama českého filmu.* Olomouc: Rubico, 2000, s. 88 - 89. ISBN 80-85839-54-7. & DVOŘÁKOVÁ, Tereza & HORNÍČEK, Jiří. *Kinematografie v rámci protektorátu Čechy a Morava*. In PTÁČEK, Luboš (ed.). *Panorama českého filmu.* Olomouc: Rubico, 2000, s. 72. ISBN 80-85839-54-7. & JABLONSKÝ, Jaroslav & LANGER, Jiří & ŠEFRNA, Václav. *Filmové právo*. Praha: Ekonomická knihovna Edičního sboru československého filmu při Ústředí půjčovně filmů pro vnitřní potřebu a odborné zájemce, 1959, s. 15 – 35

[96] I. Kategorie byla od dávek oproštěna, II. odváděla 4%, III. 6%, IV. 8%, V. 10%, VI. 12% a VII. 15%. [HAVELKA, Jiří. Československé filmové hospodářství II 1945 – 1957. Praha: Akademie mužických umění, 1958, s. 10, 11.]

[97] Do 5 Kčs činila dávka 50 haléřů, do 10 Kčs 1 Kčs a nad 10 Kčs 1,5 Kčs. [HAVELKA, Jiří. Československé filmové hospodářství II 1945 – 1957. Praha: Akademie mužických umění, 1958, s. 11.]

od roku 1953 byly pro tyto účely postupně zřizovány krajské pobočky. Těm byl přidělován příslušný počet filmů podle stavu kinofikace v kraji.[98]

Cílem restrukturalizace filmového průmyslu nebylo jen jeho zestátnění, ale také zřízení profesionálních institucí – Filmového ústavu a filmové školy FAMU (na její koncepci se nejvýznamněji podílel Otakar Vávra a Jindřich Honzl). V rámci filmových přehlídek navázala znárodněná kinematografie po osvobození na Filmové žně (1940, 1941) poprvé v roce 1946, kdy uspořádala první ročník Mezinárodního filmového festivalu v Mariánských Lázních. O čtyři roky později se festival přesunul do Karlových Varů. Od roku 1948 se promítal výběr z MFF v Gottwaldově a později ve všech krajských městech pod názvem Filmový festival pracujících. V odvětví filmového zpravodajství začal vycházet nový týdeník *Týden ve filmu* už v červnu 1945. Po roce 1948 začalo vycházet větší množství periodik o filmu, např. *Ostravské filmové noviny, Brněnské filmové noviny, Ústecké filmové noviny, Vesnické filmové noviny* atd. Všechna tato periodika ale byla v roce 1957 zrušena.[99]

Díky novým podmínkám zaručoval stát podporu i dlouhodoběji nevýdělečným podnikům, což byl do značné míry případ i sítě kin. Hospodářské poměry filmového podnikání byly až do vydání vládního nařízení z roku 1948 uspořádány tak, že jednotliví zplnomocněnci byli dotováni z přijatých tržeb kin. Síť kin po válce procházela budováním nových základů a nové struktury. Dříve vznikalo zbytečně mnoho kin v centrech velkých měst, naopak na vesnicích byli diváci závislí na ochotnících, případně kočovných kinematografech. Také vybavení stálých kin bylo zastaralé, neboť za války je nebylo možné obnovovat (např. mnoho kin vlastnilo jen jeden promítací přístroj, což vedlo až k pěti vynuceným přestávkám během představení); stejně tak i stavebně podniky nevyhovovaly, protože se provozovatelé starali především o bezpečnostní předpisy a nikoli o divácké pohodlí. Velký zájem diváků a důležitost promítání ve vztahu k výrobě vedl k poměrně rychlému obnovení sítě kin v poválečných měsících. Na konci roku 1945 bylo provozuschopných 1 418 kin (87%), oproti 57% z května téhož roku. Mnoho dalších obcí bylo kinofikováno a stálá kina se přebudovávala na úzký film (16mm) namísto standardního (35mm), to díky levnějšímu provozu. V roce 1946 tvořila úzká kina 5%

[98] HAVELKA, Jiří. Československé filmové hospodářství II 1945 – 1957. Praha: Akademie mužických umění, 1958, s. 6, 7, 10 – 11, 20. & RAITORALOVÁ, Olga. Analýza návštěvnosti českých kin. Vývoj a prognóza. Diplomová práce, Filmová a televizní fakulta AMU v Praze: Akademie múzických umění v Praze, 2007, s. 16.

[99] BILÍK, Petr. *Kinematografie po 2. Světové válce*. In PTÁČEK, Luboš (ed.). *Panorama českého filmu.* Olomouc: Rubico, 2000, s. 89 - 90. ISBN 80-85839-54-7. & HAVELKA, Jiří. Československé filmové hospodářství II 1945 – 1957. Praha: Akademie mužických umění, 1958, s. 19.

z celkového počtu, v roce 1949 už to bylo 36,9%. Postupně bylo kinofikováno 19,8% všech obcí, počet sedadel se snížil na průměrných 260. Vývoj zvyšující se divácké návštěvnosti z období okupace narušilo pozvolné obnovování vybavení kin a nedostatek filmových kopií. Stoupající tendenci ale zaznamenala kina znovu už v roce 1946, kdy činila návštěvnost 110 milionů diváků, o rok později už 126 milionů. V roce 1947 byla zároveň podle mezd upravena cena vstupného. Stará cena vstupenek, platná ještě z doby protektorátu, činila cca 7 Kčs, upravena byla na 10,60 Kčs. Po roce 1948 byla kina spolu s dalším filmovým průmyslem zestátněna, v roce 1949 byla decentralizována a zařadila se do krajských správ ČSF. V roce 1949 došlo také ke zlomu návštěvnosti v důsledku změny programové skladby – omezení distribuce západních filmů. Meziroční pokles byl asi 5%. Výrazněji se projevil o rok později, kdy byl v absolutních číslech 30 milionů diváků, procentuálně 33,9%, oproti roku 1948.[100]

Tabulka č. 7 ***Počet kin podle jednotlivých kategorií a návštěvnost v letech 1945 - 1950***[102]

Rok	**Počet stálých kin**	**Z toho kin**				**Počet sedadel**	**Letní kina**	**Putovní kina**	**Návštěvnost všech kin v mil.**[101]
		A	**B**	**C**	**D**				
1945	1 418	1 351	67			500 532			93,2
1946	1 642	1 511	73	16	42	579 656			127,2
1947	1 985	1 628	96	104	157	608 200	3	3	141,4
1948	2 261	1 635	162	297	167	632 507	9	23	157,9
1949	2 512	1 586	294	451	181	670 610	10	24	152,6
1950	2 545	1 561	422	341	221	679 888	11	85	125,2

A- 35mm ve správě ČSF
B- 35mm ve správě MNV, zařízení ČSF
C - 16mm ve správě MNV, vlastní zařízení
D - 16mm ve správě ČSF

[100] HAVELKA, Jiří. Československé filmové hospodářství II 1945 – 1957. Praha: Akademie mužických umění, 1958, s. 46 – 49. & JABLONSKÝ, Jaroslav & LANGER, Jiří & ŠEFRNA, Václav. *Filmové právo*. Praha: Ekonomická knihovna Edičního sboru československého filmu při Ústředí půjčovně filmů pro vnitřní potřebu a odborné zájemce, 1959, s. 35 & PIŠTORA, Ladislav. Filmoví návštěvníci a kina na území České republiky. Od roku 1945 do současnosti. *Iluminace*, 9, 1997, č. 2, s. 63 – 66. ISSN 0862397X.

[101] HAVELKA, Jiří. Československé filmové hospodářství II 1945 – 1957. Praha: Akademie mužických umění, 1958, s. 48.

[102] PIŠTORA, Ladislav. Filmoví návštěvníci a kina na území České republiky. Od roku 1945 do současnosti. *Iluminace*, 9, 1997, č. 2, s. 81. ISSN 0862397X.

5.2 Historický kontext kinofikace na území Rožnova pod Radhoštěm 1945 – 1950

5.2.1 Kino Sokol

Kino Sokol (v letech 1941 - 1945 Radegast) přerušilo nechtěně svůj provoz před koncem války, kdy hotel Radhošť, kde sídlilo, vyhořel. TJ Sokol se do obnovení provozu svého kina aktivně vložilo ihned po květnovém osvobození a začalo organizovat zřízení dočasné kinoprovozovny. Provizorní kino fungovalo v přednáškovém sále hospodářské školy v Rožnově, první představení se konala už ve dnech 29. a 30. června a 1. července 1945 a šlo o blíže neurčené propagační filmy. Odborné schválení kinoprovozovny proběhlo 30. července 1945. Kino ale zřejmě nemělo dlouhého trvání, protože není k dispozici více informací o jeho provozu a v dokumentu z roku 1947 se mluví o tom, že po uzavření kina Orel zůstal Rožnov bez kina.

5.2.2 Kino Orion

Od konce srpna 1945 převzala na základě dekretu prezidenta Edvarda Beneše (ze dne 11. srpna 1945, sb. 50) kino Orion státní správa. Dohoda o prodloužení pronájmu Lidového domu a užívání promítací aparatury byla uzavřena pouze ústně a bylo v ní řečeno, že kino Orion bude pronajímatelům odvádět 7% z hrubého výdělku po odečtení daně ze zábav. Tato částka se ročně vyšplhala asi na 8 000 Kčs, ty však nestačily ani na výdaje spojené s technickými úpravami domu a sálu, o něž se starali nájemci. Od září 1945 bylo kino Orion stejně jako ostatní kina na území státu nuceno dodržovat nové podmínky promítání, protože Zemský národní výbor v Brně oznámil, že v Československu musí být filmy od nynějška promítány pouze s novým cenzurním listem a dodávány Státní půjčovnou v Praze nebo její pobočkou v Brně.[103]

V té době se stal správcem kina Orion pan Martinák (křestní jméno nebylo možno nalézt), který na postu vystřídal Karla Bůžka. V březnu 1947 byl provoz kina Správou státních kin, krajským sekretariátem v Ostravě až do odvolání zastaven. Rožnov a jeho okolí (celkem cca 9 000 obyvatel) tak zůstaly téměř bez kina (dočasná kinoprovozovna TJ Sokol už nepromítala, zavřeno bylo kino v Zašové a na Hutisku, jediný provozuschopný tak zůstal biograf v Zubří). K ukončení činnosti došlo nedorozuměním, protože spolek katolického Lidového domu si chtěl v době zimních měsíců ponechat sál, ve kterém sídlilo kino, ke svým potřebám a správa kina to pochopila tak, že jim dává definitivní výpověď, a proto poté už provoz kina neobnovila. Tady vidíme další důkaz, že kino bylo sice oblíbeným zdrojem zábavy, avšak jeho vlastníci stále (už od doby založení prvního

[103] SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 324.

rožnovského kina) dávali přednost jiným druhům zábavy a filmová promítání často odsouvaly až na druhou kolej. Tato praxe se změní až s postavením nové samostatné budovy pro kino v roce 1951. Od této doby nebude filmové promítání v Rožnově poprvé limitováno vlastníky prostor, ve kterých biograf sídlí. Krok uzavření kina Orion vzbudil u veřejnosti velký ohlas a obyvatelstvo Rožnova rychle začalo podnikat kroky k obnovení provozu. O znovuzřízení kina se vedly debaty několik dalších měsíců, město urgovaly i vyšší instituce (Okresní správa, Krajský sekretariát, Ministerstvo informací). V červnu 1947 se začalo jednat o otevření prozatímního kina v budově Lázeňského domu. Tuto akci organizoval František Majer, u Státní správy kin urgoval i krajský ředitel z Ostravy Veiter, který zároveň schválil prostor Lázeňského domu pro kinematografické účely. K divadelnímu sálu se plánovalo postavit provizorní dřevěnou kabinu pro promítací zařízení a několik dalších úprav menšího rázu, které by nijak nezasáhly do provozu Lázeňského domu. Veiter také poslal žádost o pronajmutí sálu jeho vlastníkovi, městu Rožnov pod Radhoštěm. Městská rada se žádostí zabývala na jednání 13. června, na němž byla lázeňskou komisí zamítnuta, hlasoval pro ni jen František Majer. Důvodem zamítnutí byla nevhodnost sálu, který byl postaven jen pro účely divadelní, koncertní a přednáškové a na promítání filmů neměl potřebné vybavení. Plánovaná výstavba promítací kabiny ve vestibulu by zase byla újmou na vzhledu Lázeňského domu a navíc by její výstavba zúžila prostor natolik, že by zde nebylo možné provozovat hostinství. Program kina by se pak musel podřizovat ostatním akcím konaným lázeňskou komisí. Nejzávažnějším bodem pro odmítnutí byl fakt, že přestavba by trvala delší dobu a Rožnov potřeboval kvůli čilému lázeňskému ruchu kino ihned. Další návrh podal František Krcha a týkal se koupě dřevěné jízdárny továrníka Fassmanna (viz příloha č. 20), která by se dala přesunout i na jiné, vhodnější místo. Jízdárna nebyla schválena Správou státních kin, proto Krcha navrhuje, že pokud schválení neprojde, bude se znovu jednat se správou Lidového domu. Tento návrh byl schválen všemi hlasy, včetně Majerova. Koupě jízdárny zřejmě neprošla, protože Státní správě kin v Ostravě byl doručen dopis, ve kterém František Majer žádá o ukončení sporu a vytvoření dohody mezi Státní správou kin a Jednotou Orla, jíž patřil Lidový dům a měla veškeré potřebné vybavení, které spolu s kinosálem už od března tohoto roku leželo ladem. Městská rada se spolu s Veiterem z Krajské správy státních kin sešla znovu na schůzi 25. června k projednávání dalšího postupu ve zřízení kina. Zejména se řešil spor se správou Lidového domu. Za Lidový dům mluvil pan Poles, který vysvětlil veškeré důvody, proč byl pro ně pronájem kinosálu nevýhodný. Městští zastupitelé, Veiter i správa Lidového domu se nakonec dohodli na obnovení provozu kina Orion od 2. srpna. Jednalo se však o provizorní kino, které bude sloužit pouze do doby, než bude ve městě

postaveno kino nové. Činnost kina byla kvůli technickým komplikacím obnovena až v říjnu, a to projekcí filmu k 30. výročí říjnové revoluce v SSSR *Bylo to v Donbasu,* uvedeného pětiminutovým proslovem. Vedoucím kina se stal Leoš Matějka, pokladní slečna Bradáčová a správa kina odváděla pronajímateli 8% z hrubého výdělku po odečtení obecní dávky. V sále bylo 251 míst k sezení.[104]

12. února 1948 vešel v platnost výnos ministerstva vnitra, který ukládal každému kinu povinnost mít na představeních přítomnu požární hlídku. Po dohodě se Správou kin mohli hlídku tvořit zaměstnanci kin zaučení v tomto oboru. Konečná vyhláška spolu se směrnicemi (viz příloha č. 21) vstoupila v platnost 16. června 1948. Kino Orion určilo znovu zaměstnaného operatéra Karla Bůžka a uvaděče Štěpána Pavelku, s tím však nesouhlasil Sbor dobrovolných hasičů, který navrhl své členy Jana Zingora a Vladimíra Kramoliše, s Kramolišem zase nesouhlasilo kino a v konečné fázi byla v červnu určena požární hlídka tvořená Janem Zingorou a Oldřichem Gracíkem. V srpnu se zase řešil problém s dřívím určeným k zatápění v kině. Správa kina si stěžovala na nedostatek dříví, které jí byl odprodáno a žádala dalších alespoň 6 m^3, vzhledem k počtu promítacích dnů. Toto dřevo město kinu poskytlo. V září se však kino potýkalo s dalším problémem, a to omezením filmových představení. Proti tomuto zákazu protestovalo s odůvodněním, že *„filmové projekce jsou prakticky jediným zdrojem zábavy všeho pracujícího lidu.“*[105] Naopak požádali o rozšíření projekcí mimo stávající dny ještě na středu a čtvrtek. Této žádosti bylo zčásti vyhověno a od poloviny května 1948 byl přidán jeden promítací den navíc – středa.[106]

V prosinci 1948 byl změněn název z Kina Orion na Kino. V té době začala platit v následujících letech užívaná norma, že pokud ve městě existoval jen jeden biograf, nesl název Kino. V listopadu se začalo jednat o novém správci kina, který by vyměnil Leoše Matějku. Československý státní film určil na výběr tyto kandidáty: Rudolfa Dulavu, Aloise Krhovjáka, Františka Choděru, Františka Volka a Jana Face. Nakonec správce kina vyměněn nebyl.[107]

Od roku 1949 se konala pravidelná školení kinooperatérů. Za Rožnov pod Radhoštěm byl poprvé vyslán v říjnu tohoto roku do hotelu Modrá hvězda ve Valašském Meziříčí Karel Bůžek. Konference se jmenovala „30 let sovětského filmu“ a v jejím rámci

[104] SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 324.

[105] Tamtéž.

[106] Tamtéž.

[107] Tamtéž.

byly účastníkům pouštěny sovětské filmy spojené s odbornými přednáškami, v nichž byla zdůrazňována ideologická funkce filmu. O rok později se konalo technické školení zabývající se manipulací s projekčním aparátem. Toto jsou také poslední zmínky o kinu Orion, které v roce 1951, kdy bylo otevřeno nové kino, zaniklo.[108]

5.2.3 Nová budova kina

Po 2. světové válce byla vyhlášena soutěž na vzorové projekty kinosálů ve třech kapacitně rozlišených kategoriích, která proběhla z podnětu Československé filmové společnosti na přelomu let 1946 a 1947. Kategorie A se týkala malých sálů s 250 místy v malých obcích, kategorie B a C se týkaly větších sálů s 550 a 800 sedadly. Vypisovatelé soutěže kladli zvláštní důraz zejména na akustické kvality sálů, naopak třeba balkonová lóže byla z návrhů odstraněna. V poválečných letech se rozšířila stavba kin po celé republice a všechna kina byla stavěna podle unifikovaných návrhů kvůli ušetření času a peněz, tím pádem se od sebe nová kina té doby interiérově téměř nelišila (viz příloha č. 22).[109] V Rožnově bylo postaveno kino, které vzešlo z návrhu poslaného do této soutěže; byl to tzv. dvouletkový typ kina vypracovaný Filmovým projektem Praha.[110]

První dopis žádající o přidělení pozemku pro výstavbu nové budovy kina v Rožnově pod Radhoštěm přišel národnímu výboru 21. ledna 1947. Plánovací komise Správy státních kin v Praze rozhodla, aby v lázeňském městě byla v následujícím roce v rámci dvouletky postavena budova, jejíž ráz by odpovídal folkloru Valašska. 30. ledna požádala krajská správa státních kin v Ostravě o přidělení pozemku k výstavbě kina. Vyhlédla si pozemek v dolním parku poblíže mostu k nádraží a žádala o vyjádření projektanta městského regulačního plánu ing. Fuchse. Odpověď od města jim přišla záhy a reagovala zejména na otázku místa výstavby. MNV se k pozemku vyhlédnutému Státní správou kin nevyjadřoval, zhodnotil, že není vlastníkem žádného vhodného pozemku a jediné sály, u kterých by se dalo uvažovat nad úpravou k promítání filmů, byly sál Lázeňského domu, sál hostince U Koruny a sál Lidového domu, s jehož vlastníky však neměla Státní správa kin dobré vztahy. K urychlení jednání o nové budově kina výrazně pomohlo neplánované uzavření kina Orion v březnu téhož roku a obnovení provozu až o sedm měsíců později. Zastupitelé města mezitím urgovali Státní správu kin, aby co nejrychleji vyřídila náležitosti nutné pro výstavbu, výrazně jim při tom pomohl fakt,

---

[108] SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 324.

[109] HILMERA, Jiří. Stavební historie pražských kinosálů. Část IV – poválečné půlstoletí. *Iluminace*, 8, 1998, č. 4, str. 75 - 100. ISSN 0862397X.

[110] Čtyřicet let kinooperátorem. *Spektrum Rožnovska XII*, č. 23, 28. listopadu 2002, s. 2.

že Rožnov s mnoha lázeňskými hosty byl v té době bez kina. Již od března 1947, tedy doby, kdy bylo uzavřeno kino Orion, se začalo veřejně prohlašovat, že má Rožnov slíbenou novou budovu kina. V dubnu 1947 přijel do Rožnova zmocněnec Správy státních kin ředitelství v Ostravě, aby dohodl podmínky výstavby, kterou značně zbrzdily debaty o vhodném pozemku.[111] V září byla vybrána dvě místa, mezi nimiž se rozhodovalo – parcela č. 627 a pozemek ve vlastnictví Rady starších církve československé. Nebylo však schváleno ani jedno a o měsíc později dorazili do Rožnova zmocněnci ministerstva informací a Správy státních kin, aby projednali stavbu a našli vhodné místo. Jako vyhovující shledali pozemek v jihozápadní části parku u přemostění Bečvy směrem ke středu města naproti sokolskému hřišti, dalších více než 6 zhlédnutých pozemků bylo, zejména kvůli vzdálenosti od středu města, uznáno jako nevyhovující. Současně byl zaslán architektonický návrh budoucího kina od architekta Lakomého (viz příloha č. 23), na což MNV zareagoval dopisem Státní správě kin, kde sdělil své požadavky na budovu nového kina - město žádalo sál s místem pro 500 osob, protože se v budoucnu, zejména kvůli nově se stavící továrně na výrobu punčoch, očekával přírůstek 2 000 – 3 000 obyvatel a plánovaných 350 míst by nestačilo ani v současném stavu. Druhou podmínkou bylo vypracování nového architektonického návrhu, protože současný se zdál zastupitelům příliš zpátečnický a výška budovy nízká. Filmová společnost odepsala, že nemá dostatečné množství financí na stavbu budovy kapacity větší než 350 lidí a zaslaný návrh považuje pouze za orientační pro ilustraci kina v prostoru parku, a nikoli závazný. V únoru architekt Lakomý dostal exemplář detailu z regulačního plánu města se zakreslením projektovaného kina a popis vodovodů, komunikací a půdy na pozemku. Z neznámých důvodů nakonec z koupě tohoto pozemku sešlo a v dubnu 1948 byl zástupci Československé filmové společnosti vybrán nový pozemek Pod Hradišťkem, který byl schválen brzy, protože městský národní výbor cítil potřebu postavit kino co nejrychleji. Pozemek patřil osmi sourozencům Hanákovým, se kterými se jednání o koupi táhla několik měsíců, v červnu bylo na městské radě kvůli jejich neustálému zdržování (sourozenci nebyli schopni se s městem domluvit na ceně a velikosti prodávaného pozemku, jednu dobu byla ve hře i výměna s parcelou sourozenců Žantových v městské části Koryčanské Paseky, avšak kvůli jejich nezletilosti nebyla tato výměna možná) navrženo, že pozemek bude pro stálé protahování obchodu městem vyvlastněn. Předběžná smlouva o prodeji pozemku Hanákových byla podepsána 14. června 1948- cena za 1 m^2 byla stanovena na 30 Kčs, celkově tady 120 000 Kčs za pozemek. Jeho část byla poté prodána Československé

[111] SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 324.

filmové společnosti za 5 000 Kčs, zbylá část pozemku měla být použita pro výstavbu státního domu pro jiné veřejné účely, ale byla ze strany ČSF na poslední chvíli zrušena. Poslední jednání o povolení stavby kina se konalo přímo na pozemku pro ni určeném 24. září 1948, její plán byl schválen všemi přítomnými (viz příloha č. 24). Stavební povolení obdržel městský národní výbor 26. října. Přesto se různá jednání o odkupu pozemku, výstavbě apod. konala ještě celý následující rok (dva ze sourozenců smlouvu o odkoupení odmítali podepsat), i když se se stavbou začalo už na podzim 1948. Na jaře 1949 musely být práce z důvodu nedostatku pracovních sil přerušeny (dělníci byli převeleni ke stavbě národního podniku Tesla, která byla zařazena do základního operativního plánu), což provázely stížnosti obyvatel Rožnova. Československý státní film dal podmínku obnovit práce nejpozději v září tohoto roku, což bylo dodrženo.[112] Situace po 2. světové válce byla v Rožnově v lecčem podobná posledním létům; Rožnov také nutně potřeboval nové kino a plánování stavby se táhlo několik let, stejně jako nyní přestavba kina Panorama v budoucí víceúčelové kulturní centrum.

Výstavba rožnovského kina včetně zařízení byla financována ze státních prostředků. Rožnov získal mezi lety 1945 -1960 celkem 307 906 000 Kčs a kromě kina byly z této částky financovány i jiné kulturní podniky, např. přestavba Lázeňského domu nebo výstavba Sokolovny.[113]

5.2.4 Snahy o zřízení kin v okolních obcích a evidence 16 mm projekčních přístrojů

Důkazem, že na přelomu 40. a 50. let hrála kinofikace podstatnou roli je dopis z ONV Valašské Meziříčí, který přišel v září 1950 z pověření ÚV KSČ. V dopise bylo řečeno, že pokud existuje v okolí Rožnova obec, která nemá stálé kino, ale vlastní promítací přístroj a o kino by měla zájem, domluví zřízenec státního kina se zastupitelem obce, v níž je státní kino, zřízení tzv. „ambulantního kina“. Toto kino bude pobočkou nejbližšího státního kina, promítací dny a hodiny určí zástupce tohoto kina a vstupné bude jednotné 10 Kčs.[114]

Roku 1950 se uskutečnila druhá evidence 16 mm projekčních přístrojů (první proběhla o deset let dříve a nebyly při ní zaznamenány žádné přístroje této charakteristiky) – viz tabulka č. 8.[115]

---

[112] SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 117 & SOkA, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 459, karton 62.

[113] SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 917, karton 274.

[114] SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 324.

[115] Tamtéž.

Tabulka č. 8 ***Evidence 16 mm projekčních přístrojů 25. ledna 1950***[116]

Vlastník	Němé/zvukové	Značka přístroje	Promítací místnost	Počet míst	Klasifikace stavu[117]
Střední škola	N	Scolar	Učebna	80	III.
Hospodářská škola	N	Polar	Učebna	80	III.
MOP	Z	Polar	Klubovna	400	II.

5.3 Historický kontext kinofikace na území Československa 1950 - 1960

Období po roce 1948 a první poloviny 50. let je považováno nejen za období nejtěžšího stalinismu, ale také za největší úpadek v oblasti vědy, umění a kultury. Film byl podřízen ideologickému diktátu, přesto se ve světě dokázaly prosadit československé animované filmy. Po roce 1956 došlo k mírnému politickému tání, a to nejen ve společenském životě, ale také ve filmu. V roce 1959 se konal 1. festival československého filmu v Bánské Bystrici, kde měl být zhodnocen stav československých filmů a poukázáno na nedostatky. Festival měl za následek stažení některých filmů z distribuce. V roce 1956 byl založen *Československý filmový deník*. Od roku 1959 byly v různých městech republiky pořádány Festivaly českého a slovenského filmu.[118]

V lednu 1953 bylo zrušeno Ministerstvo informací a osvěty, do jehož působnosti spadal i ČSF. K řízení československé kinematografie byla zřízena Hlavní správa československé kinematografie a jí podřízená rozpočtová organizace Československý státní film – tím se ČSF organizačně i rozpočtově rozdělil a v září téhož roku přešel pod nově zřízené Ministerstvo kultury.[119] Dávky ze zábav nahradila od ledna 1953 daň z představení, která byla u kinematografie stanovena na 8% z hrubé tržby představení. Státu se odváděl i tzv. přechodný příspěvek pro obnovu kinematografie, který byl stanoven na 1,5 – 6,5 Kčs, podle ceny vstupenky. Vládním nařízením z ledna 1957 byl zrušen Československý státní film a byla vytvořena Ústřední správa československého filmu, spadající pod Ministerstvo školství a kultury. Ministerstvo i Ústřední správa byly pověřeny také vydáváním předpisů k provozu kin. Směrnice vydané v letech 1957 a 1958 řešily kompetenci ministerstva v provozu kin a hlavní zásady pro vlastní správu a provoz kin.

[116] SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 324.

[117] I – velmi dobrý, II – dobrý, III – schopný provozu, IV – neschopný provozu

[118] BARTOŠEK, Luboš. *Náš film.* Praha: Mladá fronta, 1985, s. 348. & BILÍK, Petr. *Kinematografie po 2. Světové válce*. In PTÁČEK, Luboš (ed.). *Panorama českého filmu.* Olomouc: Rubico, 2000, s. 95 – 97, 102 - 104. ISBN 80-85839-54-7.

[119] JABLONSKÝ, Jaroslav & LANGER, Jiří & ŠEFRNA, Václav. *Filmové právo*. Praha: Ekonomická knihovna Edičního sboru československého filmu při Ústředí půjčovně filmů pro vnitřní potřebu a odborné zájemce, 1959, s. 41.

Dále se v nich mluví o financování kin, nakládání se vstupenkami, promítání reklamních filmů, zaměstnancích, provádění technických kontrol a postupu při zkouškách kvalifikujících k veřejnému promítání. K důležité organizační změně došlo i v oblasti kinofikace - kina, která byla dosud státní, spravovaly od 1. ledna do 31. března 1957 krajské filmové podniky, od 1. dubna byla převedena do správy národních a místních výborů. Z distribučního hlediska došlo rovněž ke změnám, po roce 1957 se z Rozdělovny stala opět Ústřední půjčovna filmů. Nové uspořádání vedlo také k zavedení percentuálního podílu Ústřední půjčovny filmů na tržbě kin.[120]

Od roku 1946, kdy kina v podstatě obnovila svůj provoz, do roku 1951, kdy dosáhl počet kin svého vrcholu, došlo k jejich dvojnásobnému růstu. Kinofikace byla odvětvím, které stát pečlivě plánoval, protože díky vysoké návštěvnosti mohl prostřednictvím filmů šířit své ideje. Jedním z cílů výstavby kin bylo zřídit takový počet míst, aby každý 10. občan Československa měl v kině svou sedačku. Předpokládaný plán 4 000 kin se nakonec naplnit nepodařilo, v roce 1951 byla 1 sedačka v kině pro 13,2 obyvatel. Vrchol v počtu kin byl dosažen právě v roce 1951, kdy jich na území Československa bylo 2 872 (43,7% jich bylo na úzký film). V roce 1955 tvořila více než dvě třetiny všech kin malá kina, ze tří pětin kina na úzký film s počtem sedadel do 300. Od roku 1956 začala kina postupně přecházet na širokoúhlý film (systém Cinemascope) a plastický zvuk. První takové kino byla pražská Alfa, o dva roky později bylo v Československé republice již 100 širokoúhlých kin, na konci desetiletí tvořila desetinu všech kin. V 50. letech se rozvíjelo také budování letních kin, která měla často několikatisícovou kapacitu, byla často vybavena širokoúhlou technologií a sloužila i pro jiné než ryze filmové účely. Dalšími alternativami ke klasickým kinům byla kina „Čas“ promítající krátké filmy a týdeníky a „Čásek“ uzpůsobený na 16mm film. Provoz zkoušela také non-stop kina, kino-varieté, kina s retrospektivními pořady, kina pro náročného diváka atd. Návštěvnost kin od roku 1946 systematicky stoupala, s výjimkou roku 1950, kdy počet diváků dramaticky klesl – v roce 1948 šel každý obyvatel Československa do kina průměrně 15krát, v roce 1950 už na jednoho člověka spadalo jen 11,6 návštěv. Hlavním důvodem poklesu návštěvnosti byl program kin. Jednak se snížil počet uváděných titulů (v roce 1950 jich bylo kinům rozdělováno jen 74, o rok později dokonce jen 67, až od roku 1954 překračuje počet nabízených filmů 100), jednak byla omezena i pestrost programu – základ tvořily sovětské

[120] HAVELKA, Jiří. Československé filmové hospodářství II 1945 – 1957. Praha: Akademie mužických umění, 1958, s. 6, 7, 8, 20, 38, 39 & JABLONSKÝ, Jaroslav & LANGER, Jiří & ŠEFRNA, Václav. *Filmové právo*. Praha: Ekonomická knihovna Edičního sboru československého filmu při Ústředí půjčovně filmů pro vnitřní potřebu a odborné zájemce, 1959, s. 41 – 48, 119 - 123.

a české filmy (67,6%). K podstatnějšímu růstu divácké návštěvnosti došlo až mezi lety 1953 – 1955, kdy se zvyšoval počet představení a byla i pestřejší programová skladba. Návštěvnost v roce 1955 (129,8 milionu osob) se vyrovnala maximu dosaženému v roce 1948. V roce 1957 navštívilo kina 148,3 milionu diváků, což je na našem území nejvyšší počet od začátku kinematografie dodnes. Každý občan zavítal v tomto roce do kina šestnáctkrát. Tímto rokem však končí období zvyšující se divácké návštěvnosti v důsledku sílícího vlivu televizního vysílání (začátek v roce 1953). V polovině 50. let nastal obrat v návštěvnosti kin kvůli televizi po celém světě, jen většina zemí bývalého Sovětského svazu (kromě ČSSR a NDR) pocítila tento zvrat až v budoucím desetiletí. Mezeru v místech, kde z nějakého důvodu nebylo možné postavit stálé kino, zaplňovala kina kočovná, nově nazývaná putovní, jejichž tradice se v 1. polovině 50. let obnovila. Pořádala zpravidla 2 – 3 představení denně, odpolední pro děti. V roce 1957 bylo na našem území 216 registrovaných putovních kin, která za rok sehrála 90 000 představení pro 5,7 milionu osob. Počet putovních kin však začal koncem 50. let opět klesat z důvodu klesající návštěvnosti. Vstupné před měnovou reformou činilo průměrně 11,45 Kčs, po měnové reformě v roce 1953 se ustálilo na 2,20 Kč, v roce 1957 se zvýšilo na 2,60 Kčs.[121] V březnu 1958 vydala Hlavní správa československého filmu ustanovení o třídách a kategoriích vstupného do kin.[122]

[121] HAVELKA, Jiří. Československé filmové hospodářství II 1945 – 1957. Praha: Akademie mužických umění, 1958, s. 49 – 50 & PIŠTORA, Ladislav. Filmoví návštěvníci a kina na území České republiky. Od roku 1945 do současnosti. *Iluminace*, 9, 1997, č. 2, s. 64 - 70. ISSN 0862397X.

[122] Na celovečerní představení do kin I. A třídy, která sídlila ve velkých městech, byla upravená pro širokoúhlé promítání se stereozvukem a měla bohaté vybavení, se platilo průměrné vstupné 3,35 Kčs na film klasického formátu a 5,90 Kčs na film širokoúhlého formátu. Do kin I. třídy, která měla moderní příslušenství, a běžně v nich bylo vybavení pro širokoúhlý film, činilo vstupné průměrně 3,35 Kčs a 5, 20 Kčs. Do kin II. třídy s vybavením zajišťujícím průměrnou reprodukci obrazu i zvuku bylo vstupné 2,33 Kčs a 4,17 Kčs. Kina III. třídy, kam spadala všechna zbylá kina, která promítala jen na klasický formát, měla vstupné 1,89 Kčs. Další kategorie byly rozděleny na představení dokumentárních či krátkých filmů, tzv. mimořádná představení, představení v letních kinech, dětská představení, školní představení, předpremiérová, pro mládež, s rozšířeným programem, představení dvouepochových filmů a na představení kin Čas, Čásek a kin cestujících (1,20 Kčs). [JABLONSKÝ, Jaroslav & LANGER, Jiří & ŠEFRNA, Václav. *Filmové právo*. Praha: Ekonomická knihovna Edičního sboru československého filmu při Ústředí půjčovně filmů pro vnitřní potřebu a odborné zájemce, 1959, s. 227 – 231.]

Tabulka č. 9 ***Počet kin podle jednotlivých kategorií a návštěvnost v letech 1950 - 1960***[123]

Rok	**Počet stálých kin**	**Z toho kin**			**Počet sedadel**	**Letní kina**		**Putovní kina**	**Návštěvnost všech kin v mil.**[124]
		A	B	C		Celkově	z toho ŠUP		
1950	2 545	1 561	422	341	679 888	11		85	125,2
1951	2 725	1 535	1 190*		726 051	15		79	132,2
1952	2 494	1 512	982		665 669	16		122	135,0
1953	2 422	1 484	938		646 674	18		125	143,4
1954	2 413	1 450	963		656 642	22		127	163,8
1955	2 396	1 515	881	35mm	678 870	21		127	164,2
1956	2 406	1 491	914	1	681 647	21	1	122	184,8
1957	2 425	1 422	962	41	712 674	23	7	110	186,2
1958	2 447	1 250	1 078	119	718 794	29	15	95	183,0[125]
1959	2 473	1 195	1 109	169	719 202	34	20	63	174,0
1960	2 497	1 159	1 113	225	748 359	51	26	36	176,0

* 395 kin z kategorie C a 263 z D (ve správě MNV, zařízení ČSF) bylo roku 1951 převedeno do kategorie B

A- 35mm ve správě ČSF

B- 35mm ve správě MNV, zařízení ČSF

C - 16mm ve správě MNV, vlastní zařízení

ŠUP – širokoúhlá projekce

5.4 Kinofikace Rožnova pod Radhoštěm 1950 – 1960

5.4.1 Kino Panorama

Rok 1950 znamenal velmi významný předěl v oblasti rožnovské kinofikace. Ke konci roku byla dostavěna nová budova kina (viz příloha č. 25). Žádost o kolaudaci budovy byla doručena na Městský úřad 9. ledna 1951 a provedena 24. téhož měsíce. Při vnější prohlídce novostavby bylo zjištěno, že přesně odpovídá stavebním plánům a byla provedena podle povolovacího výměru z 26. října 1948. Uvnitř budovy byly provedeny menší změny typu odstranění příček, ale splněno nebylo také několik závažnějších technicko-bezpečnostních podmínek. 1. března proběhla v kině instalace strojů, 9. března upínání projekčního plátna a kolaudace strojního zařízení, o den později převoz zařízení

[123] PIŠTORA, Ladislav. Filmoví návštěvníci a kina na území České republiky. Od roku 1945 do současnosti. *Iluminace*, 9, 1997, č. 2, s. 81. ISSN 0862397X.

[124] HAVELKA, Jiří. Československé filmové hospodářství II 1945 – 1957. Praha: Akademie mužických umění, 1958, s. 48.

[125] Data týkající se návštěvnosti od roku 1958 jsou čerpány z: RAITORALOVÁ, Olga. *Analýza návštěvnosti českých kin. Vývoj a prognóza* [online]. [citováno 6. 1. 2012]. Dosupné z WWW <http://kinoinfo.sweb.cz/mp_analyza_navstevnosti_ceskych_kin.pdf>.

ze staré budovy a montáž převíječky. Kino zahájilo provoz v sobotu 10. března 1951 filmem *Nové Československo*. Tento titul se hrál i o den později, kdy k němu odpoledne přibyl film pro mládež *Veselá zahrádka*.[126] Biograf nesl prostý název „Kino“ - doklad unifikace a plánovacích metod skýtá způsob úpravy názvů kin v celé republice: jedno kino ve městě = název Kino, dvě kina = Oko a Svět, třetí kino = Jas, čtvrté kino = Lípa.[127] Provoz probíhal čtyři dny v týdnu, a to v sobotu, v neděli (kdy hrálo dvakrát), ve středu a ve čtvrtek. Ve všední dny se hrálo ve 20.00, v neděli v 18.00 a ve 20.00, od září 1955 ve všední dny v 19.30 a v neděli v 17.00 a v 19.30 hodin. Oproti dřívějšímu kinu je to o den méně, což je dáno vyšším počtem sedadel v sále - ve starém kině jich bylo 251, v novém 360. V zimních měsících se přidávalo nedělní odpolední představení pro mládež s jednotným vstupným 5 Kčs. Předprodej vstupenek neprobíhal přímo v kině, ale v obchodě pana Kramoliše na náměstí, ke každé takové vstupence byl přičten poplatek 20 haléřů. Tato informace byla vždy uvedena na tištěném měsíčním programu kina (viz příloha č. 26). Ke konci října 1955 byl tento prodej z technických důvodů zrušen a nahrazen předprodejem přímo v kině, týkal se vždy představení dalšího filmu a byl zrušen poplatek 20 haléřů. Kromě toho si diváci mohli zakoupit předplatné na své oblíbené sedadlo. Od roku 1957 hrálo kino denně dvě představení, od léta 1959 se v měsících červenci a srpnu počet představení snížil na jedno denně kromě neděle, kdy se hrálo dvakrát. Kino vlastnilo promítací přístroj Dresden 2. Ten bylo nutné v roce 1956 poslat na generální opravu kvůli špatné přítlačné kladce, potřebě seřídit prolínací zařízení a nově upevnit setrvačník. V době opravy mělo rožnovské kino půjčeno projektor z Prahy. Prvním vedoucím kina byl pravděpodobně pan Volek,[128] v roce 1957 se stal vedoucím kina Adolf Novotný. Prvním kinooperátorem byl Josef Hoferek, prvním provozním technikem Karel Bůžek.[129]

Rok 1957 znamenal pro rožnovské kino významný předěl, protože se v něm uskutečnila úprava kina pro širokoúhlé promítání. Při úpravě, která trvala dva měsíce (srpen – září), byl vyměněn dosavadní promítací přístroj za nový stejné značky (Dresden) uzpůsobený pro širokoúhlé promítání s čtyřstopým magnetickým zvukovým záznamem. Zvuková aparatura byla značky Tesla AKT 401. Zároveň s přechodem na širokoúhlé

[126] SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 324 & SOkA, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 459, karton 62.

[127] PIŠTORA, Ladislav. Filmoví návštěvníci a kina na území České republiky. Od roku 1945 do současnosti. *Iluminace*, 9, 1997, č. 2, s. 64. ISSN 0862397X.

[128] Prvního vedoucího kina nelze dohledat v žádných archivních materiálech a ani pamětníci si jménem pana Volka nejsou zcela jistí.

[129] SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 324. & Archiv Vlasty Novákové.

promítání byla provedena i rekonstrukce hlediště, kterému bylo nově dodáno převýšení sedadel, a změněn byl i název kina na „Panorama“. Chybnou komunikací s okresní správou kin byl o rok později objednán nový stoj Dresden II, přičemž starší přístroj měl být předán jiným okresním kinům, nově upraveným pro širokoúhlé promítání. Příslušná kina však upravena nebyla, takže starý přístroj pomohl otevření letního kina v přírodním amfiteátru na Pálkovni. Mezi lety 1955 – 1956 se řešil formální převod pozemku, na kterém stálo kino a který dosud patřil Národní správě, pod správu MNV Rožnov pod Radhoštěm, o rok později převzal MNV Rožnov také vyplácení mezd zaměstnancům kina od ONV Vsetín a zasloužil se o zlepšení jejich platových podmínek. V roce 1959 si finanční oddělení Národního výboru stěžovalo na vedení kina, které pouští na některé filmy více diváků než je jeho kapacita. Pracovníci kina to řešili přidáváním 20 židlí jako přístavků. Vstupné z těchto 20 míst bylo poté přidáno do tržby málo navštěvovaných představení a tím vznikaly nejasnosti při vyúčtování. Finanční oddělení tedy žádalo, aby bylo rozhodnuto přidat více míst trvale, nebo tyto přístavky nepovolovat. Rada MNV rozhodla na zasedání v březnu 1959 kapacitu kina nenavyšovat. Aby nedocházelo k prodeji více vstupenek, než bylo míst, docházela do kina pravidelně požární hlídka, která kromě dozoru nad prodejem vstupenek kontrolovala i bezpečnost v sále, za což si účtovala 10 Kčs za návštěvu.[130]

V kině probíhala v 50. letech také vzdělávací činnost. 23. října 1955 proběhla akce „Film pro zemědělce“, při níž byly v neděli dopoledne promítnuty filmy: *Za vyšší výrobu mléka, Vzdušný odchov telat, Více mléka* a *Výkrm skotu*. Jednotné vstupné činilo 2 Kčs. Ve stejném měsíci byl promítnut film *O zimní spartakiádě 1955*; po filmu následovala beseda s trenérem Kumpoštěm. Ve stejném roce proběhl i maraton zimních filmů pořádaný TJ Jiskra. V únoru dalšího roku byl promítán film *Atomová energie*.[131]

Informace o programu kina se kromě tištěných letáků šířily také místním rozhlasem. Např. v termínu od 1. ledna do 22. června 1955 bylo v rožnovském rozhlase odvysíláno 30 relací státního kina a 65 kulturních relací.[132]

5.4.2 Kino SKP ROH

Kromě kina Panorama fungovalo ve městě i menší kino SKP ROH v areálu Tesly. Toto kino vzniklo v roce 1958 zrušením závodní jídelny v přízemí internátu n. p. Tesla,

[130] SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 927, karton 279.

[131] SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 927, karton 279 & SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 929, karton 280.

[132] SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 929, karton 280.

nevyužité prostory daly vzniknout Klubu pracujících ROH. Ten měl klubovny zájmových kroužků a také víceúčelový sál, který byl využíván pro besedy, taneční večery a také promítání filmů. Promítárna byla vybavena 16mm promítacím přístrojem Meopton a zvukovou aparaturou Tesla. Provoz zajišťovali cca 2krát týdně dva promítači a jeden hospodář, jenž měl za úkol dohlížet na klid v sále. Takto kino fungovalo do doby, než byl postaven nový klub pracujících, kam se přesunulo a rozšířilo o dopolední promítání pro exkurze n. p. Tesla, které byly tehdy velmi časté.[133]

5.4.3 Letní kino

První návrhy na stavbu letního kina padly na MNV už v roce 1955. Zástupci města však vybrali pozemek, který nepatřil do směrného zastavovacího plánu města, proto byla stavba v prosinci téhož roku odložena do doby, než se najde vhodné místo. V příštím roce byla zahájena stavba v areálu na Pálkovni (viz příloha č. 27), původně se zde zřídil ale jen přírodní amfiteátr bez projekční techniky.[134]

V roce 1959 vznikl monstrózní projekt přírodního kulturního centra, které mělo stát v městské části Láně, 5 minut od centra města, na místě dnešního rožnovského hřbitova (viz příloha č. 28). Prostor měl být rozdělen do částí, z nichž každá sloužila jinému kulturnímu účelu. Přírodní divadlo pro divadelní a filmová představení (na úzkém i širokém plátně) mělo mít kapacitu 4 000 míst, pro pořady bez scén mohla být zvýšena až na 10 000 míst. Mimo hlavní jeviště zde byla tzv. pionýrská scénka sloužící dětským pořadům a dvě výstavní síně, které mohly být využity i pro jiné kulturní podniky s menší diváckou účastí. Síně byly řešeny jako lehká stavba a mohly sloužit i pro akce pořádané v zimě. Kulturní středisko mělo sloužit k pořádání přehlídek písní a tanců, tzv. Valašských roků (pořádaných už od roku 1925 později přejmenovaných na Valašské slavnosti), výstavám, módním přehlídkám, letním filmovým představením s průměrnou účastí 1 000 diváků, divadelním představením domácích i hostujících souborů, letním koncertům, přednáškám a besedám v přírodě, loutkovým divadlům pro děti, oslavám významných výročí, sportovním akcím apod. Podrobně rozplánována byla také stavba. V roce 1960 byla v plánu technickodokumentační příprava, v I. etapě zahájené v lednu 1961 a dokončené v únoru příštího roku mělo být postaveno divadlo, zábavný prostor pro děti, výstavní síně, sociální zařízení, kiosky, komunikace a provedeny terénní a sadové úpravy. Ve II. etapě, která měla probíhat mezi únorem 1963 a lednem 1964, se měla postavit pionýrská scénka,

[133] Rozhovor s Aloisem Pecháčkem.

[134] SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 918, karton 274.

restaurace, zbylá hygienická zařízení a měly být dokončeny komunikace včetně parkovišť. Zbytek připadl na III. etapu, která byla plánována na únor 1965 – březen 1966. Ačkoli s projektem souhlasila Osvětová beseda i zástupci MNV, nakonec se postavilo jen pódium a prostor pro hlediště, kde byly nainstalovány provizorní lavičky a železná konstrukce pro plátno kina. Až poté proběhly prověrky počasí v této části města, při nichž bylo zjištěno, že se jedná o nejdeštivější místo v obci a od projektu se upustilo.[135]

5.5 Historický kontext kinofikace na území Československa 1960 - 1970

Důsledkem banskobystrického festivalu nebylo jen stažení filmů z distribuce, ale také výměna osob ve vedoucích funkcích filmového podnikání. V čele barrandovského šéfa vystřídal Eduarda Hofmana Alois Poledňák a ve Státním filmu byl vyměněn Jiří Marek. V roce 1962 se stal šéfredaktorem měsíčníku *Film a doba* Antonín Novotný, který z něj vytvořil důležitou platformu pro publikaci odborných filmologických článků. Z iniciativy Ústřední půjčovny filmů bylo v roce 1967 založeno Sdružení provozovatelů kin, které koordinovalo výši půjčovného a zabývalo se záležitostmi ve prospěch kin. Jeho činnost byla pozastavena na počátku normalizace a později obnovena v 90. letech jako Asociace filmových distributorů.[136]

V 60. letech pokračoval trend snižující se návštěvnosti kin zejména v důsledku prudkého nástupu televize. K nejvýraznějšímu vybavování domácností televizemi docházelo v prvních čtyřech letech 60. let, kdy roční přírůstek přijímačů přesahoval 200 000. V roce 1967 už mělo televizi 2,041 milionu lidí, což znamenalo 4,8 lidí na jeden přijímač. Největší pokles zaznamenala kina mezi lety 1961 a 1962, naopak ke konci desetiletí, zejména od roku 1968 se pokles ustálil, a to díky uvolnění poměrů ve společnosti a větší dramaturgické volnosti tvůrců. Na rozdíl od návštěvnosti počet kin a sedadel v kině od začátku desetiletí stoupal. Počet kin se zvyšoval do roku 1963, kdy jich bylo 2 479, a měla největší kapacitu sedadel 778 017 míst, od této doby se jak počet kin, tak hlavně počet sedadel snižoval. Na začátku desetiletí se nadále zřizovala hlavně 16 mm kina v menších budovách, od roku 1963 začal jejich počet klesat a zřizována byla, stejně jako jinde ve světě, širokoúhlá kina. V roce 1964 jich u nás bylo 400 a představovala asi šestinu všech kin, v roce 1970 byla vybavena širokoúhlou technologií více než čtvrtina všech kin. V roce 1964 se začalo také s výstavbou kin na 70 mm film. Postupně se

[135] SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 735, karton 193.

[136] BILÍK, Petr. *Kinematografie po 2. Světové válce*. In PTÁČEK, Luboš (ed.). *Panorama českého filmu.* Olomouc: Rubico, 2000, s. 120 - 121. ISBN 80-85839-54-7. & RAITORALOVÁ, Olga. Analýza návštěvnosti českých kin. Vývoj a prognóza. Diplomová práce, Filmová a televizní fakulta AMU v Praze: Akademie múzických umění v Praze, 2007, s. 19 – 20.

rozrůstal i počet letních kin, ale kvůli našim nejistým klimatickým podmínkám jejich nárůst nebyl nijak strmý. V roce 1970 bylo u nás evidováno 107 letních kin, z nichž 100 bylo širokoúhlých (asi 5% všech kin).[137]

Tabulka č. 10 ***Počet kin podle jednotlivých kategorií a návštěvnost v letech 1960 - 1970***[138]

Rok	Počet stálých kin	Z toho kin				Počet sedadel	Letní kina		Putovní kina		Návšt. kin v mil.[139]
		A	B	C	D		celkově	z toho ŠUP	Celkově	z toho ŠUP	
				35mm	70mm						
1960	2 497	1 159	1 113	225		748 359	51	26	36		176,0
1961	2 452	1 082	1 106	264		763 096	61	43	18		165,7
1962	2 493	1 072	1 117	299		773 606	70	50	9		151,8
1963	2 479	1 061	1 079	339		778 017	81	62	6		140,3
1964	2 437	1 032	1 043	361	1	766 856	93	76	7		133,9
1965	2 411	1 006	1 009	359	3	755 483	97	87	8		128,2
1966	2 393	958	990	440	5	621 741	100	90	10	3	127,0
1967	2 362	926	929	498	9	603 159	101	92	11	7	118,9
1968	2 342	889	876	557	20	580 163	106	94	10	2	118,7
1969	2 265	826	844	567	28	560 900	107	100	11	7	119,9
1970	2 268	796	829	614	29	563 363	107	100	12	6	114,8

A- 35mm ve správě ČSF C – širokoúhlá 35 mm

B- 35mm ve správě MNV, zařízení ČSF D- širokoúhlá70 mm UP – širokoúhlá

ŠUP- širokoúhlá projekce

5.6 Kinofikace Rožnova pod Radhoštěm 1960 – 1970

5.6.1 Kino Panorama

V 60. letech proběhla v kině řada technických úprav. Největší význam měla mít úprava kina pro širokoúhlé 70mm promítání, která byla navržena v roce 1964, čímž by se rožnovské kino stalo jedním z prvních svého druhu v Československu. V dubnu byla vytvořena hospodářská projektová smlouva na vyhotovení návrhů stavebních úprav kina

[137] PIŠTORA, Ladislav. Filmoví návštěvníci a kina na území České republiky. Od roku 1945 do současnosti. *Iluminace*, 9, 1997, č. 2, s. 70 - 74. ISSN 0862397X.

[138] PIŠTORA, Ladislav. Filmoví návštěvníci a kina na území České republiky. Od roku 1945 do současnosti. *Iluminace*, 9, 1997, č. 2, s. 81. ISSN 0862397X.

[139] RAITORALOVÁ, Olga. *Analýza návštěvnosti českých kin. Vývoj a prognóza* [online]. [citováno 6. 1. 2012]. Dosupné z WWW <http://kinoinfo.sweb.cz/mp_analyza_navstevnosti_ceskych_kin.pdf>.

pro širokoúhlé promítání, za kterou MNV Rožnov jako vlastník kina zaplatilo 9 800 Kčs. Konečné návrhy úprav byly dokončeny 30. května téhož roku, nebyly však schváleny. 28. července 1961 a 2. listopadu 1962 proběhly technické kontroly kina za účasti ředitele kina, pracovníka MNV, pracovníka ÚPF Praha a KP FKE Ostrava, při nichž bylo zjištěno, že jednotlivé řady sedadel nedosahují mezi sebou potřebného 10 cm převýšení, že kino potřebuje novou střechu, okapy a omítku. V srpnu 1964 ještě kino prošlo technickou prohlídkou (viz příloha č. 29), ale v té době už vznikala dokumentace pro opravy kina. Projektová dokumentace úprav kina byla vytvořena Plánovacím odborem ONV Vsetín v roce 1964 a stála 5 548 Kčs. Rekonstrukce zahrnovala opravu střechy a fasády, rekonstrukci sálu - zvýšení odstupu mezi sedadly (75 cm, podle platné normy – tím se snížil počet sedadel na 295), odstranění osvětlovací rampy a její nahrazení svíticími tělesy, provedení čalounických prací – výměna dosavadní sametové opony za oponu z technického ripsu a vytapetování stěn plastickou kůží, výměnu podlahové krytiny atd. (seznam všech provedených prací, jejích cena, rozsah a doba provedení – viz příloha č. 30). Kvůli projektu úprav vzniklo několik sporů mezi MNV Rožnov pod Radhoštěm, ONV Vsetín a firmami provádějícími práce. Spory se týkaly zejména cen jednotlivých úkonů a dodávek materiálu, okrajově množství pracovníků a naplánovaného data provedení prací. Na začátku ledna 1965 byly spory vyřešeny, rozpočet na opravu kina byl z 95 000 Kčs zmenšen na 74 113 Kčs (díky úpravě cen elektroinstalace, schodiště a sedadel). Nakonec se sice konečná cena oprav vyšplhala na 90 000 Kčs (15 000 vnější práce, 75 000 vnitřní), ale přesto zbylo z celkového rozpočtu 130 000 Kč, přiděleného ministerstvem školství a kultury na opravu kulturních zařízení v Rožnově, 40 000 Kčs na opravy jiných veřejných budov. Kino bylo kvůli úpravám od půlky února do konce března 1965 uzavřeno, většina vnitřních prací byla dokončena do 22. března, jen čalounické práce se dodělávaly na začátku června 1965. Revize elektrického zařízení proběhla v květnu, upravené kino bylo slavnostně předáno 12. června v 9.00 Aloisi Chumchalovi z MNV Rožnov. Výměna sedaček (viz příloha č. 31) se uskutečnila v prvním čtvrtletí roku 1966, stejně jako generální oprava promítacího přístroje značky Dresden II fungujícího v kině již devět let, která stála 30 000 Kčs. V témže roce byla za budovou kina postavena nová základní škola, která měla pro kino Panorama technický význam, protože se napojilo na její plynový řad.[140]

V roce 1960 pracovalo v kině šest osob, o rok později devět. V roce 1961 byla hrubá mzda vedoucího Adolfa Novotného 15 100 Kčs ročně, mzda pokladní Anny

[140] SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 738, karton 195.

Štěpánkové 9 495 (5 Kčs/hodina), plat promítačů Josefa Hoferka, Vojtěcha Sadílka a Jana Pšenici byl 16 960 Kčs ročně (15,10 za představení). Šatnář kina Josef Sedláček dostával 8,50 za představení (6 815 Kčs ročně), zřízenec kina Jarmila Skýblová měla roční plat 10 058 Kčs (3,85/hodina). Topič Jan Drápala dostával 4,85 Kčs za hodinu, tzn. 6 111 ročně a uklízečka Marie Sulovská 3,85 za hodinu, tzn. 7 707 ročně. Celkově činily výplaty zaměstnancům kina ročně 72 456 Kčs. V roce 1963 nastoupil do kina promítač Alois Pecháček, který se od té doby pravidelně střídal s Josefem Hoferkem. Pecháček začínal s promítáním v šestnáctimilimetrovém putovním kině, poté absolvoval základní kurz promítače ve středisku České kinematografie v Klánovicích. Po roce absolvoval zkoušky z nové technologie na širokoúhlé promítání, pak za nějaký čas na film sedmdesátkový. Před rožnovským Kinem promítal od roku 1958 v 16mm kině v Klubu pracujících. V kině Panorama pracuje dodnes, od roku 1972 jako šéf-promítač.[141] V roce 1967 žádali zaměstnanci kina o schválení zvláštních odměn, protože za předešlý rok vydělalo kino 84 800 Kčs nad plán a podle výnosu ministerstva školství a kultury bylo možné až 25% této částky vyplatit zaměstnancům. Finanční odbor MNV se však rozhodl, že lepší hospodářský výsledek nelze v plné míře přičíst zásluhám zaměstnanců a na odměny jim vydal 15% z nad plán vydělané částky, tj. 12 720 Kčs. V kině pracovalo v roce 1967 celkem 9 zaměstnanců – 1 vedoucí, 1 pokladní, 1 šatnář, 1 topič, 2 promítači, 1 zřízenec a 1 uvaděčka. Promítalo se nepřetržitě celý rok (s výjimkou 24. a 31. prosince), dvě představené denně, v sobotu a neděli tři představení denně, což bylo 16 představení za týden.[142]

V roce 1964 byly vydány pokyny pro zvýšení účinnosti ekonomické kontroly činnosti kin a několik právních bodů pro chod kin z oddělení školství a kultury ONV Vsetín. Mezi právní body spadala: nutnost uchovávat vstupenky v trezorech po dobu 5 let, jednou vytržené vstupenky se nesměly nalepovat zpět do mazet, zakoupené vstupné bylo zakázáno vracet zpět, vedoucí kina byl odpovědný za dodržování předpisů přístupnosti filmu, platil přísný zákaz prodávat vstupenky na přístavky, zaměstnanci kina museli přijmout hmotnou zodpovědnost za svěřené prostředky, jednou za čtvrt roku byla povinná kontrola po stránce hospodářské, finanční a kulturně-politické. V témže roce probíhala velká kontrola kin v celém okrese, při níž byla zjištěna řada přestupků. V rožnovském kině

[141] Rozhovor s Aloisem Hoferkou převzatý z článku Čtyřicet let kinooperátorem (Spektrum Rožnovska XII, č. 23, s. 2) je přiložen v příloze

[142] SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 738, karton 195 & SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 927, karton 279.

bylo zjištěno špatné uchovávání vstupenek na půdě MNV, kde k nim měl kdokoli přístup, a opětovné vlepování vstupenek do mazet.[143]

5.6.2 Letní kino

V roce 1960 byl areál přírodního divadla na Pálkovni rekonstruován a díky staršímu promítacímu přístroji Dresden II přebývajícímu ze stálého kina zde začalo fungovat také letní kino. Rekonstrukce areálu proběhla na podzim 1960, bylo nainstalováno nové podium v hodnotě 25 000 Kčs a nové sedačky v počtu 628 v celkové ceně 280 775 Kčs.[144]

V roce 1965 chtěla plánovací komise města postavit letní kino spojené se sportovním areálem na pozemku pod Sokolovnou, v místech kde protéká potok Hážovka (viz příloha č. 32). Její koryto se mělo zakrýt, ale to by znamenalo velké technické a hlavně ekonomické obtíže, takže z projektu nakonec sešlo.

O dva roky později se projednávalo další fungovaní přírodního amfiteátru, který už byl v havarijním stavu. Proto bylo rozhodnuto jej zbourat a postavit od základů nově. Pozemek, který patřil manželům Holubovým, město odkoupilo za cenu 1 825 Kčs (cena za 134 m^2 velký pozemek byla stanovena následovně: 8 Kčs za m^2, 348 Kčs za dvě jabloně a 395 Kčs za pět švestek). Původní odhad nákladů na stavbu byl 1 900 000 Kč. MNV Rožnov získal v prosinci 1969 úvěr u Státní spořitelny ve Valašském Meziříčí v hodnotě 350 000 Kčs na nákup technického zařízení, který splácel po dobu tří let. Letní kino v Rožnově pod Radhoštěm se začalo stavět v květnu 1970 a na jeho stavbě se podíleli kromě dělníků profesionální stavbařské firmy Meopta Přerov také pracovníci Tesly Rožnov. Za práci si kromě brigádnické mzdy nárokovali i permanentní vstupenku na první sezonu letního kina pro pracovníky s minimálně 50 přesčas odpracovanými hodinami. Dále bezplatné použití amfiteátru pro svazácké akce a příspěvek od města ve výši 2 Kčs na kulturní akce pořádané Teslou. Do kina bylo pořízeno čtverečkované promítací zvukové plátno olemované kroužky o rozměrech 11.5 krát 25 = 287.50 m^2. Celkové náklady na technické vybavení, k němuž kromě plátna patřil šestikanálový zesilovač, 2 oponové automaty včetně oponového zařízení, 2 křemíkové kinousměrňovače KT 71875/150

[143] SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 927, karton 279.

[144] SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 918, karton 274.

a dvoustrojová promítací kabina, činily 338 212 Kčs. Stavba byla dokončena v říjnu 1972 a konečné stavební náklady se vyšplhaly na 1 488 650 Kč (viz příloha č. 33).[145]

5.7 Shrnutí poslední etapy existence kina Orion. Vznik nového městského kina a hodnocení prvních dvou desetiletí jeho existence

V období let 1945 – 1970 prošla rožnovská kinofikace podstatnými změnami. TJ Sokol začal po konci války hledat nové působiště pro zřízení svého kina a zajistil si dočasnou provozovnu v přednáškovém sále hospodářské školy. Ta neměla dlouhého trvání, je jisté, že nejpozději na začátku roku 1947 zanikla. Sokolové se nepokoušeli zajistit trvalý sál pro své projekce, protože už koncem roku 1946 bylo jasné, že v Rožnově vznikne nová moderní budova kina ve vlastnictví státu, které by pravděpodobně nebyli schopni konkurovat.

Kino Orion sídlilo po válce nadále v Lidovém domě (kterému odvádělo nájem 7% z hrubé mzdy, od roku 1947 8%), v březnu 1947 však bylo kvůli špatné domluvě se správci budovy na sedm měsíců uzavřeno. Tím se urychlilo vyřizování povolení pro stavbu nové budovy a bylo jasné, že s jejím otevřením kino Orion zanikne a část jeho vybavení a zaměstnanců se přesune do kina nového. V letech 1945 – 1947 byl vedoucím kina Orion pan Martinák, další čtyři roky Leoš Matějka. Kino hrálo do roku 1948 čtyři dny v týdnu, od května 1948 pět a bylo v něm 251 míst. V prosinci 1948 kino Orion změnilo název na Kino. Uzavřeno bylo v únoru 1951.

V roce 1950 byly na území města další tři místa, kde se promítalo na 16mm film – střední škola, hospodářská škola a MOP. Pouze v MOP bylo kino ozvučeno. V témže roce probíhala po celé republice stavba ambulantních kin a také Rožnovu bylo nabídnuto vystavění těchto kin s přímou podřízeností kinu rožnovskému v okolních vesnicích. Jak to nakonec dopadlo, materiály v Okresním archivu Vsetín nesdělují.

První dopis žádající o pozemek pro stavbu nového kina přišel na MNV v lednu 1947. Jednalo se o stavbu tzv. dvouletkového kina, které probíhaly po celé zemi. Po řadě komplikací s výběrem správného místa byl odkoupen pozemek sourozenců Hanákových, v říjnu 1948 získalo město stavební povolení a výstavba byla zahájena. Biograf s názvem „Kino“ byl slavnostně otevřen 10. března 1951 filmem *Nové Československo*. Mělo 360 míst a hrálo čtyřikrát týdně od 20 hodin (v neděli dvě představení v 18.00 a 20.00), od roku 1955 od 19.30 hodin (v neděli v 17.00 a 19.30 hodin). V roce 1957 začalo promítat dvakrát

[145] SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 735, karton 193 & SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 927, karton 279.

denně, o dva roky později v letních měsících klesla frekvence promítání na jedenkrát denně. Prvním vedoucím kina byl pravděpodobně pan Volek (tuto informaci nelze podložit žádným písemným dokumentem), v roce 1957 nastoupil Adolf Novotný, který kino řídil až do roku 1972. Prvním šéf-promítačem byl Josef Hoferek, od roku 1972 dodnes je jím Alois Pecháček. V roce 1957 bylo kino upraveno na širokoúhlé promítání, byla provedena elevace hlediště a kino změnilo svůj název na „Panorama“. V únoru až březnu 1965 proběhla částečná rekonstrukce, která stála 90 000 Kčs, a v jejím rámci bylo mimo jiné opět upraveno hlediště a snížil se počet míst na 295. Počet osob zaměstnaných v kině postupně stoupal - z šesti v 50. letech na devět v letech 60.

Od roku 1958 fungovalo v Rožnově pod Radhoštěm doplňkové kino v sálu patřícímu Klubu mladých ROH z areálu n. p. Tesla. Tato promítárna byla velmi malá, oproti kinu Panorama se promítaly pouze 16mm filmy a provoz zajišťovali jen tři lidé. Kino promítalo zpočátku 2krát týdně, později byly připojeny ještě dopolední projekce jako součást exkurzí podnikem.

V historii Rožnova zaznamenáváme také bohaté snahy o zřízení letních kin. Oblíbený byl zejména areál na Pálkovni, kde bylo od roku 1955 otevřeno přírodní divadlo, které bylo o pět let později upraveno také pro kinematografická představení. V roce 1970 byl areál v dosavadní podobě zbourán a začalo se s novou výstavbou. De facto nové přírodní divadlo a letní kino byly otevřeny o dva roky později, v roce 1972. V roce 1959 vznikl rozsáhlý projekt přírodního kulturního centra na Láni, kvůli špatným klimatickým podmínkám na určeném místě však z projektu sešlo.

5.8 Srovnání rožnovských kin v intencích kinofikace na území celého Československa

V květnu 1945 bylo provozuschopných pouze 57% všech kin na území státu, na konci roku už to bylo procent 87. Také rožnovské kino Radegast (Sokol), které ke konci války nefungovalo, bylo hned po ní (na konci června 1945) obnoveno. Mimo něj existovalo ve městě ještě druhé kino – Orion, které válečné události přežilo. Poválečná kinofikace procházela budováním nových základů a nové struktury, zejména na vesnicích a v menších městech byla budována nová kina. Zároveň byla oblastí, kterou stát pečlivě plánoval a rozvíjel, díky čemuž byl přírůst kin mezi lety 1946 a 1951 dvojnásobný. V letech 1946 - 1947 proběhla soutěž na vytvoření projektů tří velikostí sálů kin, podle nichž se v následujících letech stavělo. Tím vznikalo množství unifikovaných biografů a také rožnovské kino, které bylo stavěno od roku 1948 (první plány na výstavbu vznikly už v roce 1946) je tzv. dvouletkovým typem kina.

Velký boom zaznamenalo po válce přebudovávání kin na úzký 16mm film díky levnějšímu provozu. Také rožnovské kino promítalo nejdříve v tomto formátu, ale už v roce 1957 se to změnilo. V roce 1955 tvořila více než 2/3 malá kina s počtem sedadel do 300, 3/5 kin byly na úzký film i kino v Rožnově mělo 360 míst, takže v tomto ohledu patřilo k celorepublikové menšině. Na úzký film promítalo, v této kategorii tudíž spadalo do mainstreamu. Rožnovská kina hrála vždy důležitou roli v kultuře celého okresu a rychle se přizpůsobovala nejnovějším trendům. Tak se stalo i v roce 1957, kdy bylo kino uzpůsobeno na širokoúhlé promítání a stalo se tak teprve druhým kinem svého druhu na Moravě.[146] V roce 1964 byla v Československu zahájena přestavba kin na 70mm film, která se v Rožnově začala plánovat ještě ten samý rok. Nakonec z této myšlenky sešlo kvůli náročnosti úprav, ke kterým by muselo dojít, protože budova rožnovského kina není pro 70mm film dostatečně široká (v kině je plátno široké 10 metrů). Částečná rekonstrukce vnitřních prostor proběhla o rok později a v jejím rámci byly vyměněny také sedačky. Zároveň se upravilo jejich rozložení a počet tím klesl na 295, čímž se rožnovské kino dostalo pod celostátní průměr, který v daném roce činil 313 sedadel.

Návštěvnost v poválečných letech mírně stoupala, velký pokles nastal v roce 1950, pak začala opět stoupat a svého vrcholu dosáhla roku 1957, kdy zaznamenala nejvyšší absolutní číslo v dějinách československé kinematografie vůbec. Poté návštěvnost začala prudce klesat, zejména kvůli rychlému růstu obliby televize. Jelikož nemáme doklady o návštěvnosti rožnovského kina, můžeme pouze odhadovat, že zájem o něj oproti předválečným létům zřejmě klesl kvůli ztrátě lázeňských hostů (rožnovské lázně byly definitivně uzavřeny v roce 1949), ale i tak byla pravděpodobně slušná, protože se neobjevovala žádná stížnost na nedostatečný zájem Rožnovanů o kino.

V roce 1960 byla v přírodním areálu divadla na Pálkovni nainstalována projekční technika, čímž vzniklo v Rožnově letní kino. V tomto roce jich bylo na území našeho státu ještě dalších 50. O rok dříve byl vytvořen projekt víceúčelového kulturního centra v přírodě, kde mělo stát také širokoúhlé letní kino, nakonec se tento projekt nerealizoval z důvodu špatných klimatických podmínek. Areál letního divadla a kina na Pálkovni byl zrekonstruován mezi lety 1970 – 1972, takže letní kino zůstalo v Rožnově zachováno, i když skromnějším způsobem.

[146] SOBOTKA, Richard. Čtyřicet let kinooperátorem. *Spektrum Rožnovska XII*, 2002, č. 23, s. 2.

5.9 Ostatní kulturní aktivity na území města v letech 1945 - 1970

Kultura byla v poválečných letech pečlivě podporována státem, což se po převzetí moci komunisty v roce 1948 dále upevňovalo. Město samo mělo bohatou kulturní základnu v mnoha odvětvích, navíc byly organizovány i hromadné zájezdy za kulturou do vzdálenějších měst. Zájmové kroužky ve městě byly z velké části organizovány Osvětovou besedou, spadal pod ni hudební kroužek skládající se ze dvou skupin – dechové hudby a jazzové skupiny, vlastivědný a muzejní kroužek a soubor valašských písní a tanců Radhošť, který pravidelně úspěšně vystupoval na různých folklorních soutěžích a festivalech u nás i v zahraničí. Operní soubor při OB nazkoušel v březnu 1955 operu *Rusalka* za finančního přispění Ministerstva osvěty, se kterou jezdil v následujících měsících po celém kraji. Každoročně se pořádaly Rožnovské slavnosti, při nichž byli návštěvníci seznamováni s valašskými zvyky dnes i v minulosti. Osvětová beseda byla zrušena k 1. lednu 1964 a její činnost převzal Sdružený klub pracujících. Majetek byl rozdělen mezi několik organizací, přičemž největší díl připadl právě Sdruženému klubu pracujících. V první polovině 50. let vznikl v Rožnově divadelní soubor Beskydské divadlo, jeho činnost však během 50. let upadala nejen počtem představení, ale také jejich kvalitou. Proto se často pořádaly autobusové zájezdy do Valašského Meziříčí, které spolupracovalo s předními českými scénami a zvalo jejich soubory do svého města. Také v Rožnově hostovala každý měsíc divadelní scéna z jiného města, mimo to se zde konala např. představení loutkového divadla, hudebního divadla, divadla pro děti atd. V kulturním životě města byl důraz kladen na zapojení žáků základních a středních škol, a to zakládáním různých spolků a také vytvářením programu pro děti a mladistvé v místních kulturních centrech. Z Rožnova se konaly zájezdy i na různé výstavy, např. v říjnu 1955 byl vypraven zvláštní parní vlak pro 800 osob na výstavu československého strojírenství v Brně.[147]

Filmová kultura se rozvíjela také mimo svůj hlavní stánek, rožnovské Kino, a mnohdy i jiným způsobem než je přímo promítání filmů. Například v přírodním amfiteátru na Pálkovni se v srpnu u 1955 konala akce s názvem „Hudba stříbrného plátna“, při které na hudbu známých filmů tančil taneční soubor olomouckého divadla, a zpívaly tamní sólistky. Vstupné stálo 6 Kčs. V červenci 1955 promítl závodní klub Tesla ve své klubovně sérii sedmi filmů s tématem „Péče o matku a dítě a výchova dětí“ (*Než přijde dítě, Cvičení v šestinedělí, Péče o kojence, Otužování kojenců, Výživa zdravého kojence,*

[147] SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 918, karton 274 & SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 929, karton 280.

Dítě batole, Pepánek nám nepapá). V rámci vstupného 1 Kčs si diváci mohli poslechnout i přednášku MUDr Hluštíka. Ve městě působil také spolek amatérských filmařů, kteří v 60. letech vytvořili film o historii Rožnova a okolí.[148]

Kulturní představení měla v Rožnově dobrou propagaci – pozvánky byly k nalezení v tištěných periodicích a také místním rozhlase, jehož síť se zejména v polovině 60. let značně rozšiřovala a pokryla všechny hlavní městské části Rožnova.

V roce 1949 byla definitivně ukončena činnost rožnovských lázní a Lázeňský dům byl přejmenován na Společenský dům. V 60. letech došlo k rozšíření kulturních stánků. Na Dolních Pasekách byl dostaven kulturní dům, byl rozšířen areál Valašského muzea v přírodě, zrekonstruován byl přírodní amfiteátr na Pálkovni a jeho kapacita se rozšířila nejprve na 10 000, později na 20 000 míst a byl přidán filmový projektor.[149]

[148] SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 917, karton 274.

[149] Tamtéž.

6 KINOFIKACE 1970 – 1989

6.1 Historický kontext kinofikace na území Československa 1970 – 1989

Po roce 1971 a XIV. sjezdu KSČ došlo k zavedení tvrdé cenzury a většina filmů z druhé poloviny 60. let byla zakázána. Ve druhé polovině 70. let vzrostl počet mimořádných filmových akcí – konaly se letní a zimní festivaly pracujících, Pražské filmové léto, byly zřizovány Kluby přátel sovětského filmu a Kluby mladých přátel sovětského filmu (vstupné na sovětské filmy bylo zvýhodněno). Docházelo k nepřirozenému navyšování návštěvnosti ve formě organizovaných filmových představení, školních představení nebo promítáním filmů při politických školeních. Pro tyto účely se promítaly zejména sovětské filmy.[150]

V roce 1973 definovala Ústřední půjčovna filmů tři kategorie kin podle návštěvnosti. Kina I. kategorie měla měsíční návštěvnost nad 10 000 diváků, II. kategorie v rozmezí 3 000 – 10 000 a III. kategorie zahrnovala biografy s návštěvností do 3 000 diváků. Kina se snažila zlepšovat svůj technický stav, pro přenos zvuku se začal používat systém Dolby stereo (prvně použit v roce 1975), pro zachování zájmu diváků se začaly rozšiřovat také nabídky služeb přidružených ke kinům. V 80. letech se intenzivněji řešilo, jak zefektivnit hospodaření v rámci sítě kin, vznikaly Městské a Okresní správy kin, které měly za úkol soustředit malá kina do hospodářsky výhodných celků.[151]

Nástup normalizace znamenal pro česká kina úbytek diváků. Ten byl způsoben jednak zavedením druhého vysílacího programu televize a rozšiřováním jejího barevného vysílání, jednak skladbou vysílaných filmů. Tu tvořily zejména snímky socialistických zemí. Počet diváků se z 85 milionů v roce 1970 snížil během pěti let o 25 milionů. To způsobilo také mírný úbytek kin a filmových představení. Ve druhé polovině 70. let návštěvnost prakticky stagnovala a využití kapacity kin se ustálilo na 1/3 (32,6%). Úbytek diváků dále pokračoval v 80. letech, ale počet kin klesl za celá 80. léta jen o 5% a uváděných představení o 6%. Při přepočtu na obyvatele navštívil každý člověk v Československu v roce 1970 kino devětkrát ročně, v roce 1989 už jen pětkrát. Nejvíce

[150] PTÁČKOVÁ, Brigita. *Hraný film v období normalizace*. In PTÁČEK, Luboš (ed.). *Panorama českého filmu*. Olomouc: Rubico, 2000, s. 155 - 195. ISBN 80-85839-54-7. & RAITORALOVÁ, Olga. Analýza návštěvnosti českých kin. Vývoj a prognóza. Diplomová práce, Filmová a televizní fakulta AMU v Praze: Akademie múzických umění v Praze, 2007, s. 21.

[151] RAITORALOVÁ, Olga. Analýza návštěvnosti českých kin. Vývoj a prognóza. Diplomová práce, Filmová a televizní fakulta AMU v Praze: Akademie múzických umění v Praze, 2007, s. 21.

návštěvníků (1/4) spadalo pod Prahu, počet kin v Praze tvořil 20% ze všech kin v Československu, stejně tak počet míst.[152]

Tabulka č. 11 ***Počet kin, představení a diváků v letech 1970 – 1989***[153]

Rok	Počet kin	Počet představení	Počet návštěvníků
1970	2 394	664 195	84 246
1971	2 399	666 444	81 706
1972	2 376	662 130	71 480
1973	2 365	644 134	64 536
1974	2 344	627 183	62 804
1975	2 309	619 353	61 875
1976	2 261	611 531	61 499
1977	2 237	615 372	63 083
1978	2 234	604 906	61 960
1979	2 190	583 809	60 602
1980	2 135	579 473	60 674
1981	2 092	577 299	60 931
1982	2 042	567 819	58 410
1983	2 031	560 995	56 870
1984	2 025	567 441	58 561
1985	2 015	557 556	57 198
1986	2 006	559 387	57 851
1987	2 005	555 515	54 523
1988	2 004	542 716	51 852
1989	2 025	540 592	51 453

6.2 Kinofikace Rožnova pod Radhoštěm 1970 – 1989

6.2.1 Kino Panorama

V roce 1970 se opět otevřela debata o zřízení techniky pro širokoúhlé 70mm promítání. Projekt byl vypracován v únoru, k instalaci mělo dojít v následujících měsících. Nakonec z toho sešlo, protože kino bylo se svým plátnem širokým 10 metrů na toto promítání malé. Stroje, které k tomuto promítání už byly zakoupeny, měly být nainstalovány do plánovaného letního kina na Láni. Protože ani k realizaci tohoto kina nedošlo, skončily nakonec v letním kině v Novém Jičíně. V roce 1972 došlo k přestavbě některých částí kina, od roku 1973 se začal připravovat projekt generální opravy budovy, která nevyhovovala stávajícím normám pro zřizování kin. V květnu 1974 byla provedena

[152] PIŠTORA, Ladislav. Filmoví návštěvníci a kina na území České republiky. Od roku 1945 do současnosti. *Iluminace*, 9, 1997, č. 2, s. 81. ISSN 0862397X.

[153] Tamtéž, s. 74 – 75.

prověrka bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v kině, prohlídka kina za účelem upřesnění záměru investora pro zpracování projektového úkolu a bylo objednáno vypracování projektového úkolu na opravu kina. Od 1. listopadu 1974 muselo být kino uzavřeno z důvodu vadného vytápění. Projektová dokumentace byla dokončena v květnu 1975, souhrnný rozpočet předán k 30. červnu. Na začátku července byl projekt předán ONV Vsetín, protože MNV Rožnov neměl oprávnění uzavírat smlouvy se stavebními firmami. Stavební firma převzala staveniště 31. října 1975. Veškeré demoliční práce provedli členové Klubu pracujících ROH v Rožnově a zaměstnanci kina od června do září, aby urychlili rekonstrukci, která měla být dokončena do konce roku 1976, což se podařilo. 11. ledna 1977 proběhla kolaudace a provoz v zrekonstruované budově byl zahájen 15. ledna (viz příloha č. 34) filmem *Paleta lásky*. Rekonstrukce obsahovala mimo jiné novou elektroinstalaci, instalaci nové klimatizace, bezpečnostních světel, obklady stropu, pořízení nových sedaček (snížení počtu sedadel na 235 a zvětšení vzdálenosti mezi jednotlivými řadami sedadel z 83 na 95 cm), nákup nového strojového zařízení pro promítací kabinu (dvě promítací zařízení značky Meopton – typu Meo IV X - 2, včetně příslušenství), celkové ozvučení kina (zvuková aparatura Tesla AKT 216) apod. Celková částka za provedené práce se vyšplhala na 1 210 790 Kčs (projektový úkol viz příloha č. 35).[154] Náhradní promítání po dobu uzavření kina zajišťoval Klub pracujících.

Také po znovuotevření kina roku 1977 prováděl Krajský filmový podnik v Ostravě stejně jako před rekonstrukcí každý rok kontrolu technického stavu kina a vydával technická osvědčení. V nich se uváděl stav a výkon promítacího zařízení, stav a výkon elektroakustického zařízení, kvalita obrazu, kvalita zvuku, ochrana filmových kopií, způsobilost promítače a celková technická a bezpečnostní způsobilost kina. Kino Panorama vyhovovalo každoročně ve všech bodech, pouze občas s menšími připomínkami. Osvědčení získalo pro projekce 35mm filmu, obrazového formátu 1:1,37; 1:1,66 a 1:2,35 s optickým záznamem zvuku, v letech 1982 a 1989 také pro projekci 16mm filmu s formátem 1:1,34, v letech 1984 a 1985 pro 35mm film s formátem 1:1,85. V roce 1981 byla provedena revize promítacího přístroje Meopton IV X – 2, při níž nebyly zjištěny žádné závady na přístroji a jehož údržba byla zhodnocena jako vzorná. O dva roky později byl Meopton IV vyměněn za novější model Meopton 5 X B. V témže roce proběhla prověrka na úseku zdraví a bezpečnosti práce v kině, při které nebyly zjištěny žádné závady. Stejná prověrka probíhala každoročně; v archivu jsou však dostupné jen materiály z let 1988, kdy bylo vše v pořádku, kromě hromosvodů, jejichž výměna však byla

[154] SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 738, karton 195.

dlouhodobě v plánu, a z roku 1989, kdy byly nalezeny tři vady: stále neopravené hromosvody, špatná funkce nouzového osvětlení a nutná oprava podlahy v kinosále. Každoročně probíhaly v kině také požární kontroly.[155]

V roce 1977 promítalo kino minimálně dvakrát denně (17.00/17.30, 19.30/20.00)[156], v sobotu a v neděli dokonce třikrát (15.00/15.30, 17.00/17.30, 19.30/20.00). V kině bylo 235 míst (viz příloha č. 36), základní vstupné pro kategorie A a B bylo 5 - 7 Kčs (1501 Kčs, když bylo kino vyprodáno), pro kategorii C 6 - 8Kč (1736 Kčs, když bylo kino vyprodáno), pro kategorii D 7 - 9 Kčs (1971 Kčs, když bylo kino vyprodáno), dětská představení stála 2 Kčs, školní 1 Kčs. V kině byly používány mazetové vstupenky.[157]

Tabulka č. 12 ***Statistika počtu představení, tržeb a návštěvnosti v kině Panorama v letech 1977 - 1989***[158]

Rok	Návštěvnost	Návštěvnost na 1 představení	Využití kapacity v %	Počet představení	Tržba celkem	Tržba na 1 představení
1977	115 770				756 192	
1978	111 970	135	57,6	867	680 011	784,3
1979	123 933	141	60,7	878	791 842	901,9
1980	119 134				727 410	
1981	115 303				698 927	
1982	110 999				748 326	
1983	110 389	130	55,9	851	764 766	898,7
1984	108 604	124	53,4	725	726 963	965,5
1985	108 091	126	54,2	858	757 164	882,5
1986	116 853	136	58,5	862	803 834	932,5
1987	115 745	135	57,7	703	808 568	979,7
1988	104 209	122	51,9	854	728 376	853
1989	97 482				666 639	

V říjnu 1970 proběhla prověrka vedoucích a zaměstnanců kin, která se týkala let 1968 – 1970 (hodnocení probíhalo podle stanovených norem – viz příloha č. 37). Z prověrek vyplynulo následující: vedoucí Adolf Novotný, zaměstnaný v kině od září 1957 by i ve svých 83 letech rád vykonával funkci vedoucího minimálně další 3 roky, pokladní

[155] SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 917, karton 274 & SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 927, karton 279. & Archiv Vlasty Novákové.

[156] První číslo uvádí promítací čas v letních měsících, druhé v zimních. [Archiv Vlasty Novákové].

[157] Archiv Vlasty Novákové.

[158] SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 927, karton 279 & SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 118 & SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 119 & SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 120 & Archiv Vlasty Novákové.

Anna Štěpánková zaměstnaná jako pokladní kina od roku 1953, by také ráda ve své funkci pokračovala. Šetření více osob se nedochovalo. Adolf Novotný byl v kině zaměstnán do roku 1972, v posledních letech však za něj funkci vedoucího prakticky vykonával jeho syn Míťa, povoláním chemik. Ten v roce 1972 odmítl převzít kino oficiálně, proto bylo vypsáno výběrové řízení na nového vedoucího. Přihlásil se obchodní příručí Vilém Poyman, skupina promítačů a Vlasta Nováková. Novou vedoucí kina se 17. září 1972 stala Vlasta Nováková díky zkušenostem, které nasbírala v provozu kina v Zubří, kde pomáhala své mamince. Zkoušky pro vedoucí kin absolvovala 29. září 1972, doškolování 4. října 1975. Dozorce v době její nepřítomnosti dělal důchodce Bohumil Skýba. V roce 1977 pracovalo v kině 18 zaměstnanců: vedoucí, čtyři promítači (Alois Pecháček, Stanislav Langer, Karel Šluchta a Zdeněk Tovaryš), dvě pokladní (Anna Štěpánková, Hana Píchová), tři uvaděčky, dvě šatnářky, jeden zřízenec, údržbář, topič a reklamní pracovnice. Jen pět pracovníků (vedoucí, šatnářka, uklízečka a uvaděčky) mělo plný úvazek. Pracovníci byli kromě vedoucí kina placeni podle odpracovaných hodin, měsíčně byla na výplaty určena částka 14 987 Kčs. V roce 1978 proběhlo školení pracovníků kin o nových mzdových podmínkách, o dva roky později vydala vedoucí kina prohlášení, že při tržbách nad rámec plánu (překročení návštěvnosti plus překročení návštěvnosti na preferované filmy) obdrží vedoucí odměnu 30% z platu, ostatní zaměstnanci 25%.[159]

[159] SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 927, karton 279 & Archiv Vlasty Novákové.

Tabulka č. 13 ***Počet zaměstnanců, mzdy a počet odpracovaných hodin v kině Panorama v letech 1976 - 1982***[160]

Rok	Počet zaměstnanců	Mzda (bez OOV)	Mzdový fond	Mzdy celkem na rok	Počet odpracovaných hodin
1976	1		26		
1977	18	1 416	190	190 182	
1978	19	1 542	185	183 815	20 441
1979	20	1 625	195	186 106	18 572
1980	21	1 675	201	201 000	20 786
1981	21	1 767	212	209 421	19 786
1982	21			228 625	21 353

V 70. letech se každoročně hodnotila práce se sovětským filmem. V roce 1977 se v kině Panorama promítalo 97 sovětských filmů s návštěvností 13 504 diváků (průměrně 139 návštěvníků na jeden film, tzn. 59,1% obsazenosti sálu), 35 představení pro děti se 7 095 diváky. O rok později se hrálo 93 představení a přišlo na ně celkem 11 067 diváků (průměrně 119 diváků na jeden film, tzn. 50,6%), 27 představení pro děti navštívené 4 516 diváky. V roce 1979 se hrálo 63 představení, které zhlédlo 10 322 lidí (průměrně 164 návštěvníků na jedno představení, tzn. 69,8%), 31 představení pro děti s celkovou návštěvností 6 000 lidí. V roce 1977 vznikl v Rožnově Klub přátel sovětského filmu, do něhož se přihlásilo 235 lidí, což by plně naplnilo kapacitu kina, skutečné využití ze strany členů klubu však činilo v tomto roce 45%, v dalších letech cca 50%. Ve stejném roce byl zřízen i dětský klub se stejným počtem členů. Klub navštěvovaly děti ze školních družin, účast na filmech byla vždy 100% a na závěr každého ročníku byly pro děti pořádány vědomostní soutěže. Filmy zahajoval lektorský úvod, po snímku probíhala diskuze.[161]

Namátkou rozebereme Rožnov pod Radhoštěm z filmového hlediska v roce 1987. Mezi nejzajímavější akce pořádané v kině nad plán běžného promítání byl v únoru Filmový festival pracujících, jehož 12 představení zhlédlo celkem 2 050 diváků. V červenci proběhla každoroční Přehlídka festivalových filmů – léto 88‘. Na 28 filmů, které byly v jejím rámci promítnuty, přišlo 4 280 účastníků. Hlavní důraz na práci s filmem byl kladen v klubech – v Klubu přátel sovětského filmu, Dětském klubu přátel sovětského filmu nebo Filmovém klubu náročného diváka. V tomto klubu je ke každému promítanému snímku připojena lektorská beseda, kterou uvádí buď člen klubu, nebo pozvaný host.

[160] SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 927, karton 279.

[161] Tamtéž.

Jednou z akcí roku 1987 bylo promítání spojené s besedou o Osvobozeném divadle. Akce vzbudila velký zájem veřejnosti, takže kapacita kina byla zcela naplněna. K 70. výročí VŘSR bylo pro základní školy připraveno promítání tematických filmů spojené s kulturním programem, v listopadu proběhla speciální filmová přehlídka spojená s výstavou plakátů k sovětským filmům. Ředitelka kina Vlasta Nováková si v daném roce stěžovala MNV v Rožnově na nedostatek filmů pro mládež ve věku 15 -18 let a filmů pro děti ZŠ tematicky zaměřených na historická výročí. V roce 1987 měl Klub přátel sovětského filmu 200 členů, filmový klub 478 členů.[162]

Tabulka č. 14 ***Statistika kulturně-vzdělávacích představení v kině Panorama a filmových kroužků v Rožnově pod Radhoštěm v letech 1977 - 1987***[163]

Rok	Počet představení	Počet návštěvníků	Vybrané vstupné	Filmové kroužky	Počet členů	Počet akcí	Návštěvnost
1977	40	2 094	10 470	2	37	8	4 500
1978	40	2 094	10 470	1	10	12	1 200
1979	124	10 525	20 063	1	8	7	2 300
1980	118	8 981	18 300	1	9		
1981	145	10 846	24 010	1	9		
1982	120	7 779	18 167	1	10		
1983				1	10		
1984				1	4		
1985				1	9		
1986				1	10	27	1 586
1987	703	111 925		1	10	17	

Od začátku 60. let existují prameny dokumentující kulturní plány jednotlivých let. Oblast filmu byla do těchto plánů výrazněji zapojována až od roku 1977, kdy bylo otevřeno nově zrekonstruované kino. Každý rok bylo v rámci pětiletky naplánováno několik projekcí k výročím V. I. Lenina, socialistické revoluce, květnového osvobození, založení KSČ apod. K oslavě dne dětí se promítalo pásmo dětských filmů spojené se zábavným programem, v červenci se v Rožnově stejně jako v mnoha jiných městech v republice konal Filmový festival pracujících (záznamy o této akci jsou v Rožnově doloženy z let 1978 – 1987). Kromě těchto a jiných akcí se jednou měsíčně konala projekce pro družiny rožnovských základních škol, v měsících leden – červen se konala představení Klubu přátel sovětského filmu pro dospělé, mládež i pro děti, od roku 1983 fungoval ve městě Klub náročného diváka, po roce 1989 přejmenovaný na Filmový klub.

[162] SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 927, karton 279.

[163] SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 917, karton 274.

V letech 1983 a 1984 se v Rožnově a jeho okolí natáčely dva celovečerní filmy – *Všichni mají talenty* v hlavní roli se studentem místního gymnázia Petrem Nekužou a *Marta*, jehož exteriéry se natáčely na Prostřední Bečvě.[164]

Tabulka č. 15 ***Promítání v kině Panorama v rámci klubů***[165]

Rok	Počet akcí	Návštěvnost	Z toho mládež
1977	187	7 296	
1983	130	21 153	
1984	14		
1986	15		
1987	136	12 390	11 980
1988	132	15 865	11 863
1989	147	24 723	15 053

6.2.2 Kino SKP ROH

Také v 70. a 80. letech v Rožnově fungovalo kino v areálu n. p. Tesla. Každoročně se zde stejně jako v kině Panorama promítaly filmy pro všechny věkové kategorie k výročí VŘSR. V roce 1983 kino SKP ROH promítlo 32 filmů s účastí 2 371 diváků, 96 filmů pro mateřské školy, které zhlédlo 4 736 dětí. Kromě toho se zde konaly různé přednášky, v jejichž rámci byly promítány krátké naučné filmy z různých tematických oblastí. V roce 1985 se zde promítlo 50 filmů pro dospělé s účastí 4 049 diváků a 96 pro děti, které zhlédlo 5 664 dětí a mládeže. Kino fungovalo asi do konce roku 1989.[166]

6.2.3 Letní kino

V březnu 1988 se začal projednávat nový projekt letního kina v Rožnově. Kino mělo být zřízeno v prostorách fotbalového stadionu. Při první kontrole technického zázemí sice bylo rozhodnuto, že prostory neodpovídají příslušným normám o provozu letních kin, konečné rozhodnutí však padlo až po zpracování technologického projektu, který měl obsahovat informace o velikosti promítací plochy, vzdálenost míst od promítací plochy, vzdálenosti mezi řadami sedadel, promítací a pozorovací úhly apod. S ohledem na složitost zřízení letního kina v těchto prostorách byla doporučena spíše videokavárna či videoklub pro menší počet diváků. Zastupitelé se ale nenechali odradit a nakonec bylo díky plánovaným úpravám zřízení kina v tomto prostoru povoleno. V srpnu příštího roku

[164] SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 917, karton 274 & SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 119.

[165] SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 917, karton 274.

[166] SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 119 & SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 118.

se MNV společně s TJ Rožnov a Okresní správou kin ve Vsetíně rozhodl začít promítat v létě 1990. Okresní správa kin měla zajistit technickou výbavu potřebnou k promítání – promítací stroje M5X s lampou H2, zesilovač, usměrňovače, plátno a ostatní příslušenství. TJ Rožnov přislíbila brigádnickou pomoc při výstavbě, ozvučení, možnost využití stávající tribuny jako hlediště a zajistit přestavbu části tribuny na promítací kabinu. MNV Rožnov se staral o finanční zastřešení projektu. Letní kino mělo být zřízeno podle vzoru letního kina v Mohelnici, které mělo obdobné podmínky. Studii obsahující výkresovou část, technický popis potřebných stavebních úprav a odhadovaný rozpočet nákladů, vypracovala na objednávku Vlasty Novákové společnost Elektroprojekta, která za ni dostala 9 948 Kčs. Studie byla dokončena v listopadu 1989 a kromě nedořešené akustiky hlediště byla schválena. Letní kino začalo promítat začátkem srpna 1992.[167]

6.3 Shrnutí činnosti kina Panorama v letech 1970 – 1989

Kino Panorama (či Panoráma), patřilo v době normalizace pod správu Městského národního výboru Rožnov pod Radhoštěm. Jeho oficiálním zřizovatelem byla Okresní správa kin ve Vsetíně. V roce 1970 byla po šesti letech opět v řešení úprava kina pro 70mm promítání. Nakonec k ní kvůli složitosti stavebních úprav nedošlo a stroje měly být nainstalovány do letního kina v připravovaném areálu na Láni. Jelikož nedošlo k realizaci ani tohoto projektu, byly nakonec prodány letnímu kinu v Novém Jičíně. Kino bylo po dvaceti letech existence ve špatném technickém stavu, proto v roce 1972 proběhla přestavba některých částí budovy a o rok později se začal připravovat projekt kompletní rekonstrukce. Ta se realizovala od 31. října 1975 do 11. ledna 1977, kdy proběhla kolaudace opraveného kina. Provoz byl zahájen o čtyři dny později. V rámci rekonstrukce se snížil počet sedadel na 235 a byly zakoupeny nové promítací stroje značky Meopton IV X – 2. Ty v kině vydržely šest let, v roce 1983 byly vyměněny za novější model Meopton 5 X B. Od doby rekonstrukce v roce 1977 je kino provozováno až na malé adaptace (modernizace sociálního zařízení a topení) v nezměněné podobě dodnes.

V 70. letech došlo k zásadním změnám také na poli personálním. Vedoucí kina Adolf Novotný v 85 letech opustil své místo, to v konkurzu získala Vlasta Nováková a 17. září 1972 se stala novou vedoucí rožnovského kina. Hrací profil kina byl velmi podobný tomu současnému, promítalo se 16 představení týdně (dvakrát denně, v sobotu a neděli třikrát). Promítací časy se v letním a zimním období lišily v rámci 30 minut (15:00/15:30, 17:00/17:30, 19:30/20:00). V roce 1977 začal v kině Panorama fungovat Klub přátel

[167] SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 927, karton 279.

sovětského filmu a Dětský klub přátel sovětského filmu, v roce 1983 Klub náročného diváka, v roce 1989 přejmenovaný na Filmový klub. Od roku 1988 bylo v jednání zřízení kina v areálu fotbalového stadionu, což se podařilo a letní kino zde začalo promítat v srpnu 1992.

Informace o programu se diváci kromě vývěsních tabulí na budově kina mohli dozvídat také z časopisů *Naše Valašsko* a *Elektron*, rozhlasového vysílání (včetně závodního rozhlasu v Tesle) nebo Programu závodního klubu.

6.4 Srovnání kina Panorama v intencích kinofikace na území celé republiky

Během 70. let pokračoval v Československu úbytek počtu kin i jejich návštěvnosti. Zatímco počet kin se snížil jen nepatrně z 2 394 v roce 1970 na 2025 v roce 1989, počet diváků klesl o více než 30 000 za rok (z 84 246 na 51 453), v roce 1970 navštívil každý obyvatel Československa kino devětkrát, v roce 1989 už jen pětkrát – využitelnost kin se ustálila na cca 1/3. Klesl také počet představení z 664 195 na 540 592. V Rožnově pod Radhoštěm bylo od roku 1951 jedno stálé kino – Panorama a od roku 1958 ještě promítárna v areálu Tesly, kde se konaly nepravidelné večerní projekce a sál s 16mm projekčním zařízením sloužil rovněž k propagaci závodu. Rožnov šel tedy proti celorepublikovému proudu, protože počet svých kin naopak v době normalizace zvýšil. Počet filmových představení zůstal po celá 70. a 80. léta zachován na 16 týdně, tento počet se nezměnil ani začátkem let 90. Měnilo se jen jejich rozložení v průběhu týdne. Doklady o návštěvnosti kina Panorama jsou sice dostupné až od roku 1977, přesto mluví jasně. Až do roku 1988 se návštěvnost držela kolem 115 000 lidí ročně bez větších výkyvů (nejvyšší byla v roce 1989, a to 123 933 diváků), v roce 1989 poprvé klesla pod 100 000, ne však nijak zásadně - na 97 482 návštěvníků. Obsazenost sálu byla silně nad celorepublikovým průměrem (mezi 50 – 60%). V kině byla cena vstupenek stejně jako po celé republice určována Lucernafilmem, Panorama je držela vždy na nejnižším možném minimu.

6.5 Ostatní kulturní aktivity na území města v letech 1970 – 1989

V 70. a 80. letech měl největší podíl na kultuře města Sdružený klub pracujících ROH spolu s Valašským muzeem v přírodě. Klub pracujících pořádal pravidelnou divadelní, koncertní a přednáškovou činnost, několikadenní oslavy různých výročí apod. Valašské muzeum se zapojovalo v letních měsících folklorními festivaly písní a tanců, v ostatních měsících akcemi předvádějícími místní zvyky a obyčeje. Kino Panorama ve spolupráci s Valašským muzeem v přírodě organizovalo v letech 1977 – 1991 celostátní

přehlídku etnografických dokumentů Etnofilm. Rožnovští tvůrci se svými snímky také několikrát vyhráli, např. v roce 1987 s filmem *Barborčin bochník* nebo o rok později s filmem *Hrnčířská sobota*. Kulturní činnost ve městě byla v 70. a 80. letech řízena podle pětiletek, z nichž nevýrazně se projevila pětiletka mezi lety 1976 – 1980, během níž se podařilo nejvíce zvýšit kulturní činnost ve městě oproti předešlým létům. V roce 1977 bylo v Rožnově 50 souborů s 976 členy, bylo uspořádáno 1 676 kulturních akcí s celkovou účastí 209 600 lidí. V roce 1979 se konalo 1 517 akcí s účastí 199 939 lidí. Takto bychom mohli pokračovat rok po roce, ale počet kulturních akcí se od roku 1977 do roku 1989 nijak výrazně neměnil, vždy byl jejich počet nad 1 000, jen v roce 1984 proběhlo 4 593 kulturních akcí s celkovou účastí 618 387 osob. Mezi kulturní spolky v Rožnově patřil např. dramatický kroužek, který byl založen v roce 1970 a v 80. letech jej vedla učitelka Aloisie Němcová. Fotokroužek fungující od roku 1961 měl v roce 1985 27 stálých členů, vedoucím byl od 70. let Ivan Soška. V roce 1973 bylo v Rožnově založeno amatérské filmové studio. Vedoucím byl Josef Stromšík a kromě něj v klubu působilo dalších devět členů. Ti se pravidelně účastnili amatérských přehlídek po celé republice s různými úspěchy – např. v roce 1983 získali ceny na přehlídce etnografických filmů za snímky *Ze tří dřev strúhané* a *Staříček Malina*. V Rožnově působily dva taneční soubory – Radhošť, založený v roce 1948, a Javořina, založená v roce 1961. Radhošť měl 58 členů a vyjížděl každoročně na soutěže nejen do jiných měst Československa, ale také do zahraničí. V roce 1985 byl na týdenním zájezdu v Portugalsku a čtyřdenním v Drážďanech. Javořina měla 56 členů, za rok 1985 vystoupila na 74 akcích včetně měsíčního turné po Francii a Španělsku, během něhož uskutečnila 35 vystoupení. V Rožnově působily také dětské taneční soubory – Malý Radhošť, Zvoneček a Podskaláček. Nejvýznamnějším pěveckým souborem ve městě byla Lučina s 21 členy. Dále ve městě působila výtvarná skupina a hudební skupiny Akcent, Elektron, Loana trio, Arx, Heligonka, Bečvanka a Rožnovanka. V sezoně 1980/1981 bylo obnoveno divadelní předplatné, které si zakoupilo 260 lidí. V rámci předplatného se organizovaly zájezdy do divadel ve Zlíně a Ostravě. V roce 1983 začal v Rožnově fungovat Klub přátel vážné hudby, který pořádal pravidelně každý rok koncerty, stejně i koncerty populární hudby. V roce 1987 vzniklo divadlo mládeže. Začátkem června 1987 byl zřízen v budově bývalé Ohnheiserovy vily u nádraží T klub. Jeho činnost byla rozdělena na junior klub a senior klub. Pořádaly se zde besedy, diskotéky, koncerty, výstavy atd. Od roku 1987 dodnes je vydáván Rožnovský zpravodaj, který přináší kulturní programy na příslušná období.[168]

[168] SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 119 & SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm.

Na začátku 70. let se budoval v prostranství před Teslou nový Dům kultury. Ačkoli byl téměř před dokončením, nakonec se jej dostavět nepodařilo. Na rok 1977 byl vyřazen z provozu kvůli havarijnímu stavu elektroinstalace Společenský dům. Stavební stav budovy byl celkově nedostatečný, provozu vyhovoval jen částečně a technické vybavení bylo zastaralé. V rámci plánované rekonstrukce se měnily stropy, ústřední topení a obnovovala se fasáda, ale sál byl pro kulturní akce z technického hlediska stále nevyhovující. Od roku 1983 byla z iniciativy pana Jaška organizována kabelizace částí města Koryčanské Paseky a sídliště 1. máje, která se uskutečnila v roce 1985. Zároveň byly v těchto částech města vyměněny televizní antény. V roce 1985 urgovalo město u MNV Ostrava, vedoucího odboru kultury ONV Vsetín a Ministerstva kultury, aby přispěli na stavbu víceúčelového sálu Sdruženého klubu pracujících ROH, který měl stát 25 milionů korun. Příspěvek nakonec dostali, avšak Kulturní dům kvůli privatizaci po roce 1989 nebyl zcela dokončen a nakonec byl přestavěn a upraven pro provoz prodejny Albert a kanceláří různých firem.[169]

Tabulka č. 16 ***Kulturní akce v Rožnově pod Radhoštěm pořádané Sdruženým klubem ROH 1980 - 1985***[170]

Rok	Folklorní soubory	Návšt.	Výstavy	Návšt.	Koncerty	Návšt.	Taneční zábavy	Návšt.	Přednášky a besedy	Návšt.
1980	10	4 137	9	6 733	5	1 330	16	3 476	133	5 913
1981	16	2 068	4	3 943	3	113	16	4 288	94	4 810
1982	16	4 894	10	9 524	4	826	12	3 132	101	4 700
1983	23	6 747	7	6 308	9	1 638	13	3 559	122	6 083
1984	29	9 057	5	4 016	12	2 220	13	3 393	150	7 329
1985	30	5 828	6	4 363	7	1 089	18	5 893	180	7 656

Inv. č. 118 SOkA & Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 120 & SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 121.

[169] SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 921, karton 279 & SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 121.

[170] SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 119.

7 KINOFIKACE 1989 – 2012

7.1 Historický kontext kinofikace na území Československa 1989 – 2012

Po roce 1989 nastaly dle předpokladu v oblasti kinematografie velké změny. Byly založeny nové organizace (např. Kinematografický nezávislý odborový svaz), již existující se přetransformovaly (např. Ústřední půjčovna filmů se změnila na Lucernafilm, ten v roce 1995 na Bontonfilm) atd. Začátkem roku 1990 byla založena Asociace filmových distributorů, která sdružovala kina, správy kin a krajské filmové podniky; v roce 1993 se změnila na sdružení Svaz kin ČR. Přijaty byly dva zásadní zákony upravující fungování kinematografie – v roce 1992 Zákon o státním fondu pro podporu a rozvoj české kinematografie, o rok později Zákon o některých podmínkách výroby, šíření a archivování audiovizuálních děl. V roce 1999 vznikla Asociace provozovatelů kin. Velkou změnou ve srovnání s dobou socialismu byla míra podpory kinematografie ze strany státu. Dotace ze státní pokladny byly postupně nahrazeny prostředky Fondu pro rozvoj české kinematografie, financemi soukromých producentů a koprodukčním podílem veřejnoprávní České televize. Náhradou za domácí finance, kterých postupně ubývalo, se staly mezinárodní koprodukce.[171]

Po roce 1989 se většina kin nacházela ve špatném technickém stavu, problémem byla také organizace sítě kin. Okresní správy kin se rozpadly a kina byla vrácena obecním úřadům, případně se privatizovala. Počet biografů prudce klesal (od roku 1989 do roku 2000 se jejich počet snížil o více než jednu třetinu), zcela zrušena byla 16mm kina. Od poloviny 90. let se připravoval vznik vícesálových kin, která se výrazně rozšiřovala začátkem 21. století. První takové kino - Galaxie - bylo otevřeno v roce 1996, první klasický multiplex – Olympia u Brna, byl otevřen v roce 1999. Rozvoj multiplexů vyvolal zlepšení technické úrovně také u jednosálových kin, která by jim jinak nemohla konkurovat. Začátkem 90. let se výrazně snížila také návštěvnost, jednak rozšířením televizního vysílání, jednak také změnou životního stylu, protože lidé začali mnohem raději trávit svůj čas doma. V roce 1990 přišlo do kina o 15 milionů méně návštěvníků než v roce 1989, což byl asi třetinový pokles. V průběhu 90. let pokles pokračoval, v roce 1994 byl počet návštěvníků kin 30 milionů, v roce 1996 už jen 9 (1/6 oproti roku 1989). V souvislosti s klesající návštěvností ubýval i počet filmových představení – mezi lety

[171] GROMBÍŘ, Jakub. Hraný film v 90. letech In PTÁČEK, Luboš (ed.). *Panorama českého filmu.* Olomouc: Rubico, 2000, s. 87, 195 - 199. ISBN 80-85839-54-7. & RAITORALOVÁ, Olga. Analýza návštěvnosti českých kin. Vývoj a prognóza. Diplomová práce, Filmová a televizní fakulta AMU v Praze: Akademie múzických umění v Praze, 2007, s. 23.

1989 až 1995 vykázal třetinový pokles. Tím kino ztratilo svou společenskou funkci. K tomu přispěly také ekonomické motivy – cena lístku se v průběhu 90. let zdesetinásobila. V roce 2001 byl díky otevření multikin zastaven pokles návštěvnosti, dokonce došlo k jejímu vzestupu. Od té doby se výrazněji (cca o 3 miliony diváků) vychýlila jen v letech 2005 a 2011.[172]

Od roku 1990 dodnes dochází k pravidelnému růstu cen vstupného do kin. Mezi lety 1989 a 1990 stouplo z 6,89 Kčs na 7,87 Kčs. K opravdovému nárůstu cen vstupenek však došlo až během devadesátých let, kdy se z počátečních 19,77 Kč v první polovině 90. let cena vyšplhala až na 59,26 Kč v roce 1999. Od 1. září 1995 platí Zákon ČNR č. 241/9256 o státním fondu pro podporu a rozvoj československé kinematografie, který ukládá vybírat při filmové produkci od každého diváka 1 Kčs pro tento fond. Devadesátá léta se sice stala obdobím charakterizovaným prudkým poklesem návštěvnosti, ta se však vzhledem rapidnímu vzrůstu cen vstupenek na tržbách kin promítla pouze částečně. V poměru k platům dokonce Česká republika ke konci 90. let patřila k zemím s nejvyšší cenou vstupenek ve střední a západní Evropě. V roce 2000 stouplo vstupné na 68,01 Kč a nadále se projevuje vzrůstající tendence. V květnu 2004 došlo ke zvýšení sazby daně z přidané hodnoty z 5% na 19% u vstupenek do kina.[173] Od roku 2006 dodnes kulminuje vstupné v mezích 80 – 120 Kč u klasických jednosálových kin, v multikinech se v současnosti cena vstupenky pohybuje v průměru kolem 149 Kč u klasických formátů a 189 Kč za 3D projekce.

[172] GROMBÍŘ, Jakub. Hraný film v 90. letech In PTÁČEK, Luboš (ed.). *Panorama českého filmu.* Olomouc: Rubico, 2000, s. 87, 195 - 199. ISBN 80-85839-54-7 & PIŠTORA, Ladislav. Filmoví návštěvníci a kina na území České republiky. Od roku 1945 do současnosti. *Iluminace*, 9, 1997, č. 2, s. 77 – 78. ISSN 0862397X. & RAITORALOVÁ, Olga. Analýza návštěvnosti českých kin. Vývoj a prognóza. Diplomová práce, Filmová a televizní fakulta AMU v Praze: Akademie múzických umění v Praze, 2007, s. 24 – 27.

[173] RAITORALOVÁ, Olga. Analýza návštěvnosti českých kin. Vývoj a prognóza. Diplomová práce, Filmová a televizní fakulta AMU v Praze: Akademie múzických umění v Praze, 2007.

Tabulka č. 17 ***Vývoj počtu kin, návštěvníků, představení a vstupného v letech 1989 - 2012***[174]

Rok	Počet kin celkem	S jedním sálem	S dvěma a více sály	Počet sedadel (v tis.)	Počet návštěvníků (v tis.)	Počet představení (v tis.)	Průměrné vstupné
1989	2 025				51 453	541	6,9
1990	1 899				36 361	494	7,9
1991					29 898	363	10,8
1992	1 827				31 239	353	13,8
1993	1 200				21 898	302	19,8
1994	1 200				12 870	249	23,5
1995	800	795	5	230	9 253	188	27,5
1996	824				8 990		34,5
1997	763				9 800		44,5
1998	745				9 300		55
1999	746				8 400		59,3
2000	690	678	12	195	8 719	197	68
2001	660	643	17	195	10 363	253	78,9
2002	665	644	21	180	10 693	306	88,5
2003	623	601	22	142	12 140	341	89,3
2004	544	522	22	156	12 046	327	91,8
2005	530	509	21	154	9 479	318	90,2
2006	759	740	19	240	11 509	345	90,7
2007	726	707	19	228	12 830	354	93,5
2008	667	643	24	238	12 897	386	94,6
2009	735	711	24	240	12 470	403	100,3
2010	701	675	26	238	13 537	399	100,6
2011	658	632	26	224	10 790	409	112,1
2012	624				11 182	402	114,1

7.2 Kinofikace Rožnova pod Radhoštěm 1989 – 2012

7.2.1 Kino Panorama

V prosinci 1990 bylo rozhodnuto o ukončení činnosti Okresní správy kin ve Vsetíně a navrácení kin a jejich majetku zpět obcím. Od 1. ledna 1991 se zřizovatelem

[174] PIŠTORA, Ladislav. Filmoví návštěvníci a kina na území České republiky. Od roku 1945 do současnosti. *Iluminace*, 9, 1997, č. 2, s. 77 – 78. ISSN 0862397X. (roky 1989 – 1995) & RAITORALOVÁ, Olga. Analýza návštěvnosti českých kin. Vývoj a prognóza. Diplomová práce, Filmová a televizní fakulta AMU v Praze: Akademie múzických umění v Praze, 2007. (roky 1996 – 2006) & Statistické ročenky České republiky 2004 – 2012 [online]. Český statistický úřad [citováno 24. 2. 2013]. Dostupné z WWW: <http://www.czso.cz/csu/redakce.nsf/i/statisticke_rocenky_ceske_republiky> (roky 2000 – 2011). Vzhledem k odlišným údajům ve statistických ročenkách a diplomové práci Olgy Raitoralové jsem v případě existence údajů v obou zdrojích dávala přednost statistickým ročenkám) & ŠTEFEK, Jiří. Česká kina na rozcestí. *Týden XX*, č. 12, s. 56 – 57.

kina Panorama stalo město Rožnov pod Radhoštěm (viz příloha č. 38). V srpnu proběhla ve Vsetíně schůzka 18 okresních provozovatelů kin, kteří byli seznámeni jak s novými podmínkami provozu kin, tak s rozpracovanými technicko-bezpečnostními předpisy. Zástupci kin společně vyslovili nespokojenost se zdražením vstupného ze strany Lucernafilmu.[175]

Z technických proměn proběhla v 90. letech v kině Panorama rekonstrukce střechy nad sálem, protože dovnitř zatékalo. Promítalo se na přístroji Meopton 5 X B, který byl v kině od roku 1983, svítilo se xenonovou výbojkou. K vybavení promítací kabiny patřila také ruční převíječka. Regulaci zvuku upravoval promítač podle pokynů služby v sále, které se uskutečňovaly pomocí zvonění zvonku. Po roce 2000 byly v kině dva projektory MEO 5 – XB. Technické prověrky probíhaly každoročně i po roce 1989, nejčastější výtkou byla nedostatečně častá revize elektrického zařízení. První revizní prohlídka elektrického zařízení kina Panorama po převodu kin zpět do majetku obce byla provedena v prosinci 1990 a bylo při ní zjištěno, že veškeré zařízení je v pořádku kromě rozvodů v oblasti levého vstupu do sálu, což bylo na místě opraveny. V roce 1997 byl do kina nainstalován systém Dolby surround pro logic, náklady činily 213 000 Kč (viz příloha č. 39). Rožnovské kino se v létě roku 2009 potýkalo s vandalismem. Během několika týdnů provedli neznámí pachatelé sérií útoků, při nichž rozbíjeli ve večerních hodinách okna a vitríny kina. Důsledkem těchto událostí byly na objekt kina Panorama nainstalovány kamery.[176]

Po roce 2000 neprošlo kino žádnou větší rekonstrukcí[177], docházelo jen k menším opravám, které hrozily havárií. Začátkem roku 2008 převzala od města funkci provozovatel kina T klub - kulturní agentura. Město chtělo zrealizovat víceúčelové kulturní centrum. V únoru 2008 měla být vyhlášena veřejná architektonicko-urbanistická soutěž na řešení budoucího kulturního centra. Město však zvažovalo klady a zápory přestavby ještě na dalších jednáních a ke schválení a vyhlášení architektonické soutěže došlo až začátkem dubna. V rámci objektu měl být kromě hlavního sálu s kapacitou cca 350 míst postaven podzemní hudební klub, přednáškový sál, klubovna pro neziskové organizace, kavárna, zázemí pro účinkující i návštěvníky (šatna, vybavení audiovizuální techniky) a galerie. Velký sál měl být multifunkční, měl sloužit nejen pro promítání, ale také pro

[175] SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 927, karton 279.

[176] Vandalové vzali útokem rožnovské kino. *Spektrum Rožnovska XIX*, 2009, č. 17, s. 1 – 2.

[177] Docházelo pouze k menším úpravám, např. na schůzi města 5. října 2001 byla schválena výstavba domovního tepelného zdroje.

divadelní představení (zasouvací hlediště) a větší koncerty. Současně se počítalo s přesunutím kanceláří TKA, redakce novin *Spektrum Rožnovska* a městské knihovny, která by se zároveň rozšířila o hudební oddělení, do nového objektu. Původní odhad částky na přestavbu, jenž však nebyl podložen žádnou studií, činil 110 milionů Kč, z čehož třetina připadala na vybudování knihovny. Na soutěž město uvolnilo 325 000 Kč, které si měli rozdělit autoři studií umístěných na prvních třech místech. Studie se měly vyhodnocovat na podzim a žádost o dotaci plánovalo město podat v dalším roce. V první fázi plánování přestavby se do diskuze o budoucí podobě zapojovali také občané. Obecně byli pro zřízení projektu, objevily se jen dílčí výhrady k jeho podobě, např. sál pro 350 lidí se zdál obyvatelům Rožnova příliš malý, místo jedné klubovny chtěli tři, z čehož jedna měla mít zrcadlový sál, kavárna měla být rozšířena na 60 míst a prostor pro letní zahrádku apod. Tyto podněty byly dodatečně zaslány firmám zabývajícím se studií. Zároveň se změnil název z původní veřejné architektonicko-urbanistické soutěže na veřejnou ideovou soutěž. Architekti, kteří se do soutěže přihlásili, měli své návrhy odevzdat do září roku 2008. K velkému překvapení vyhlašovatelů soutěže však do této doby nedodal svůj návrh ani jeden z jedenácti subjektů, které si vyžádaly podklady k projektu. Všichni potencionální zájemci o vypracování projektu obdrželi následně dotazník, který analyzoval důvody, proč se do soutěže nakonec nepřihlásili. Nejvíce se nelíbilo složení hodnotící komise, která však byla v průběhu soutěže změněna, dále vadil nesoulad ve vyhlášené soutěži s parametry nařízenými Českou republikou a výše odměny. Město na základě uvedených připomínek soutěž přepracovalo, tentokrát ji zorganizovalo podle stanov České komory architektů a vyhlásilo 27. dubna 2009 tzv. vyzvanou architektonickou soutěž. Investiční odbor města ve spolupráci s městským architektem a předsedou komise výstavby vybral po celé republice dvacet renomovaných ateliérů, a z nich vybrali tři zástupce – z oblasti Brna, Prahy a Valašska. Tímto způsobem si město zajistilo, že získá tři návrhy zpracování budoucího kulturního centra a zároveň všechny oslovené subjekty dostanou finanční odměnu. Soutěžícími byly L&P architektonický ateliér z Prahy, Kuba & Pilař architekti z Brna a Ing. arch. Zdeněk Trefil z Valašského Meziříčí. Architekti měli své návrhy odevzdat do konce října 2009, architekt Trefil těsně před koncem odstoupil, takže odborná komise, která se k projednávání sešla 9. listopadu, vybírala pouze ze dvou návrhů. 16. listopadu porota oficiálně oznámila, že vítězem se stal architekt Ladislav Kuba, jehož projekt (viz příloha č. 40) byl kvůli finanční náročnosti rozdělen do dvou etap. V první se měl postavit velký sál s příslušenstvím, galerie a klub, ve druhé knihovna. Architekt stavbu odhadl na 280 milionů Kč. V této fázi však rekonstrukce na mnoho měsíců ustrnula, protože město stále nenacházelo vhodné zdroje financování a také se nedařilo najít

společné řešení zastáncům a odpůrcům Kubova návrhu (viz debaty na stránkách novin *Spektrum Rožnovska* z počátku roku 2011). V létě roku 2011 bylo rozhodnuto, že se město Rožnov pokusí získat část finančních prostředků na částečnou rekonstrukci rožnovského kina z programu příhraniční spolupráce, kde využije dobrých vztahů s Považskou Bystricí. Z dotace se primárně měla opravit střecha, kterou do kina delší dobu zatéká, vyměnit okna, dveře a elektrické rozvody. Další rekonstrukce například sedaček nebo zázemí byla odvislá od výše dotace. Spolupráce s partnerským městem neměla skončit rekonstrukcí, ale město chtělo navázat spolupráci na kulturních programech, které se měly konat právě v budově zrekonstruovaného kina. Z této možnosti jak získat peníze nakonec také sešlo.[178]

V roce 2011 byla pro zachování kina nutná jeho digitalizace (stav promítací kabiny před instalací digitální techniky a v jejím průběhu viz příloha č. 41). TKA uspěl na Ministerstvu kultury s žádostí na novou technologii a obdržel grant ve výši 800 000 Kč od Státního fondu pro podporu a rozvoj české kinematografie, zbylou částku – tedy 2 miliony Kč – uhradilo město Rožnov pod Radhoštěm. Tento projekt digitalizace trval téměř rok od podání první žádosti na dotaci, samotná instalace technologie přerušila provoz kina na pouhé tři dny. 5. ledna 2012 se uskutečnil v kině slavnostní program k dokončení digitalizace a rožnovské kino se tak připojilo ke dvěma stům kinům v České republice, která na digitální promítání přešla v minulých letech. V rámci slavnostního zahájení provozu se diváci mohli podívat také do zázemí kina. Bez projektu digitalizace by kinu hrozil zánik, protože filmy se s největší pravděpodobností v brzké době budou distribuovat pouze na digitálních kopiích. Digitalizace vedla také ke zkrácení doby mezi premiérou filmů v ČR a jejich uvedením v kině Panorama a také k pestřejší filmové nabídce. V budoucnu je možné zakoupit za zhruba 600 000 Kč i technologii na promítání v 3D, v dohledné budoucnosti to však kino Panorama nemá v úmyslu.[179]

Další posun v rekonstrukci nastal v dubnu 2012, kdy město vyhlásilo soutěž na zhotovení nové studie. Architekti a projektanti měli už do konce pololetí odevzdat tři varianty přestavby od skromnějšího po zásadní, spočívající ve stržení budovy a postavení

---

[178] MARTÍNEK, Lukáš. Architekti neprojevili o víceúčelové kulturní centrum zájem. *Spektrum Rožnovska XVIII*, 2008, č. 21, s. 2. & MARTÍNEK, Lukáš. Kino Panorama končí. Šanci dostávají architekti. *Spektrum Rožnovska XVIII*, 2008, č. 8, s. 1, 3. & MARTÍNEK, Lukáš. Občané změnili podobu víceúčelového kulturního centra. *Spektrum Rožnovska XVIII*, 2008, č. 15, s. 1. & MARTÍNEK, Lukáš. Víceúčelové kulturní centrum ano, shodli se občané. *Spektrum Rožnovska XVIII*, 2008, č. 12, s. 1. & SOBOTKA, Richard. Kino Panorama nezanikne. *Spektrum Rožnovska XVIII*, 2008, č. 2, s. 9. & MARTÍNEK, Lukáš. Na projektu kulturního centra spolupracuje skupina architektů. Spektrum Rožnovska XIX, 2009, č. 6, s. 1. & PERUTKA, Lukáš. Architektonická soutěž na nové víceúčelové kulturní centrum zná svého vítěze. *Spektrum Rožnovska XIX*, 2009, č. 23, s. 1 & PERUTKA, Lukáš. Město chystá tři velké projekty. *Spektrum Rožnovska XXI*, 2011, č. 16, s. 1 – 2.

[179] PERUTKA, Lukáš. Rožnovské kino bude digitalizovat. *Spektrum Rožnovska XXI*, 2011, č. 18, s. 2.

nového víceúčelového kulturního centra. Minimální úprava kina si vyžaduje výměnu elektrických a potrubních rozvodů, sedadel v sále a zázemí pro diváky (v kině jsou sedačky, které jsou rozbité a nepohodlné, na dámských záchodech jde otevřít jen polovina kabinek, z kohoutků teče rezavá voda atd.). Na tom, že je rekonstrukce nutná, se shodují všichni, předmětem diskuze je jen budoucí využití kina a z něj vyplývající rozsah prací a náklady na přestavbu. Do soutěže se přihlásilo 17 subjektů, vyhráli ji architekti společnosti Archteam z Brna, kteří za své vítězné návrhy (viz příloha č. 42) získali od města částku 115 000 Kč.[180]

1. První, nejméně vhodnou variantou, je studie, která se víceméně zaslouží jen o to, aby kino nespadlo. Současná budova by zůstala, vyměnila by se střecha, okna, dveře, zateplily by se stěny, uvnitř by se udělala malá rekonstrukce sociálních zařízení, sedaček, natáhly by se nové elektrické kabely a rozvody. Na budově by se prakticky nic nezměnilo, jen vchod by byl z druhé strany, trochu by se upravily dispozice předsálí a byla by možnost na straně k základní škole Pod Skalkou vybudovat letní zahrádku. Sál by zůstal stále stejný včetně počtu sedadel, vhodný jen pro provoz kina. Největším problémem této varianty je, že kino by stálo na stejném místě, tedy na podloží, které je podmáčené. Na tuto rekonstrukci je odhadováno cca 40 milionů Kč (bez DPH) včetně nového vybavení a úpravy okolí budovy.
2. U druhé varianty by se půdorys současné budovy rozšířil do stran a prostor zvýšil do patra. Zvýšením budovy by se zvětšila její kapacita, v prvním patře by byl navíc malý sál pro 150 lidí, kanceláře TKA a prostor pro malé občerstvení. V rámci rekonstrukce by se měnily téměř všechny stěny, z nosných by nezůstalo skoro nic a patro by se stavělo celé nové; rovněž by se muselo řešit podmáčení budovy. Tím pádem nezůstane víceméně kámen na kameni, i když bude kulturní centrum stát téměř na stejném půdorysu jako kino Panorama. Hlavní vchod by byl stejně jako u první varianty z druhé strany budovy než nyní, vestibul by se zvětšil a ze strany budovy by se opět přistavěl prostor pro letní zahrádku. Velký sál už by byl víceúčelový, protože sedačky v hledišti by byly s elevací (zasunovací), a tím by se vytvořil prostor i pro posluchače koncertu, případně tanečníky, dveře do sálu by byly dvojité kvůli odhlučnění. Součástí rekonstrukce by bylo vytvoření samostatného vchodu pro účinkující, za nímž by měli šatny a přímý vstup

[180] BENEŠ, Josef. Kino Panorama volá po přestavbě. Dočká se jí? *Spektrum Rožnovska XXII*, 2012, č. 8, s. 1, 4 & BENEŠ, Josef. Co vy na to zastupitelé? *Spektrum Rožnovska XXII*, 2012, č. 8, s. 4.

na pódium. V mezipatře by byla druhá část kanceláří TKA. Aparatura a kulisy by se do prvního patra vozily výtahem, který by ústil do blízkosti sálu. Tato studie odhaduje na rekonstrukci cca 140 milionů Kč bez DPH (z toho je 60 milionů Kč částka na přístavbu a nadstavbu).

3. Výraznou změnou třetí varianty oproti předchozím dvěma je postavení nové budovy, čímž by se snadno vyřešil problém s podmáčením a nosností. Vcházelo by se dvěma vstupy, hlavním a vedlejším, z boční strany by byl vchod pro pracovníky TKA. Také boční vchod by usnadnil účinkujícím přepravit rekvizity z aut přímo do sálu blízkým výtahem. Budova by měla prosklené přízemí, zbytek by byl zděný. V přízemí by byly šatny, bar, recepce, kde se budou prodávat vstupenky, výstavní prostor, malý sál pro 117 lidí a šatny pro účinkující. O patro výš by se nacházel velký sál s 270 místy a dalšími 100 místy na balkoně a podii, z nichž vnitřní bude možné vyřadit. Plátno pro promítání filmů bude na závěsech, které se vysunou do výšky, za ním bude prostor pro kulisy. V prvním a druhém patře by byl prostor pro kanceláře TKA, ve druhém patře tepelná čerpadla, díky nimž se výrazně ušetří za energie a další technologie. Ve studii není zakomponována restaurace, protože by se tím příliš navýšily stavební náklady, pro větší kulturní akce se tak budou najímat cateringové firmy. Budova je řešena dvouplášťově, mezi plášti jsou úniková schodiště a lodžie. Rekonstrukce podle této studie je odhadována na cca 190 milionů Kč.[181]

Od roku 1980 do roku 1991 mělo kino Panorama 21 stálých zaměstnanců (vedoucí Vlastu Novákovou, 2 pokladní, zřízence, 4 uvaděčky, 2 uklizečky, jednoho pracovníka zabývajícího se reklamou, šatnářku, 6 promítačů, 2 údržbáře klimatizace a odvážeče filmů), jejich platy se v roce 1990 pohybovaly mezi 6 – 12 Kčs/hod, měsíční odměny 450 – 3 100 Kč. Od roku 1992 pracovalo v kině 18 zaměstnanců, v roce 1996 už jen 14 – na stálý pracovní poměr jen ředitelka kina, zbytek byl vázáno dohodami. Ze 13 zaměstnanců byli 4 promítači (Alois Pecháček, Jaroslav Novák, Vlastimil Klestil a Vladimír Sáček). V roce 2007 mělo kino už jen tři promítače - Aloise Pecháčka, který zde působil více než 40 let, Jaroslava Nováka a Vladimíra Sáčka.[182] V současnosti pracuje v kině 11 lidí (provozní manažer a dramaturg, 4 promítači, 2 pokladní, 2 uvaděčky, uklízečka a údržbář). Začátkem roku 2008 došlo k výměně provozních manažerů kina – Vlasta Nováková jako ředitelka

[181] Informace o studiích jsou čerpány z rozhovoru s ředitelkou T klubu - kulturní agentury Lenkou Vičarovou.

[182] SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 927, karton 279. & Archiv Vlasty Novákové.

po 35 letech a 3 měsících odešla do důchodu a Rada města rozhodla, že kino Panorama bude od ledna 2008 provozovat TKA. Funkce manažera a dramaturga se ujal ve 26 letech Pavel Jakubík, takže v kině došlo i ke generační výměně. Jakubík do vedení kina nastoupil po účasti ve výběrovém řízení, které se uskutečnilo na podzim 2007. V konkurzu využil předchozích dramaturgických zkušeností z Valašského muzea. V programové skladbě kina Panorama ponechal všechny dosud běžící projekty (Projekt 100, filmový festival Jeden svět, Filmový klub, Filmový klub nejen pro středoškoláky) a postupně přidává nové - od roku 2012 v Rožnově probíhají na jaře a v zimě přehlídky Expediční kamera a Festival zimních sportů. Do budoucna je v plánu také rozšíření Filmového klubu, momentálně je v řešení, jakým způsobem. Filmový klub je v současné době dramaturgicky veden jeho místopředsedou Lukášem Perutkou.[183]

Návštěvnost kina soustavně klesala do roku 1999 (s výjimkou let 1991, 1996 a 1997), od roku 2000 do roku 2002 mírně stoupala, mezi lety 2003 a 2005 začala opět klesat. Absolutně nejmenší počet návštěvníků od roku 1989 dodnes zaznamenalo kino Panorama v roce 2005 – 15 903 diváků. Tato tendence nebyla jen místním trendem, ale celorepublikovým jevem v návštěvnosti kin. Od roku 2006 se návštěvnost ustálila na cca 20 000 návštěvnících ročně a tento průměr se s drobnými výkyvy v řádech stovek diváků drží dodnes. Pro srovnání s celorepublikovým průměrem byla v roce 1999 průměrná návštěvnost kina Panorama 41 diváků na představení, celostátní průměr představoval 45 diváků. V 90. letech nejméně diváků každoročně navštívilo kino ve třetím čtvrtletí (absolutně nejméně v roce 1998 – 930 lidí), naopak nejvíce ve čtvrtletí čtvrtém (absolutně nejvíce v roce 1991 – 21 973 diváků). Dalších několik tisíc návštěvníků projde každý rok kinem mimo běžné promítání při divadlech, koncertech, přednáškách, slavnostech škol atd. Nejvyšší návštěvnost zaznamenávají animované a české filmy s větší mediální kampaní, naopak nejnižší je patrná u artových snímků.[184]

Po roce 1989 se změnil hrací profil kina Panorama, hrálo se i nadále 16 představení týdně, ale v jiném rozložení. Každý den se hrálo dvakrát (v 17.30 a ve 20.00 hodin) bez ohledu na roční dobu, k tomu v úterý ještě ve 13.30 a v neděli v 15.30 hodin. Vstupné bylo rozděleno podle cenových míst na 6 – 10 Kčs (celkem při vyprodaném sále 2 062 Kčs), 8 – 12 Kčs (celkem při vyprodaném sále 2 532 Kčs) a 10 - 14 Kčs (celkem při vyprodaném sále 3 002 Kčs). Představení pro děti stálo 3 – 5 Kčs, filmy v rámci Filmového klubu 8 Kčs. V listopadu 1992 zvýšil Lucernafilm sazby vstupného o 2 Kč ve všech kategoriích;

[183] Informace jsou čerpány z rozhovoru s Pavlem Jakubíkem.

[184] Archiv Vlasty Novákové.

vstupné na představení mimo hrací profil (dětská, školní apod.) činilo 5 Kčs.[185] Kino Panorama hrálo mezi lety 1992 – 1994 dvakrát denně, kromě léta, kdy se hrála jen odpolední představení, večerní se promítala v letním kině. Od roku 1995 se ve stálém kině v letních měsících promítalo velmi omezeně (v letech 1996 - 2000 jen v jednom ze dvou prázdninových měsíců, a to jen ve vybrané dny, druhý měsíc bylo kino zcela uzavřeno). Promítá se celý rok kromě Vánoc a Nového roku a donedávna dnů voleb (v kině byla jedna z volebních místností) ve dvou časech v 17.30 a 20.00 hodin, v letních měsících se promítací časy měnily na 18.00 a 20.15 respektive 20.30 hodin; dnes už zůstávají stejné jako po zbytek roku. V současné době je cena vstupenky na jednotlivá promítání na minimální možné úrovni stanovené distribučními společnostmi. Nejnižší možné ceny jsou účtovány kvůli nepohodlí v sále. Kino nebylo po roce 1989 nikdy finančně samostatné a na jeho provoz musí přispívat město, např. v roce 1993 získalo příspěvek 195 000 Kč, v roce 1996 byla částka na provoz kina od MNV 550 000 Kč, od té doby se každoročně jednalo o podobnou částku. Pro zajištění propagace spolupracuje kino se čtrnáctideníkem *Spektrum Rožnovska*, který o akcích v kině pravidelně informuje. Program je zveřejňován v měsíčníku *KAM za kulturou a sportem,* podařilo se také navázat spolupráci s TV Beskyd, kde probíhá propagace formou upoutávek a rozhovorů o mimořádných akcích, které v kině probíhají mimo běžné projekce (tedy především festivaly). Mediálním partnerem kina je také rádio Valašsko, které poskytuje prostor pro vysílání programových upoutávek kina Panorama a také *Rožnovský prostor*.[186]

V kině nadále funguje Filmový klub, který je realizován od podzimu 1992 v úspornějším režimu, začal promítat jen jednou měsíčně, projekce byla za 8 Kčs, členská legitimace na celý rok stála 20 Kčs. Projekce Filmového klubu byly přístupné jen pro jeho členy, ale i tak byly velmi oblíbené. Členská základna byla pravidelně už od prvního představení cca 80 diváků. Nově byl v 90. letech zřízen Filmový klub pro středoškoláky, od roku 2001 se pro jeho malou návštěvnost přejmenoval na Filmový klub nejen pro středoškoláky a byl přístupný všem divákům, brzy poté se k němu se stejnou otevřeností připojil i Filmový klub (v roce 2002 měl 200 členů). Filmové kluby měly své jarní a podzimní části, během letních prázdnin měly pauzu, což se změní rokem 2013, kdy

[185] Archiv Vlasty Novákové.

[186] SOBOTKA, Richard. Kino Panorama nezanikne. *Spektrum Rožnovska XVIII*, 2008, č. 2, s. 9. & ČICH, Vlastimil. Filmový klub začíná. *Spektrum Rožnovska II*, 1992, č. 19. & SOBOTKA, Richard. O řemeslech a řemeslnících. *Spektrum Rožnovska V*, 1995, č. 12, s. 2. & ČICH, Vlastimil. Artkino zahajuje. *Spektrum Rožnovska V*, 1995, č. 19, s. 4. & PEŘINOVÁ, Eva. Vedení rožnovského kina seniorům. *Spektrum Rožnovska VI*, 1996, č. 3, s. 4. & ČICH, Vlastimil. Projekt 100 – zima 1996 v Rožnově. *Spektrum Rožnovska VI*, 1996, č. 3, s. 3. & JAKUBÍK, Pavel. *Vývoj návštěvnosti kina Panorama v Rožnově pod Radhoštěm v letech 2003 – 2007*.

Filmový klub poběží nepřetržitě celý rok. V roce 1995 byla ke 100. výročí kinematografie uspořádána přehlídka nejlepších českých filmů, 12. října 1995 se uskutečnila v rožnovském kině první projekce Artkina, které si klade za cíl promítat filmovou klasiku, aniž by se diváci museli sdružovat do nějakého spolku. Od začátku roku 1996 bylo z iniciativy Vlasty Novákové jednou měsíčně spuštěno odpolední promítání pro seniory za sníženou cenu. Tato promítání mají dodnes velmi slušnou návštěvnost. V roce 1996 se Rožnov spolu s dalšími 40 městy zapojil do prvního ročníku Projektu 100, od této doby se v programu kina objevuje každoročně. V 90. letech se dvakrát měsíčně hrály krátké filmy pro děti (př. série s Krtečkem), ty ale postupně během roku 2000 z programu kina mizely a jejich pravidelné uvádění se změnilo v uvádění nárazové a ne moc časté. Rožnov se v roce 2000 připojil k městům pořádajícím festival o lidských právech Jeden svět. Po Praze, Brně, Olomouci, Plzni a Ústí nad Labem se stal teprve šestým pořádajícím městem a festival má v kině Panorama své místo dodnes, kdy je rozšířen už do 41 měst po celé republice. V kině se také několikrát ročně konají filmové maratony, např. maraton filmů režiséra Petra Václava, probíhají filmové semináře, byl zde např. seminář českého filmu 60. let za účasti redaktora a filmového kritika J. A. Liehma, seminář filmů s Jiřím Suchým nebo seminář filmů scénáristy Jiřího Křižana. V pokladně kina je od prosince 2004 k prodeji časopis *Filmové listy*.[187] Po revoluci se rozvíjela i propagace kina. V roce 1989 žádala ředitelka kina Vlasta Nováková Městský úřad o vybudování dvou propagačních skříněk, kde by byl k dispozici program kina. Jedna byla na náměstí a jedna na novém sídlišti. Do té doby bylo jen pět propagačních skříněk na budově kina a nikde jinde ve městě. Městský úřad odpověděl až o několik měsíců později a v březnu 1990 navrhl dvě místa pro skříňky – sídliště Písečná a lokalitu u prodejny Koryčanské Paseky.[188]

Kino slouží nejen filmovým účelům, ale v menší míře se zde konají také akce klubu seniorů, koncerty pořádané TKA, divadelní představení pro děti a vzdělávací akce pro místní školy.

[187] ČICH, Vlastimil. Filmový klub začíná. *Spektrum Rožnovska II*, 1992, č. 19. & SOBOTKA, Richard. O řemeslech a řemeslnících. *Spektrum Rožnovska V*, 1995, č. 12, s. 2. & ČICH, Vlastimil. Artkino zahajuje. *Spektrum Rožnovska V*, 1995, č. 19, s. 4. & PEŘINOVÁ, Eva. Vedení rožnovského kina seniorům. *Spektrum Rožnovska VI*, 1996, č. 3, s .4. & ČICH, Vlastimil. Projekt 100 – zima 1996 v Rožnově. *Spektrum Rožnovska VI*, 1996, č. 3, s. 3 & *Spektrum Rožnovska X*, 2000, č. 18 & *Spektrum Rožnovska XII*, 2002, č. 23.

[188] SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 738, karton 195.

Tabulka č. 18 ***Návštěvnost, tržby a počet představení kina Panorama v letech 1989 - 2012***[189]

Rok	Návštěvnost	Filmový klub	Tržby	Počet představení
1989	97 482		666 639	
1990	64 485		513 650	
1991	68 079		691 629	805
1992	74 881		954 068	792
1993	42 339		775 062	633
1994	31 491		657 049	657
1995	23 570		548 311	607
1996	23 800		626 657	575
1997	29 263		922 840	539
1998	23 244		871 505	540
1999	23 229		896 723	543
2000	25 757		1 205 230	626
2001	25 242		1 375 673	617
2002	24 161		1 573 406	674
2003	28 034	974		654
2004	24 809	560		654
2005	15 903	675	922 437	653
2006	19 436	372	1 170 025	634
2007	20 940	806	1 279 730	659
2008	20 961	259	1 184 927	700
2009	19 774	127	1 254 702	669
2010	22 062	185	1 421 709	664
2011	20 067	91	1 328 419	691
2012	19 826	180	1 607 285	293

7.2.2 Letní kino

Rožnovské letní kino Stadion (viz příloha č. 43), které bylo v působnosti kina Panorama, zahájilo své promítání na začátku srpna 1992. Kino bylo postaveno z iniciativy tělovýchovné jednoty a jejího vedoucího Jana Maleňáka a bylo určeno rekreantům ze dvou přilehlých kempů, kteří v prvním roce tvořili asi 90% ze 176 diváků, kteří přišli na každé představení. Pro místní obyvatele se hrálo stejné představení každý den v kamenném kině od 18 hodin (bylo blíž a Rožnované tak nemuseli chodit daleko do letního kina sídlícího na kraji města). V roce 1999 byla průměrná návštěvnost jednoho představení už jen 108 lidí, i přesto bylo rožnovské letní kino nejnavštěvovanější na Moravě. Zřízení kina

[189] Archiv Vlasty Novákové & TKA.

proběhlo s přispěním městského kina, jeho zaměstnanců a TJ, podíleli se také pracovníci firmy Jova, Rosel a Moravofilm z Brna. Původní odhadovaná cena na stavbu byla 608 000 Kčs, nakonec se výrazně snížila jen na 220 000 Kčs. Ušetřilo se na projekčním zařízení, protože v době zřizování letního kina se v ČR rušilo mnoho stálých kin a jejich projekční vybavení bylo k prodeji za zůstatkovou hodnotu. Finance byly uvolněny z městského úřadu, kterému se v té době podařilo vyřešit problém s měřením tepla na výměníkové stanici u školy Pod Skalkou, odkud odebíralo teplo i kino Panorama, a tím pádem peníze, které byly na tuto akci odloženy, byly převedeny na letní kino. Kino mělo pojízdné plátno, večer před zahájením představení jej pracovníci vždy vytáhli před promítací kabinu umístěnou u paty tribuny v Unimo buňce. Plátno bylo vzdáleno 29 metrů od diváků v první řadě. Zpočátku měli provozovatelé největší strach z rušení osazenstva kempu a blízkých obyvatel zvukovým doprovodem filmů, ten se však ukázal jako lichý, protože reproduktory byly nasměrovány na tribunu tak, že jinými směry se zvuk téměř nešířil. Letní kino promítalo

na cca 40 let starých projektorech Meopton 4 X, které vyžadovaly přípravu filmu po kotoučích a bedlivé sledování značek pro přepínání jednotlivých dílů, a zvukovou aparaturu Tesla. V letním kině pracovali zaměstnanci kina Panorama, celkem 9 lidí, z toho čtyři promítači – Alois Pecháček, Jaroslav Novák, Miroslav Zima, Vlastimil Klestil. Promítalo se v červenci a srpnu od 21.15 hodin, od roku 2000 v červenci od 21.30 hodin, v srpnu od 20.30 hodin. V roce 1992 bylo vstupné 12, 14 a 16 Kčs podle kategorie, do níž film spadal. Výhodou letního kina byla zastřešená tribuna, takže promítání nebylo závislé na počasí a mohlo hrát opravdu každodenně, kapacita byla asi 1 200 míst. V letech 2001 a 2002 letní kino nepromítalo z důvodu rekonstrukce fotbalového stadionu, na němž sídlilo. V roce 2003 bylo projekční plátno posunuto blíž k tribuně, aby se nepoškodila tráva hrací plochy; na projektorech bylo třeba změnit objektivy, neboť obraz nezaplňoval celou plochu. O rok později podstoupilo fotbalové hřiště opětovnou rekonstrukci hrací plochy. Místo, které fotbalový oddíl určil pro postavení plátna letního kina, bylo však nevyhovující na úkor obrazu a zvuku. Navíc klesal zájem diváků, proto bylo letní kino v roce 2004 v Rožnově zrušeno. Promítací kabina zůstala v areálu dodnes a je využívána k moderování fotbalových zápasů. V roce 2005 byla snaha založit každoroční jednodenní festival divadla a filmu pod širým nebem s názvem PoDiF. Akce se konala v parku v prostranství ZUŠ za finanční podpory města (vstup byl dobrovolný). Kvůli nízké návštěvnosti a vysokým nákladům se však konal jen jeden ročník.[190]

[190] SOBOTKA, Richard. České filmy v kině panorama táhnou. *Spektrum Rožnovska IX*, 1999, č. 21, s. & Za

Tabulka č. 19 ***Návštěvnost a tržby letního kina Stadion 1993 - 1999***[191]

Rok	Návštěvnost	Počet představení	Tržby	Průměrná návštěvnost
1992	5 958	34	84 116	176
1993	9 989	68	184 734	147
1994	6 074	62	128 414	98
1995	6 494	61	151 882	107
1996	4 959	36	143 556	138
1997	4 486	50	152 214	89
1998	6 041	61	262 564	99
1999	5 387	50	238 258	108

7.3 Shrnutí fungování kina Panorama 1989 – 2012

Ke konci prosince 1990 ukončila svou činnost Okresní správa kin ve Vsetíně a od 1. ledna 1991 kino Panorama přešlo do vlastnictví města Rožnov pod Radhoštěm. V lednu 1993 bylo jeden měsíc pod správou místního Domu kultury, kvůli neshodám mezi vedením Domu kultury a kina však byla spolupráce brzy ukončena a od února 1993 do konce roku 2007 bylo vedeno na živnostenský list vedoucí Vlastou Novákovou. Začátkem ledna 2008 byla pověřena provozováním TKA, která jej spravuje dodnes.

V kině se promítalo od roku 1983 na přístroji Meopton 5 X B, po roce 2000 byly v promítací kabině dva tyto přístroje. V roce 1997 byl nainstalován systém Dolby surround pro logic. Bezprostředně po revoluci pracovalo v kině 21 zaměstnanců, od roku 1992 se počet snížil na 18, v roce 1996 na 14 a dnes zajišťuje chod kina 11 lidí. Ředitelka Vlasta Nováková odešla ze své pozice v prosinci 2007, na její místo nastoupil Pavel Jakubík, bývalý dramaturg Valašského muzea. Po roce 1989 hrálo kino 16 představení týdně, tzn. 2 denně, plus jedno navíc v úterý a v neděli. Hrálo se v 17.30 a ve 20.00 hodin bez ohledu na roční období, jak tomu bylo dříve. S otevřením letního kina Stadion se ve stálém kině v letních měsících snížil počet představení, v prvních dvou letech se hrálo jen dopoledne, od roku 1996 se hrálo jen jeden prázdninový měsíc s omezeným počtem představení.

Letní kino Stadion, které spadalo pod správu kina Panorama, zahájilo svůj provoz v areálu fotbalového hřiště v srpnu 1992. Jeho zřízení vyšlo z podnětu rožnovské TJ, která chtěla zajistit větší kulturní vyžití pro obyvatele dvou blízkých kempů. Letní kino mělo

zábavou. *Spektrum Rožnovska II*, 1992, s. 1 – 2. & *Spektrum Rožnovska X*, 2000, č. 13 & *Spektrum Rožnovska X*, 2000, č. 13 & *Spektrum Rožnovska XIII*, 2003, č. 15 & *Spektrum Rožnovska XIV*, 2004, č. 14.

[191] Archiv Vlasty Novákové.

velmi slušnou návštěvnost, absolutně nejvyšší v roce 1993, a to 9 989 diváků, a i když postupně pomalu klesala, i v roce 1999 bylo nejnavštěvovanějším letním kinem na Moravě. Z důvodu oprav fotbalového stadionu bylo kino v letech 2001 a 2002 uzavřeno, a když svůj provoz v roce 2003 obnovilo, muselo čelit mnoha technickým problémům (např. možnost umístit pojízdné plátno jen v přílišné blízko tribuny), čímž ubyl i zájem diváků bylo rozhodnuto dalším rokem provoz letního kina ukončit.

Po roce 1989 neproběhla v kině žádná větší rekonstrukce, byla upravena jen střecha nad sálem, kterou zatékalo, a úpravy menšího rázu jako výměna sociálního zařízení apod, takže budova začala postupně chátrat. Kompletní rekonstrukce kina se začala intenzivněji plánovat ke konci roku 2007, v dalším roce byla vyhlášena architektonicko-urbanistická soutěž, ze které však po několika úpravách zadání vzešly v říjnu 2009 jen dvě studie, z nichž ta vítězná architekta Ladislava Kuby odhadovala náklady na cca 280 milionů Kč. Z důvodu nedostatku finančních prostředků rekonstrukce v této fázi na několik měsíců ustrnula. V roce 2011 byla provedena pro zachování rožnovského kina nutná digitalizace, kino Panorama začalo digitálně promítat v lednu 2012. V dubnu byla vyhlášena další soutěž na zhotovení nového projektu přestavby, tentokrát ve třech variantách podle míry úprav. Soutěž vyhrála firma Archteam Brno (která za zhotovení tří studií dostala finanční odměnu 115 000 Kč) a v současné době probíhá hledání finančních zdrojů.

V kině Panorama se organizuje mnoho akcí mimo základní hrací profil. Například Filmový klub, který se před rokem 1989 jmenoval Klub náročného diváka, letos oslaví už třicetileté výročí, k němuž se plánuje jeho rozšíření. Rovněž zde funguje Filmový klub nejen pro středoškoláky. Oba byly nejprve určeny jen pro členy těchto klubů, po roce 2000 se ale návštěvnost natolik snížila, že se od té doby projekce mohou zúčastnit všichni diváci, členové klubu jsou zvýhodněni levnějším vstupným. V říjnu 1995 začalo v kině Panorama promítat Artkino, od ledna 1996 probíhá jedno odpoledne v měsíci za zvýhodněnou cenu promítání pro seniory. V průběhu 90. let byly oblíbené víkendové projekce dětských filmů, které však po roce 200 postupně ustávaly. V Rožnově jsou pravidelně organizovány také různé festivaly a přehlídky – Projekt 100, festival Jeden svět, Expediční kamera či Festival zimních sportů.

7.4 Srovnání rožnovských kin v intencích kinofikace na území celého Československa

Největším technickým pokrokem kina Panorama za posledních více než 20 let bylo jeho digitalizování v lednu 2012. Tímto krokem se zařadilo po bok jen 38% stálých kin (nepočítáme multiplexy), která na tuto novou technologii dodnes přešla. Po roce 1989 zaznamenala česká kina opětovný pokles návštěvnosti způsobený nárůstem televizního

vysílání a změnou životního stylu, kdy lidé trávili více času doma. Meziroční pokles na rok 1990 byl 15 milionů diváků (asi 1/3), v roce 1996 navštívila kina oproti revolučnímu roku jen 1/6 diváků (9 miliónů). S nástupem multiplexů se návštěvnost rokem 2001 začala opět zvyšovat a od té doby se pohybuje zhruba ve stejných číslech, kolem 10 miliónů ročně. Absolutně nejnižší návštěvnost zaznamenala česká kina v roce 1999, a to 8 400 diváků. V Rožnově v souladu s celorepublikovým trendem návštěvnost v 90. letech obecně klesala. Výjimkou byly roky 1991, kdy naopak v celé ČR oproti předchozímu roku poklesla o téměř 7 milionů, 1996 – celorepublikově byl zaznamenán pokles o 300 000 a 1997 – v tomto roce návštěvnost koresponduje s celou ČR, kdy se návštěvnost oproti předchozímu roku o necelý milion zvýšila. Namátkou se podíváme na rok 1999, kdy průměrný počet diváků na představení byl 45, v Rožnově byl 41, tedy mírně pod průměrem. Léta 2000 – 2002 se vyznačují nárůstem návštěvnosti rožnovského kina, ta však od roku 2003 do roku 2005 klesala (v roce 2005 byla nejnižší v historii kina Panorama, a to 15 903 diváků, meziroční pokles v tomto roce byl v celé republice o více než 3 miliony diváků). Od roku 2006 návštěvnost kina Panorama stejně jako celková návštěvnost kin v ČR víceméně stagnuje – celorepublikově kolem 10 miliónů diváků ročně, v Rožnově cca 20 000 ročně. V souvislosti s poklesem návštěvnosti klesl také počet představení (od roku 1989 do roku 1995 asi o 1/3). Nejméně představení se průměrně odehrálo v roce 1995 (188). Počet představení klesal i v kině Panorama jednak snížením počtu promítacích časů ze 16 na 14, jednak kvůli omezení provozu v letních měsících, kdy promítalo letní kino Stadion. Navzdory klesající návštěvnosti se v průběhu 90. let prudce zvýšila cena lístků. V roce 1989 stál lístek na filmové představení průměrně 6,89 Kčs o deset let později už 59,26 Kč. Dnes stojí vstupenka do klasického jednosálového kina mezi 80 až 120 Kč, do multiplexu na 2D projekci cca 149 Kč, na 3D 189 Kč. Kino Panorama je stejně jako ostatní kina závislé na stanovení cen vstupného ze strany distributorů, snaží se ho však držet na nejnižším možném minimu, zejména kvůli nepohodlí v sále, které musí rožnovští diváci návštěvou kina podstupovat. Od roku 1995 se k ceně lístků účtuje poplatek 1 Kč na podporu a rozvoj české kinematografie, v roce 2004 se změnila daňová sazba na filmová představení z 5% na 19%.

7.5 Ostatní kultura na území Rožnova pod Radhoštěm 1989 - 2012

Na začátku roku 1989 byl stejně jako v předchozích letech vydán roční plán na rozvoj kultury. V jeho rámci měl být v Rožnově dostavěn kulturní dům ROH ve spolupráci s firmou Tesla Rožnov (jeho převážná část skládající se z administrativní budovy, kluboven a komorního sálu byla otevřena už dříve, avšak stále chyběla

nejdůležitější část – velký sál) a „Janíkova stodola“ v areálu Valašského muzea, sloužící k pořádání kulturních akcí muzea v zimních měsících. Zatímco Janíkova stodola byla úspěšně dokončena a její interiér dokládá unifikaci staveb postavených za socialismu – je velmi podobný i kinu Panorama, od něhož se výrazněji liší pouze přítomností balkonu (viz příloha č. 44), kulturní dům se dostavit nepodařilo. Stavba byla financována z prostředků firmy Tesla a jejich odborů. Ty byly po revoluci zrušeny a tím byl odříznut i přívod peněz na kulturní dům. Městské zastupitelstvo přišlo s alternativou postavit nový kulturní dům v areálu Písečná, který by byl součástí bytové výstavby, a tím pádem by jeho stavba byla hrazena ze státních fondů. Tento návrh však nakonec neprošel hlasováním. Rozestavěný kulturní dům postupně chátral (viz příloha č. 45), až byl zcela uzavřen a nový se postavit nepodařilo.

Od roku 1991 se v Janíkově stodole každoročně konala celorepubliková přehlídka amatérského filmu, jejímiž pořadateli byli IPOS-ARTAMA Praha a Nezávislý svaz pro film a video. V roce 1993 se poprvé neuskutečnil festival Etnofilm konající se v Rožnově po více než dvacet let kvůli nedostatečnému počtu přihlášených filmů. Na přehlídku navázalo Valašské muzeum v přírodě znovu v roce 2001. V rámci Dnů evropského kulturního dědictví uspořádali nesoutěžní promítání filmů s tematikou „Člověk ze sousedství“ věnující se lidem, kteří svou tvorbou uchovávají a revitalizují tradiční řemesla, a „V cizině jsme našli nový domov“ o lidech, kteří vyměnili svůj rodný kraj za jiné kulturní a sociální prostředí. Obnovená přehlídka se pořádala jako bienále. V Rožnově a okolí se stále natáčí celovečerní filmy - v létě a na podzim 1998 točila ostravská televize pohádku *Čerte, drž se svého kopyta* v režii Zdeňka Havlíčka, v lednu následujícího roku natáčel ve Valašském muzeu v přírodě Karel Kachyňa film *Hanele*, ten měl předpremiéru, na níž přijeli tvůrci i herci, v kině Panorama v říjnu 1999. V roce 1999 byl rovněž ve Valašském muzeu natáčen snímek *Vincenz Priessnitz* v režii Pavla Linharta. Film byl v rožnovském kině slavnostně uveden 3. listopadu 1999. 26. října 2001 měl v kině Panorama premiéru film *Radhošť* místního rodáka a v současné době pedagoga střihové skladby na FAMU Tomáše Dorušky[192], naposledy měla 14. prosince 2012 premiéru pohádka *Dvanáct měsíčků* Karla Janáka v Janíkově stodole ve Valašském muzeu. Nejnovějším filmem natočeným ve Valašském muzeu je pohádka *Kovář z Podlesí*, jejíž premiéra je naplánována na květen 2013.

[192] Předpremiéra Kachyňova filmu. *Spektrum Rožnovska IX*, 1999, č. 21, s. 1. & Rožnov p. R. opět v pozornosti filmařů. *Spektrum Rožnovska VIII*, 1998, č. 15, s. 9. & *Spektrum Rožnovska X*, č. 18, ročník 10, s. 1.

V červnu 1990 se uskutečnilo první zkušební kabelové vysílání rožnovské televize s tematikou předvolebních kampaní, od léta informovala kabelová televize mimo jiné také o kulturním programu. 1. července 1996 zahájila provoz rožnovská televizní stanice TV ART. Ta vysílala každý den mezi 17. a 18. hodinou relaci o dění z regionu; vždy v pondělí byla premiéra, další dny reprízy. V roce 1996 bylo v Rožnově rozšířeno kabelové vedení pro televizní vysílání, v srpnu 2000 byla nabídka rozšířena o další, zejména sportovní a filmové kanály. Pro oblasti, které byly kabelizovány jako první v roce 1985 (Koryčanské Paseky, a sídliště 1. máje) platil tarif 1, pro další oblasti (střed města, Záhumení, Kramolišov, Jižní město, Bučiska) platil tarif 2, který byl asi o třetinu dražší.

Od roku 1987 fungovalo ve městě Studentské divadlo, které o dva roky později přijalo název „Stále nové amatérské divadlo“ – zkratka SNAD vystihovala složitou situaci souboru, jehož složení se díky nízkému věku jeho členů a jejich odchodu z města velmi často měnilo. Soubor v roce 1989 nazkoušel dvě hry, ale o rok později se rozpadl. V 90. letech v nedostavěném kulturním domě sídlila společnost SOS Víti Marčíka a v Rožnově fungovalo také divadlo SAS. Od roku 2001 byla z rozhodnutí Rady města sloučena Městská kulturní agentura a T klub. Nástupnická organizace T klub – kulturní agentura zajišťuje téměř veškerou kulturní činnost ve městě mimo aktivity Valašského muzea. Od roku 2002 má TKA v nájmu velký sál Společenského domu.[193]

V Rožnově vycházel v 90. letech měsíčník *Kulturní zpravodaj*, který zajišťoval informovanost místních obyvatel v oblasti kultury, dnes měsíční program *Kam za kulturou a sportem* vydává Rožnovský vzdělávací servis. Kromě toho se obyvatelé mohou o kulturních akcích dozvědět z regionálního televizního kanálu, čtrnáctideníku *Spektrum Rožnovska* atd.

[193] SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 121. & ČICH, Vlastimil. Vincenz Priessnitz v našem kině. *Spektrum Rožnovska IX*, 1999, č. 21, s. 3.

8 PRÁVNÍ NORMY VZTAHUJÍCÍ SE K VÝSTAVBĚ A PROVOZU KIN

1. ČSN 73 5241 – Názvosloví pro kulturní objekty s hledištěm[194]

Norma stanovuje české a slovenské názvy základních a od nich odvozených pojmů pro projektování, normalizaci, typizaci a dokumentaci kulturních objektů s hledištěm. Platí i pro jiné druhy činností (např. odborná literatura, příručky, učebnice, právní předpisy), pokud souvisí s kulturními objekty s hledištěm. Ve čtyřech částech je česky a slovensky normalizováno názvosloví a uvedeny české definice celkem 88 hesel, které jsou abecedně řazeny. Tato norma byla schválena 27. března 1987, účinnosti nabyla 1. září 1988.

Obsah normy je rozdělen do těchto částí:

1. Obecné názvy

Kino je definováno jako kulturní objekt určený k veřejnému promítání filmů za pomoci stabilních promítacích přístrojů. *Letní kino* je kinem určeným k promítání filmů v letním období a jeho hlediště je v přímém spojení s okolní přírodou nebo jiným kulturním prostředím. *Kinokavárnou* je nazýván kulturní objekt určený k veřejnému promítání filmů, který je však spojen s restauračním provozem. *Videoklub* je kulturním objektem určeným k veřejnému předvádění audiovizuálních programů televizní technikou. Poslední definicí vztahující se k provozu kin je definice *kinosálu*, což je sál určený k veřejnému promítání filmů stabilními promítacími přístroji.

2. Hledištní část kulturních objektů

Z hledištních částí budov kin je v normě popsáno hlediště, lóže, balkon, plocha hlediště a plocha sedadel.

3. Jevištní část kulturních objektů

Promítací kabina je místnost či pracoviště určené k umístění přenosných promítacích strojů, popř. diaprojektorů a speciálních světelných zdrojů a efektových svítidel. *Promítárna* je pak prostorem v kině, který je určen k provozování stabilních promítacích strojů a jiných technologických zařízení podle normy ON 73 5251.

4. Jevištní technologické zařízení

[194] NORMSERVIS s. r. o. 1988. *ČSN 735241* [online]. [citováno 8. 3. 2013]. Dostupné z WWW: <http://eshop.normservis.cz/norma/csn/735241/27.3.1987>. & BITTNEROVÁ, Alice. *Historie kin v Olomouci od čtyřicátých let po současnost*. Diplomová práce, Filozofická fakulta UPOL Olomouc. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2011, s. 88.

V rámci techniky je definována *promítací plocha* jako plocha, na kterou se promítají obrazy promítacím strojem nebo diapřístrojem.

2. ČSN 73 5245 – Kulturní objekty s hledištěm. Podmínky viditelnosti[195]

Norma stanovuje podmínky viditelnosti a metody výpočtu křivky viditelnosti v hledištích kulturních objektů, popř. v hledištích téhož provozu, umístěných v objektech jiného účelu. Rozsáhlá stavebnětechnická norma stanovuje podmínky viditelnosti i příslušné výpočty a obsahuje k tomu řadu nákresů. ČSN 73 5245 byla schválena 29. dubna 1986 a nabyla účinnosti 1. ledna 1988. Nahradila ČSN 73 5250 z 28. února 1961 a ČSN 73 5252 z 28. prosince 1961.

Norma platí pro projektování prostorů s hledištěm v novostavbách, pro projektování změn staveb již provozovaných a změn staveb, jimiž se upravují prostory jiného účelu na prostor s hledištěm, pokud tyto podléhají kolaudačnímu řízení.

Při projektování změn stavebních objektů zapsaných ve státním seznamu kulturních památek, ve kterých by dodržení požadavků této normy vedlo ke snížení jejich památkové hodnoty, se uplatnění této normy pouze doporučuje.

Ústředí ředitelství československého filmu nebo Ústredie slovenského filmu mohla udělit výjimku z této normy pro svá kina.

3. ON 73 5251 – Předpisy pro projektování investiční stavby[196]

Norma ON 73 5251 byla schválena 10. září 1976 a nahradila normu ČSN 73 5251 ze 17. dubna 1961. K 31. prosinci 1993 byly zrušeny všechny platné oborové normy bez náhrady a změnily se buď na interní podnikové předpisy, nebo zanikly úplně. Tato oborová norma platila pro projektování nově zřizovaných kin a pro úpravu stávajících kin. Výjimky z normy povolovalo pouze Ústřední ředitelství Čs. filmu nebo Ústredie slovenského filmu po dohodě se žadateli o výjimku. Tyto výjimky musely být projednány před vypracováním projektové dokumentace a netýkaly se požárních ani bezpečnostních opatření, které musely být dodržovány ve všech kinech.

V rámci první části Názvosloví jsou zde definovány všechny pojmy týkající se provozu kin. Účelem normy bylo zpřesnit a sjednotit zásady pro projektování kin,

---

[195] NORMSERVIS s. r. o. 1988. *ČSN 735245* [online]. [citováno 8. 3. 2013]. Dostupné z WWW: <http://eshop.normservis.cz/norma/csn/735245/29.4.1986>.

[196] OBČANSKÉ STAVBY. 2010. *Stavby vyššího občanského vybavení* [online]. [citováno 8. 3. 2013]. Dostupné z WWW: <http://www.obcanske-stavby.cz/stavby-vyssiho-obcanskeho-vybaveni/>. & BITTNEROVÁ, Alice. *Historie kin v Olomouci od čtyřicátých let po současnost*. Diplomová práce, Filozofická fakulta UPOL Olomouc. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2011, s. 89.

vytvořit jednotné předpoklady pro hodnocení projektů, zvýšit ekonomii při projektování a investiční výstavbě, vytvořit podklady pro typizaci a vytvořit z kina audiovizuální zařízení se širokým kulturním a společenským významem. Kina byla rozdělena podle provozu na kina s nepřetržitým provozem, kina s velkým provozem (dvě a více představení následující krátce po sobě) a kina s malý provozem (jedno představení denně). Dále se dělila podle účelu na kina, kde je hlediště a proscénium používáno pouze pro promítání filmu, a kulturní zřízení s provozem kina, kdy hlediště a proscénium umožňuje víceúčelové využití, nesmělo však dojít ke zhoršení podmínek pro filmová představení ve prospěch jiných účelů. Jako základní prostory kina byly vymezeny: hlediště, promítárna s příslušenstvím, přístupové a únikové prostory, zádveří, pokladna, čekárna, šatna, prostor pro občerstvení, kuřárna, kancelář vedoucího, rozvodovna, prostor pro náhradní zdroje osvětlení, sklad provozního a propagačního materiálu a ostatní technické provozy dle vybavení kina (kotelna, atd.). Investiční záměr měl doporučovat další vybavení jako restauraci, dětský koutek či výstavní místnosti.

4. ON 73 5253 – Letní kina a kina příležitostná[197]

Oborová norma 73 5253 byla schválena 24. března 1964 a nabyla účinnosti 1. května 1964, zrušena byla stejně jako ostatní oborové normy k 31. prosinci 1993. Norma platila pro projektování a stavbu nových letních kin, ale zároveň i pro kina příležitostná, která byla provozována na volném prostranství, např. ve sportovních stadionech a v halách. *Letní kino* bylo definováno jako kino, jehož hlediště je přímo spojeno s okolní přírodou, většinou nemá souvislé obvodové zdi a není vyloučeno jeho zastřešení. Jako *příležitostná kina* byla označena všechna kina zřízená k dočasnému, nejvýše však čtyři týdny trvajícímu promítání filmů jako části kulturní akce širšího významu. Tato kina měla velký význam zejména při pořádání masových akcí, např. Filmového festivalu pracujících. Mnoho měst nedisponovalo kinem, které by mělo dostatečnou kapacitu pro pořádání těchto akcí. Z toho důvodu byly adaptovány jiné prostory na příležitostné kino určené pouze k účelu konání konkrétní akce. Norma stanovila názvosloví, všeobecné a technické požadavky.

5. Ostatní normy vztahující se k provozu kin[198]

5.1 ČSN 73 0802

Umístění kina z hlediska požární bezpečnosti

[197] BITTNEROVÁ, Alice. *Historie kin v Olomouci od čtyřicátých let po současnost*. Diplomová práce, Filozofická fakulta UPOL Olomouc. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2011, s. 90.

[198] BITTNEROVÁ, Alice. *Historie kin v Olomouci od čtyřicátých let po současnost*. Diplomová práce, Filozofická fakulta UPOL Olomouc. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2011, s. 91.

Stupeň zabezpečení proti ohni

Únikové komunikace

Východy z hlediště

Východy z kina

Přístupy a příjezdy pro zásah požárníků

5.2 ČSN 73 4130

Schodiště

5.3 ČSN 73 6660 a ČSN 73 67 60

Vodovod a kanalizace

5.4 ČSN 34 1301

Elektrická instalace

5.5 ČSN 73 0527

Akustické požadavky

9 ZÁVĚR

Kultura představuje nezastupitelný způsob tvorby, ochrany a předávání kulturního dědictví, čímž vytváří základ duchovního bohatství každé společnosti – bohatství, bez kterého nelze vytvořit prosperující společenství. Rožnov pod Radhoštěm je město, které ve svém rozvoji může čerpat z bohaté lázeňské tradice a přítomnosti Valašského muzea v přírodě. Z hlediska historického je tedy postaveno do pozice turistického a kulturního centra nejen regionálního významu. Když se podíváme do doby založení prvního rožnovského kina ve vlastnictví TJ Sokol, zjistíme, že Rožnov byl skutečně významný svým kulturním vyžitím, které se nezastavilo ani v době válečné, protože první snahy o získání kinematografické licence se objevují už v roce 1917 a TJ Sokol svou první licenci dostala jen o rok později. Ani v době druhé světové války nebyla činnost dvou rožnovských kin až do vyhoření sídla kina Radegast (bývalého kina Sokol) omezena či ukončena.

Cílem předkládané diplomové práce bylo chronologicky zmapovat vznik, vývoj a zánik kin v Rožnově pod Radhoštěm od počátků dodnes a jejich porovnání s historií kinofikace na území celého státu. Tyto cíle se nám podařilo splnit, přesto se tvorba práce neobešla bez problémů - její obsah je závislý na dostupnosti informací, které byly v některých obdobích velmi fragmentární (období protektorátu) a mnohdy i zavádějící. Často jsme narazili na dokumenty, které hovořily o plánovaných technických úpravách, ale už nebylo potvrzeno či vyvráceno, jestli se opravdu uskutečnily (zejména mezi lety 1960 a 1989). Informace tedy byly dolaďovány z poznatků získaných během rozhovorů. Práce je založena na získávání informací pomocí heuristického výzkumu, zejména zkoumání archivních pramenů a kritice ostatních dostupných materiálů o rožnovských kinech – článků v novinách *Lubina*, čtrnáctideníku *Spektrum Rožnovska* a kronik města. Obecné dějiny kinematografie jsou čerpány zejména z časopiseckých článků v *Iluminaci*. Kromě heuristiky bylo využito orální historie při získávání rozhovorů s bývalými či současnými zaměstnanci kina a osobami spojenými s plánovaným projektem víceúčelového kulturního centra, analytické metody při zhodnocení vývoje jednotlivých kin a komparace - zejména v hodnocení, jak korespondoval vývoj kin v Rožnově pod Radhoštěm s obecnou kinofikací v celé zemi. Koncepčně práce spadá do oblasti nové filmové historie.

Práce obsahuje čtrnáct kapitol. První je *Úvod* a seznamuje s vytyčenými cíli, uplatňovanou metodologií, kritikou pramenů a strukturou práce. Druhá kapitola

popisuje kulturně-hospodářské ovzduší města Rožnov pod Radhoštěm v minulosti a dnes. Stěžejní jsou kapitoly 3 – 7, které se zabývají samotnou kinofikací. Třetí kapitola popisuje období od vzniku prvního stálého biografu ve městě (rok 1918) do konce 1. republiky, čtvrtá se zabývá kinofikací v období protektorátu, pátá líčí činnost kina od roku 1945 do roku 1970 a je členěna do podkapitol (1945 – 1950, 1950 – 1960 a 1960 – 1970). Šestá kapitola přibližuje roky 1970 – 1989 a poslední kapitola zabývající se činností kin zobrazuje situaci od roku 1989 dodnes (statistické údaje kinofikace na území celé ČR končí rokem 2012, situace ve městě Rožnov pod Radhoštěm je popsána do začátku roku 2013). Pod každou kapitolou zabývající se kinofikací se vyskytují dvě hlavní podkapitoly – Kinofikace na území celé země a Kinofikace Rožnova pod Radhoštěm. Tři další podkapitoly jsou shrnující; komentují nejdůležitější aspekty fungování rožnovského kina/kin v daném období, v případě existence více biografů je aplikováno jejich srovnání; další podkapitola komparuje parametry kina ve městě s obecnou kinofikací v zemi a poslední podkapitola ozřejmuje ostatní kulturu na území Rožnova pod Radhoštěm. Získaná číselná data byla kvůli přehlednosti uspořádána do tabulek. Osmá kapitola komentuje základní normy, podle nichž se činnost kin řídí, respektive řídila, devátá kapitola je *Závěr*. Kapitola desátá nese název *Summary* a shrnuje práci v angličtině, jedenáctá je *Seznam literatury a pramenů*, dvanáctá *Seznam tabulek a příloh*, třináctá *Seznam filmů, novinových a časopiseckých článků a knih citovaných v práci*, čtrnáctá *Anotace*, patnáctá kapitola obsahuje podrobné tabulky návštěvnosti kina Panorama v letech, která se podařilo dohledat od 60. let dodnes. Nedílnou součástí práce jsou také přílohy, které pro lepší orientaci dokumentují kromě archivních pramenů, dobových fotografií a projektů plánovaných rekonstrukcí kina také přepisy rozhovorů.

Dnes už není provoz kina vyhledávanou a lukrativní činností, nikdo už neusiluje o získání licencí ani koncesí a nebojí se konkurence. Po roce 1989 kvůli změně životního stylu a prudkému nástupu televize počet kin prudce klesl, což souviselo také s rozpadem Státního filmu, jednotné distribuční sítě a privatizací kin. Dříve byla kina významným centrem společenského a spolkového života (kina TJ Sokol a Jednoty československého Orla) a promítání filmů přinášelo nejen zábavu, ale také osvětu a poznání. Před 2. světovou válkou vznikaly biografy zajímavé také po architektonické stránce, které se svým interiérem snažily vyrovnat divadlům.[199] Během války bylo mnoho kin zničeno nebo zavřeno, po ní vzniklo sice mnoho nových kin, ty ale byly stavěny podle unifikovaných

[199] TABERY, Karel (ed.). *Kinofikace Moravy*. Olomouc: Univerzita Palackého, 2004, s. 5 – 6. ISBN 80-244-0820-1.

plánů, takže existence architektonicky výjimečných kin z dob první republiky se už neopakovala. V dnešní době klasická jednosálová kina spíše zanikají, na vzestupu jsou mnohosálové multiplexy, nejčastěji připojené k obchodním centrům, které na svůj chod vydělávají nejen drahými vstupenkami, ale také prodejem předraženého občerstvení.

Nabídka kulturních akcí v Rožnově pod Radhoštěm je dnes na poměrně dobré úrovni, což dokazuje, že v roce 2008 byly organizovány průměrně čtyři denně. Organizační zázemí tvoří příspěvkové organizace města a státu, ale také mnoho dobrovolníků a spolků. Při zpracování Strategického plánu rozvoje Rožnova pod Radhoštěm v roce 2008 však obyvatelé uváděli, že jim schází více divadelních představení, kulturní dům, letní kino a jako problém uváděli také současný stav budovy kina Panorama. Kino Panorama potřebuje rekonstrukci už dlouhá léta a není příliš pesimistické tvrdit, že pokud neproběhne nutná přestavba (nejlépe však demolice a postavení budovy nové), brzy bude nuceno svůj provoz ukončit. Rekonstrukce kina je v řešení už několik let, první návrh přišel už ke konci roku 2007, v dalším roce byla vyhlášena architektonicko-urbanistická soutěž, ze které však po několika úpravách zadání vzešly v říjnu 2009 jen dva projekty, z nichž ten vítězný architekta Ladislava Kuby počítal s náklady cca 280 milionů Kč. Tolik peněz se však sehnat nepodařilo, proto rekonstrukce v této fázi na několik měsíců ustrnula. V roce 2011 se rožnovské kino dostalo na rozcestí a rozhodovalo se o jeho ponechání či zrušení. Nakonec bylo vzhledem k turistickým dispozicím města rozhodnuto o jeho zachování, takže v lednu 2012 začalo kino promítat digitálně a v dubnu byla vyhlášena další soutěž na zhotovení nového projektu přestavby, tentokrát ve třech provedeních podle míry úprav. Soutěž vyhrála firma Archtech a nyní se opět promýšlí možné zdroje získání peněz. Kino Panorama nabízí ročně cca 700 pravidelných filmových projekcí pro veřejnost a v jeho rámci funguje také Filmový klub, který letos slaví výročí 30 let od založení. Pravidelně se také zapojuje do každoročních dlouhodobých cyklů Filmový klub nejen pro středoškoláky a Projekt 100. Na jaře a v zimě zde probíhají festivaly Jeden svět, Expediční kamera nebo Festival zimních sportů. Kino, které navštíví ročně asi 20 000 lidí, spravuje od ledna 2008 T klub - kulturní agentura.

Impulzem k napsání práce byl současný tristní stav kina Panorama a stále trvající problémy se sehnáním peněz na jeho rekonstrukci. Proto doufám, že poukázáním na bohatou historii, kterou se rožnovská kina mohou pyšnit, alespoň trochu pomohu tomu, aby rožnovské kino nezaniklo a jeho přestavba dospěla ke zdárnému konci. Vzhledem k faktu, že kinofikace Rožnova pod Radhoštěm dosud nebyla kompletně zpracována, jsem přesvědčena, že práce bude užitečná nejen filmovým historikům a nadšencům zajímajícím

se o lokální dějiny kinematografie, ale také obyvatelům Rožnova, kteří si chtějí rozšířit své znalosti o kulturní historii města. Při vyhledávání a zkoumání materiálů jich bylo hodně vyřazeno z důvodu jejich irelevance k vytyčenému tématu práce. Tyto materiály týkající se zejména doby od 60. let do současnosti a reflektující stav kultury a kulturních aktivit jiného než filmového rázu na území Rožnova pod Radhoštěm a okolí a také programy kina, které jsou od roku 1977 velmi pečlivě zaznamenány, umožňují pokračovat ve výzkumu. Předkládanou diplomovou práci tím pádem lze do budoucna rozšířit buď o estetickou historii kina Panorama, nebo hlubší zařazení filmové kultury do všech kulturních aktivit města.

10 SUMMARY

The MA thesis focuses on the history and development of movie theaters in the town Rožnov pod Radhoštěm since the beginning (1918) up to present (2013). Since 1951 there is only one cinema in Rožnov pod Radhoštěm, which is called Panorama. Between years 1931 and 1945 there were two official venues where audiences were able to see films on a big screen – cinema Sokol and cinema Orel. The impulse to write this thesis was the bad situation of the building of cinema Panorama (because there were no reconstruction since 1976). Nowadays there is planning to built the new building which will include cinema, hall for concerts and theatre performances. The thesis presents new facts drawn primaly from archive materials, newspaper articles, chronicles and annals of the town Rožnov pod Radhoštěm. There are also presented transcripts of interviews with employees of cinema Panorama and people, who are intrested in planning reconstruction of the cinema. The history of cinefication of Rožnov pod Radhoštěm is discussed in the contexts of Czechoslovak cinema and historical, social and cultural development of Rožnov pod Radhoštěm. The aids were achieved through heuristic research and comparative analysis.

11 SEZNAM POUŽITÝCH PRAMENŮ A LITERATURY

1. Literatura

1.1 Historie Rožnova pod Radhoštěm

BALETKA, Ladislav & PAŠTIKOVÁ, Jana. *Historie a současnost podnikání na Vsetínsku, Valašskomeziříčsku a Rožnovsku.* Žehušice: Městské knihy, 2007. ISBN 978-80-86699-48-6.

DEÁKOVÁ, Jindřiška. *Můj Rožnov. Vzpomínky na Rožnov mého mládí.* Rožnov pod Radhoštěm: Městská knihovna, 2011. ISBN 978-80-87334-09-6.

DOHNALOVÁ, Emilie & NICOLAUSOVÁ, Eva. *Bibliografie okresu Vsetín*. Brno: Státní vědecká knihovna v Olomouci, Okresní knihovna ve Vsetíně, Okresní vlastivědné muzeum ve Vsetíně a vlastivědná společnost v Brně, 1991. ISBN 80-85048-35-3.

NEKUDA, Vladimír. *Okres Vsetín.* Brno: Hvězdárna Valašské Meziříčí, Muzejní a vlastivědná společnost Brno, Okresní úřad Vsetín, 2002. ISBN 80-7275-024-0.

NEZDAŘIL, Ladislav & CVIKL, Zdeněk & VYSTAVĚL, Vladimír. *Rožnov pod Radhoštěm ve starých pohlednicích*. Rožnov pod Radhoštěm: Městská kulturní agentura a Městský úřad, 1997.

1.2 Obecná historie kinematografie

ALLEN, Robert, Clyde & GOMERY, Douglas. *Film history. Theory and practise.* New York: McGraw - Hill, 1985.

BARTOŠEK, Luboš. *Náš film.* Praha: Mladá fronta, 1985.

JABLONSKÝ, Jaroslav & LANGER, Jiří & ŠEFRNA, Václav. *Filmové právo*. Praha: Ekonomická knihovna Edičního sboru československého filmu při Ústředí půjčovně filmů pro vnitřní potřebu a odborné zájemce, 1959.

PTÁČEK, Luboš (ed.). *Panorama českého filmu.* Olomouc: Rubico, 2000. ISBN 80-85839-54-7.

RŮŽIČKA, Jindřich. O podílu regionálních historiků na dějinách kinematografie. In *Filmový sborník historický 2. 90 let vývoje čs. kinematografie - příspěvky z konference*. Praha: Čs. filmový ústav, 1991.

SKOPAL, Pavel (ed.). *Kinematografie a město. Studie z dějin lokální filmové kultury*. Brno: Masarykova univerzita v Brně, 2005. ISBN 80-210-3913-2.

SZCZEPANIK, Petr (ed.). *Nová filmová historie: Antologie současného myšlení o dějinách kinematografie a audiovizuální kultury*. Praha: Herrmann & synové, 2004. ISBN 80-239-4107-0.

TABERY, Karel (ed.). *Kinofikace Moravy.* Olomouc: Univerzita Palackého, 2004. ISBN 80-244-0820-1.

1.3 Metodologie a vypracování odborného textu

BARTOŠ, Josef. *Metodika a technika historické práce*. Olomouc, 1982. S. 12-13.

KRPÁLKOVÁ-KRELOVÁ, Katarina & HRMO, Roman. *Introduction to Scientific Work and its Methodology*. Hradec Králové: Gaudeamus publishing house, 2010. ISBN 978-80-7435-050-4.

OCHRANA, František. *Metodologie vědy: Úvod do problému*. Praha: Karolinum, 2009. ISBN 978-80-246-1609-4.

VANĚK, Miroslav a kol. *Orální historie. Metodické a technické postupy*. Olomouc: Univerzita Palackého, 2003. ISBN 80-244-0718-3.

VANĚK, Miroslav & MÜCKE, Pavel & PELIKÁNOVÁ, Hana. *Naslouchat hlasům paměti. Teoretické a praktické aspekty metod orální historie. Praha*: Ústav pro soudobé dějiny AV, 2007. ISBN 978-80-7285-089.

2. Archivní prameny a městské kroniky

2.1 Státní okresní archiv Vsetín

SOkA Vsetín, AM Rožnov pod Radhoštěm. Inventář. S. 4 – 13.

SOkA Vsetín, AM Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 30.

SOkA Vsetín, AM Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 243.

SOkA Vsetín, AM Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 244.

SOkA Vsetín, AM Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 245.

SOkA Vsetín, AM Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 673.

SOkA Vsetín, AM Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 674.

SOkA Vsetín, AM Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 701, karton 39.

SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inventář.

SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 117

SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 118.

SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 119.

SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 120.

SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 121.

SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 324.

SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 459, karton 62.

SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 735, karton 193.

SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 738, karton 195.

SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 917, karton 274.

SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 918, karton 274.

SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 921, karton 279.

SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 927, karton 279.

SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 929, karton 280.

SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 1193.

SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 1198.

SOkA Vsetín, ONV Valašské Meziříčí. Inv. č. 360, karton 39.

2.2 Městský úřad Rožnov pod Radhoštěm

Kroniky města Rožnov pod Radhoštěm z let 1991– 2003, 2005, 2006.

3. Periodika

Lubina: lidový list pokrokový věnovaný zájmům Valašska a Lašska. Ročníky 1919 – 1938.

Spektrum Rožnovska. Ročníky 1992 – 2013.

4. Novinové a časopisecké články

4.1 K historii kinematografie

EISMANN, Šimon. Osudy spolkových biografů v poválečném Československu. *Iluminace,* 11, 1999, č. 4, s. 53 – 85. ISSN 0862397X.

HILMERA, Jiří. Stavební historie pražských kinosálů. Část IV – poválečné půlstoletí. *Iluminace*, 8, 1998, č. 4, str. 75 - 100. ISSN 0862397X.

KLIMEŠ, Ivan. Kinozákon 1919. *Iluminace*, 10, 1998, č. 4, s. 119 – 136.

KLIMEŠ, Ivan. Majitelé kin a rakouská státní správa 1912 – 1918. *Iluminace*, 10, 1998, č. 3, s. 171 – 179.

PIŠTORA, Ladislav. Filmoví návštěvníci a kina na území České republiky. Od vzniku filmu do roku 1945. *Iluminace, 8,* 1996, č. 3, s. 35 – 48. ISSN 0862397X.

PIŠTORA, Ladislav. Filmoví návštěvníci a kina na území České republiky. Od roku 1945 do současnosti. *Iluminace*, 9, 1997, č. 2, s. 63 – 106. ISSN 0862397X.

ŠTEFEK, Jiří. Česká kina na rozcestí. *Týden XX*, č. 12, s. 56 – 57.

4.2 K historii rožnovských kin

BENEŠ, Josef. Co vy na to zastupitelé? *Spektrum Rožnovska XXII*, 2012, č. 8, s. 4.

BENEŠ, Josef. Jsme agentura na kolečkách, přiznávají trpce lidé z „Téčka“. *Spektrum Rožnovska XXII*, 2012, č. 8, s. 4.

BENEŠ, Josef. Kino Panorama volá po přestavbě. Dočká se jí? *Spektrum Rožnovska XXII*, 2012, č. 8, s. 1, 4.

ČICH, Vlastimil. Artkino zahajuje. *Spektrum Rožnovska V*, 1995, č. 19, s. 2.

ČICH, Vlastimil. Filmový klub začíná. *Spektrum Rožnovska II*, 1992. č. 19.

ČICH, Vlastimil. Projekt 100 – zima 1996 v Rožnově. *Spektrum Rožnovska VI,* 1996, č. 3, s. 3.

ČICH, Vlastimil. Vincenz Priessnitz v našem kině. *Spektrum Rožnovska IX*, 1999, č. 21, s. 3.

MARTINÁK, Miroslav. Informace o televizním kabelovém rozvodu. *Spektrum Rožnovska VII*, 1997, č. 12, s. 3.

MARTÍNEK, Lukáš. Architekti neprojevili o víceúčelové kulturní centrum zájem. *Spektrum Rožnovska XVIII*, 2008, č. 21, s. 2.

MARTÍNEK, Lukáš. Internetovému pirátství by nové centrum dokázalo čelit, říká Jakubík. *Spektrum Rožnovska XVIII,* 2008, č. 3, s. 9.

MARTÍNEK, Lukáš. Kino Panorama končí. Šanci dostávají architekti. *Spektrum Rožnovska XVIII*, 2008, č. 8, s. 1, 3.

MARTÍNEK, Lukáš. Na projektu kulturního centra spolupracuje skupina architektů. *Spektrum Rožnovska XIX*, 2009, č. 6, s. 1.

MARTÍNEK, Lukáš. Občané změnili podobu víceúčelového kulturního centra. *Spektrum Rožnovska XVIII*, 2008, č. 15, s. 1.

MARTÍNEK, Lukáš. Rockový klub? Možnost tu je. *Spektrum Rožnovska XVII*, 2007, č. 22, s. 1.

MARTÍNEK, Lukáš. Víceúčelové kulturní centrum ano, shodli se občané. *Spektrum Rožnovska XVIII*, 2008, č. 12, s. 1.

PERUTKA, Lukáš. Architektonická soutěž na nové víceúčelové kulturní centrum zná svého vítěze. *Spektrum Rožnovska XIX*, 2009, č. 23, s. 1.

PERUTKA, Lukáš. Město chystá tři velké projekty. *Spektrum Rožnovska XXI*, 2011, č. 16, s. 1 – 2.

PERUTKA, Lukáš. Počátky kinematografu v Rožnově. *Spektrum Rožnovska XXI*, 2011, č. 24, s. 3.

PERUTKA, Lukáš. Rožnovské kino bude digitalizovat. *Spektrum Rožnovska XXI*, 2011, č. 18, s. 2.

PERUTKA, Lukáš. Slavnostní premiéra digitalizovaného kina. *Spektrum Rožnovska XXI*, 2011, č. 25, s. 2.

PERUTKA, Lukáš. Z historie rožnovského kina. *Spektrum Rožnovska XXIII*, č. 5, s. 4.

PEŘINOVÁ, Eva. Vedení rožnovského kina seniorům. *Spektrum Rožnovska VI,* 1996, č. 3, s. 4.

Předpremiéra Kachyňova filmu. *Spektrum Rožnovska IX*, 1999, č. 21, s. 1.

Rožnov p. R. opět v pozornosti filmařů. *Spektrum Rožnovska VIII*, 1998, č. 15, s. 9

SOBOTKA, Richard. České filmy v kině panorama táhnou. *Spektrum Rožnovska IX*, 1999, č. 21, s. 3.

SOBOTKA, Richard. Čtyřicet let kinooperátorem. *Spektrum Rožnovska XII*, 2002, č. 23, s. 2.

SOBOTKA, Richard. Dobré filmy stále táhnou. *Spektrum Rožnovska V*, 1995, č. 16, s. 3.

SOBOTKA, Richard. Kino Panorama nezanikne. *Spektrum Rožnovska XVIII*, 2008, č. 2, s. 9.

SOBOTKA, Richard. Letní hity v letním kině. *Spektrum Rožnovska XIII*, 2003, č. 15, s. 1.

SOBOTKA, Richard. Letní kino nebude. *Spektrum Rožnovska XIV*, 2004, č. 14, s. 2.

SOBOTKA, Richard. Největší filmové hity rožnovského kina. *Spektrum Rožnovska XII*, 2002, č. 19, s. 2.

SOBOTKA, Richard. O řemeslech a řemeslnících. *Spektrum Rožnovska V*, 1995, č. 12, s. 2.

SOBOTKA, Richard. Ve stínu stříbrného plátna. *Spektrum Rožnovska XVIII*, 2008, č. 20, s. 4.

SOBOTKA, Richard. Vlasta Nováková končí v rožnovském kinu. *Spektrum Rožnovska XVIII*, 2008, č. 2, s. 1 – 2.

SOBOTKA, Richard. Život prožitý se stříbrným plátnem. *Spektrum Rožnovska XIV*, 2004, č. 15, s. 4.

Vandalové vzali útokem rožnovské kino. *Spektrum Rožnovska XIX*, 2009, č. 17, s. 1 – 2.

Za zábavou. *Spektrum Rožnovska II*, 1992, č. s. 1 – 2

5. Kvalifikační práce

BÍNOVÁ, Kateřina. *Počátky kinofikace v Pardubicích*. Diplomová práce, Filozofická fakulta UPOL Olomouc. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2010.

BITTNEROVÁ, Alice. *Historie kin v Olomouci od čtyřicátých let po současnost*. Diplomová práce, Filozofická fakulta UPOL Olomouc. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2011.

ČÍP, Martin. *Zapomenuté kino. Historie prvního stálého kina ve Valašském Meziříčí v letech 1927 – 1952*. Bakalářská práce, Filozofická fakulta MUNI Brno. Brno: Masarykova univerzita v Brně, 2009.

DOBIÁŠOVÁ, Martina. *Kolínská kina mezi lety 1911 – 1939: Kinematografické divadlo Karla France a jeho následovníci.* Bakalářská práce, Filozofická fakulta MUNI Brno. Brno: Masarykova univerzita v Brně, 2009.

FOGLOVÁ, Barbora. *Studio: Historie českého filmového časopisu (1929 - 1932)*. Bakalářská práce, Filozofická fakulta UPOL Olomouc. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2010.

KLÍMA, Jakub. *Krčemný biograf. Raná filmová kultura v Brně v letech 1896–1912*. Diplomová práce, Filozofická fakulta MUNI Brno. Brno: Masarykova univerzita Brno, 2010.

KOKEŠOVÁ, Adéla. *Programové strategie letních kin Zimní stadion a Stadion v Brně v létech 1948 – 1968*. Bakalářská práce, Filozofická fakulta MUNI Brno. Brno: Masarykova univerzita v Brně, 2010.

RAITORALOVÁ, Olga. *Analýza návštěvnosti českých kin. Vývoj a prognóza.* Diplomová práce, Filmová a televizní fakulta AMU v Praze: Akademia múzických umění v Praze, 2007.

TOMÁŠKOVÁ, Martina. *Šumperská filmová kultura v letech 1959-1989.* Bakalářská práce, Filozofická fakulta MUNI Brno. Brno: Masarykova univerzita v Brně, 2011.

TRNKA, Jan. *Jihlavská kina v letech 1968 -1977: Mezi atrakcí, ideologií a uměním.* Bakalářská práce, Filozofická fakulta MUNI Brno. Brno: Masarykova univerzita v Brně, 2010.

6. Internetové zdroje

ČESKÁ OBEC SOKOLSKÁ. 2012. *Historie Sokola* [online]. [citováno 2. 4. 2012]. Dostupné z WWW <http://www.sokol-cos.cz/COS/testwww.nsf/pages/historie-sokola-F6EA>.

EEIP a. s. 2011. *Velká RIA k návrhu zákona o audiovizuálních dílech, podpoře kinematografie a o změně některých zákonů* [online]. [citováno 8. 3. 2013]. Dostupné z WWW: <http://www.mkcr.cz/assets/media-a-audiovize/kinematografie/Velka-RIA.pdf.>.

NORMSERVIS s. r. o. 1988. *ČSN 735241* [online]. [citováno 8. 3. 2013]. Dostupné z WWW: <http://eshop.normservis.cz/norma/csn/735241/27.3.1987>.

NORMSERVIS s. r. o. 1988. *ČSN 735245* [online]. [citováno 8. 3. 2013]. Dostupné z WWW: <http://eshop.normservis.cz/norma/csn/735245/29.4.1986>.

OBČANSKÉ STAVBY. 2010. *Stavby vyššího občanského vybavení* [online]. [citováno 8. 3. 2013]. Dostupné z WWW: <http://www.obcanske-stavby.cz/stavby-vyssiho-obcanskeho-vybaveni/>.

OREL. 2012. *Historie Orla* [online]. [citováno 2. 4. 2012]. Dostupné z WWW:

<http://www.orel.cz/profil/historie_2.html>.

PIŠTORA, Ladislav. 2007. *První půlstoletí filmu na území České republiky 1* [online]. Český statistický úřad [citováno 11. 3. 2012]. Dostupné z WWW: <http://panda.hyperlink.cz/cestapdf/pdf07c1/pistora.pdf>.

PIŠTORA, Ladislav. 2007. *První půlstoletí filmu na území České republiky 2* [online]. Český statistický úřad [citováno 12. 3. 2012]. Dostupné z WWW: <http://panda.hyperlink.cz/cestapdf/pdf08c5/pistora.pdf >.

PIŠTORA, Ladislav. 2007. *První půlstoletí filmu na území České republiky 3* [online]. Český statistický úřad [citováno 19. 10. 2012]. Dostupné z WWW: <http://panda.hyperlink.cz/cestapdf/pdf07c3/pistora.pdf>.

SLOUKOVÁ, Danica. *Metodologie vědy – heuristiky doplňující metody* [online]. Gsg Praha [citováno 18. 12. 2011]. Dostupné z WWW: <http://www.gsgpraha.cz/~sloukova/mjs/mvedy/3heurist.htm>.

Statistické ročenky České republiky 2004 – 2012 [online]. Český statistický úřad [citováno 24. 2. 2013]. Dostupné z WWW: <http://www.czso.cz/csu/redakce.nsf/i/statisticke_rocenky_ceske_republiky>.

7. Rozhovory

S Pavlem Jakubíkem (26. 2. 2013) – provozním manažerem a dramaturgem kina Panorama.

S Luborem Kmentou (25. 2. 2013) – členem zastupitelstva a rady města.

S Ivem Marcinem (25. 2. 2013) – vedoucím Odboru rozvoje Rožnova pod Radhoštěm.

S Vlastou Novákovou (11. 3. 2013) – bývalou ředitelkou kina Panorama.

S Aloisem Pecháčkem (22. 3. 2013) – promítačem kina Panorama.

S Lenkou Vičarovou (25. 2. 2013) – ředitelkou T-klubu kulturní agentury.

12 SEZNAM TABULEK A PŘÍLOH

1. Seznam tabulek

Tabulka č. 1 Rozložení stálých biografů v Československé republice v roce 1929

Tabulka č. 2 Vývoj počtu biografů, sedadel a návštěvníků v Československé republice v letech 1919 – 1939

Tabulka č. 3 Biografy ve vybraných městech České republiky v letech 1926, 1927, 1932, 1935

Tabulka č. 4 Výnosy Kina Sokol a kina Orel v letech 1929 – 1939

Tabulka č. 5 Počet biografů, sedadel a návštěvníků na území Protektorátu Čechy a Morava

Tabulka č. 6 Výnosy kina Orel 1938 – 1940

Tabulka č. 7 Počet kin podle jednotlivých kategorií a návštěvnost v letech 1945 – 1950

Tabulka č. 8 Evidence 16 mm projekčních přístrojů 25. ledna 1950

Tabulka č. 9 Počet kin podle jednotlivých kategorií a návštěvnost v letech 1950 – 1960

Tabulka č. 10 Počet kin podle jednotlivých kategorií a návštěvnost v letech 1960 – 1970

Tabulka č. 11 Počet kin, představení a diváků v letech 1970 – 1989

Tabulka č. 12 Statistika počtu představení, tržeb a návštěvnosti v kině Panorama v letech 1977 – 1989

Tabulka č. 13 Počet zaměstnanců, mzdy a počet odpracovaných hodin v kině Panorama v letech 1976 – 1982

Tabulka č. 14 Statistika kulturně-vzdělávacích představení v kině Panorama a filmových kroužků v Rožnově pod Radhoštěm v letech 1977 – 1987

Tabulka č. 15 Promítání v kině Panorama v rámci klubů

Tabulka č. 16 Kulturní akce v Rožnově pod Radhoštěm pořádané Sdruženým klubem ROH 1980 – 1985

Tabulka č. 17 Vývoj počtu kin, návštěvníků, představení a vstupného v letech 1989 – 2011

Tabulka č. 18 Návštěvnost, tržby a počet představení kina Panorama v letech 1989 – 2012

Tabulka č. 19 Návštěvnost a tržby letního kina Stadion 1993 – 1999

2. Seznam příloh

Příloha č. 2 Lázeňský (Společenský) dům a jeho sál

Příloha č. 3 Nájemní smlouva TJ Sokol – Lázeňský dům z roku 1918

Příloha č. 4 Hotel Radhošť

Příloha č. 5 Požadavky okresního hejtmanství od TJ Sokol nutné k prodloužení kinematografické licence z roku 1932

Příloha č. 6 Stanovy Jednoty československého Orla

Příloha č. 7 Žádost Orla o udělení stálé kinematografické licence, rok 1927

Příloha č. 8 Zamítnutí žádosti o udělení licence spolku Orel, rok 1927

Příloha č. 9 Udělení kočovné licence spolku Orel, rok 1928

Příloha č. 10 Místa pořádání kočovných představení Jednotou čs. Orla

Příloha č. 11 Dopis TJ Sokol ohrazující se proti výrokům Jednoty Orel

Příloha č. 12 Žádost Orla o vydání stálé kinematografické licence, rok 1928

Příloha č. 13 Plány kina Orel v Lidovém domě

Příloha č. 14 Podmínky nutné k otevření kina Orel v Lidovém domě, rok 1930

Příloha č. 15 Povolení provozovat kinematografická představení Jednotou Orla, rok 1931

Příloha č. 16 Licence na pořádání kinematografických představení, roky 1932, 1935, 1938.

Příloha č. 17 Podmínky nutné k povolení dalšího užívání Lidového domu pro kinematografická představení, rok 1939

Příloha č. 18 Prodloužení licence Jednotě čs. Orla, rok 1941

Příloha č. 19 Plánek kina Orion

Příloha č. 20 Zápis o schůzce kompetentních osob, které řešily problém kina v Rožnově, rok 1947

Příloha č. 21 Vyhláška o požárních hlídkách v kině, 1948

Příloha č. 22 Vybrané interiéry kin v Československu stavěné podle unifikovaných návrhů včetně interiéru kina Panorama

Příloha č. 23 Původní návrh nové budovy kina architekta Lakomého, 1948

Příloha č. 24 Protokol z projednávání žádosti o povolení stavby nového kina v Rožnově, 1948

Příloha č. 25 Plány nového Kina v Rožnově, 1951

Příloha č. 26 Program Kina, 1955

Příloha č. 27 Plán města Rožnov pod Radhoštěm, 1955

Příloha č. 28 Návrh areálu kulturního centra v přírodě v městské části Láně, 1959

Příloha č. 29 Technické osvědčení vybavení kina, 1964

Příloha č. 30 Seznam odvedených prací při rekonstrukci kina v roce 1965

Příloha č. 31 Obrázek nových sedaček instalovaných v kině v roce 1966

Příloha č. 32 Místo plánované stavby letního kina na pozemku pod Sokolovnou, 1965

Příloha č. 33 Stavební náklady na přestavbu letního kina na Pálkovni, 1971

Příloha č. 34 Fotografie ze zahájení provozu ve zrekonstruované budově, 1977

Příloha č. 35 Projektový úkol na GO kina Panorama, 1974

Příloha č. 36 Plán sedadel v kině Panorama, 1977

Příloha č. 37 Prověrka vedoucích a zaměstnanců kin, 1970

Příloha č. 38 Předání kina Panorama do správy města Rožnov pod Radhoštěm, 1991

Příloha č. 39 Předběžný rozpočet pro instalaci zvukového zařízení systému Solby surround pro logic, 1997

Příloha č. 40 Projekt nového kulturního centra v Rožnově pod Radhoštěm (Ladislav Kuba), 2009

Příloha č. 41 Promítací kabina kina Panorama, roky 2000, 2011, 2012

Příloha č. 42 Studie plánované rekonstrukce kina z roku 2012 (společnost Archteam)

Příloha č. 43 Letní kino Stadion

Příloha č. 44 Interiér Janíkovy stodoly

Příloha č. 45 Nedostavěný kulturní dům na místě dnešní prodejny Albert, 1991

Příloha č. 46 Kino Panorama, 2013

Příloha č. 47 Mapa Rožnova pod Radhoštěm

13 SEZNAM FILMŮ A KNIH CITOVANÝCH V KAPITOLÁCH 3 – 7

Atomová energie……...65

Bílá sestra……30

Barborčin bochník……87

Brněnské filmové noviny……...…52

Bylo to v Donbasu……56

C. a k. polní maršálek ……..29

Carevič……..31

Civilizace……..31

Cvičení v šestinedělí……75

Čerte, drž se svého kopyta……..105

Československý filmový deník……..60

Český filmový zpravodaj……...43

David a Goliáš……..35

Dítě batole……76

Dvanáct měsíčků……105

Elektron……....86

Film a doba……..67

Film valašského roku……40

Filmová kronika……...43

Filmové listy……99

Filmový kurýr……...43

Hanele……105

Hrnčířská sobota……..87

Jánošík……..30

K lovcům lebek a lidožroutům na Borneu a jižních mořích……....31

KAM za kulturou a sportem……...98,106

Kinorevue……43

Kovář z podlesí……...105

Kulturní zpravodaj……106

Lubina……29, 30, 31, 32, 37, 38, 39, 42

Marta……84

Moderní doba……..30

Můj Rožnov……...46

Naše Valašsko……..86

Než přijde dítě……..75

Nové Československo……64, 72

Noviny z pod Radhoště……34, 37, 38

O čem se nemluví……..31

O zimní spartakiádě……..65

Ostravské filmové noviny……..……52

Otužování kojenců……75

Paleta lásky……..79

Péče o kojence……..75

Pepánek nám nepapá……76

Po stopách zvěře v Africe……31

Procitnutí ženy……..31

Příběh dvou měst……..41

Radhošť……..105

Rok na moravských dědinách……...40

Rozmary mládí……..40

Rožnovský prostor……98

Rusalka……78

Sever proti jihu……30

Spektrum Rožnovska……93, 94, 98, 106

Staříček Malina……87

Trh marnosti…….31

Trhani……...42

Týden ve filmu……. 52

Ústecké filmové noviny…….…52

Valašsko……41

Veselá zahrádka……...64

Vesnické filmové noviny……...52

Vincenz Priessnitz……..105

Více mléka……65

Všichni mají talenty……..83

Výkrm skotu…….……..……65

Výživa zdravého kojence……..75

Vzdušný odchov telat……65

Z *Paříže do Maroka*……..31

Za vyšší výrobu mléka…….……65

Ze tří dřev strúhané……..87

14 ANOTACE

Jméno: Adéla Beranová

Název katedry a fakulty: Katedra divadelních, filmových a mediálních studií,

Filozofická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci

Název práce: Historický nástin kinofikace města Rožnov pod Radhoštěm od počátků po současnost/ Historical development of movie theatres in Rožnov pod Radhoštěm since the beginning up to present

Vedoucí práce: Doc. Zdeněk Hudec, Ph.D.

Počet znaků (samotný text): 272 821

Počet příloh: 47

Počet titulů použité literatury: 18

Klíčová slova: kino, kinofikace, biograf, lokální historie, promítání, Rožnov pod Radhoštěm, Sokol, Orel, Panorama

Anotace: Cílem diplomové práce je chronologicky zmapovat historii a vývoj kin v Rožnově pod Radhoštěm od počátků po současnost na pozadí obecného fungování kinematografie na území Československa. V rámci zkoumání jednotlivých rožnovských kin se pozornost zaměřila na technické, ekonomické, personální aspekty a speciální projekce vybočující ze standardního programu. Od roku 1951 existuje v Rožnově jedno stálé kino – Panorama, v období první republiky byly ve městě dvě oficiální místa, kde mohli diváci zhlédnout filmy na širokém plátně – kino Sokol a kino Orel. Od roku 1958 do roku 1990 se nárazově promítalo také v sále SKP ROH. Práce přináší nové faktografické údaje, čerpané zejména z archivních materiálů, novinových článků a kronik města Rožnov pod Radhoštěm. Doložené přílohy zobrazují vybrané archivní materiály, dobové fotografie, studie plánované rekonstrukce kina Panorama, rozhovory apod. Cílů práce bylo dosaženo zejména pomocí heuristické metody a komparativní analýzy.

15 TABULKY NÁVŠTĚVNOSTI A TRŽEB KINA PANORAMA V LETECH 1963 – 1969, 1979 – 1981, 1985 – 1999, 2003 - 2007[200]

1963				
Měsíc	**Představení**	**Diváků**	**Kč**	**Kč za celý rok**
Leden				
Únor	65	7 882	43 203	487 113
Březen	71	10 449	44204	
Duben	66	7 288	24 741	
Květen	67	9 554	38 129	
Červen	66	9 338	34 046	
Červenec	64	9 442	40 881	
Srpen	64	12 276	56 381	
Září	65	10 142	39 727	
Říjen	87	15 976	68 218	
Listopad	74	9 984	33 465	
Prosinec	71	9 445	28 747	

1964				
Měsíc	**Představení**	**Diváků**	**Kč**	**Kč za celý rok**
Leden	70	8 214	29 648	468 917
Únor	64	6 916	27 208	
Březen	81	11 623	46 733	
Duben	68	6 048	22 733	
Květen	70	9 452	35 716	
Červen	64	6 736	27 314	
Červenec	68	10 004	44 462	
Srpen	74	15 567	76 242	
Září	68	7 788	31 386	
Říjen	72	11 104	39 886	
Listopad	71	10 775	35 611	
Prosinec	68	8 049	36 933	

[200] SOkA Vsetín, MNV Rožnov pod Radhoštěm. Inv. č. 927, karton 279. & Archiv Vlasty Novákové.

1965				
Měsíc	**Představení**	**Diváků**	**Kč**	**Kč za celý rok**
Leden	71	9 688	43 712	448 831
Únor	47	6 109	26 990	
Březen	Nehrálo se			
Duben	63	6 685	27 981	
Květen	81	13 097	51 159	
Červen	72	8 645	41 696	
Červenec	68	11 024	52 281	
Srpen	71	10 910	60 420	
Září	72	9 021	38 619	
Říjen	72	9 911	50 631	
Listopad	71	8 846	30 761	
Prosinec	81	9 069	24 981	

1966				
Měsíc	**Představení**	**Diváků**	**Kč**	**Kč za celý rok**
Leden	79	12 879	73 326	543 239
Únor	63	8 558	37 825	
Březen	73	12 105	52 566	
Duben	67	9 005	37 732	
Květen	85	10 085	48 807	
Červen	67	6 644	28 577	
Červenec	61	7 121	31 648	
Srpen	60	10 643	51 761	
Září	68	10 649	45 503	
Říjen	77	13 055	54 007	
Listopad	67	8 934	42 025	
Prosinec	68	8 963	39 460	

1967				
Měsíc	**Představení**	**Diváků**	**Kč**	**Kč za celý rok**
Leden	72	8 695	35 205	561 233
Únor	63	8 130	40 265	
Březen	74	9 917	46 883	
Duben	70	7 953	27 745	
Květen	86	15 636	91 622	
Červen	64	8 743	45 694	
Červenec	63	6 706	35 903	
Srpen	67	9 609	42 875	
Září	64	9 803	54 064	
Říjen	72	11 052	58 173	
Listopad	80	12 336	58 676	
Prosinec	79	7 511	24 128	

1968				
Měsíc	**Představení**	**Diváků**	**Kč**	**Kč za celý rok**
Leden	76	5 948	26 969	570 339
Únor	71	11 740	59 037	
Březen	77	9 182	47 179	
Duben	65	5 768	29 757	
Květen	68	9 423	53 021	
Červen	70	8 475	37 347	
Červenec	74	8 810	41 851	
Srpen	70	11 682	54 549	
Září	68	14 993	78 355	
Říjen	84	13 478	80 976	
Listopad	68	7 157	32 485	
Prosinec	65	6 160	28 813	

1969				
Měsíc	**Představení**	**Diváků**	**Kč**	**Kč za celý rok**
Leden	68	10 432	53 940	593 377
Únor	61	9 934	46 593	
Březen	68	11 462	51 262	
Duben	64	8 477	45 215	
Květen	66	10 744	66 120	
Červen	63	8 253	27 184	
Červenec	61	9 418	55 708	
Srpen	62	11 499	70 753	
Září	64	9 771	46 283	
Říjen	66	13 161	60 204	
Listopad	70	10 538	43 795	
Prosinec	65	7 174	26 360	

1979				
Měsíc	**Představení**	**Diváků**	**Kč**	**Kč za celý rok**
Leden	85	12 881	85 326	791 842
Únor	68	8 450	44 041	
Březen	81	11 813	78 042	
Duben	77	11 418	68 690	
Květen	76	10 693	66 841	
Červen	69	6 828	44 997	
Červenec	63	9 270	71 453	
Srpen	63	10 185	78 470	
Září	68	9 272	63 340	
Říjen	74	12 506	82 181	
Listopad	81	12 794	66 056	
Prosinec	73	7 853	42 405	

1980				
Měsíc	**Představení**	**Diváků**	**Kč**	**Kč za celý rok**
Leden	76	8 567	50 802	727 410
Únor	76	10 467	50 148	
Březen	73	11 102	69 058	
Duben	73	11 399	71 481	
Květen	77	8 906	48 442	
Červen	70	9 567	57 876	
Červenec	62	8 532	64 645	
Srpen	63	9 982	77 107	
Září	71	11 512	68 704	
Říjen	70	10 731	70 271	
Listopad	78	10 266	49 776	
Prosinec	67	7 911	48 650	

1981				
Měsíc	**Představení**	**Diváků**	**Kč**	**Kč za celý rok**
Leden	71	9 000	52 278	698 927
Únor	75	10 939	59 078	
Březen	73	11 785	74 083	
Duben	71	8 490	50 479	
Květen	73	8 221	48 011	
Červen	74	8 799	51 021	
Červenec	62	10 566	80 330	
Srpen	62	10 194	80 060	
Září	72	8 767	58 438	
Říjen	72	8 849	50 151	
Listopad	87	11 630	50 677	
Prosinec	69	8 064	44 321	

1985				
Měsíc	**Představení**	**Diváků**	**Kč**	**Kč za celý rok**
Leden	77	10 157	74 748	757 164
Únor	75	10 961	69 489	
Březen	76	8 500	53 576	
Duben	71	8 794	59 860	
Květen	67	8 707	64 760	
Červen	67	6 680	44 874	
Červenec	66	10 349	84 261	
Srpen	62	9 347	87 229	
Září	65	6 301	49 438	
Říjen	76	11 025	74 913	
Listopad	89	10 625	49 014	
Prosinec	67	6 645	45 102	

1986				
Měsíc	**Představení**	**Diváků**	**Kč**	**Kč za celý rok**
Leden	80	12 615	101 973	803 834
Únor	79	10 967	57 096	
Březen	74	9 410	65 968	
Duben	73	11 485	71 600	
Květen	80	10 785	55 961	
Červen	69	7 961	51 124	
Červenec	65	10 144	85 736	
Srpen	68	10 879	90 095	
Září	70	11 031	95 200	
Říjen	67	6 264	44 251	
Listopad	77	10 496	56 503	
Prosinec	60	4 816	28 327	

1987				
Měsíc	**Představení**	**Diváků**	**Kč**	**Kč za celý rok**
Leden	78	11 702	88 930	808 568
Únor	76	12 940	81 488	
Březen	74	11 084	80 843	
Duben	69	7 405	42 797	
Květen	74	11 158	83 619	
Červen	70	7 394	47 352	
Červenec	62	8 593	77 176	
Srpen	62	8 745	78 043	
Září	67	7 783	56 506	
Říjen	71	8 351	51 953	
Listopad	90	14 457	77 648	
Prosinec	60	6 133	42 213	

1988				
Měsíc	**Představení**	**Diváků**	**Kč**	**Kč za celý rok**
Leden	69	6 639	43 503	728 376
Únor	84	11 934	66 937	
Březen	70	8 519	57 748	
Duben	71	8 301	61 318	
Květen	78	12 489	95 514	
Červen	65	6 604	42 745	
Červenec	65	9 520	91 516	
Srpen	63	10 434	95 475	
Září	66	9 238	66 900	
Říjen	71	6 826	46 886	
Listopad	89	7 907	26 055	
Prosinec	63	5 798	33 779	

1989				
Měsíc	**Představení**	**Diváků**	**Kč**	**Kč za celý rok**
Leden	73	9 184	62 023	666 639
Únor	91	12 056	67 249	
Březen	71	7 112	48 460	
Duben	82	8 760	54 303	
Květen	77	7 629	51 252	
Červen	68	5 451	34 238	
Červenec	72	9 526	94 808	
Srpen	67	8 896	88 164	
Září	70	6 024	43 224	
Říjen	77	7 187	38 065	
Listopad	83	10 236	50 521	
Prosinec	71	5 656	34 567	

1990				
Měsíc	**Představení**	**Diváků**	**Kč**	**Kč za celý rok**
Leden	78	9 300	71 565	513 650
Únor	83	9 150	51 930	
Březen	80	7 039	41 376	
Duben	63	6 662	57 135	
Květen	67	4 674	35 575	
Červen	60	3 292	25 981	
Červenec	62	5 739	56 701	
Srpen	63	5 216	52 907	
Září	62	2 753	25 222	
Říjen	65	4 573	42 950	
Listopad	67	4 021	34 782	
Prosinec	59	2 066	17 526	

1991				
Měsíc	**Představení**	**Diváků**	**Kč**	**Kč za celý rok**
Leden	67	4 206	38 349	691 629
Únor	62	4 575	44 139	
Březen	72	4 252	33 761	
Duben	69	3 808	32 972	
Květen	75	5 000	38 481	
Červen	63	3 496	29 094	
Červenec	69	9 266	106 119	
Srpen	62	7 294	75 525	
Září	57	4 209	41 989	
Říjen	70	6 098	63 064	
Listopad	74	9 465	111 698	
Prosinec	65	6 410	76 438	

1992				
Měsíc	**Představení**	**Diváků**	**Kč**	**Kč za celý rok**
Leden	67	6 827	80 769	954 068
Únor	65	5 611	65 887	
Březen	68	7 037	85 652	
Duben	65	6 758	78 314	
Květen	74	5 811	63 581	
Červen	72	7 551	95 507	
Červenec	61	4 879	65 155	
Srpen	62	2 462	30 640	
Září	59	4 561	64 800	
Říjen	70	6 642	96 010	
Listopad	65	6 172	85 038	
Prosinec	64	4 612	58 599	

1993				
Měsíc	**Představení**	**Diváků**	**Kč**	**Kč za celý rok**
Leden	71	7 647	126 084	775 062
Únor	63	5 416	90 008	
Březen	66	5 201	87 087	
Duben	64	4 412	73 740	
Květen	68	3 334	55 559	
Červen	57	2 775	49 792	
Červenec	30	1 857	31 054	
Srpen	31	2 542	45 959	
Září	55	2 423	49 219	
Říjen	68	5 224	105 781	
Listopad	63	3 268	62 164	
Prosinec	58	5 887	124 699	

1994				
Měsíc	**Představení**	**Diváků**	**Kč**	**Kč za celý rok**
Leden	64	4 563	98 633	657 049
Únor	56	2 262	44 781	
Březen	63	3 971	76 913	
Duben	63	3 058	69 494	
Květen	64	2 753	58 847	
Červen	61	3 458	69 552	
Červenec	30	873	18 870	
Srpen	12	657	13 148	
Září	60	2 118	45 988	
Říjen	63	2 833	58 105	
Listopad	60	1 733	37 164	
Prosinec	61	3 212	65 554	

1995				
Měsíc	**Představení**	**Diváků**	**Kč**	**Kč za celý rok**
Leden	60	1 396	28 813	548 311
Únor	58	2 353	49 192	
Březen	64	2 987	72 102	
Duben	61	3 440	75 410	
Květen	64	2 552	55 702	
Červen	56	1 548	33 652	
Červenec	2	25	350	
Srpen	6	245	5 302	
Září	53	1 214	27 894	
Říjen	64	2 715	67 672	
Listopad	61	2 739	69 082	
Prosinec	58	2 347	63 140	

1996				
Měsíc	**Představení**	**Diváků**	**Kč**	**Kč za celý rok**
Leden	62	2 003	50 096	626 657
Únor	58	3 685	91 755	
Březen	56	2 708	65 853	
Duben	63	1 645	44 436	
Květen	60	1 759	41 967	
Červen	33	1 984	55 642	
Červenec	16	436	12 644	
Srpen	0	0	0	
Září	50	1 471	41 672	
Říjen	61	2 445	66 743	
Listopad	56	3 700	105 792	
Prosinec	60	1 964	50 057	

1997				
Měsíc	**Představení**	**Diváků**	**Kč**	**Kč za celý rok**
Leden	63	3 191	93 077	922 840
Únor	51	1 889	52 854	
Březen	56	2 537	75 125	
Duben	57	2 798	85 031	
Květen	59	4 073	136 606	
Červen	29	1 184	35 258	
Červenec	0	0	0	
Srpen	7	295	9 305	
Září	34	2 836	88 314	
Říjen	62	2 696	83 739	
Listopad	61	4 605	163 150	
Prosinec	60	3 159	100 381	

1998				
Měsíc	**Představení**	**Diváků**	**Kč**	**Kč za celý rok**
Leden	54	2 907	98 930	871 505
Únor	52	2 535	85 017	
Březen	65	2 465	85 953	
Duben	61	3 549	157 503	
Květen	55	1 381	52 087	
Červen	39	1 629	51 108	
Červenec	0	0	0	
Srpen	4	87	3 393	
Září	31	843	31 302	
Říjen	58	3 563	155 993	
Listopad	56	2 178	82 005	
Prosinec	65	2 107	68 214	

1999				
Měsíc	**Představení**	**Diváků**	**Kč**	**Kč za celý rok**
Leden	61	2 192	86 911	896 723
Únor	54	1 773	63 353	
Březen	63	1 820	64 457	
Duben	60	2 502	87 618	
Květen	57	2 589	121 511	
Červen	33	1 714	53 069	
Červenec	0	0	0	
Srpen	9	1 166	48 393	
Září	31	1 087	44 753	
Říjen	56	3 141	133 103	
Listopad	57	2 688	107 377	
Prosinec	62	2 557	86 178	

2003			
Měsíc	**Představení**	**Diváků**	**Návštěvnost Filmových klubů**
Leden	62	1 676	301
Únor	56	2 492	226
Březen	60	2 034	63
Duben	56	2 163	69
Květen	58	3 357	63
Červen	37	2 425	38
Červenec	60	2 367	
Srpen	54	2 163	
Září	30	1 270	
Říjen	60	3 158	47
Listopad	57	1 940	110
Prosinec	64	2 989	57

2004			
Měsíc	**Představení**	**Diváků**	**Návštěvnost Filmových klubů**
Leden	64	2 819	70
Únor	56	2 999	82
Březen	57	1 819	53
Duben	58	1 185	48
Květen	54	1 251	63
Červen	40	2 520	40
Červenec	48	2 136	
Srpen	61	2 324	
Září	36	1 219	
Říjen	58	3 132	87
Listopad	58	1 735	60
Prosinec	64	2 670	29

2005					
Měsíc	**Představení**	**Diváků**	**Kč**	**Návštěvnost klubů**	**Kč za celý rok**
Leden	57	1 800	99 544	70	922 437
Únor	56	1 305	82 787	82	
Březen	56	1 256	77 208	53	
Duben	51	1 045	60 515	48	
Květen	61	1 291	85 316	63	
Červen	39	1 052	49 816	40	
Červenec	61	1 532	110 450		
Srpen	59	1 085	68 497		
Září	33	931	58 266	28	
Říjen	61	1 235	69 595	87	
Listopad	55	1 119	66 379	60	
Prosinec	64	2 252	94 064	29	

2006					
Měsíc	**Představení**	**Diváků**	**Kč**	**Návštěvnost klubů**	**Kč za celý rok**
Leden	60	2 018	124 294	35	1 170 025
Únor	49	1 838	116 496	35	
Březen	52	1 178	68 445	30	
Duben	57	1 595	107 874	29	
Květen	56	1 576	101 730	31	
Červen	39	2 087	116 037	22	
Červenec	59	1 463	94 610		
Srpen	57	2 048	135 079		
Září	33	1 198	80 962	11	
Říjen	55	878	55 306	48	
Listopad	56	1 225	62 991	71	
Prosinec	61	2 332	106 203	60	

2007					
Měsíc	**Představení**	**Diváků**	**Kč**	**Návštěvnost klubů**	**Kč za celý rok**
Leden	57	1 225	70 539	137	1 279 730
Únor	58	1 871	135 356	183	
Březen	53	1 714	96 005	102	
Duben	66	3 173	203 929	26	
Květen	59	1 204	80 398	54	
Červen	44	1 823	96 961	87	
Červenec	62	2 266	152 633		
Srpen	61	2 491	169 723		
Září	39	917	58 793	59	
Říjen	53	1 116	67 627	71	
Listopad	53	671	39 325	44	
Prosinec	54	2 469	108 441	43	

16 PŘÍLOHY

Příloha č. 1 Rozhovory

Rozhovor s vedoucím Odboru rozvoje města Rožnov p. R. Ing. Ivo Marcinem a s ředitelkou T klubu - kulturní agentury Lenkou Vičarovou[201]

Která organizace či fyzická osoba přišla v roce 2008 jako první s návrhem, že by mělo kino Panorama v Rožnově projít kompletní rekonstrukcí?

L.V. ”Projekt víceúčelového centra je v řešení už mnoho let. O rekonstrukci kina se neúspěšně snažila i ředitelka kina paní Vlasta Nováková. Od doby, kdy Rada města určila provozovatelem kina Panorama TKA (leden 2008) jsme ještě více pochopili, že je nevyužité a snažili se jeho rekonstrukci řešit intenzivněji. V kině nejsou jen odpolední a večerní představení, ale také dopolední představení pro děti (a to nejen filmová), která se v kině konají kvůli vyvýšení jednotlivých řad. Další kulturní akce konané naší agenturou se pořádají z důvodů nevhodnosti prostor jinde. V současné době TKA pracuje jako agentura na kolečkách, která se pohybuje mezi kinem, Společenským domem, restaurací Harcovna, budovou T klubu, kostelem, kde se také pořádají koncerty a amfiteátrem ve Valašském muzeu. Jedna budova pro všechny kulturní aktivity by tak výrazně zkvalitnila práci, provoz by byl ekonomičtější a umožnilo by to rozšířit činnost a aktivity. Už v roce 1985 byla v plánu výstavba komplexního Kulturního domu na místě dnešní prodejny Albert u Tesly. Již krátce po revoluci bylo jasné, že rozestavěný komplex Kulturního domu nebude z finančních důvodů dokončen. V jeho útrobách byl naprojektován velký sál pro 600 lidí. Už před revolucí byly v provozu klubovny pro folklorní soubory, malý sál, zrcadlový sál, výstavní galerie, klubovny pro výuku jazyků, kanceláře pracovníků, šatny účinkujících, restaurace a velký vstup s vestibulem. Bohužel všechno bylo postupem doby z důvodů nedostatku financí rozprodáno soukromníkům a sídlí zde firmy, supermarket a Úřad práce. Právě spojení kina a TKA tedy přineslo opět znovuoprášení myšlenky na víceúčelové kulturní zařízení. Kulturní dům měl Rožnov v minulém století. Byl jím Hotel Radhošť na náměstí (nyní parkoviště u pošty), ve kterém sídlilo kino Radegast a konaly se tam divadelní a koncertní představení. Bohužel byl ve II. světové válce zničen. Rožnovu pod Radhoštěm jako kulturnímu městu s velkou kulturní historií a velkým turistickým ruchem toto zařízení velmi citelně chybí. Ale bylo by ekonomicky neefektivní, aby se investovaly peníze jen do opravy jednoúčelového kina a někde na jiném místě Rožnova se přemýšlelo

[201] Rozhovor vznikl 25. února 2013.

znovu nad vybudováním Kulturního domu. Dvě zařízení by byly také provozně nevyužité a přitom finančně náročné a neefektivní. Proto je záměr na ”zvíceúčelnění kina” všestranně podporován.“

Jak se momentálně angažuje TKA v rekonstrukci?

L.V. ”TKA se konkrétně na rekonstrukci neangažuje. TKA se dlouhodobě podílela na dodávání veškerých praktických zkušeností s provozem a technických podkladů, které byly městem zkompletovány a staly se součástí zadání na třívariantní studii na rekonstrukci kina. TKA je jednou z organizací, která prezentuje plány města (vedení, Rady města i příslušných odborů) mezi kulturní, politickou a odbornou veřejnost. TKA prostřednictvím Spektra Rožnovska prezentuje výsledky práce města mezi širokou veřejnost a řeší společně v rámci Kulturní komise při Radě města s ostatními zástupci kulturních institucí ve městě ideální využitelnost a efektivitu tohoto zařízení.”

Co způsobilo, že po počátečním nadšení v roce 2008 ze strany města i obyvatel se projekt odstavil na ”dobu neurčitou”?

I.M. ”Jednoznačně nedostatek finančních prostředků na realizaci projektu.”

Původně bylo zamýšleno, že projekt bude sponzorován dotacemi z EU a státu, proč z těchto možností v průběhu let sešlo?

I.M. ”Finanční náročnost projektu a zejména jeho charakter (projekt v případě financování z veřejných zdrojů splňuje kritéria pro zakládání tzv. veřejné podpory), výrazně omezuje možnost financování prostřednictvím dotačních titulů z tzv. Evropských fondů.“

V dalším kole získávání dotací hrálo roli i možné získání peněz v rámci spolupráce s partnerským městem Považskou Bystricou, byla větší šance na získání peněz díky partnerství? Na čem tento projekt zkrachoval?

I.M. ”Viz otázka č. 4. Jedním z možných dotačních titulů je tzv. program přeshraniční spolupráce, tzn. realizace projektu ve spolupráci s příhraničním partnerem, nicméně podmínky tohoto programu, včetně finančního rámce, nejsou pro financování rekonstrukce kina využitelné.”

Jak se myšlenka přestavby kina vyvíjí v průběhu let?

L.V. ”Studii nechala zpracovat už bývalá vedoucí ředitelka Vlasta Nováková, a to ještě předtím, než bylo nějaké kulturní centrum v plánu. Byla proti myšlence postavit samostatný kulturní dům vedle kina, chtěla současné kino rozšířit do prvního patra, kde by

byl i samostatný menší sál a kavárna s galerií. Bohužel k tomu nikdy nedošlo, protože město na tyto úpravy nevyčlenilo finanční prostředky (budova kina je v majetku města), tudíž kino postupně chátralo, až dospělo do dnešní podoby. Mezi projektem v roce 1985 a studiemi z roku 2012 byla také ještě jedna etapa. Byla vyhlášena soutěž a jejím předmětem bylo zpracování soutěžního ideového návrhu architektonicko-urbanistického řešení rekonstrukce kina Panorama v Rožnově pod Radhoštěm a přilehlých volných ploch specifikovaných ve vymezení řešeného území na multifunkční kulturní. V zadání ovšem nebyl určen ”cenový strop, takže vítězný projekt byl nadsazený jak prostorově, tak cenově. Zároveň nebyl praktický, protože byl řešen i v suterénu, kde hrozí prosakování spodní vody. Kulturní centrum tvořilo budovy stojící vedle sebe, propojené suterénem, kde by byly centrální šatny, toalety atd. Stavba byla nepraktická i z pohledu technického vybavení. Protože se jednalo o čtyři domy musel by mít každý objekt svůj osobní a nákladní výtah, své světelné a zvukové vybavení atp. Součástí megalomanského projektu měla být knihovna, restaurace, ubytovací prostory i galerie. Nic z toho již nyní navrhováno není.”

V jaké fázi je projekt v současnosti?

I.M. ”Byly zpracovány variantní studie možné rekonstrukce, resp. přestavby kina v multifunkční kulturní centrum. V současné době probíhá hledání dostatečných finančních prostředků, či vhodného investora, na realizaci některé z navržených variant rekonstrukce, resp. přestavby.”

Myslíte, že se rekonstrukce kina uskuteční v dohledné době? A v jaké podobě?

L.V. ”Přesto, že je současná ekonomická situace složitá, věřím, že na takovou smysluplnou akci se podaří získat transparentní finanční prostředky z různých zdrojů v brzké době - řádově 1 - 2 roky. Jsem celoživotní optimista. Lidé v Rožnově a okolí si rekonstrukci kina ve střídmé víceúčelové kulturní zařízení přejí a zaslouží si ho. Věřím, že bude možné rekonstruovat s využitím třetí varianty studie. Vždyť bude každodenně využito od přízemí až po strop pro široké věkové spektrum návštěvníků k velkému množství jejich aktivit. V případě, že rekonstruováno nebude, tak je velmi pravděpodobně, že v brzké době nastane havarijní stav a kino spadne. Už dlouhodobě je v kině nevyhovující téměř vše, také sedačky, nedostatečná klimatizace, je tam nevhodné aroma, i když uklízečky každý den uklízejí, z prasklých trubek se ztrácí voda a z budovy uniká teplo všemi otvory a póry.”

Co je podle Vás největší problém projektu? Jak po technické stránce, tak po ekonomické?

I.M. ” Z technického hlediska je většina problémů řešena v rámci připravovaných projektových dokumentací relevantních variant rekonstrukce. Největším problémem tak jednoznačně zůstává zejména finanční hledisko počáteční investice rekonstrukce či přestavby kina. Z ekonomického hlediska následně bude nezbytné adekvátní zajištění udržitelnosti projektu z pohledu zajištění a financování jeho provozu.”

Jak by podle Vás vypadalo a čemu sloužilo ideální nové kulturní centrum v Rožnově?

L.V. ”Ideálně zrekonstruované kino by sloužilo nejen pro promítání kina, to by bylo jen jednou z jeho náplní činnosti. Hrály by se divadelní představení, probíhaly koncerty, besedy, kulturní představení pro MŠ, ZŠ a SŠ, výstavy, taneční, plesy, konference a semináře, různorodé společenské akce všech rožnovských sdružení a společenských a kulturních organizací (Klub seniorů, Svaz žen, Městská knihovna, ZUŠ, SVČ, Iskérka, Domov Kamarád, Charita, náboženská sdružení, SBD,…), konaly by se zde veřejná slyšení a konaly se zde jednání Zastupitelstva. Své místo by zde našli i pracovníci TKA a redakce Spektra Rožnovska. Velký i menší sál by se také komerčně pronajímal. Již by nebyla pro kulturní účely využívána zastaralá a technicky nevyhovující budova T klubu, ani restaurace Harcovna, ani technicky nevyhovující sál Společenského domu. Veškeré aktivity by se odehrávaly v jedné budově. Taková je ideální představa.”

I.M. ”Rozsah rekonstrukce a jeho následný provoz zcela souvisí na množství finančních prostředků, které budou pro tento účel zajištěny.”

Přepis rozhovoru s městským zastupitelem a radním Rožnova pod Radhoštěm Luborem Kmentou[202]

Vzpomínáte si, jak se zrodila myšlenka víceúčelového kulturního centra?

„Prvotní myšlenka se zrodila už před rokem 1989, konkrétně v roce 1985, kdy se začal stavět Kulturní dům na místě dnešní prodejny Albert. Po roce 1989 byla stavba zastavena kvůli financím (podnik Tesla, který stavbu prováděl, se rozpadl, stavba byla privatizována a následně prodána). Poté byla myšlenka obnovena až v roce 2008 po potížích s údržbou a technickým stavem kina a Společenského domu."

Kdo s jejím návrhem přišel do zastupitelstva jako první?

„Lenka Vičarová, ředitelka T-klubu kulturní agentury."

Co způsobilo, že po počátečním nadšení v roce 2008 ze strany města i obyvatel se projekt odstavil na „dobu neurčitou"?

„Původní vítězná studie byla megalomanská a nereálná. Když tento projekt krachl, muselo se řešit, co bude s kinem dál. Poté, co bylo rozhodnuto pro jeho zachování, začalo se řešit vypsání nové soutěže na projekt kina"

Jak se myšlenka přestavby kina vyvíjí v průběhu let, ve smyslu její důležitosti na projednáváních na zasedáních městské rady?

„Vzhledem ke stále větší zanedbanosti úrovně kina je stále větší potřeba její akutní údržby. Na zasedáních městské rady se v poslední době řeší nejnaléhavější potřeby na údržbu a provoz."

V jaké fázi je projekt v současnosti?

„V dubnu 2012 bylo provedeno výběrové řízení na projektovou kancelář a zadána studie na přestavbu kina ve víceúčelové zařízení ve třech variantách. Ve výběrovém řízení zvítězila firma ArchTech. Momentálně je z ekonomického hlediska nereálné postavit byť i tu nejlevnější variantu, všechny tři projekty jsou nákladné. Lenka Vičarová se snaží sehnat peníze z různých zdrojů, zatím bohužel bezúspěšně."

Myslíte, že se rekonstrukce kina uskuteční v dohledné době? A v jaké podobě?

„Myslím si, že podle získané dokumentace a následných nákladů na realizaci je v této podobě přestavba kina nereálná z finančních důvodů."

[202] Rozhovor vznikl 25. února 2013.

Jak by podle Vás vypadalo a čemu sloužilo ideální nové kulturní centrum v Rožnově?

„Ideální by byla budova s víceúčelovým společenským sálem, galerie, kavárna nebo jiné občerstvovací zařízení. V sále by byla možnost filmových a divadelních představení (pouze omezeně) a koncertů. Stačilo by však i skromnější zařízení s jedním víceúčelovým sálem pro filmová, divadelní představení a koncerty. Rožnovské publikum stejně nezaplní sál hlediště v kině pro každý den, stačilo by, aby se tedy filmová představení střídala s divadelními a koncerty.“

Rozhovor s Pavlem Jakubíkem, provozním manažerem a dramaturgem kina Panorama (od roku 2008 dodnes)[203]

Jak jste získal funkci provozního manažera a dramaturga rožnovského kina Panorama?

„Funkci jsem získal na základě účasti ve výběrovém řízení, které proběhlo (a teď tipuji, už přesně opravdu nevím) v říjnu nebo v listopadu 2007. Každopádně v prosinci 2007 jsem do kina nastoupil."

V rozhovoru v novinách Spektrum uvádíte, že máte předchozí dramaturgické zkušenosti, jaké?

„Nebyly to přímo zkušenosti s dramaturgií kina, ale před příchodem do kina Panorama jsem pracoval jako dramaturg v programovém oddělení Valašského muzea v přírodě."

Kolik osob zajišťuje chod kina? Myslíte, že je tento počet dostačující?

„V současné době je to celkem 10 lidí (4 promítači, 2 pokladní, 2 uvaděčky, uklízečka a údržbář) a tento počet je pro provoz kina dostačující."

Jak byste chtěl v budoucnosti kino inovovat (jak po stránce technické, tak programové)?

„Po technické stránce již nejdůležitější inovace za posledních několik desítek let proběhla. Kino totiž od ledna 2012 promítá digitálně. Přechod na digitální způsob projekce byl naprosto nezbytný pro zachování kina v Rožnově. Další možností je rozšíření této technologie o 3D systém, ovšem nejsem přesvědčený, že v našem kině by to mělo smysl. Po technické stránce je tedy kino vybaveno k mé naprosté spokojenosti. Stav budovy a například sedaček v sále je otázkou celkové rekonstrukce, která je v plánu a je snaha na ni zajistit zdroje financování.

Po programové stránce… přibylo několik festivalů a tematických přehlídek. Kromě Jednoho světa, který má své místo v kině již dlouhá léta jsme se začali pravidelně vždy na jaře a v zimě zapojovat do přehlídek outdoorových a extrémních sportů Expediční kamera a Festival zimních sportů. Plánujeme rozšíření filmového klubu, ovšem v této chvíli přemýšlíme jakým způsobem to nejlépe provést."

Programovou strategii kina vymýšlíte sám, nebo se s někým radíte?

„Dramaturgii kina a tedy i program promítání sestavuji pouze já. Jedinou výjimkou je program Filmového klubu, který sestavuje předseda Filmového klubu. V současné době

[203] Rozhovor vznikl 26. února 2013.

ovšem kvůli jeho časové vytíženosti sestavuje program Filmového klubu jeho neoficiální místopředseda Mgr. Lukáš Perutka, PhD.“

Máte v současné době nějaké rozjednané projekty? Je některý z nich pro vás prioritní?

„Prioritou je samozřejmě zajištění financí na rekonstrukci budovy, protože ta je opravdu ve špatném stavu. Ale to není něco, co bych mohl ovlivnit. Proto se soustřeďuji na dramaturgickou práci a zajištění programu kina. Připravujeme festival Expediční kamera a za několik týdnů proběhne i festival dokumentárních filmů o lidských právech Jeden svět, na jehož přípravě se v této chvíli již také pracuje. Žádný konkrétní nový projekt, který by se týkal kina nebo jeho programu v jednání není.“

Jaká je ekonomická podpora na chod kina od města či jiných organizací?

„Kino funguje kromě prostředků, které získá z prodeje vstupenek a pronájmů sálu z dotací od města Rožnov pod Radhoštěm, které jsou na provoz kina poskytovány provozovateli, tedy T klubu – kulturní agentuře.“

Kdybyste mohl pracovat s větším rozpočtem, jaké změny byste v kině provedl?

„Větší rozpočet by se jistě promítl do renovace budovy (především sedačky v sále, myslím si, výrazně odrazují obyvatele Rožnova od návštěvy kina; střecha nad vestibulem potřebuje nutně opravu, stejně tak veškerá okna a dveře). Neustále je zde nutné řešit drobné nebo větší problémy, které vyplývají ze stavu budovy kina.“

Jaké marketingové strategie se snažíte zavádět pro zajištění rentability kina?

„Kino spolupracuje nejintenzivněji se *Spektrem Rožnovska*, které v každém čísle v rubrice Filmový tip upozorní čtenáře na zajímavý aktuálně promítaný film a stejně tak pravidelně upozorňuje na projekce Filmového klubu. Podařilo se také navázat spolupráci s TV Beskyd a daří se propagovat formou upoutávek a rozhovorů mimořádné akce, které v kině probíhají mimo běžné projekce (tedy především festivaly). Mediálním partnerem kina je také rádio Valašsko, které poskytuje prostor pro vysílání programové upoutávky našeho kina.“

Jaké kulturní nabídky ve městě představují pro kino největší konkurenty?

„Nemyslím si, že kino by si konkurovalo s nějakou konkrétní akcí nebo konkrétním subjektem. Samozřejmě pokud se v Rožnově koná velká akce je návštěva kina nižší, ale je to jednorázová záležitost. Nemyslím, že lidé by se rozhodovali, jestli půjdou do kina nebo do galerie.“

V kině pracujete od začátku roku 2008, jak byste hodnotil návštěvnost od této doby, jsou patrné výkyvy?

„Návštěvnost se po celých pět let drží zhruba na úrovni 20 tisíc diváků za rok. Výkyvy jsou maximálně ve stovkách, ale průměr je takovýto. Dalších několik tisíc návštěvníků projde každý rok kinem mimo promítání při divadlech, koncertech, přednáškách, slavnostech škol atd…“

Na začátku loňského roku začalo kino Panorama promítat s digitální technikou, změnila se od té doby návštěvnost?

„S přechodem na digitální způsob projekce se návštěvnost prakticky nezměnila. Pro diváka je zážitek z promítání filmu lepší jen v tom, že filmový pás trpěl po několikerém promítání fyzickým opotřebením (pruhy a tečky v obrazu, občas se obraz při poškození postranní perforace mírně třepal). To vše s příchodem digitálního promítání zmizelo. Ovšem všimne si toho pouze člověk, který pravidelně navštěvuje kino. Hlavním přínosem přechodu na digitální promítání je to, že se kino v Rožnově zachránilo. Bez této technologie by kino již rok nemělo co promítat a věřím, že bych Vám dnes neodpovídal na otázky a kino by bylo dávno zrušeno.“

Na jaké filmy bývá návštěvnost nejvyšší a naopak nejnižší?

„Tradičně dobrá návštěvnost je na animované filmy. Stále se také chodí na české filmy, ovšem pouze ty, které jsou natočeny známými režiséry a předchází jim velká mediální kampaň.“

Naopak nižší je samozřejmě bohužel na artové filmy. Což ovšem neznamená, že jejich promítání by bylo nějak omezováno. Rád bych sestavoval program kina tak, aby byl opravdu pro každého. Od toho, myslím si, kino ve městě je a takto má sloužit jeho obyvatelům.

Ovlivňuje nějak prostor kina jeho dramaturgii?

„Pouze u pravidelných dopoledních divadelních představení pro děti je výběr účinkujících omezen možnostmi prostoru kina. Já při své práci dramaturga kina nijak omezen nejsem.“

Provozní a dramaturg kina Pavel Jakubík

Rozhovor s Vlastou Novákovou, vedoucí kina v letech 1972 - 2007[204]

Dvaatřicet let působení v kině je opravdu dlouhá doba.

"Někdy si připadám, že už tady mám své inventární číslo. V roce 1972 bylo potřeba prakticky ze dne na den převzít provoz rožnovského kina. Při výběrovém řízení jsem měla před skupinou promítačů, kteří měli o toto místo zájem, výhodu praxe z provozu malinkého kina v Zubří v tehdejší budově Domoviny, kde jsem pomáhala mamince prakticky ve všem. Takže jsem ovládala všechny náležitosti, včetně administrativy provozu kina. Práce v kině mne bavila, ale tehdy jsem samozřejmě netušila, že se mi stane láskou na celý život."

Jaké to je žít v kině a pro kino?

"Je to činnost bez časového omezení. Kdysi byl požadavek stanovit pracovní dobu odkdy dokdy, počítat hodiny, brzy se ukázalo, že to prakticky nelze. Sice mám určený čas pro styk s veřejností, ale v podstatě je pracovní doba neomezená. Zvláště po roce 1990, kdy kino provozuji na živnostenský list. Přijdu ráno a odcházím, až když je všechno hotovo. Provoz kina musí být zajištěný, což někdy znamená práci na celé dny. Ale jsem tady od toho, je to moje práce, ani časové rozpětí do pozdních večerních hodin mi nevadí. Bez vztahu k filmu bych to prostě nemohla dělat. Já mám velkou výhodu v tom, že mám toto zaměstnání jako celoživotního koníčka. Já pro kino žiji."

Vzpomínáte na doby, kdy před pokladnou kina stály dlouhé fronty na vstupenky, někdy dokonce musela zasahovat policie, aby nedošlo k poškození objektu?

„To byly krásné časy, kdy se lidé bili o lístky do kina, což se v posledních letech nestává. Někdy diváci stáli ve frontě na vstupenku ve čtyřstupu, třeba i tři hodiny a ve dvacetistupňovém mrazu. To byly filmy z časů Angelik. A především první avizovaný jakoby erotický film Bože, jak hluboko jsem klesla! Tenkrát jsem měla incident se šéfem technických služeb, který mi vyčetl, že popeláři, namísto aby vyváželi popel, tak šli v dopoledních hodinách do kina na mimořádné filmové představení. Tehdy bylo kino mnohdy vlastně jediná kultura. Kdežto dnes je kulturní nabídka velmi velká, takže lidé si vybírají. Ale na kino nezanevřeli. Také v současnosti míváme plno. Především táhnou určité tituly. Nebo se chodí na určitý typ režiséra, herce a podobně. Na nové filmy diváci čekat dlouho nemusí, od světové premiéry je nový titul do dvou měsíců také u nás. Ale

[204] SOBOTKA, Richard. Život prožitý se stříbrným plátnem. *Spektrum Rožnovska XIV*, 2004, č. 15, s. 4 & SOBOTKA, Richard. Vlasta Nováková končí v rožnovském kinu. *Spektrum Rožnovska XVIII*, 2008, č. 2, s. 1 – 2.

jsou nároční, a i když přijdou do kina jen pro vyplnění času, požadují vybavenost kina a techniku na vysoké úrovni. A právě tady bohužel začínáme zaostávat.”“

U barevných filmů, pokud byly dějově slabší, se diváci utěšovali tím, že alespoň přírodní scenérie byly krásné.

„To platí dodnes. Ani sebelepší domácí kino se nevyrovná projekci barevného filmu na 10 - 15 m velké plátno. To platí například o novodobém velkofilmu Titanic, který vede návštěvnické tabulky světa. Viděla jsem ho dvakrát, přesto jsem znovu a s chutí usedla před televizní obrazovku, kde byl uváděn, ale už po 20 minutách jsem přepnula na jiný program, protože se na tento film nedá na televizní obrazovce dívat. V letním kině ve Valašském Meziříčí měli pro 70 mm film plátno přes 20 m široké, a když dávali film o přepadení Pearl Harboru Tora Tora Tora, byl divák doslova vtažen do děje i do obrazu. Myslím, že kouzlo velkého plátna hned tak brzy nezanikne ani s nástupem nových technologií.“

Kolik filmů jste viděla za dobu svého působení v rožnovském kině?

„Zkoušela jsem to spočítat, ale spíš odhadem jsem se dostala k nějakým 4500 filmů.“

Na který z filmů ráda vzpomínáte?

„Především na spoustu klubových filmů. Možná je to tím, že jsem v kině de facto vyrůstala, vždycky jsem měla na filmy náročnější měřítko. I proto jsem ráda, že jsem byla u zrodu Filmového klubu v Rožnově. K nejvíce oblíbeným patří film režiséra Michelangela Antonioniho Zvětšenina. Mám také ráda muzikály Hello, Dolly, My Fair Lady, Zpívání v dešti. Obdivuji filmy polského režiséra Krzysztofa Zanussiho, viděla jsem snad všecky jeho filmy, a také jeho na filmovém festivalu v Karlových Varech.“

Jak to v současnosti vlastně s rožnovským kinem je?

“Budova a veškeré zařízení je majetkem města. Já provoz kina zajišťuji na živnostenský list, který mne opravňuje provozovat audiovizuální činnosti, čili od promítání, videa, akce s filmovým klubem a podobně. Je potřeba uvést, že bez pomoci města by kino zcela zaniklo. To znamená, že podle smlouvy dostáváme účelové dotace na provoz, z toho se hradí elektřina a topení. Skutečnost je taková, že posledních deset let kino na sebe nevydělá a bez této podpory by neexistovalo.”

Svého času patřilo kino v Rožnově k nejmodernějším.

"V roce 1951 vzniklo jako tak zvané dvouletkové kino. Po poslední rekonstrukci po roce 1980 skutečně patřilo k nejmodernějším u nás, ale teď už je nejvyšší čas na další rekonstrukci. Zařízení, kterým za dobu existence rožnovského kina prošlo několik milionů diváků se zákonitě opotřebuje. A také kino během let zastará. V silné konkurenci je inovace především u malých kin nezbytná. Velká města Ostrava a Olomouc vsadila na multiplexy. O takovém malém multiplexu sním také v Rožnově."

A jak to je s návštěvností rožnovského kina?

„Do roku 1993 to bylo 120 000 diváků ročně. Následující pokles se zastavil na současných 20 000 diváků ročně. Znamená to, že z deseti návštěv kina na jednoho obyvatele za rok poklesla návštěvnost na 1,2 návštěv na jednoho obyvatele kina ročně, což je sice hodně, ale na druhé straně jde o dobrý světový průměr."

Boj o existenci kina tedy nevzdáváte?

"Patříme mezi nejúspěšnější filmové kluby v republice, nabízíme umělecké věci, které se nevidí v televizi, realizujeme různé filmové maratony, filmové cykly, premiéry rodáků a další aktivity, za což jsme byli zařazeni do nejvyšší kategorie kin, čímž jsem samozřejmě potěšena.

Kromě toho poslední roky spolupracujeme s T klubem, Základní uměleckou školou, dalšími školami a s různými organizacemi. Pořádají se tady koncerty, divadla malých forem. Prostě snažíme se toto zařízení co nejvíce využít."

Šance pro kino...

"Kino je téměř v centru města, je tady parkoviště, takže šance na přežití je. Existuje už také studie na přestavbu z jednoúčelového zařízení na víceúčelové. Schází peníze. Možná kdyby se začalo po etapách, osvětlovací a zvuková technika, nová sedadla, aby se dvě hodiny posezení neproměnily v utrpení... Já věřím, že se kino v Rožnově udrží. Že o vybavenosti zdejšího kina, jako mají velká města, nemusíme jen snít, že stejný zážitek můžeme nabídnout divákům i tady v Rožnově."

Půjde technika tak dopředu, že nakonec kina úplně vymizí?

„Jsem celoživotní optimista, proto věřím, že kino hned tak nepadne. Už kvůli velikosti promítacího plátna, jak už jsem se zmínila. Rožnovské kino už také promítá některé festivalové filmy z DVD, je avizováno digitální kino s programem staženým rovnou ze

satelitu do počítače s naprogramovaným projektorem. Přesto je přenos obrazu na velké filmové plátno z filmového pásu pořád kvalitnější, než z DVD.“

Vedoucí kina Vlasta Nováková

Rozhovor s Aloisem Pecháčkem, kinooperátorem kina Panorama od roku 1963 dodnes[205]

Před nástupem do kina Panorama jste promítal v kině v Tesle. Můžete mi říct něco bližšího o tomto kině?

Asi v roce 1958 byla zrušena závodní jídelna v přízemí internátu n. p. Tesla, prostory byly využity jako Klub pracujících ROH. Vznikly tam klubovny zájmových kroužků a také víceúčelový sál s malým restauračním provozem pro obyvatele internátu. Sál byl využíván pro besedy, taneční večery a také promítání filmů. Promítárna byla vybavena 16mm promítacím přístrojem Meopton a zvukovou aparaturou Tesla. Střídali se tam dva promítači a hospodář, který dohlížel na všechno dění tam. Ti zajišťovali asi 2krát týdně promítání filmů. V tehdejší době na vesnicích a v odborářských střediscích byly promítárny vybaveny těmito projektory. Toto kino fungovalo až do doby, kdy byl postaven nový Klub pracujících. Vybavení kina bylo přestěhováno do nových prostor a provoz kina byl rozšířen o promítání dopoledne pro tehdy časté exkurze n. p. Tesla. Toto kino fungovalo asi do roku 1990.

Jak se v průběhu let měnila práce promítače rožnovského kina? S jakým promítacím přístrojem jste byl nejvíc spokojený a proč?

S přechodem na širokoúhlé promítání byl změněn i název kina na „Panorama“ a přibylo promítačům práce. Předpisy pro manipulaci s filmovou kopií se čtyřstopým magnetickým záznamem byly přísné. Nesmělo se převíjet motorovou převíječkou, jen ručně! Stroje se musely před každou projekcí odmagnetovat atd. Velká změna k lepšímu byla až xenonové lampy místo uhlíkových. Ideální stav nastal příchodem projektorů MEO 5, kde již byly snímače prolínacích značek, a při dobré přípravě velkokapacitní cívky stačilo dát povel zmáčknutím tlačítka a film se odpromítal bez dalšího zásahu promítače sám. Dále to byla celková digitalizace.

V kině působíte již několik desítek let, co považujete za hlavní milníky v provozu kina?

Hlavních milníků bylo několik. První byl rok 1957, kdy městské kino, jako druhé po Brnu na Moravě, začalo promítat širokoúhlé filmy s optickým a čtyřstopým magnetickým stereozvukem. Toto promítání zajišťovaly projektory německé výroby Dresden a zvuková aparatura Tesla AKT 401. Pro diváka to již nebylo hlediště v rovině, ale s převýšením sedadel. Dlaší milník byl rok 1977 a výměna strojů Dresden za české Meopton 4, které

[205] Rozhovor s Aloisem Pecháčkem se uskutečnil 18. 3. 2013.

měly již xenonovou lampu, což byl velký pokrok. Potom přišla digitalizace zvuku a nyní již druhý rok i obrazu. Tím prakticky zanikla profese promítače klasických filmů a pouze zíráme do kontrolních monitorů a čekáme na ukončení programu.

Od roku 1992 do roku 2003 fungovalo v Rožnově také letní kino. Bylo promítání v něm odlišné od toho ve stálém kině? Kolik promítačů se v kině střídalo?

Na letní kino v letech 1992 až 2003 vzpomínám velmi rád, jako mnoho diváků místních, nebo těch co se v Rožnově rekreovali. Mělo oproti jiným letním kinům tu výhodu, že divák měl překrásný výhled na obzor a nikdy nezmokl. Zastřešená tribuna měla asi 1 200 míst na sezení. Vybavení bylo klasické, stroje Meoptony pro všechny obrazové formáty, a zvukovou aparaturu Tesla. Promítači se střídali čtyři, kvůli časové náročnosti. Odlišnost byla pouze v tom, že v budově se v potřebnou dobu zhasne a promítá. Toto v letním kině v přírodě nelze uplatnit.

Rozhovor s Aloisem Pecháčkem přejatý ze čtrnáctideníku *Spektrum Rožnovska*:[206]

"Hrací profil byl tehdy mnohem vyšší, než v současnosti," vzpomíná Alois Pecháček, od r. 1972 mistr promítač. "V sobotu i v neděli dopoledne se hrálo Kino Čas, což bylo pásmo krátkých filmů. Pravidelně byla uváděna představení pro děti, od těch se v posledních letech bohužel také upustilo a dnes jsou uváděna jen nárazově. Pamětníci jistě vzpomínají na fronty dlouhé desítky metrů na vstupenky, někdy musela zasahovat policie, aby mezi diváky nedošlo při takovém návalu k nějakému nepořádku. Atraktivní filmy jsme hrávali i dopoledne, někdy i v noci, ale to už je minulost. V současnosti se přidávají představení skutečně jen u divácky nejúspěšnějších filmů. Za ty čtyři desítky let jsem divákům promítl tisíce představení a tisíce filmů. Ty začátky u projekční mašiny se s dnešní projekční technikou nedají vůbec srovnat. Dnes, pokud se film dobře připraví, je promítání v pohodě. I když je naše kino vcelku moderní, našinec od fochu zůstane v údivu stát při návštěvě projekční kabiny třeba některého ostravského multikina, kde se film nepřevíjí z cívky na cívku, ale běží po kladkách, a kde lze film promítat současně do několika místností najednou."

Těch filmů, co jsi přehrál a viděl jsou stovky...

„Spíš tisíce."

Na který z nich by ses podíval rád znovu?

[206] SOBOTKA, Richard. Čtyřicet let kinooperátorem. *Spektrum Rožnovska XII*, 2002, č. 23, s. 2. & SOBOTKA, Richard. Ve stínu stříbrného plátna. *Spektrum Rožnovska XVIII*, 2008, č. 20, s. 4.

„Dobrých filmů bylo hodně. Připomenu třeba jeden americký válečný film, myslím, že se jmenoval *Nejkrásnější léta mého života*. Byl o vojácích, kteří se vrátili z války. Jeden z nich neměl ruce ani nohy, všechno protézy. Dobrý psychologický film, který se nevytratí z paměti. Jinak samozřejmě byly filmy pěkné, líbivé, všelijaké.“

Nenudí tě dívat se po těch tisícovkách filmů stále na další?

„Vůbec ne. Konečně je i mou povinností dívat se. Stačí vidět začátek a hned odhadnu jaký ten film je, jestli dobrý, nebo nestojí za podívání. Jsou filmy, které jsem viděl čtyřicetkrát nebo padesátkrát a podívám se u nich na určité pasáže znovu, prostě stojí to za to se podívat.“

Co je to za profese – promítač, že jsi u ní vydržel padesát roků?

„To by kvůli penězům dělat nešlo, to musí být hlavně koníček. Film, fotografování, to mne bavilo od kluka. A je u toho i zajímavá technika. Ta udělala ohromný pokrok. Dnes to málem vypadá, že je profese promítače na vymření, ale myslím, že klasický film nezanikne. I když jsou ve světě kina na daleko vyšší úrovni, všechna multikina stále jedou na celuloidový pásek, i když by bylo mnohem jednodušší promítat z kulatého nosiče. Film pořád existuje. Takže se zachová i profese kinooperátora.“

Promítáš dál, nebo odcházíš do promítačského důchodu?

„Kamarádi na ulici se ptají, jestli ještě chodím promítat, tak se bojím říct, že ještě. Pokud nedojde k rekonstrukci kina, chci vydržet. Samozřejmě jednou skončit musím, pak budu chodit do kina jako divák. I teď chodím, když mám volno.“

Jak slaví promítači významné životní jubileum?

„Určitě si mimo službu chviličku pro kolektiv najdeme, posadíme se, přípitek. A nějaká živá voda, aby se nás drželo zdraví.“ Možná přece dorazí do Rožnova i promítačský Oscar, kdo ví…

Příloha č. 2 Lázeňský (Společenský) dům a jeho sál

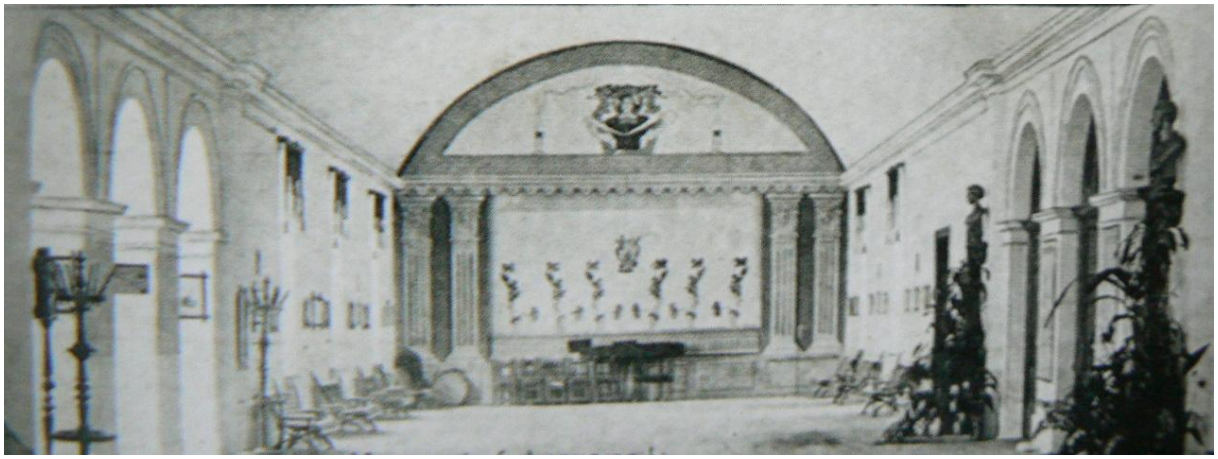

Příloha č. 3 Nájemní smlouva TJ Sokol – Lázeňský dům z roku 1918

P u n k t a c e

smlouvy nájemní mezi městskou obcí Rožnove p/R. a tělocvičnou jednotou ,, Sokol ´´ v Rožnově o pronájem části léčebního domu k pořádání představení divadelních a kinematografických.

1/ Doba nájemní 12 let. Obec vyhražuje si však právo jednoroční výpovědi nájmu, s tím, že Sokolu by nahradila veškeré výlohy stavební se zařízením spojené.

V případě, že by obec po uplynutí 12 let nájem již neobnovila, poskytne obec Sokolu jako náhradu za provedené stavby jednu třetinu výloh stavebního rozpočtu.

2/ Používání místností povoluje se pouze a výhradně jen Sokolu a nájem je nepřevoditelný.

3/ Obec vyhražuje si používání, pro své neb léčební účely, místností pronajatých k jednotlivým veřejným potřebám, za což zaplatí Sokolu hotové výlohy s tím spojené.

4/ Roční nájemné stanoveno na 100 K.

5/ Zevnější opravy budovy, pokud se jimi budova nemění provádí obec na své útraty. Každé další úpravy budovy mimo předložený nákres mohou se díti jen se schválením obecního výboru.

6/ Smírčí soud sestává ze dvou členů obecního výboru a ze dvou zástupců Sokola, všichni 4 volí pak předsedu, dle možnosti právníka.

7/ Požární pojistné celé budovy platí obec, Sokol hradí obci polovici pojistného.

8/ V případě rozejití neb rozpuštění Sokola připadnou přístavby a veškeré zařízení obci rožnovské bez jakékoliv náhrady.

S m l o u v a o n á j e m.

Předně: Za účelem pořádání představení divadelních a kinematografických pronajímá a touto smlouvou již pronajala městská obec Rožnov p.R. svými dole podepsanými zástupci tělocvičné jednotě ‚S o k o l' v Rožnově p.R., zastoupené jejími spolupodepsanými funkcionáři, část léčebního domu čís.487 v Rožnově p.R. a sice část severovýchodní nacházející se na pravé straně od hlavního vchodu, počínaje od uhla sloupového vchodu až do konce části této na dobu dvanácti po sobě jdoucích let, počínaje dnem 1. ledna 1919 a končící dnem 31. prosince 1930 za roční nájemné vzájemně umluvené 100 K. slovy: jednosto korun. Obec Rožnov p.R. je povina svým nákladem zříditi potřebné záchody nejdéle do 1. ledna 1919.

Za druhé: Tělocvičná jednota ‚Sokol' v Rožnově p.R. svými spolupodepsanými funkcionáři zavazuje se umluvené nájemné každého roku vždy půlročně napřed po 50k., slovy padesát korun do městských důchodů platiti. Kdyby se tak nestalo jest tělocvičná jednota ‚Sokol' v Rožnově p.R. povinna platiti z každé nezaplacené částky nájemného 5% úroků z prodlení a kdyby dvě neb tři částky nájemného včas zaplaceny nebyly, jest městská obec Rožnov p.R. oprávněna nájem tento čtvrtročně napřed tělocvičné jednotě Sokol v Rožnově p.R. vypověděti a nájemné soudně vymáhati.

Za třetí : V případě, že by po dvanácti létech tělocvič-
ná jednota ‚Sokol' chtěla nájem obnoviti, je povinna půl roku
před vypršením smlouvy novou žádost o prodloužení nájmu pod-
ti. V tom případě kdyby městská obec Rožnov p.R. do vypršení
smlouvy podanou jí žádost nevyřídila má se míti za to, že ná-
jem ten mlčky trvá na dalších dvanáct let pod těmitéž podmín-
kami dále.

Za čtvrté : Městské obci Rožnov p.R. přísluší právo dáti
tělocvičné jednotě ‚Sokol' v Rožnově p.R. po uplynutí tří let
jednoroční napřed jdoucí výpověď nájmu bez udání příčiny, bude
však v tomto případě povinna hraditi tělocvičné jednotě Sokol
v Rožnově p.R., kdyby se tato výpověď stala :

po uplynutí tří let 75%

po uplynutí šesti let 50%

po uplynutí devíti let 25%

po uplynutí dvanácti let 0

všech výloh stavebního rozpočtu.

Tělocvičná jednota ‚Sokol' v Rožnově p.R. jest však taktéž
oprávněna dáti výpověď z nájmu jeden rok napřed, ve kterémž
případě jest se tělocvičné jednotě ‚Sokol' v Rožnově p. R.
ohledně náhrady nákladů s upravením místností v nájem vzaté
s městskou obcí Rožnov p.R. dohodnouti. V případě nedohodnutí
dá přístavby do původního stavu bez jakékoliv náhrady.

Za páté : Nájem tento platí pouze a jedině pro tělocvičnou
jednotu ‚Sokol' v Rožnově p.R. a jednota tato není pod žádnou
podmínkou oprávněna nájem tento třetí osobě postoupiti.

Za šesté : Městská obec Rožnov p.R. vyhražuje si používání
pronajatých místností pro své neb léčební neb jinaké jednotli-
vé veřejné účely, začež zaplatí tělocvičné jednotě ‚Sokol' ho-
tové výlohy s tím spojené.

Za sedmé: Městská obec Rožnov p.R. zavazuje se původní budovu léčebního domu vždy v dobrém stavu na své vlastní útraty udržovati, pojistné proti nehodám požárovým jakož i daně a veřejné poplatky budovy této se týkyjící sama ze svého zaplatiti, tělocvičná jednota ‚Sokol' jest však povinna hraditi městské obci Rožnov p.R. polovici požárního pojistného.

Za osmé: Veškeré úpravy pronajaté místnosti za účelem provozování divadelních a kinematografických představení potřebné dle předložených a již schválených nákresů zaplatí tělocvičná jednota ‚Sokol' v Rožnově p.R. sama ze svého.

Kdyby tělocvičná jednota ‚Sokol' v Rožnově p.R. v najaté místnosti nějaké další úpravy, které dosud obecním výborem schváleny nebyly, provésti zamýšlela, jest jednota tato povinna potřebné nákresy a rozpočty městské obci Rožnov p. R. ku schválení předložiti.

Za deváté: V případě možného sporu vzešlého ohledně nájmu uvedené místnosti mezi městskou obcí Rožnov p.R. a tělocvičnou jednotou ‚Sokol' v Rožnově p.R. sestaví se smírčí soud do kterého vyšle městská obec Rožnov p.R. dva členy z obecního výboru a tělocvičná jednota ‚Sokol' v Rožnově p.R. rovněž dva členy ze zástupcu jednoty, tito zvolí pak pátého člena jako předsedu, kterýž dle možnosti má býti právníkem. Proti rozhodnutí tohoto smírčího soudu není žádného odvolání.

Za desáté: V případě rozejití se aneb rozpuštění tělocvičné jednoty ‚Sokol' v Rožnově p.R. připadnou veškeré přístavby v najaté místnosti jednotou provedené, jakož i veškeré zařízení divadelní a kinematografické v najaté místnosti se nacházející městské obci Rožnov p.R. a to bez každé jakékoliv náhrady.

Za jedenácté: Smlovající strany vzdávají se výslovně odporovati této smlově pro zkrácení nadpolovice pravé ceny.

Za dvanácté: Veškeré výlohy s touto smlouvou spojené i poplatky kolkové zaplatí tělocvičná jednota ‚Sokol' Rožnově p.R.

Za třinácté: Dodatečně k odstavci šestému bylo obapolně umluveno, že městská obec Rožnov p.R. je povinna v při že by místnosti pronajaté pro své neb léčební, aneb j jednotlivé veřejné účely potřebovala, oznámiti to ale 48 hodin předem Sokolu. Dále že kuchyni a vedlejší mi ti pro ohřívání a vydávání žinčice může bezplatně po léčební saisony užívati.

V Rožnově p.R., dne 6. září 1918.

Příloha č. 4 Hotel Radhošť, sídlo kina Bio Sokol

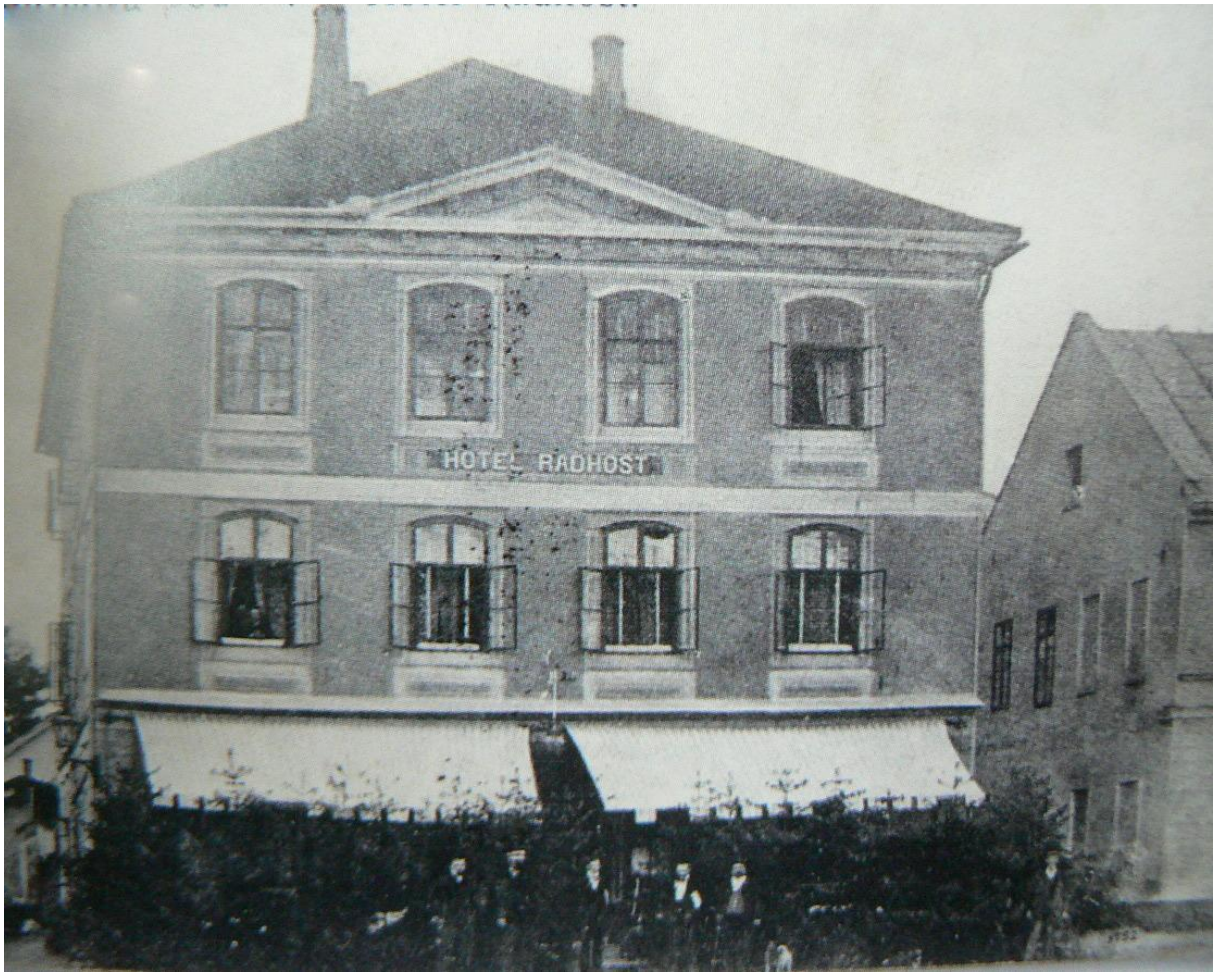

Příloha č. 5 Požadavky okresního hejtmanství od TJ Sokol nutné k prodloužení kinematografické licence z roku 1932

...l úřad ve Valašském Meziříčí.

...slo 2374/III-7.

Tělocbičná jednota Sokol
v Rožnově p/R.,kinematografická
licence.

Dne 3./II. 1932.

MĚSTSKÁ RADA
V ROŽNOVĚ P. RADHOŠTĚM.
Došlo - 5. II. 1932
Čís. 466 přil.

Městské radě

v Rožnově p/Radh.

Hořejší spolek žažádal o obnovení kinematografické licence, jejíž platnost končí dnem 31./III.t.r.

Podle § 6.odst.2 ministerského nařízení ze dne 18.září 1912, číslo 191 ř.z. a dle výnosu zemského úřadu v Brně ze dne 25.ledna 1932, číslo 3775/III-7/1932 žádá se městská rada,aby sem předložila vyjádření obecního zastupitelstva. K podání tohoto vyjádření stanoví se nepřekročitelná lhůtě 30 dnů ode dne doručení tohoto výnosu.

Dále žádáme ve smyslu cit.výnosu zemského úřadu o sdělení :

1./ Kolik vynesla v posledních třech letech dávka ze zábav na toto kino připadající.

2./ Zda žádající spolek provozuje podnik ve vlastní režii a na vlastní účet, zda členové spolku zaměstnaní v podniku pracují bezplatně,či zda a jaké mzdy neb jiné platy dostávají z podniku.

3./ Budiž podána zpráva,zda žádající spolek plní přesně podmínky,uvedené v přiložených zvláštních předpisech.

4./ Nezavdal-li spolek po stránce osvětové neb lidovýchovné příčin ke stížnostem.

5./ Dále budiž oznámeno,zda proti zástupci Adolfu Novotnému není vylučujících důvodů podle § 7 ministerského nařízení ze dne 18.září 1912, číslo 191.ř.z.

6./ Konečně buď zjištěno,kolik členů má žádající spolek,jaké jsou jeho finanční poměry a jak často pořádá kinematografické představení.

Žádáme,aby zpráva byla dle možnosti podána do konce měsíce t.r

Okresní hejtman:
Dr.Šebesta v.r.

Příloha č. 6 Stanovy Jednoty československého Orla

Stanovy Jednoty Československého Orla

v Rožnově p. R.

§ 1. Jméno, sídlo a jednací řeč.

Jednota Československého Orla v Rožnově p. R. jest pobočným spolkem Československého Orla ve smyslu jeho stanov, schválených ministerstvem vnitra výnosem ze dne 10. června 1919, čís. 10.729/6 a ověřených mor. zemskou správou politickou výnosem ze dne 26. prosince 1919, čís. 84.285/VIII. i ve smyslu změny stanov povolené ministerstvem vnitra dne 29. prosince 1921, čís. 88.860/21. Jednací řeč jest česká nebo slovenská.

§ 2. Účel Jednoty a prostředky k jeho dosažení.

Účelem Jednoty jest všestranně, souladně pěstovati výchovu a povznesení duševních schopností a tělesných sil mládeže i dospělých členů, mužů i žen v duchu křesťanském a národním a v duchu křesťanské solidarity a demokracie.

Prostředky k dosažení tohoto cíle jsou:

1. Poučování přednáškami ve schůzích veřejných i členských a četbou; zakládání knihoven a čítáren.
2. Praktické vedení ke křesťanskému životu.
3. Vyučování tělocviku theoreticky i prakticky, a to i školní mládeže.
4. Cvičení tělesná dle všech osvědčených a účelných způsobů; sport a hry.
5. Veřejná cvičení, slety a jiné veřejné manifestace.
6. Divadlo, zpěv, hudba a ušlechtilá zábava vůbec.
7. Peněžité prostředky, jež opatřuje si Jednota příspěvky členů, dary, výtěžky spolkových podniků a jiným zákonitým způsobem.
8. Získávání kinematografické koncese a provozování kinematografických představení.
9. Stavbu Orloven, spolkových domů, místností, stadií, hřišť a jiných objektů potřebných k provozu činnosti Jednoty.
10. Získávání a provozování koncese hostinské.

§ 3. Členové (členky) Jednoty.

Členové (členky) Jednoty jsou:

1. Cvičící: a) členstvo, b) dorost.
2. Činní.
3. Přispívající.
4. Zakládající.
5. Čestní.

Cvičícím členem (členkou) může býti každá fysická osoba, která podrobí se cvičebnímu řádu a překročila 14. rok věku. Od 17. roku věku stává se členem, od 16. roku členkou.

Činným členem (členkou) může býti každá fysická osoba, která súčastní se všech — zvláště výchovných — podniků Jednoty.

Přispívajícím členem (členkou) Jednoty může býti osoba fysická i právnická, která jeví zájem o Jednotu a podporuje ji pravidelným ročním příspěvkem.

Zakládajícím členem (členkou) stane se osoba fysická i právnická, která věnuje Jednotě najednou nebo po částkách v době jednoho roku obnos nejméně 100 K.

Čestným členem (členkou) stane se osoba, kterou valná hromada pro vynikající zásluhy o Jednotu, o hnutí katolické nebo o národ takovou jmenuje.

§ 4. Členem Jednoty býti přestává:

1. Kdo z Jednoty vystoupil.
2. Kdo byl z Jednoty vyloučen Místní radou Jednoty. Vyloučení schvaluje předsednictvo Ústřední rady. Proti jejímu výroku lze se odvolati ke smírčímu a čestnému soudu.

Proti vyloučení smírčím a čestným soudem nelze se odvolati.

§ 5. Práva členů.

1. Súčastňovati se veškeré spolkové činnosti. Členové a členky jsou si v právech i povinnostech rovnocenni.
2. Voliti a volenu býti do místní rady Jednoty. Dorost nemá práva voliti ani volenu býti. Do cvičitelského sboru Jednoty mohou býti voleni pouze členové a členky cvičící.
3. Podávati dotazy a návrhy místní radě a valné schůzi Jednoty.
4. Žádati svolání mimořádné valné schůze do 21 dnů za souhlasu aspoň jedné třetiny všech členů.

§ 6. Povinnosti členů.

1. Spolkové činnosti se účastňovati; cvičící členstvo jest kromě toho povinno pravidelně navštěvovati cvičení a podrobiti se cvičebnímu řádu.
2. Uložené funkce a práce svědomitě zastávati.
3. Platiti členský příspěvek Jednoty, jehož výši stanoví valná schůze Jednoty a příspěvek Ústředí stanovený valným sjezdem Československého Orla. Členstvo cvičící jest dále povinno platiti příspěvek úrazový stanovený Ústřední radou.

§ 7. Spolkové záležitosti řídí:

1. Valná schůze Jednoty.
2. Místní rada Jednoty.

§ 8. Valné schůzi přísluší:

1. Voliti Místní radu Jednoty, dva přehlížitele účtů a nejméně 4 náhradníky.

2. Stanoviti příspěvky pro místní Jednotu, pokud ústřední valná hromada neustanoví jinak.

3. Raditi a usnášeti se o činnosti odstupujících funkcionářů.

4. Jednati o podaných návrzích.

Valnou schůzi Jednoty svolává Místní rada Jednoty každého roku. Tato pak usnáší se prostou většinou platně, je-li přítomna aspoň třetina členů. Nesejde-li se v ustanovenou hodinu zahájení valné schůze dostatečný počet členů, koná se valná schůze o hodinu později bez ohledu na počet přítomných členů. K hlasování o zrušení Jednoty je třeba přítomnosti nejméně poloviny všech členů. Usnesení jest platným, když souhlas dají dvě třetiny přítomných a když je schválí i Ústřední rada Orla Čs.

§ 9. Místní rada Jednoty.

Místní rada Jednoty se skládá ze starosty, jeho náměstka, jednatele, pokladníka, vzdělavatele, hospodáře, náčelníka a náčelní volených po návrhu cvičících členů a členek a dvou (dle potřeby i více) členů. Starostu volí valná hromada, ostatní funkcionáře volí Místní rada Jednoty ze svých členů.

Usnáší se platně prostou většinou za přítomnosti aspoň 5 členů. Místní rada Jednoty vyřizuje všecky běžné záležitosti Jednoty, pokud jinak nic zvláštního o tom nestanoví stanovy a řády ústř. spolku i Jednoty. Obor působnosti jednotlivých členů Místní rady Jednoty stanoví jednací řád.

§ 10. Cvičitelský sbor Jednoty.

K obstarávání tělocvičných záležitostí spolkové činnosti slouží cvičitelský sbor Jednoty, skládající se z náčelníka a náčelní a z cvičitelů a cvičitelek, dle potřeby zvolených. Cvičitelský sbor řídí se ve své činnosti jednacím a disciplinárním řádem Ústřední radou Orla Čs. vydaným.

§ 11. Odbory.

K obstarávání jednotlivých záležitostí spolkové činnosti může si Místní rada Jednoty ustanoviti odbory pracovní. Jednací řád těchto odborů stanoví Místní rada Jednoty.

Jednota může pro své členstvo, dorost a žactvo zříditi v blízských obcích sousedních odbory na základě ustanovení § 3. posl. odst. stanov Československého Orla.

§ 12. Prohlížitelé účtů.

Prohlížitelé účtů konají revisi spolkového jmění a jeho správy a podávají o tom zprávu valné schůzi s návrhem, jak rozhodnouti o odpovědnosti funkcionářů.

§ 13. Právní závazky Jednoty.

Listiny, jimiž se Jednota právně zavazuje podpisuje starosta nebo náměstek starosty, pokladník a jednatel. Za zvlášť důležitých příležitostí, zvl. kde jde o peněžité závazky nad 5000 K, je potřebí souhlasu Ústř. rady Orla Čs.

Jednotu zastupuje na venek starosta a jednatel.

Peníze a cenné věci přijímá a uschovává pokladník. Způsob spravování a vydávání peněz stanoví jednací řád.

§ 14. Vyhlášky.

Vyhlášky spolkové vyvěšují se ve spolkové místnosti.

§ 15. Odznaky.

Při cvičení v tělocvičnách a veřejných vystoupeních v kroji členové a členky si tykají a oslovují se: Bratře! Sestro!

Členové Jednoty mají právo nositi kroj a povinnost nositi odznak.

Jednota má právo užívati praporu, standart a odznaků.

§ 16. Zánik Jednoty.

1. Jednota zaniká čítá-li méně než 10 členů.

2. Usnese-li se na tom zvláště k tomu svolaná valná schůze Jednoty (dle § 8. stanov Jednoty) a je-li toto usnesení schváleno Ústřední radou Orla Čs.

3. Je-li Jednota rozpuštěna úřady.

Rozejde-li se Jednota nebo bude-li rozpuštěna, připadne spolkové jmění Ústřední radě Československého Orla, která je opatruje a odevzdá nové Jednotě Československého Orla, kdyby tato v místě byla později znovu založena. Jinak připadá toto jmění do majetku Československého Orla.

§ 17. Změna stanov.

Stanovy tyto, jakož i každá jejich změna, ústředním valným sjezdem Československého Orla schválená, podléhají schválení úřednímu.

Právo měniti stanovy Jednot přísluší pouze valnému sjezdu Československého Orla.

Příloha č. 7 Žádost Orla o udělení stálé kinematografické licence, rok 1927

Slavné
zemské politické správě
v
Brně.

Ctěně podepsaná Jednota Orla čsl. v Rožnově p. R. žádá zavřelé o laskavé udělení ~~koncesse~~ licence kinematografické v městě Rožnově s pevným stanovištěm v Lidovém domě č. 23. na jméno Jednoty Orla v Rožnově p. R.

Svoji žádost odůvodňuje takto:

1. Jednota Orla chce provádeti intensivní výchovu nejen svého členstva, ale i všeho lidu dobrým provádením koncesse kinematografické, zejména kursy mravně poznávacími a výchovnými.
2. Dnešní doba musí k velmi učinné výchově ve smyslu mravním a tím k zabezpečení základů národního a státního života, jež může provádeti ve zvýšené míře kino, zařízené na tomto podkladě a této výchovné intenci.
3. Jednota Orla bude ochotna, jednou za měsíc kursy čisté pro mládež s upravenými cenami dle toho nižšími.
4. Rovněž i případných zisků z provozování bude používati jen k dobrým účelům sportovním, zvláště ku zaplacení dluhů za stavbu orlovny.
5. Jednota Orla má po ruce zkušeného kinooperatéra
6. Město Rožnov p. R. má asi 3.000 obyvatel, celá farnost Rožnovská, k níž patří přifařené obce: 1.

Fylovice, 2. Lážovice, 3. Vigantice, asi 5.000 obyvatel.
Hned do Rožnova mají sousední obce: Dolní
Lubisko, Vidče, Val. Bystřice, a Žubří.

7. Přikládá se ceník apparátu „Kinobox", Krupp-E
jímž možno s galerie hráti všechny filmy; je barev
má velmi krásné obrazy. Při vyřízení žádosti bude
ceník vrácen. Je možno s ním též cestovati na př.
„Mlýnek" v Fylovicích u p. Z. Škodlece, anebo na „Salas"
Lubisko a tam filmy přehrávati anebo přednášky se
nymi obrazy.

Jednota Orla v Rožnově p. R. pevně doufá, že na
dě těchto důvodů bude její žádosti vyhověno a naše
koncese kinematografické laskavě vyhověno.

Přílohy: 1. ceník Krupp-Ernemann „Kinobox".

V Rožnově p. R., dne 19. V. 1927.

za JEDNOTA ORLA
Československého
ROŽNOV pod Radhoštěm.

Vahovjak Otto
žadatel.

Josef Vavřík,
zdělavatel.

předseda.
František Daya
starosta

Příloha č. 8 Zamítnutí žádosti o udělení licence spolku Orel, rok 1927

Městská rada v Rožnově pod Radhoštěm.

Opis.

Protokol čís. 18.

sepsaný při schůzi městského zastupitelstva v Rožnově pod Radhoště dne 25. června 1927.

Městské zastupitelstvo skládá se z 30 členů.

Všichni členové městského zastupitelstva byli řádně včas k schůz pozváni.

Konání schůze bylo dle § 2. zákona ze dne 7. unora 1919 čís. 76. Sb. zák. a nař. 3 dny předem veřejně vyhláškami vyhlášeno s oznaním místa, dne a hodiny, jakož i programu.

Schůzi přítomno 17 členů městského zastupitelstva a 5 náhradní jakož

Schůze zastupitelstva jest ve smyslu ustanovení zákona schopna platnému usnášení se.

Pořad jednání:

6/ Vyřízení přípisu okresní správy politické ve Valaš. Meziříčí o udělení licence kinematografické se stanovištěm v Lidovém domě.

Po přečtení uvedeného přípisu a po zprávě referenta pana radního Čeňka Krhuta, bylo hlasováno lístky a usneseno 15 hlasy proti 7 hlasům nedoporučovati udělení uvedené licence z důvodu, že zdejší obyvatelstvo je z velké většiny zcela chudé a jest již zde jedna kinematografická koncese udělena a provozuje se.

Potřeba obyvatelstva nevyžaduje propůjčení této koncese.

Správnost tohoto opisu se potvrzuje.

V Rožnově pod Radhoštěm dne 28. června 1927.

Starosta:

MĚSTSKÁ RADA v Rožnově pod Radhoštěm.

Příloha č. 9 Udělení kočovné licence spolku Orel, rok 1928

Číslo 4 2. 9 8 8 /VI.

Rožnov p/R., Jednota čsl.,,Orla'',
kočovná kinematografická licence.

K č. 8122 ze dne 16.dubna 1928.

...příl.

Okresní správě politické
ve
Valašském Meziříčí

Zemská správa politická udělila Jednotě čsl.,,Orla'' v
p/R. povolení ku pořádání kinematografických představení kočov
sobem v soudním okrese Rožnov p/R. pod vnějším označením ,,Kin
v Rožnově p/R. do 31.března 1931 /třicetjedna/.

Zástupcem /obchodvedoucím/ schválen byl František Bay
1875.

Licence buď 8 Kč kolkem od žadatele vybraným dříve k
po té doručena.

O udělení licence budiž uvědoměn vyměřující úřad po
vení § 64 zákona ze dne 15.června 1927 číslo 76 Sb.zák. a
mých daních. Licence nesmí býti vydána dříve než bude pro
cení výdělkové daně.

Dávka za úřední úkon se vyměřuje zároveň. Potvrze
výměru dávky budiž sem zasláno.

Za zemského presidenta:

Příloha č. 10 Místa pořádání kočovných představení Jednotou československého Orla

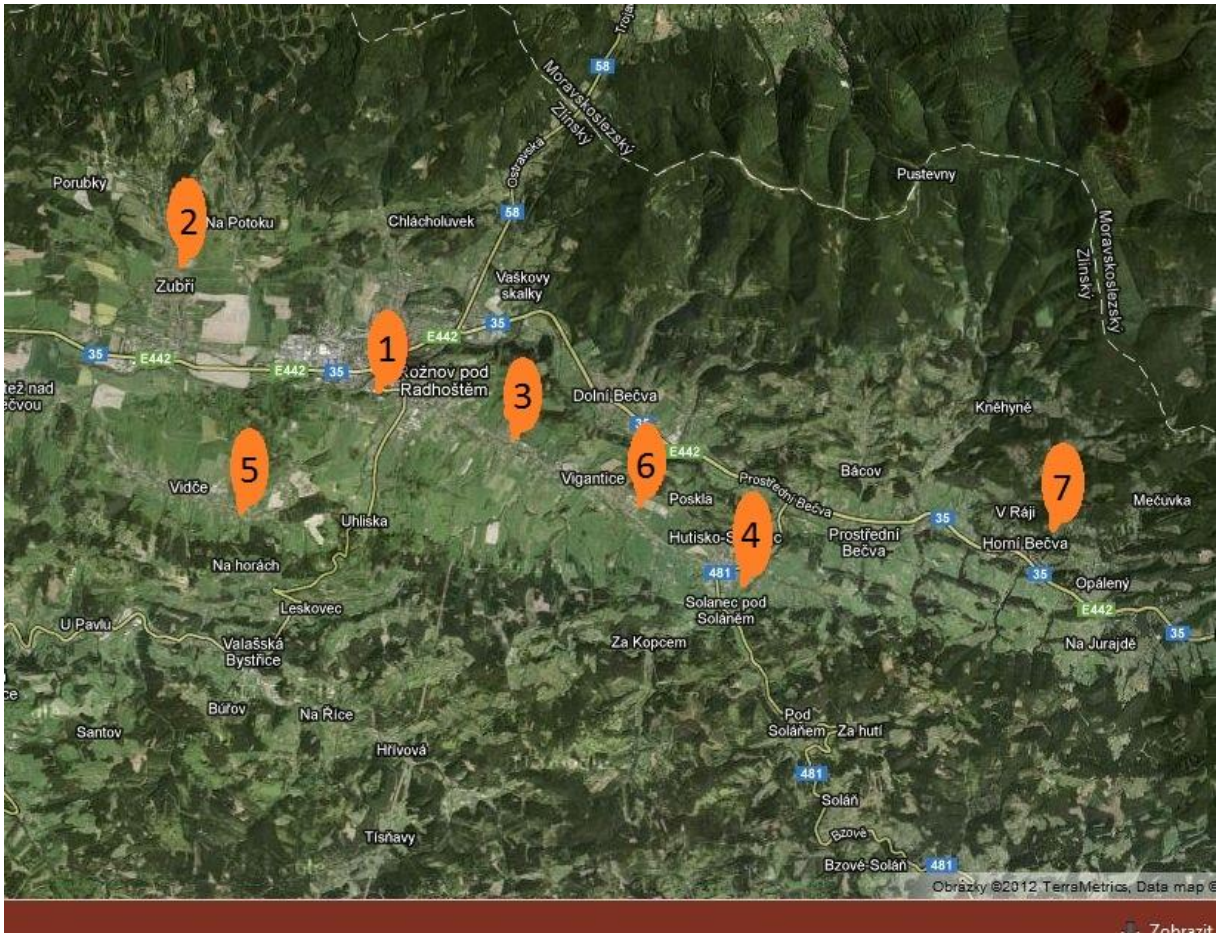

8. Lidový dům v Rožnově pod Radhoštěm
9. Domovina v Zubří
10. Hostinec „na Mlýnku“ v Tylovicích
11. Lidový dům „na Salaši“ na Solanci
12. Hostinec „na fojtství“ ve Vidči
13. Hostinec pana Slováka ve Viganticích
14. Hostinec u Macečků na Horní Bečvě

Příloha č. 11 Dopis TJ Sokol ohrazující se proti výrokům Jednoty Orel

Tělocvičná jednota Sokol v Rožnově pod Radhoštěm.

8.září 1928

Č.j.470.

Okresní politické správě

ve Valaš.Meziříčí.

Na Vaše sdělení č.16.813 z 5.9.1928 dovolujeme si sděliti následující:

Tvrzení Jednoty čsl.Orla v Rožnově p.R.,že kino Tělocvič.jednoty Sokol v Rožnově p.R. bývá přeplněné a že místní poměry nasvědčují nutnosti zřízení kina druhého je nepravdivé.

Stává se tak několikráte do roka,kdy hrává se obzvláště mimořádný film,kterých je velice málo,ku př.Ben Hur.

Že naše kino není vyprodáno můžeme doložiti,,Stvrzenkami příjmu'' vystavenými městskou radou v Rožnově p.R.,kterými se vyměřuje daň ze zábav,dále to potvrdí osvětový referent,který je určen okresní politickou správou a pravidelně kino navštěvuje.Můžeme prokázati, že i před zřízením kina Jednoty čsl.Orla v Rožnově p.R.při naší spořivosti,obezřetnosti a správném vedení bývaly i některá představení pasivní.

Přiznáváme,že po zřízení orelského kina se návštěva v našem zmenšila.

Nemáme zášti proti Orlu,ale tvrdíme,že místní poměry nežádaly a nežádají zřízení druhého kina,což obec sama ve svém jednání o povolení rozhodně zamítla/při čemž hlasovali proti i někteří zástupci lidové strany/ a tudíž žádost Orla o rozšíření doby ku pořádání kinematografických licencí není oddůvodněna a spíše může se státi, že některé kino,buď u nich nebo u nás může býti pasivní a tak ohrožena může býti prosperita kina stálého,našeho,jehož zisku se užívá jedině ku podpoře tělovýchovy,ku šíření kultury a podpoře humánních spolků,v jejichž prospěch bývají každoročně hrávána kinová představení./Čsl.Červ.kříž,Okres.péče o mládež,Sbor dobr.hasičů,Spolek inv.a válečn.poškozenců,Ruský červ.Kříž a j.

Máme-li svých vytčených cílů dosáhnouti/tělovýchovných a kultur./ jež pilně sledujeme,máme vřelé přání a nestranné,aby rozšíření doby ku pořádání kinematografických licencí jednotě Orla v Rožnově p.R. nebylo povoleno

Poznamenáváme, že tělocvičnu, letní cvičiště, kdež cvičí veškerá školní mládež, vydržujeme hlavně ze svých prostředků. Zřizujeme bezplatné dětské hřiště dle návrhu Okres. péče o ml. a i pro děti v nově zřízené mateřské školce.

Naproti tomu není známo, že by Jednota čsl. Orla za celou svého trvání něco pro humán. spolky u činila.

Za Tělocvičnou jednotu Sokol v Rožnově pod Radh.

jednatel.

nám. starosty.

Tělo. Jednota Sokol Rožnov p. R.

Za

KINO ODBOR
TĚLOCVIČNÉ JEDNOTY „SOKOL"
ROŽNOV POD RADHOŠTĚM.

Josef Partumek
předseda odboru.

Okresní politická správa
ve Valaš. Meziříčí
11. IX. 1928
Čís. 16813

Příloha č. 12 Žádost Orla o vydání stálé kinematografické licence, rok 1928

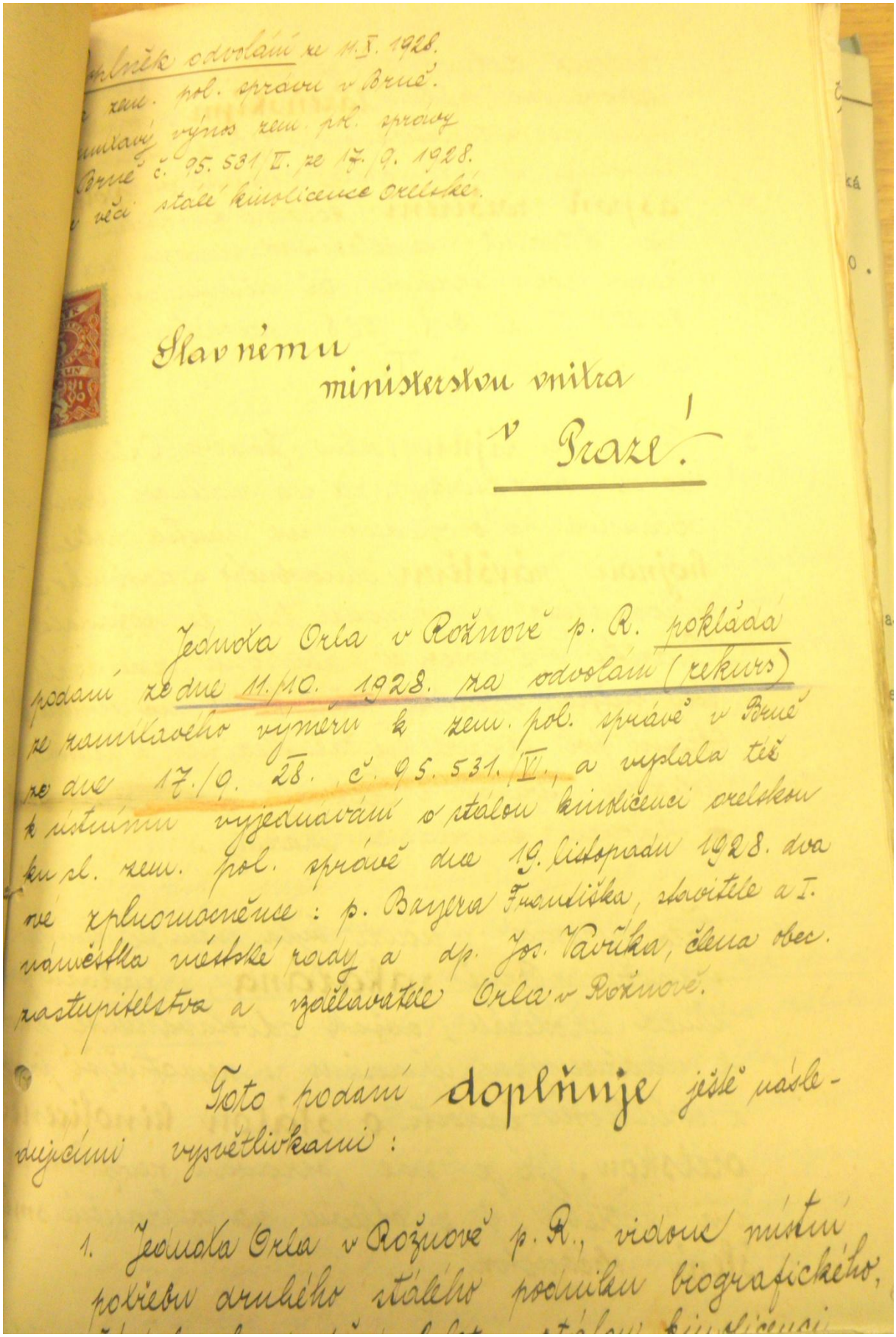

Zápis odvolání ze 11. I. 1928.
z zem. pol. správy v Brně.
Zamítavý výnos zem. pol. správy
v Brně č. 95. 531/II. ze 17. 9. 1928.
v věci stálé kinolicence orelské.

Slavnému
ministerstvu vnitra
v Praze!

Jednota Orla v Rožnově p. R. pokládá podání ze dne 11. 10. 1928. za odvolání (rekurs) ze zamítavého výměru k zem. pol. správě v Brně ze dne 17./9. 28. č. 95. 531/II., a vyplala též k ústnímu vyjednávání o stálou kinolicenci orelskou ku zl. zem. pol. správě dne 19. listopadu 1928. dva své zplnomocněnce: p. Bayera Františka, zlovitele a I. náměstka městské rady a dp. Jos. Vavříka, člena obec. zastupitelstva a vzdělavatele Orla v Rožnově.

Toto podání doplňuje ještě následujícími vysvětlivkami:

1. Jednota Orla v Rožnově p. R., vidouc nutnost potřeby druhého stálého podniku biografického,

2. Poněvadž Rožnov p. R. je známým a hojně
vyhledávaným městem **lázeňským**, vzdělávacím
výletním a turistickým, - tyto zvláštní
vyvolaly a vyžadovaly naléhavou potřebu
aspoň rozšíření kočovné kinolicence
na 8 týdnů nepřetržitého provozu, což
zem. pol. správa též učinila výnosem
81. 207/VI. ze 8./8. 1928. pro letní období
od 1. V. do 30. IX.

3. V měsíci **říjnu**, měla Jednota Orla přes
provoz biografický, ale na naléhavé prosby
občanstva a s ohledem na místní potřeby
hojnou návštěvu chudobného a drobného lidu
vypomáhala si v nouzi tím, že požádala
Charitu v Olomouci, aby ona zde hrála
celý měsíc filmová představení na svou licenci
Okresní pol. správa ve Val. Meziříčí a místní
policejní úřad v Rožnově [redacted]
[redacted] vidoval kinolicenci Charity.

4. Tato výpomoc v nouzi byla nám zl. zem. pol.
správou v Brně **zakázána**, a zákazu
ihned uposlechli, avšak odvoláváme se
k nadřízeným úřadům s nejuctivější p
a úpěnlivou žádostí o **stálou kinolicen**
orelskou, jíž je zde opravdu nevyhnu
ná potřeba i z ohledu na vyhraněné
šení občanstva.

lého podniku biografického a přičítá se to jejich názoru o nebodě nám je zakazovati. Přišly sami před rokem, dokud nebylo zde ještě orelského kina, dovolily cestovnímu kinu **Finkovu** delší pobyt v Rožnově, aby se vyhovělo naléhavé nutné potřebě druhého biografického stálého podniku. Hrála tehdy dvě kina současně, a nikdo se na tím nepohoršoval ani se necítil poškozen!

6. Ještě kino sokolské bylo nucen pro veliký **nával** navštěvníků a pro nedostatek **místa vsále pro přístavky**, rozšířiti svůj pravidelný provoz, kromě neděle a svátků, kdy se dvakráte až třikráte hraje, ještě na všední dny, zvláště na každou středu, často ještě v pátek a sobotu.

7. Toto dokazuje očividně, že oba dva biografy, jak Orelský tak Sokolský, jsou s vyhraněným **uvědoměním a smýšlením** navštěvovány nejen návštěvníky ze samého města Rožnova, čítajícího 3.165 obyvatel, nýbrž i z těsně sousedících, přifařených, a přilehlých obcí venkovských: 1. z Tylovic, 700 obyv., do kina orelského je vzdálenost 10 minut, žačka navštěvuje školu v Rožnově; 2. z Hážovic, 400 obyv., vzdálenost do kina 20 minut, přifařena obec; Vigantice, 700 obyvatel, vzdálenost 40 m, přifařena obec; Dol. Bečva, 1448 obyvatel,

8. Všechny tyto obce mají svůdný spo okresního města Rožnova a jejich obyv dle hesla: „Svůj k svému“, pilně navšte záboové a poučné podniky v Rožnově jich doma nemají.

9. **Součet obyvatel** těchto těsně přil a sousedních obcí s městem Rožnove činí vysoko přes **10.000!** Zatím jsou v Rožnově ubytováni stále 4 lěka okresní soud atd. A je tedy zde očividn velmi naléhavá místní potřeba též roz druhého stálého podniku biografického, o orelského.

10. Tuto místní potřebu zpozorovala též Sp péče o mládež v Rožnově a jiné spolky a porace, které pomýšlely zařídisi druhý biog fický stálý podnik, avšak Jednota Orla ze **předběhla** svou žádostí.

11. Kromě stálých obyvatel navštěvují Rožnov jak známé město **lázeňské a vodoléčebné**, turistické a výletní, po **celý rok**: cizinci, turisté, lyžaři, rekonvalescenti, i churavci. Jejich počet v letní saisoně činí přes 1600 o celoročně průměrně přes 2.500 až 3.000 os

jak ukazují seznamy lázeňské komise v nově. Jen dvě města na Moravě jsou prohlá

12. Také [illegible] majíc ochlazené a zvlášť tyto zvláštní místní poměry, a potřebu stálých zábavních podniků, uděluje větší počet koncessí hostinských, kavárenských, hotelových a j., což jinde není připustno, poněvadž tam není tak příliv a přesun lidu.

13. Ovšem, jistě ze stanoviska mravního je lépe, jsou-li občané v krásném kinu orelském, které s největší opatrností vybírá jen filmy bezvadné a s tendencí lidovýchovnou, nežli aby snad v alkoholu ubíjeli večerní čas. Náš orelský biograf krásl již několik filmů o střídmosti v pití, čímž čelí zakořeněnému alkoholismu a chce vychovávati Č. S. R. zdravý, střídmý a ukázněný národní dorost. Prosí jen, aby sl. ministerstvo vnitra v Praze ho podporovalo v této kulturní činnosti udělením stálé kinolicence.

14. Není zde naprosto žádné obavy, že by snad sokolské kino bylo poškozeno naším orelským kinem a naopak. Vždyť není poškozen bohatý hostinský tím, jestliže chudobný žebrák si u něho nekoupí oběd! Sokolskému kinu neškodí, hrajeme-li my v neděle a svátky jednou večer, poněvadž sokolské kino je po těchto dvech přeplněno přístavky, a lidé jsou [illegible] našeho orelského biografu;

15. Ze stanoviska finančního jsme v použití poskytnuté příležitosti musili uvésti potřeby druhého stálého biografu, jehož jsme na orlské tělocvičně 122.000 Kč jsme ve velké části financovali; bez pomoci zatím co Sokol platí za pronájem „Sokolského domu", v němž kinová představení konají roční poplatek 100 Kč a dostal od města Rožnova darem pro své hřiště „Orlovní park" v ceně nejméně 200.000 Kč, používá mnohých výhod atd.

Pro tyto vážné příčiny odvoláváme se z zamítavého výměru sl. pol. zem. správy v Brně ze 17./9. 1928, č. 95.531/II. ku slovutnému ministerstvu vnitra v Praze s nejnotivější a nejúpěnlivější žádostí o možnost stálé kinolicence Jednotě Orla v Rožnově p. R. poněvadž je je zde nevyhnutelně potřeba, a doufáme, že sl. ministerstvo našemu správnímu požadavku a právu vyhoví.

Jednota Orla v Rožnově p. R., 20. listopadu 192

Za JEDNOTA ORLA Československého ROŽNOV pod Radhoštěm.

Chovják Alois
jednatel

Jos. Zavřel,
vzdělavatel

Příloha č. 13 Plány kina Orel v Lidovém domě

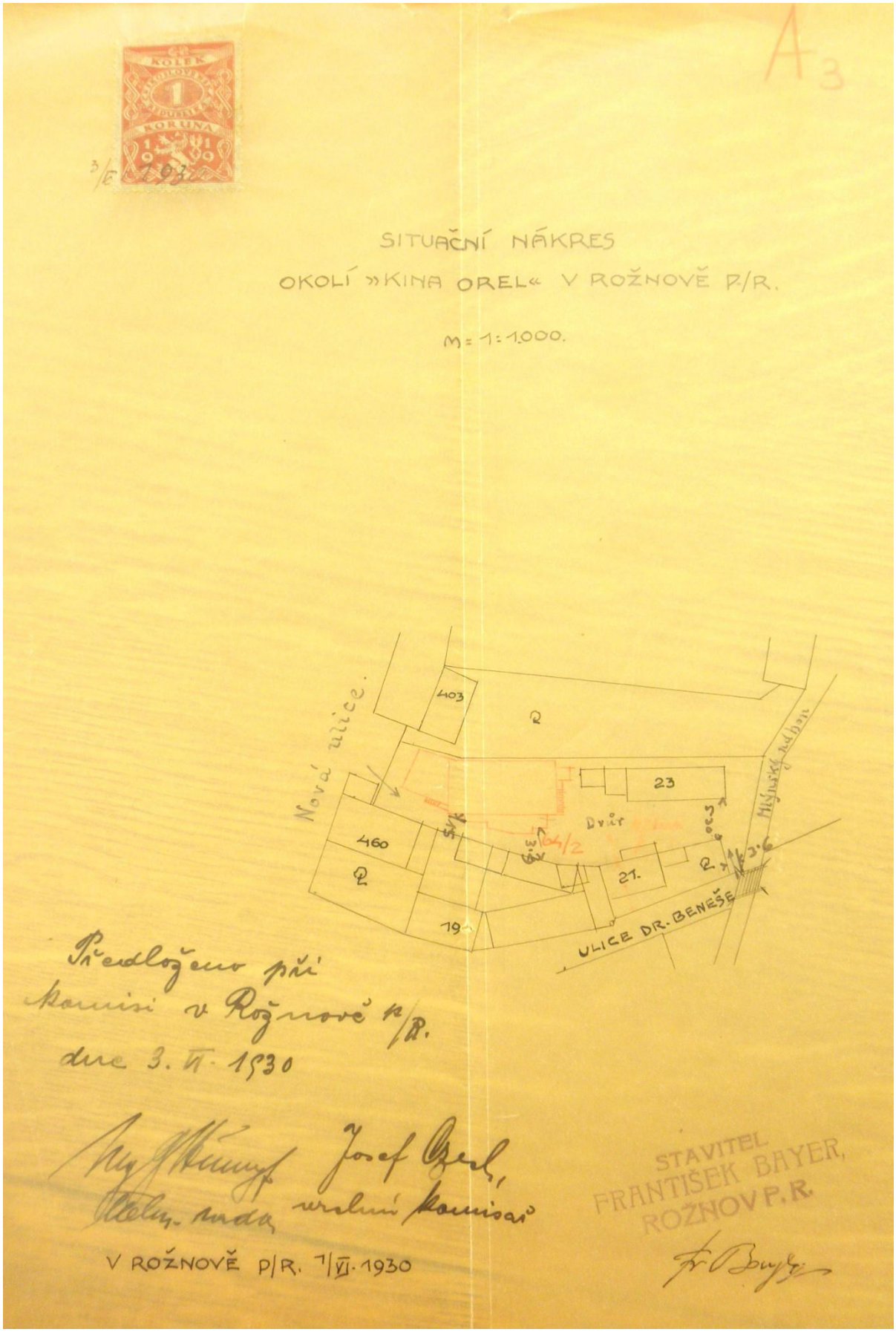

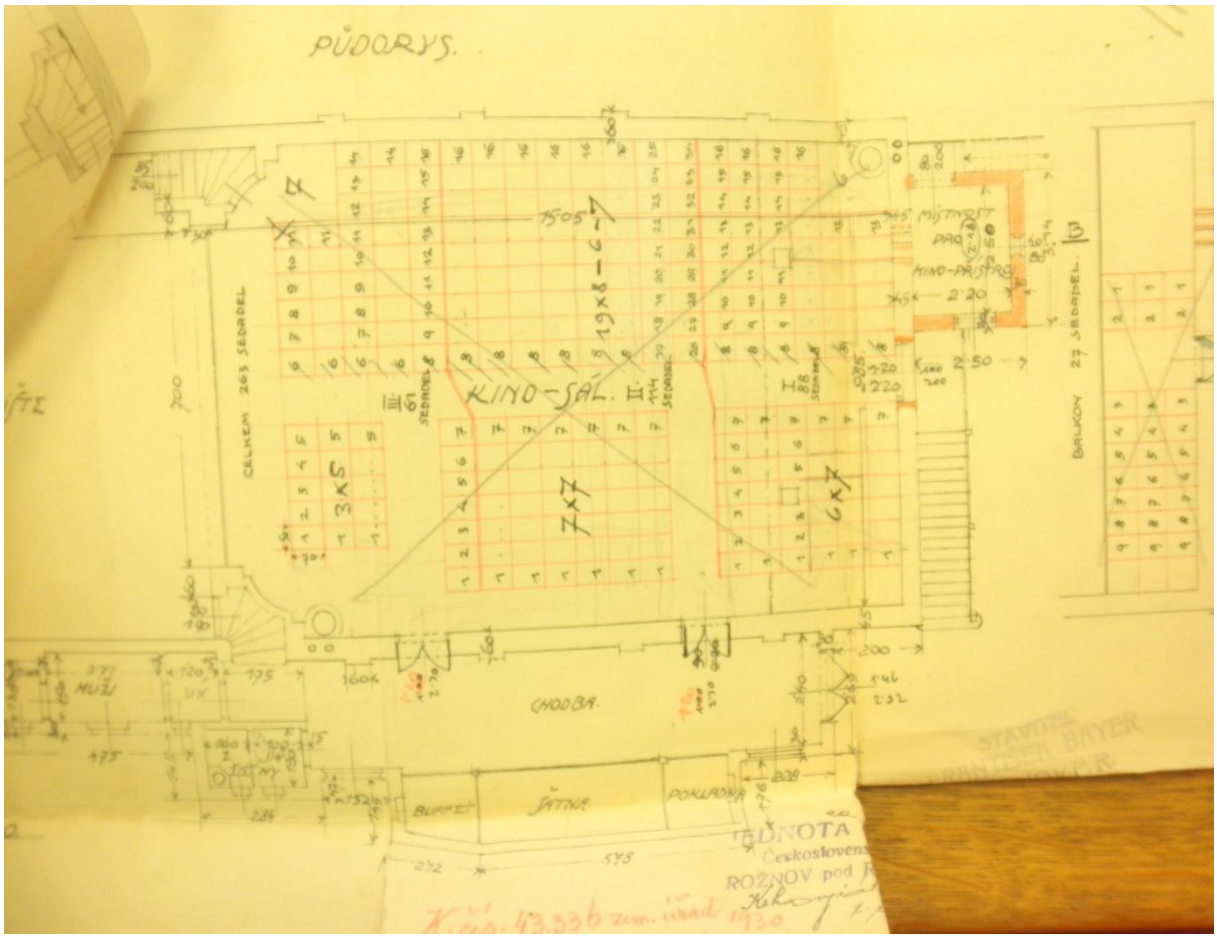
PŮDORYS.
KINO-SÁL. II.
CELKEM 263 SEDADEL
BALKON 27 SEDADEL.
CHODBA.
BUFFET
JÍTNÍK
POKLADNA
MUŽI
ŽENY
MÍSTNOST PRO KINO-PŘÍSTROJ
JEDNOTA Československého Orla ROŽNOV pod R.
STAVITEL FRANTIŠEK BAYER ROŽNOV P.R.
K. čís. 43336 zem. úřad 1930

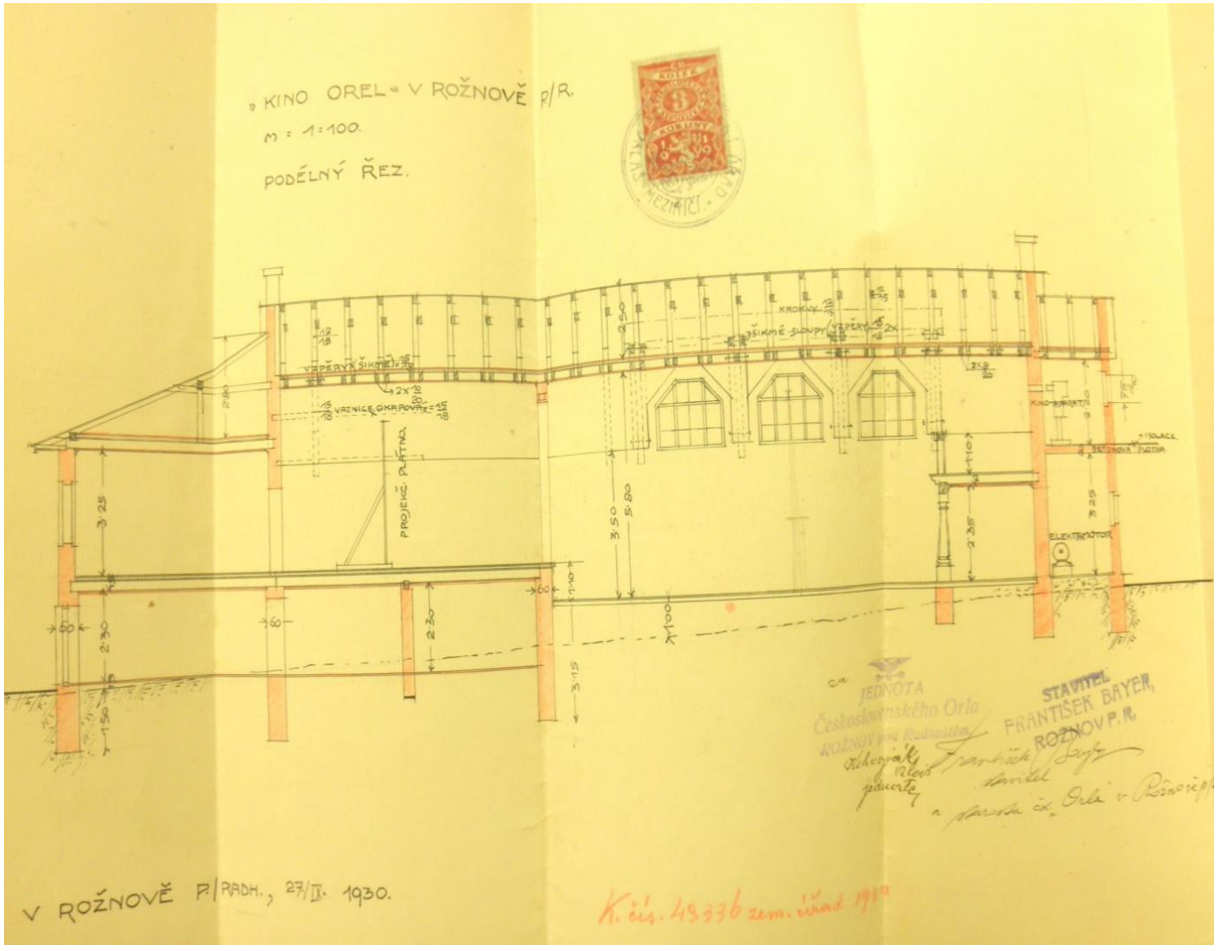
„KINO OREL" V ROŽNOVĚ p/R.
m = 1:100.
PODÉLNÝ ŘEZ.
KROKVE
ŠIKMÉ SLOUPY
VAZNICE
PROJEKČ. PLÁTNO.
ELEKTROMOTOR
JEDNOTA Československého Orla ROŽNOV pod Radhoštěm
STAVITEL FRANTIŠEK BAYER ROŽNOV P.R.
V ROŽNOVĚ P/RADH., 27/II. 1930.
K. čís. 43336 zem. úřad 1930

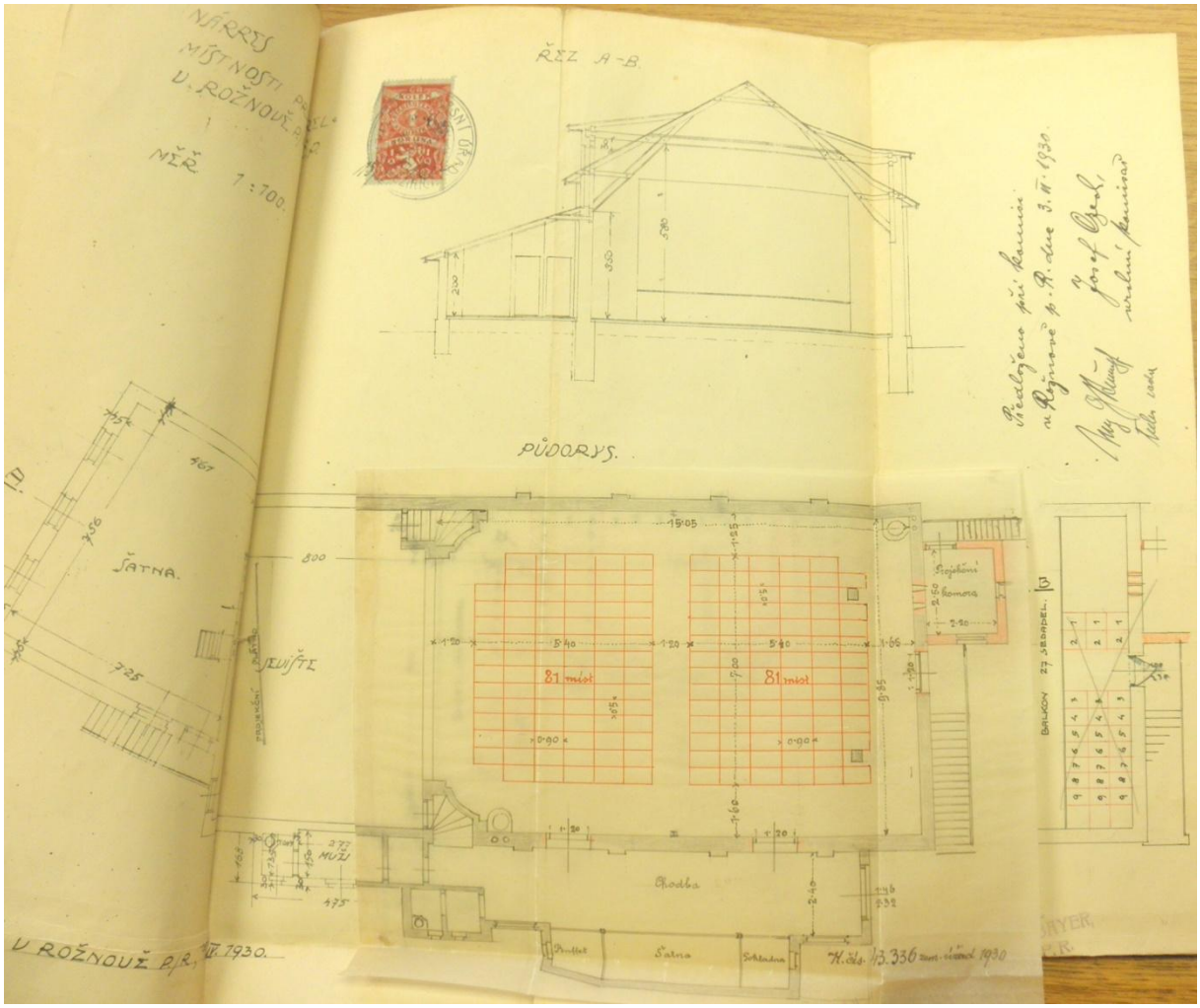
NÁRYS
MÍSTNOSTI
V. ROŽNOVĚ
NÝŘ 1:100.
ŘEZ A-B.
PŮDORYS.
ŠATNA.
MUŽI
81 míst
81 míst
Chodba
Šatna
Stojánkové komora
V ROŽNOVĚ D.R. VI. 1930.

Příloha č. 14 Podmínky nutné k otevření kina Orel v Lidovém domě, rok 1930

Číslo: 21.500/III-6. Dne 31./XII.1930.

Jednota českoslov.Orla v Rožnově p.R.,kinematografická licence.

6a 30/31

Jednotě čsl.O r l a

v Rožnově p.R.

Zemský úřad v Brně sdělil výnosem ze dne 5.prosince 1930,č.43.336/III-6/30,že předložený projekt na umístění kinematografické provozovny jednoty československého O r l a v Rožnově p.R.v Lidovém domě tamtéž bude vyhovovati požadavkům ministerského nařízení ze dne 18.září 1912,číslo 191 ř.z.,když budou splněny kromě/1./až 4./,6/,7/,10 /až 16/ uvedených podmínek ve vyšetřovacím protokolu ze dne 3.června 1930 ještě některé další podmínky ~~ve výměru~~ uvedené pod bodem XIV./XV./,XVI.a XVII.tohoto výměru.

Při umístění kinematografické provozovny jednoty „československého Orla" v Lidovém Domě v Rožnově p.R. jest tedy jednotě splniti tyto podmínky:

I./ Drátěný plot a návěstní tabuli na pravé straně hlavního vchodu u mostu přes mlýnský náhon nutno odstraniti,aby hlavní vchod měl volný průchod o šířce 3.60 cm.

II./ Schody u obou vchodů vedoucí ze dvora do chodby a sálu nutno odstraniti rampou ve sklonu 1:5.

III./Dvéře ve zdi mezi sálem a chodbou nutno rozšířiti na rozměry nejméně 1.20 x 2.10 m a zaříditi jako dvéře dvoukřídlové k otevírání do chodby se šikmými špalety,aby dveřní křídla nepřekážely volnému průchodu chodbou.

IV./Dvéře vedoucí přímo ze sálu do dvora buďtež stejně jako dveře v chodbě.Špalety otvorů dveřních

není však potřeba u těchto dveří sešikmovati.

V./ Veškeré dvéře nesmějí míti žádná pevná stojící la a žádné zapuštěné zástrčky. Zavěrací úpravy dveří výši asi 1.20 m nad podlahou umístěná musí se zvnitřku jedním pohybem ruky lehce dáti otevříti. Závěsné závory jsou dovolené.

VI./Všechny dvéře pro východ musí býti uvnitř nápadně označeny jako,,východ'' a musí býti uvnitř opatřeny bílým lakovým nátěrem Tlačítka a zařízení otvírací musí býti natřena černě.

VII./ Elektrické osvětlení v sálu musí býti zařízeno tak, aby bylo možno rozsvítiti i zhasnouti všechny žárovky v sálu nejen z prostoru pro přístroje, ale i přímo ze sálu. Vypínače nutno umístiti u stanoviště stráže požární bezpečnosti.

VIII./ Nouzové osvětlení budiž zřízeno u všech východů sálu, v chodbě a na balkonu.

IX./ Chodby se nesmí používati co čekárny.

X./ Kamna v sálu nutno opatřiti ochranými plášti.

XI./Pro případ nebezpečí požáru nutno postarati se o samohasící přístroje a krom toho o vodu a jiné vhodné prostředky k hašení.

XII./V sále a na balkoně nutno umístiti zákaz kouření.

XIII./Dřevěnou kůlnu ve dvoře nutno odstraniti.

XIV./ Nebyla-li by snad mlýnská strouha již oddělena ode dvora plotem, budiž tu ku zabezpečení obecenstva zřízena oproti mlýnské strouze nejméně jednoduchá, ale silná přepážka/bariéra/.

XV./ Při kinematografických představeních nesmí býti galerie používáno za hlediště, ježto má jen jediný jeden metr široký východ a pak dále proto, že ke galerii vedoucí schody jsou zhotoveny ze dřeva. Musejí býti proto dvéře, vedoucí na galerii, během těchto představení uzavřeny

XVI./ Vzhledem ku situaci vedlejšího domu číslo 21 předpisuje se pro celý dvůr, který jest hlavní komunikací

pro návštěvníky z kina vycházející, přísný zákaz kouření po dobu kinematografických představení.

VII./ Seskupení sedadel budiž provedeno podle náčrtku, vypracovaného technickým oddělením zemského úřadu v Brně a nalepeného na jednom půdorysném plánu.

Dle tohoto náčrtku činí nejvýše přípustný počet návštěvníků při používání obyčejných sedadel 162. Rozmnožení sedadel při daných poměrech není přípustno ježto ministerským nařízením ze dne 18.září 1912,čís. 191 ř.z.ve ,,příloze A,, předepsané nejmenší šířky komunikací nejsou všude přesně dodrženy.Udělení povolení ku používání kinematografické provozovny činí se odvislým od příznivého výsledku kolaudačního řízení.

Jedna souprava předložených plánů se vrací.

Po dokončení adaptací budiž u zdejšího úřadu zažádáno o kolaudaci.Ke kolaudaci budiž též předložen plán B1 o seskupení sedadel.Doporučuje se jednotě,aby si pořídila kopii tohoto plánu.

Okresní hejtman:
Dr.Šebesta,v.r.

MĚSTSKÁ RADA V ROŽNOVĚ P. RADHOŠ
Došlo - 5. I. 1931
Čís. 30

Městské radě
v Rožnově p.R.

---

na vědomí.

Okresní hejtman:
Dr.Šebesta,v.r.

Za správnost vyhotovení přísahou kancelář

Příloha č. 15 Povolení provozovat kinematografická představení Jednotou Orla, rok 1931

Číslo jednací: 53.127/III-6/31.
Předmět:

Jednota čsl. Orla v Rožnově p./R.,
kinematografická licence.

K číslu: 19416/III-6/1931.
Příl.:

Dne 30. ledna 1932.

Zemský úřad udělil spolku " Jednota čsl. Orla" v Rožnově p./R. nepřenosné právo ku pořádání kinematografických představení podle § 3: 1 a 2 min. nař. ze dne 18. září 1912, číslo 191 ř.z. v Lidovém domě v Rožnově p./R. pod vnějším označením " Kino Orel " do 31. ledna 1935.

Zemský úřad současně schvaluje zástupcem (obchodvedoucím) podle § 9. uvedeného nařízení pana Františka Bayera, nar. roku 1875 v Rožnově p/R.

Jako zvláštní podmínky bylo stanoveno:

15. Jestliže se v biografickém podniku předvádějí zvukové filmy, jest majitelka licence povinna ve veřejných návěštích, v novinách a veřejných reklamách, jimiž se ohlašují biografická představení, vždy výslovně a zřetelně uvésti, jsou-li ve zvukovém filmu dialogy, v jakém rozsahu (zda je celý mluvený či pouze z části) a v jakém jazyku.

16. Počet sedadel, jemuž se rovná nejvýše přípustný počet návštěvníků (diváků), stanoví se na 162.

Přiložená licenční listina buď kolkována 8 Kč kolkem od žadatelky vybraným a poté doručena. Prošlá licence kočovná buď odebrána a založena ke spisu.

O udělení licence buď uvědomen vyměřující úřad podle ustanovení § 67 zákona ze dne 15. června 1927, číslo 76 Sb. z. a n. o přímých daních.

současně vyměřuje; potvrzení o doru

výměru dávky buď sem předloženo a po

resp. orientační číslo má kinematografická

Výslovně se upozorňuje, že spolku byla předepsána povinnost předvésti každoročně osm celovečerních filmů domácí výroby.

Vzhledem k obsahu tamní shora uvedené zprávy, jakož i vzhled k výsledku kolaudace ze dne 27. března 1931 uděluje zemský úřad v Brně povolení k používání provozovny v Lidovém domě v Rožnově p./R. pro provozování kinematografické licence spolkem " Jednota čsl. Orla" v Rožnově p./R. pod podmínkou, že budou zachovávány veškeré provozovací předpisy ministerského nařízení ze dne 18. září 1912, číslo 191 ř.z. a přílohy A tomuto ministerskému nařízení.

Nejvýše přípustný počet návštěvníků (diváků) ustanovuje se na 162 osob.

Zároveň béře zemský úřad k vědomosti, že vnější označení tohoto stálého kinematografického podniku, umístěného v Lidově domě v Rožnově p/R., zní: " Kino Orel".

Okresní úřad se vybízí, aby přihlížel k tomu, aby byly předodržovány veškeré předpisy ministerského nařízení ze dne 18. září 1912, číslo 191 ř.z., jakož i zvláštní předpisy, dené na 2 a 3 straně licenční listiny.

Osobní doklady Josefa Skalíka buďtež ze spisu spolku vráceny.

Za zemského presidenta :

B r b a l v.r.

Za správnost vyhotovení
přednosta výpravny l.:

OKRESNÍ ÚŘAD
Došlo: 4. II. 1932
Číslo: 2573
Předchozí číslo: 19416

sv. III - 7

Příloha č. 16 Licence na pořádání kinematografických představení, roky 1932, 1935, 1938.

ZEMSKÝ ÚŘAD V BRNĚ.

Čís. 53127/III-6/31.

LICENCE

ku pořádání veřejných představení kinematografem.

Zemský úřad v Brně uděluje spolku" Jednota čsl. Orla"

v Rožnově p.R. ~~nar.~~

~~osobní a~~ nepřenosné právo ku pořádání kinematografických představení

dle § 3 : 1 a 2 ministerského nařízení ze dne 18. září 1912, č. 191 z. ř., v

Lidovém domě v Rožnově pod Radh.

pod vnějším označením " Kino Orel "

do 31. ledna 1935

Zemský úřad současně schvaluje zástupcem (obchodvedoucím)

podle § 9 uvedeného nařízení pana Františka Bayera

nar. r. 1875 v Rožnově p./R.

Při provozování licence dlužno dbáti nejen předpisů minist. nařízení ze dne 18. září 1912, čís. 191 z. ř., nýbrž i zvláštních dále uvedených předpisů.

Nebude-li všech těchto předpisů šetřeno, bude licence — nehledíc k zákonným trestním ustanovením — podle § 26 zmíněného ministerského nařízení, odňata.

Zaznamenáno v katastru licencí A/B post. čís. 7 Val.Mez.

V Brně, 30.ledna 1932.

L. S.

Za zemského presidenta :

ZEMSKÝ ÚŘAD V BRNĚ

ZEMSKÝ ÚŘAD V BRNĚ

Čís.: 31.743/III-7

LICENCE

KU POŘÁDÁNÍ VEŘEJNÝCH PŘEDSTAVENÍ KINEMATOGRAFEM.

Zemský úřad v Brně uděluje spolku „Jednota čsl. Orla" v Rožnově pod Radh.

osobní a nepřenosné právo ku pořádání kinematografických představení podle § 3 : 1 a 2 ministerského nařízení ze dne 18. září 1912, č. 191 ř. z., v Lidovém domě v Rožnově p. Radh. čp. 628

pod vnějším označením „Kino Orel"

do 31. ledna 1938.

Zemský úřad současně schvaluje zástupcem (obchodvedoucím) podle § 9 uvedeného nařízení ~~Rudolfa Robka v Rožnově p/Rad~~ Leose Mátějku nar. roku 1907

nar. ~~r. 1886~~ v ~~e Slezské Ostravě~~.

úředně opraveno č. j. 20.826/I-7. V Brně dne 16. X. 1936

Při provozování licence dlužno dbáti nejen předpisů ministerského nařízení ze dne 18. září 1912, čís. 191 ř. z., nýbrž i zvláštních dále uvedených předpisů.

Nebude-li šetřeno všech těchto předpisů, bude licence — nehledíc k zákonným trestním ustanovením — podle § 26 zmíněného ministerského nařízení odňata.

Zaznamenáno v katastru licencí A/B pod čís. 7/Val. Meziříčí.

V BRNĚ dne 12. srpna 1935.

Za zemského presidenta:

L. S.

1

SKÝ ÚŘAD V BRNĚ

Čís.: 16.824/I-7.

LICENCE

KU POŘÁDÁNÍ VEŘEJNÝCH PŘEDSTAVENÍ KINEMATOGRAFEM.

Zemský úřad v Brně uděluje spolku „Jednota čsl. Orla" v Rožnově pod Radh.

osobní a nepřenosné právo ku pořádání kinematografických představení podle § 3 : 1 a 2 ministerského nařízení ze dne 18. září 1912, č. 191 ř. z., v Lidovém domě v Rožnově p. Radh. čp. 628

pod vnějším označením „Kino Orel"

do 31. ledna 1941. ~~195~~.

Zemský úřad současně schvaluje zástupcem (obchodvedoucím) podle § 9 uvedeného nařízení Leoše Matějku,

nar. 1907.

Při provozování licence dlužno dbáti nejen předpisů ministerského nařízení ze dne 18. září 1912, čís. 191 ř. z., nýbrž i zvláštních dále uvedených předpisů.

Nebude-li šetřeno všech těchto předpisů, bude licence — nehledíc k zákonným trestním ustanovením — podle § 26 zmíněného ministerského nařízení odňata.

Zaznamenáno v katastru licencí A/B pod čís. 7/Val. Meziříčí.

V BRNĚ dne 25. května 1938.

Za zemského presidenta:

Příloha č. 17 Podmínky nutné k povolení dalšího užívání Lidového domu pro kinematografická představení, rok 1939.

Okresní úřad ve Valašském Meziříčí.

Číslo: 1103/III. Ve Valaš.Meziříčí dne 23.ledna 1939.

Věc:
Tělocvičná jednota Orel v Rožnově p.R.,revise kinoprovozovny.

V ý m ě r .

Tělocvičné jednotě O R E L
v Rožnově p.R.

Okresní úřad ve Valašském Meziříčí uděluje Vám na základě vládního nařízení číslo 149 z roku 1936 Sb.z.a n.a ve smyslu výnosu zemského úřadu v Brně ze dne 23.února 1937 čís.4612/I/7 povolení k dalšímu používání kinematografické provozovny za předpokladu,že budou zachovávány podmínky dříve uložené ,jakož i podmínky uložené tímto výměrem.

Kinematografická provozovna nachází se v tělocvičně Orla na realitě parc.č.64/2.Tělocvičná síň má délku 15.05 m ,šířku 9.85 m a výšku 5.80 m.Na straně levé u vchodu nachází se chodba o šířce 2.40 m ,podél ní umístěny jsou pokladna,šatna a biffé a na konci chodby umístěny jsou záchody , pozůstavající z jednoho záchodu pro dámy a jednoho pro pány s pisoirem.Oba záchody mají předsíně,jsou přímo osvětlovány a ventilovány a mají šumpy zřízené dle ustanovení mor.staveb.řádu. Se sálem souvisí jeviště,kde je umístěno projekční plátno.Za jevištěm jest spolková místnost se zvláštním východem do nádvoří.Ve zdi mezi sálem a chodbou umístěny jsou dvoje jednokřídlové dvéře o rozměrech 1.0 x 2.30 m, jichž křídlo při otvírání přečnívá v šířce 85 cm do chodby.Přímý vchod do tělocvičny ze strany východní dvorcem děje se jednými dveřmi o rozměrech 1 x 2 m předloženými schody.S chodby vedou dvoukřídlové hlavní dvéře do dvora o rozměrech 1.40 x 2.32 m. Dvéře otevírají se na venek a bezprostředně u dveří nachází se z venčí tři stupně.Na straně oproti jevišti je zřízen balkon dřevěný,přístupný schodištěm z venčí.Schodiště má šířku 1.20 m, je ze dřeva a ze strany spodní orákosované a omítnuté,má plné zábradlí a dvéře na balkon o rozměrech 1 x 2.30 m ,jež se otvírají přímo na venek. V sálu tělocvičny jsou t.č.postavena sedadla v řadách spojená latěmi v pořádku,jak v plánech naznačeno.Ve všech místnostech je osvětlení elektrické vedené v trubkách pod omítkou.Elektrický proud jak pro osvětlování tak i pro pohon promítacího přístroje dodáva SME.v Přerově.Osvětlení sálu lze regulovati z rozváděcí desky umístěné na jevišti.Vypínače pro osvětlení na chodbě jsou umístěny taktéž v chodbě.Předepsaná

osvětlení nouzová jsou umístěna pouze u dvou dveří.Otápění sálu se děje dvěma železnými kamny o dostatečné výhřevnosti.Čistění komínu možno provésti se střechy.Ventilace sálu děje se na pravé straně dvěma elektrickými ventilatory,na straně levé sklápěcími křídly ve třech oknech zdola řiditelnými. Stropy ve všech místnostech sálu na chodbě atd. jsou orákosovány a omítány a podlaha na půdě nad sálem jest dlážděna cihlovými dlaždicemi.Střechy budovy mají z větší části eternitovou krytinu.Prostor pro přístroje jest od sálu oddělen zdí silnou 45 cm.Ve zdi jsou pouze nutné otvory pro promítání a otvory tyto zavírají se dle předpisu automaticky v případě požáru.Podlaha v sálu jest parketová,v chodbě z cementových dlaždic.Pro první pomoc jest po ruce schránka s potřebným materiálem. Prostor pro přístroje má rozměry 2.50 x 2.20 m x 2.18 m,jest přístupný železnými schody přímo ze dvora vedoucími a dá se uzavírati dveřmi dřevěnými ,jež se otvírají na venek.Osvětlení prostoru děje se jedním oknem dostatečně velikým.Podlaha jest betonová,strop dřevěný,orákosovaný a omítnutý.Bezprostředně nad stropem je krytí z plechu.Jako hasicí prostředek slouží vědro naplněné vodou.Promítací přístroj je značky AEG.Na stěně prostoru pro přístroje jest na mramorové desce umístěn rozvod s předepsanými měřidly,zapínači ,pojistkami a uklinovacími odpory.Upravovací odpory nacházejí se ve spodní místnosti pod kabinou,elektrická vedení vyhovují předpisům.

Na podkladě tohoto zjištění bylo při místním ohledání ze dne 3.června 1930 stanoveno vyhověti a zachovávati tyto podmínky:

1.) Drátěný plot a návěstní tabulá na pravé straně hlavního vchodu u mostu přes mlýnský náhon nutno odstraniti,aby hlavní vchod měl průchod o šířce 3.60 m.

2.) Schody u obou vchodů vedoucí ze dvora do chodby a sálu nutno odstraniti rampou ve sklonu 1: 5.

3.) Dvéře mezi sálem a chodbou nutno rozšířiti na rozměry 1.20 x 2.10 m a zařídíti jako dvéře dvoukřídlové k otvírání do chodby ze šikmými špalety ,aby dveřní křídla nepřekážela volnému průchodu chodbou.

4.) Dvéře vedoucí přímo ze sálu do dvora buďtež stejně upraveny jako dvéře v chodbě. Špalety otvorů dveřních není však potřeba u těchto dveří sešikmovati.

5.) Dvéře nesmějí míti žádná pevná stojící křídla a žádné zapuštěné zástrčky.Zavírací úpravy dveří ve výši 1.20 m nad podlahou umístěna musí se z vnitřku jedním pohybem ruky lehce dáti otevříti,závěsné závory jsou dovolené.

6.) Všechny dvéře pro východ musí býti uvnitř nápadně označeny jako východ a musí býti uvnitř opatřeny bílým lakovým nátěrem. Tlačítka a zařízení otvírací

7.) Elektrické osvětlení sálu musí býti zařízeno tak, aby bylo možno rosvítiti, zhasnouti všechny žárovky v sálu nejen z prostoru pro stroje, ale i přímo ze sálu. Vypínače nutno umístiti u stanoviště stráže požární bezpečnosti.

8.) Nouzové osvětlení budiž zřízeno u všech východů sálu, v chodbě a na balkoně.

9.) Chodby se nesmí používati jako čekárny.

10) Kamna v sálu nutno opatřiti ochrannými plášti.

11) Pro případ nebezpečí požáru nutno postarati se o samohasící přístroje a krom toho o vodu a jiné vhodné prostředky k hašení.

12) V sále a na balkoně nutno umístiti zákaz kouření.

13) Dřevěnou kůlnu ve dvoře nutno odstraniti.

Výnosem zemského úřadu v Brně ze dne 5. prosince 1930 čís. 43.336/III-6/30 byly stanoveny tyto další podmínky:

14) Nebyla-li by snad již mlýnská strouha oddělena ode dvora plotem, budiž tu ku zabezpečení obecenstva zřízena oproti mlýnské strouze nejméně jednoduchá, ale silná přepážka.

15) Při kinematografických představeních nesmí býti galerie používáno za hlediště, ježto má jen 1 m široký východ a pak dále proto, že ke galerii vedoucí schody jsou zhotoveny ze dřeva. Musí býti proto dvéře vedoucí na galerii během těchto představení uzavřeny.

16) Vzhledem ku situaci vedlejšího domu číslo 21 předepisuje se pro celý dvůr, který jest hlavní komunikací pro návštěvníky z kina vycházející, přísný zákaz kouření po dobu kinematografických představení.

17) Seskupení sedadel budiž provedeno podle náčrtku vypracovaného technickým znalcem zemského úřadu v Brně.

Na základě místního ohledání strojního technika ze dne 29. března 1931 byly zjištěním závad nařízeny tyto další podmínky:

18) Přívodné elektrické vedení k prostřednímu stropnímu osvětlovacímu tělesu v sálu buď uloženo pod omítkou do isolačních trubek. Vypínač pro toto osvětlovací těleso buď upraven na klíč.

19) Nouzové lampy (obyčejné petrolejové) buďte vyměněny za bezpečné lampy (hornické kahance).

20) Osvětlovací tělesa v šatně buďte opatřena drátěnými koši nebo nahrazeny stropními tělesy.

21) Petrolejová lampa v předsíni vedoucí k jevišti buď odstraněna.

22) Volné přívodné dráty elektrického světla na jevišti buďtež nahrazeny kablovým vedením.

23) V přístrojové místnosti buď vyvěšen zákaz kouření a jakékoliv manipulace s otevřeným světlem. Promítací a pozorovací otvory z projekční místnosti do jeviště buďtež opatřeny simonzovým sklem.

Dne 27. března 1931 bylo zjištěno při kolaudaci, že shora uvedeným podmínkám bylo celkem vyhověno.

Místním jednáním dne 17. ledna 1939 za účelem revise provozovny provedeným bylo zjištěno, že od doby kolaudace byly provedeny menší změny a to zřízením předsíňky u pokladny a sice tím, že byl zde zřízen přístavek o rozměrech 2 x 1.45 m. Jinak zůstalo i celé vnitřní uspořádání tak, jak bylo uvedeno v dřívějším popise podobně i rozdělení sedadel, které bylo poněkud změněno tím, že byla zřízena ve středu v podélné ose průchozí chodba 1.20 m široká, takže přístup k sedadlu je snazší, tím spíše, že dosud používá se za sedadla obyčejných židlí, které jsou spojeny mezi sebou dřevěnými latkami sešroubovanými tak, že jednotlivá sedadla jsou od sebe vzdálena v předepsané šířce 50 cm. Pokud se týče menších závad, které byly zjištěny bylo shledáno, že elektrické vedení v záchodech jest provedeno volně místo v trubkách. Vedení jest provedeno sice pro vlhké místnosti, avšak záchody mají poměrně malou výšku, takže je vystaveno možnosti poškození. V hledišti nejsou umístěny zákazy kouření, plivátka a kamna stojící poblíž jeviště jsou příliš blízko sedadlům (asi 80 cm). Projekční stěna jest umístěna značně hluboko v jevišti a boky jsou vytvořeny pouze z látky a případně kulis. Vzhledem k tomu, že v těchto prostorách jest příliš mnoho hořlavých látek, jest nutno, aby bylo postaráno o účinné prostředky k případnému hašení ohně. Projekční kabina jest přístupna z venčí po značně strmých železných schodech, které jsou jen z části kryty střiškou, takže v zimní době vzniká na nich náledí a jsou tím příliš nebezpečné pro výstup nebo sestup z kabiny. Dvéře z kabiny jsou pouze dřevěné a nejsou z venčí opatřeny příslušným nápisem. Taktéž zárubeň dveří i nadedveřní překlad jsou dřevěné a přímo ve spojitosti se střechou. Podlaha v kabině jest betonová, krytá značně poškozenými kusy linolea. Promítací aparatura značky AEG byla v roce 1936 doplněna zvukovým zařízením značky kinophon. Kinematografický buď přístroj má filmové bubny na cca 1300 m filmu a zrcadlovou obloukovou lampu. Zvukové zařízení sestává ze zvukového adaptéru, předsesilovače s napájením zdrojem pro fotočlánek a prosvětlovací lampy, elektrodynamického reproduktoru v sále a kontrolního v kabině. V celku elektrická instalace kabiny odpovídá platným předpisům, chybí zde ohnivzdorná houně a nutno odstraniti z kabiny veškeré hořlavé látky, [illegible] pláště a pod. resp. uzavříti

do železných skřinek. Pokud se týče ostatních částí budovy, bylo zjištěno, že krytina jest ve značně špatném stavu, že zeď u mužského záchodu je značně trhlá podobně jako i u vchodu do sklepa se strany za jevištěm. Poškození zdiva vzniklo ssednutím základu, není však takového rozsahu, aby ohrožovalo bezpečnost stavby. Taktéž bylo zjištěno, že hlava komínu na straně u jeviště jest účinkem povětrnosti hodně poškozena a hrozí případným ssesutím. Prostranství u přímého východu ze sálu na venek jest velmi neupravené a omítka podhledu schodiště vedoucího ke galerii jest oprýskaná, takže tato část budovy obrácena k silnici resp. k jejímu hlavnímu příchodu nepůsobí dobrým dojmem. V důsledku zjištěnéhb závad jest nutno splniti tyto podmínky:

1) Elektrická instalace v záchodech a též jiných místnostech budiž provedena a také stále udržována dle předpisů ESČ.

2) V hledišti budiž vyvěšen zákaz kouření a volného plivání a do všech místností buďtež dána hygienická plivátka.

3) Kamna při jevišti buďtež tak postavena, aby nejmenší vzdálenost sedadel od ochranného pláště byla 1.20 m.

4) Nad železnými schody vedoucími ke kabině budiž prodloužena stávající střecha tak, aby tyto byly aspon o 30 cm překryty a zabráněno tím z největší části tvoření se ledu na schodech v době zimní. Dvéře kabiny buďtež vyměněny za železné anebo aspon z vnitřní strany oplechovány včetně zárubně i dřevěného nanedveřního překladu. Otvor na půdu nanedveřní budiž ohnivzdorně zakryt, z vnější strany buďtež opatřeny zákazem vstupu nepovolaným a zákazem kouření.

5) Automatické uzavírání otvorů do hlediště budiž udržováno stále v dobrém stavu a spínač zajišťující zapnutí světla v sále v případě vypuknutí požáru v kabině budiž isolačně zakryt.

6) Zařízení pro převíjení filmu musí býti v bezpečné vzdálenosti od přístroje.

7) Filmy musí býti uloženy v plechových krabicích.

8) Hořlavá lepidla smí býti přechovávána v největším množství 10 g.

9) Oteplování kabiny otevřeným ohněm neb řízením z topeniště jest zakázáno.

10) Kinematografický přístroj budiž zajištěn a udržován dle předpisů. Certifikát o nezávadném přezkoušení přístroje budiž dodatečně předložen. Přezkoušení nutno opakovati každé dva roky.

11) Mimo stávající hasící prostředky budiž v kabině umístěna impregnovaná houně o rozměrech aspon 2 m².

12) Natáčecí buben u promítacího přístroje budiž opatřen spojkou,aby bylo zabráněno trhání filmu.

13) Betonová podlaha budiž opatřena hladkým povrchem (z vypalované cementové omítky neb jiného materiálu jako xyllolit a pod.)

14) Na jevišti budiž umístěn na vhodném místě hasící přístroj ,jehož náplň musí býti periodicky zkoušena odbornou firmou.

15(V kabině nesmí býti uskladnovány žádné hořlavé látky,které tam nepatří jako pracovní oděv a pod. V opačném případě nutno pro ně zříditi ohnivzdornou skřínku.

16) Poklop na žumpě u záchodu budiž zřízen betonový neb železný.

17) Zdivo komínu budiž opraveno podobně jako i trhlé zdivo u záchodu a vchodu do sklepa.

18) Rovněž tak budiž opravena omítka podhledu schodů na galerii a upraven terén aspon v šířce 2 metry v těchto místech nejlépe vydlážděním neb zřízením betonové dlažby.

Podmínky buďtež splněny do konce června 1939.

Z tohoto výměru lze se odvolati k zemskému úřadu v Brně do 15 dnů počínaje dnem po doručení ,odvolání jest podati u okresního úřadu ve Valašském Meziříčí.

II.

/na opis exp.I./

Zemskému úřadu
v B r n ě

k laskavé vědomosti ve smyslu výnosu ze dne 23.února 1937 číslo 4.612/I/7.

Exp.I. na zpáteční lístek.

Ve Val. Meziříčí, dne 24.

Příloha č. 18 Prodloužení licence Jednotě čs. Orla, rok 1941

ZEMSKÝ ÚŘAD V BRNĚ

V odpovědi udejte vždy číslo a věc.

Číslo jednací:	4801/I-7.
Předmět:	

Spolek,,Jednota Orla´´v Rožnově p.R. kinematografická licence.

K číslu:	1427/3,4-III z 28.1.1941.
Přílohy:	5

Dne 27.února 1941.

Okresní úřad

Val.Meziříčí.

Zemský úřad udělil spolku ,,Jednota Orla´´v Rožnově p.Radh. osobní a nepřenosné právo ku pořádání kinematografických představení podle § 3:1 a 2 ministerského nařízení ze dne 18.září 1912 čís.191.ř.z. v Lidovém domě v Rožnově pod Radhoštěm čp.628 pod vnějším označením,,Kino Orel´´do 31.března 1942.

Zemský úřad současně schvaluje zástupcem /obchodvedoucím/ podle § 9 uvedeného nařízení Leoše Matějku, nar.28.června 1907 v Horní Cerekvi.

Jako zvláštní podmínky bylo stanoveno.

17./ Majitel licence jest povinen odváděti spolku okresní péče o mládež v Rožnově částku roč. 1.800 K jako věnování z výnosu kinematografického podniku s platností od 1.února 1941.

Tento obnos jest splatný ve 4 stejných částkách, a to vždy koncem každého čtvrtletí,a musí býti zaplacen spolku Okresní péče o mládež v Rožnově nejpozději do 14 dnů po uplynutí každého čtvrtletí.

18./ Počet sedadel,jemuž se rovná nejvýše přípustný počet návštěvníků /diváků/ ,stanoví se na 160.

Příloha č. 19 Plánek kina Orion

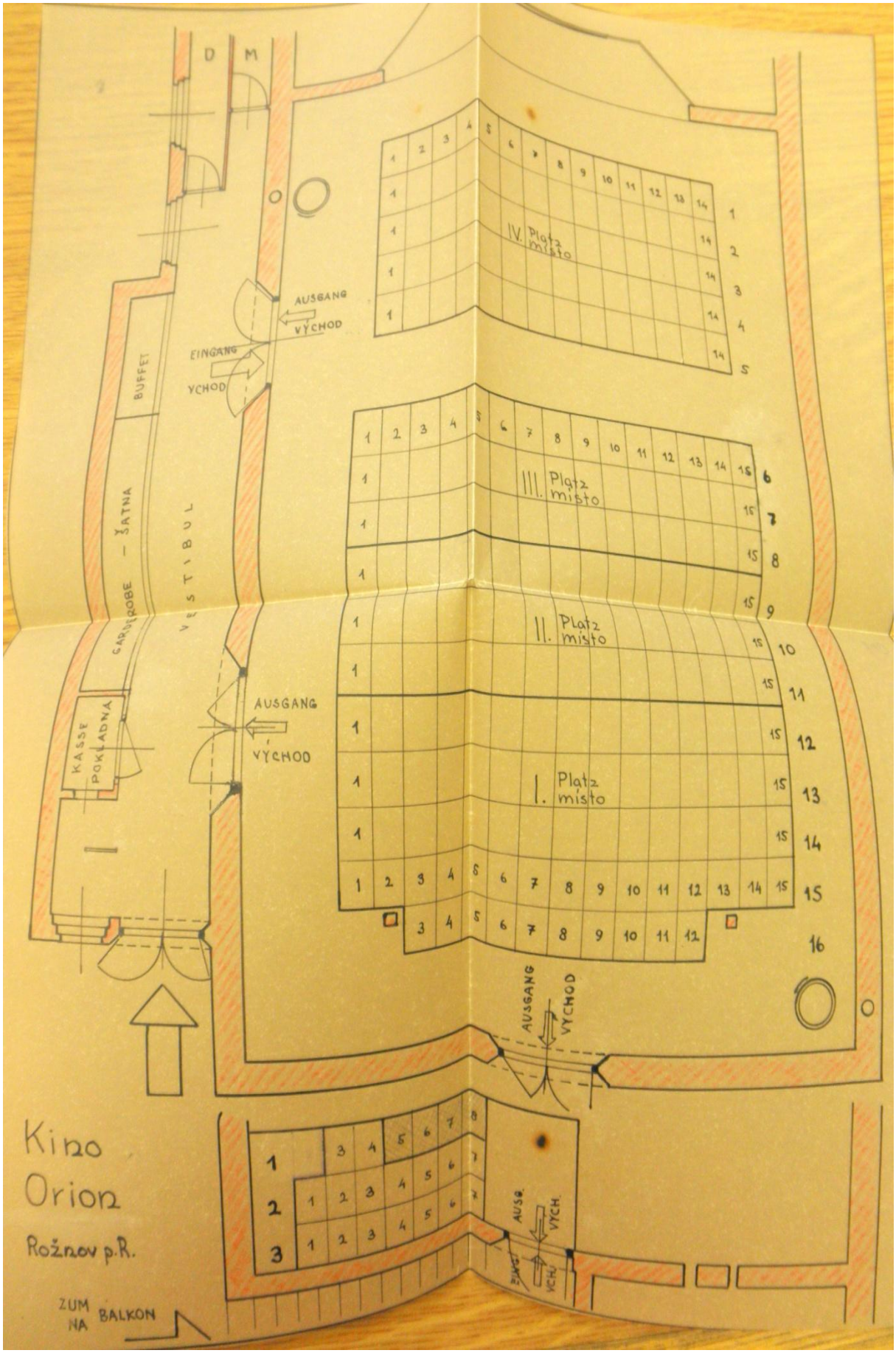

Příloha č. 20 Zápis o schůzce kompetentních osob, které řešily problém kina v Rožnově, rok 1947

Z á p i s

o schůzce kompetentních osob, které se sešli aby řešily problém kina v Rožnově p.R.

Do schůze se dostavili:

Za Správu státních kin Ostrava ředitel Veiter

Za Stranu Lidovou p.Frant.Hanák

za stranu Komunistickou Frant.Kramoliš

Za stranu soc.dem p.řed.Toman

Za stranu Nár.social.p.Novotný

za Továrnu jemných punčoch Tomšů a Sixl

za firmu Kudlich Mladenka a Bělůnek.a Skalka Čeněk.

za Národní výbor Frant.Majer

ze Správu Lidového domu p.Poles a p.Krhovjak a p.Bradáč.

Za Správu lázní p.Novotný.

Předmět jednání:Zřízení neb obnovení kina v Rožnově p.R.

Schůzi zahajuje předseda MNV Fr.Majer,vítá přítomné a poukazuje na nemilou situaci MV,kritiku veřejnosti a pověsť města v otázce liknavého řešení kina v Rožnově p.R.Poznamenává,že hodlá provésti zápis o jednání sám,z důvodů všem jasných a sice,že tento zápis dokáže později,nenastane-li shoda a dohoda,kdo zabrzdil obnovení kina v tomto městě.Předává vedení schůze panu Frant.Hanákovi,který se dostavil do schůze jako předseda Čsl.strany Lidové a jako člen ONV.

Pan Hanák přijímá funkci a ujímá se ihned vedení.Vyzývá pana ředitele Veitera,aby se vyjádřil první a vysvětlil situaci jak skutečně vypadá.

Ředitel Veiter vysvětluje,že i pro něj a pro Správu státních kin v Ostravě je situace velmi nemilá a že ministerstvo informací již aktivně do tohoto problému zasáhlo.On sám má příkaz uvésti věc do pořádku a jeho snaha je poctivá,což možno posouditi z toho,že zde je,aby jednal.Do této situace dostali jsme se všichni nezaviněně,poznamenal,a nerád,velmi nerád by o tom hovořil.Snad to bylo vinnou vedení kina,že Rožnov zůstal po několik měsíců bez biografu.

Naše snaha směřovala,pokračoval dále,dostati se do Lázeňského domu,jehož plány máme dávno prostudované a který by odpovídal požadavkům moderního kina plně.V této věci jsem jednal s panem předsedou Majerem a byli jsme osobně i s panem Krchou na místě samém,abychom sjednali bližší podmínky.Jednání pak ztroskotalo o naprostý odpor Lázeňské komise,takže nebylo možno dále v této záležitosti jíti.Důvody správy lázní byly jasné.....

Pak se ředitel p.Veiter rozhovořil o pasivitě valašských kin a o snaze vedení,přesto,že zde bylo kino rovněž pasivní,dostati do Rožnova opět kino a dáti do provozu ať již tam či jinde kino-aparaturu.Hluvil též o své snaze získati pro Rožnov povolení pro stavbu moderního biografu,folkloristického rázu, aby Rožnov p.R.patřil do skupiny měst s dobrými biografy.Rožnov p.R.do termu sice přišel,ale do dvouletky se dostala města daleko více poškozená,jako Třinec,Opava,Frýdek,Slezská Ostrava a t.d.Jednání ohledně povolení úvěru je v proudu,ale Správa státních kin v Ostravě neprosadila Rožnov p.R.Snad bude přicházet Rožnov p.R.v r.1948,v tomto roku však ne.....

Vyjednávali jsme též s p.Stuchlíkem,řekl nakonec,ale toto vše by se vleklo na velmi dlouhé lokte.Přístavba,klapťace a nové koplikované smlouvy.A my chceme hráti hned,zdůrazňoval,protože jsme v nemilé situaci a MNV snaží se tuto věc skončovati.

Hovořil dále o situaci a konfliktu mezi Správou Lidového domu a Správou státního kina v Ostravě,což bylo posloucháno se zájmem,zvláště zástupci strany Lidové. Přitom se zmínil též o nájemném,které podléhá přepisům a za něž on sám nemůže.

1.

Po skončení jeho řeči, vyzývá zástupce Správy Lidového domu, p.Hanák, aby se vyjádřili.

Hovoří důstojný p.P.Poles, mluví velmi dlouho, opravdově a poněkud rozhořčeně, zvláště při zmínce, že Správa Lidového domu dostávala 7% z tržby, což činilo asi 13.000.-Kčs.ročně. Z tohoto platila daň v obnosu Kčs.5.000.-, prováděli nutné opravy, takže jim zbylo méně než dostávala posluhovačka za úklid.
uvaděčka

Zmínil se zároveň o parketové podlaze, kterou museli nechati přeložiti, o nánaze při rozebírání židlí a jejich skládání, prostě vysvětlil přítomným všechny bolesti, jež nastaly s pronajatím sálu v Lidovém domě Správě státních kin. Podotkl ještě, že balkon potřebuje opravy a střecha, že je již silně poškozena. Sál nesl při vyprodaném hledišti spolku jen 70.-Kčs, což je obnos velmi malý. Hovořil o divadelních představeních, které jsou pořádána čas od času v tomto sále, mluvil též o pravém poslání budovy, postavené na bázi kultury, tělovýchovy a vůbec účelu strany.

Do Lázeňského sálu nelze nám jíti hráti divadlo, řekl kategoricky, ježto tam se platí vysoký poplatek za použití. Dále se rozhovořil o kontroversi mezi Správou kat.domu a Správou státních kin v Ostravě, cituje dopisy psané do Ostravy. Resume toho jednání bylo, že Správa státních kin písemně zastavuje provoz kina v Lidovém domě. Správa Lidového domu to vzala ihned na vědomí a zařizuje se pro své potřeby.

Předseda Fr.Majer navazuje na jejich spor a stručně žádá, aby provoz kina byl obnoven během 14 dnů, jinak, že s celou záležitostí vyjde do ulic.

Pan Hanák přebírá slovo a připomíná, že kina v minulých dobách si pořídila z výtěžku představení mnoho věcí a že nechápe, jak je to možné, aby zde v Rožnově p.R. bylo passivní jedno kino, když prosperovala dříve kina dvě. Podotýká, že je to snad tím, že u státních kin je mnoho ředitelů, podředitelů a že je těžko zkontrolovat, aby nebyl okrádán stát a aby se na to nedoplácelo.

Nato se hlásí o slovo důstojný P.Poles, který poznamenává, že on jako laik sice tomu tolik nerozumí, ale že jistě bylo by kino aktivní, kdyby se vrátilo do vedení spolku. Lidé by pracovali z lásky ke spolku a tak by zůstalo vydání vedení kina.

Ředitel p.Veiter se poněkud zlobí nad touto řečí, mluví o tom, že by se takto dostalo vedení Správy Lidového domu do rozporu se zákonem a s dekretem pana presidenta. I když jsou kina passivní, musíme je udržovat, k vůli kultúrním účelům. Odčerpávají mnoho lidí, kteří by jinak trávili mnoho hodin v hospodách, kde by pili, hráli v karty a t.d. Podotkl, že je naopak dosti kin, které jsou aktivní a tyto vyrovnávají pak schodek.

Později vyvrací tvrzení přítomných ohledně platby za úkony jak promítačské, tak i ukliízečské a jiné, že tyto by se mohly dělati snad zdarma a opírá se o heslo: Každý dělník je hoden své mzdy. Poznamenává, že v Zašové je kino passivní 24.000.- a že bude asi uzavřeno.

Pan Krhovjak hlásí se o slovo a tvrdí, že návštěva kina se zmenšila pravděpodobně tím, že s počátku zde docházely filmy menší umělecké hodnoty a že kromě toho nutno vyhledávati i dny, vhodné pro návštěvu biografu.

Hovoří též zástupci firmy Kudlich, kteří odsuzují tuto okolnost, že zde kino není a že se tolik o něm hovoří. Přítomní zástupci závodní rady Továren jemných punčoch, plně souhlasí s touto kritikou.

Hovor začíná dostávati prudčí spád a všichni svorně se shodují, že obnovení kina v Rožnově p.R. je nutné, žádoucí a potřebné. Pan Hanák pak vyzývá přítomného řed. pana Veitra, aby se vyjádřil ohledně pronájmu budovy a aby řekl za jakých podmínek by Správa Lidového domu měla pronajati budovu.

Řed. Veiter poukazuje na to, že majitel budovy je Správa Lidového domu a žádá, aby se tito vyjádřili.

A resume všeho jednání je toto:

Během 1 týdne zašle Správa Lidového domu Správě státních kin Ostrava písemně podmínky, za jakých okolností pronajmou budovu pro účely kina, kopii dopisu odevzdají MNV a do 14 dnů nejpozději bude zjednána smlouva.

Předseda Fr. Majer žádá však závazné prohlášení obou stran, kdy bude kino v provozu a dostává příslib, že dne 2 srpna t.r. bude promítán první film.

Ke konečnému rozhodmutí přispěla i okolnost, že Správa státního kina, splnomocněncem p. Řed. Veiterem, svolila, aby vedení bylo obsazeno vhodnými osobami, které kinu rozumí a aby dohled měli pánové z NF. Podrobnosti smluví se později.

Zapisovatel tohoto protokolu konstatuje: Že správa Lidového domu, po volném uvážení a ze svého rozhodmutí, bez nátlaku té či oné strany, svolila k obnovení kina Orion v budově Lidového domu a že přijala ujištění předsedy MNV Fr. Majera, že jim bude veřejnost vděčná. Obnovení kina v Lidovém domě je dočasné a Správa státního kina musí hledati i nadále cestu k vyřešení vzorného kina. MNV trvá stále na postavení moderního biografu.

V Rožnově p.R. 25. června 1947.

Zapsal:
Frant. Majer.

Příloha č. 21 Vyhláška o požárních hlídkách v kině, 1948

V y h l á š k a

ze dne 16. června 1948 o požárních hlídkách v kinech.

Podle §_3 odst. 1 vl. nař. č. 30/1942 Sb. nařizuje místní národní výbor v Rož ově pod Radhoštěm na základě usnesení plnární schůze ze dne 15./6. 1948 a se souhlasem okresního národního výboru ve Valaš. Meziříčí toto :

1/ Při každém kinematografickém představení musí býti přítomna požární hlídka.

2/ Počet členů požární hlídky a směrnice pro výkon jejich služby bude jednotlivému kinu určen zvláštním výměrem.

3/ Požární hlídku mohou tvořiti způsobilí zaměstnanci kina, kteří byli k tomuto účelu náležitě vycvičeni. Zaměstnanci, určení odpovědným správcem podniku pro službu požární hlídky, musí býti pro tuto funkci potvrzeni místnímx národním výborem po předchozím přezkoušení velitelem místního hasičstva. Podmínkou ustanovení členem požární hlídky je tělesná způsobilost, mravní spolehlivost a řádné obeznámení se službou a s technickými požárně bezpečnostními zařízeními kina.

4/ Jde-li o vícečlennou hlídku, jmenuje správa kina se souhlasem místního národního výboru jednoho z členů velitelem požární hlídky. Velitel hlídky řídí v rámci směrnic, vydaných místním národním výborem výkon služby požární hlídky.

5/ Zaměstnanci kina, jejichž hlavní služební určení nedovoluje řádné plnění úkolů, nesmějí býti funkcí požární hlídky pověřeni.

6/ Odpovědný správce kina je povinen osobám, které byly potvrzeny pro funkci člena požární hlídky, umožniti řádný výkon této funkce a obeznámiti jej s podmínkámi, za něž byla provozovna úředně schválena. Nemůže-li zaměstnanec z jakéhokoliv důvodu vykonávati požární službu, je správce kina povinen se postarati včas o náhradu.

7/ Nemá-li správa kina k disposici způsobilé zaměstnance, je poinna výkon služby požární hlídky zajistiti jiným vhodným způsobem, zejména přibráním příslušníků hasičstva. Výše uplaty za ukon požární hlídky příslušníků hasičstva se stanoví, pokud nebude tato otázka upravena nejvyšším úřadem cenovým, dohodou mezi správou kina a příslušným hasičským sborem, sjednanou za účasti místního národního výboru. Odškodnění odvede správa kina místnímu hasičskému sboru.

8/ Členové požární hlídky, nejde-li o příslušníky hasičstva, musí býti ve službě zjevně označeni /náramní páskou/.

9/ Nenastoupi-li hlídka nebo kterýkoliv její člen včas službu je správa kina povinna

a/ pokud jde o hasiče, oznámiti to za účelem zjednání nápravy tomu, kdo hasiče pro tuto službu určil,

b/ jde-li o vlastního zaměstnance, určiti způsobilého náhradníka.

10/ Správa kina jest povinna pořiditi kontrolní knížku požárních hlídek, ve které velitel / člen hlídky / činí záznamy podle směrnic MNV.

11/ Ustanovení této vyhlášky neplatí pro kina, v nichž se promítá výlučně uzký nehořlavý film / 16 mm/. V takových kinech se řídí požárně bezpečnostní služba podle zásad

obvyklých pro jiná podobná veřejná představení.
Za splnění povinností, uvedených v této vyhlášce, jest odpovědný správce kina.
Přestupky této vyhlášky se trestají podle § 3, odst. 2 vlád. nař. č. 30/1942 Sb. ve spojení s vlád. nař. č. 57/1943 Sb. pokutou do 1.000,-- Kčs a v případě nedobytnosti vězením do tří dnů.

Předseda MNV :

Vzor III.

S m ě r n i c e

pro výkon požární hlídky v kinu . . .O.r.i.o.n. .

1/ Požární hlídka v kinu . . . /název/ Orion . . je dvou . . členná.

2/ Hlavním úkolem požární hlídky je kontrolovati, zda úprava vnitřní zařízení provozních místností kina a způsobe jejich používání odpovídá podmínkám schvalovacího výměru, zejména pokud jde o podmínky s hlediska požární bezpečnosti, a při vzniku ohně v kinu zdolati jej v zárodku, případně přivolati potřebnou pomoc a zabrániti panice.

3/ Řízení výkonu služby požární hlídky náleží jejímu veliteli. Tento určí také po slyšení správy kina obvody a stanoviště členů hlídky.

4/ Požární hlídka nastoupí službu před zahájením představení/dobu stanoví místní národní výbor po slyšení správy kina a velitele hasičstva/. Nastoupení služby hlásí přítomnému správci kina. Velitel/člen/ hlídky převezme zároveň kontrolní knihu požárních hlídek a zapíše do ní jména členů požární hlídky.

5/ Velitel požární hlídky zavede dále členy hlídky na stanoviště, přesvědčí se, zda jsou obeznámeni s požárním zařízením kina a s přivoláváním hasičské pomoci a sdělí jim svoje stanoviště.

6/ Po přidělení stanovišťe počíná vlastní kontrolní služba požární hlídky, při níž se členové hlídky v přikázaných obvodech přesvědčí zejména o tom,

a/ zda jsou na určených místech, ve stanoveném počtu a použivatelném stavu připraveny hasicí zařízení a prostředky,

b/ jsou-li hydranty a hydrantové skříňky nápadně označeny a nejsou-li zastavěny;

c/ jsou-li hlediště, chodby, schody a veškeré východy osvětleny zdrojem nezávislým na osvětlení a jsou-li u všech dveří východů i nouzových, otevíratelné / neuzamčené/ a veškré východy a chodby k nim vedoucí volné. Označení východů musí býti znatelné a zdaleka viditelné,

d/ zda je v kinu nápadným způsobem vyvěšen zákaz kouření;

e/ zda návštěvníci kina kouří jen v prostorách, kde je kouření dovoleno,

f/ zda není počet úředně stanovených sedadel / mimo lóžová trvale upevněných/ zvětšen nedovoleným stavením volných přístavků.

7/ Kabinu kinooperatéra smí členové požární hlídky prohlédnouti pouze v jeho přítomnosti.

8/ Během představení i o přestávkách se pohybují členové hlídky pouze v obvodech jim přikázaných.

9/ Prostory, v nichž je dovoleno kouřiti musí býti častěji kontrolovány. Rovněž šatnám buď věnována zvláštní pozornost.

10/ Zjištěné závady oznámí velitel/ člen / hlídky správě kina, která je podle jeho pokynů včas odstraní. Druhy závady a dobu jejího odstranění poznamená velitel hlídky v kontrolní knize požárních hlídek.

11/ Po ukončení představení provede velitel spolu s členy požární hlídky závěrečnou prohlídku kina. Při zjištění závad se postupuje jako v bodu 10.

Předseda :

Příloha č. 22 Vybrané interiéry kin v Československu stavěné podle unifikovaných návrhů včetně interiéru kina Panorama

Obr. vlevo nahoře - Interiér kina Zvonková, Praha

Obr. vpravo nahoře - Interiér kina v Rožnově pod Radhoštěm

Obr. vlevo uprostřed- Interiér kina Kosmos, Praha

Obr. vpravo uprostřed - Interiér kina U Hradeb, Praha

Obr. dole – Interiér kina Panorama

Příloha č. 23 Původní návrh nové budovy kina architekta Lakomého, 1948

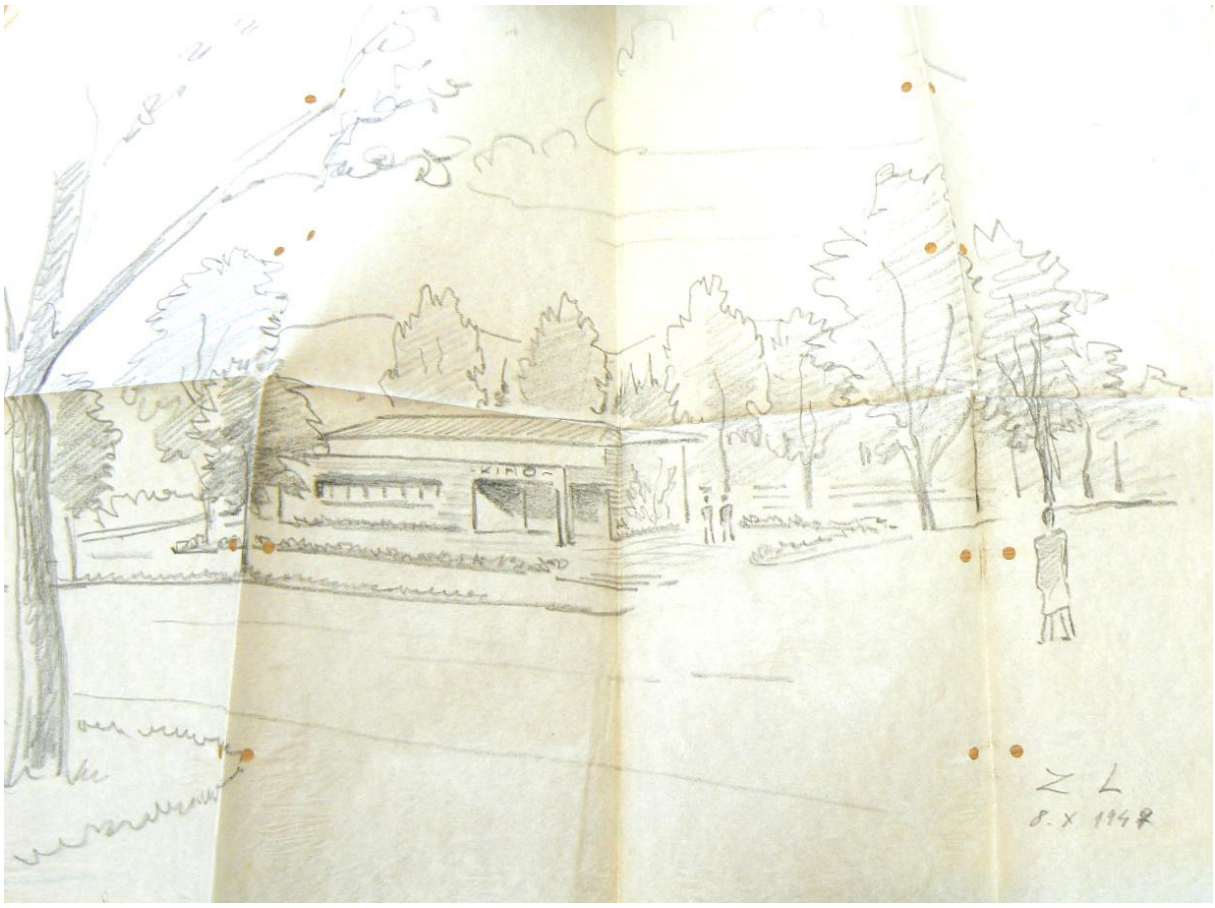

Příloha č. 24 Protokol z projednávání žádosti o povolení stavby nového kina v Rožnově, 1948

P r o t o k o l

sepsaný ONV dne 24. září 1948 v městě Rožnově p./Radh.

Předmětem je komisionélní projednání žádosti Československého státního filmu o povolení stavby kina na pozemku parc. č. 1330/2 k. ú. Rožnov pod Radhoštěm.

Přítomní :

Za ONV : Dr. Josef Bodeček , rada pol. spr. ,
Ing. František Starý , tech. rada ,
MUDr Jaroslav Kasan , vrch. zdrav. komisař ,
Ing. Alois Balán , obv. plánovatel ,
Jaroslav Kočí , cenový referent .

Za MNV v Rožnově :
Ludvík Bartas , předseda ,
František Krcha , hospodářský referent ,
Antonín Fac , stavební referent ,

Za žadatele : Československý státní film :
Arch. Zdeněk Lekomý

Za majitele pozemků :
Arnošt Prášil , vrch. revisní tajemník v zast.
podle Plné moci Marie Balnarové, Růženy Jurajdové ,
Anny Prášilové.
František Hanák , v zast. Ferdinanda Hanáka, Jaroslava Hanáka , Barbory Hanákové a Aloisie Hanákové.

Sousedé : Karel Rára , Rožnov čp. 743
Bohumír a Drahomíra Rárovi , Rožnov p.R. 604 .

Za ONV , správa okr. silnic :
Josef Bátrla , okr. cestmistr .

Průběh a výsledek jednání :

Československý státní film v Praze žádal podáním ze dne 11. srpna 1948 čj. 14.871/48 o udělení povolení k stavbě kina na pozemku parc. č. 1330/2 k. ú. Rožnov p./Radh. K této žádosti ustanovil ONV ve Valaš. Meziříčí výměrem ze dne 15.9. 1948 čj. 11.266/3-XI/48 komisionelní jednání na místě samém v Rožnově p./Radh., které mělo tento výsledek .

Technický popis :

Stavební pozemek byl určen v dohodě s projektantem regulač. plánu a nachází se vpravo od okresní silnice Rožnov - Dolní Vaseky , přibližně naproti továr. objektu Moravsko - slezské pletařské závody , nár. podnik . Pozemek jest rovinný a přibližně stejně vysoko položený jak koruna okres. silnice. Severně od staveniště jest obytná budova , za níž jest zalesně - ná stráň. Jižně od staveniště jest stolařská provozovna a obytná budova fy Bohumír Rára . Východně od staveniště jsou pozemky obdělávané jako pole.

Pozemek parc. č. 1330 byl rozdělen a podle připojeného geometrického plánu byl stavební pozemek označen novým parc. číslem 1330/2 o výměře 3.212 m2 . Původní výměra pozemku 1330 m2 obsa- ~~9330m2~~ hovala 9330 m2.

Pozemky byly získány dohodou , která bude obsažena v další části tohoto zápisu .

Budova kina bude postavena jako volně stojící , bude mít tvar podlouhlý , svojí osou podélnou,přibližně situovanou do směru západovýchodního .

Vstup do budovy jest řešen přístřeškem na východní straně 4,70 m širokým , v němž budou položeny vyrovnavací schody mezi terénem a podlahou předsálí a sálu . Z přístřešku přes závěsí bude vstup do menší místnosti, kde budou umístěny pokladny , v níž jest řešený přístup dvěma dvojkřídlovými dveřmi o světl. 150 / 120 do předsálí . Předsálí jest prostorné, do - statečně osvětlené a bude sloužiti k umístění šaten , buffetu. Při představení budou dveře mezi předsálím a čekárnou uzavřeny a budou otevřeny až po vyprázdnění kina . Z předsálí jest řešen samostatný východ dvěma dveřmi o světl. 160/220 . S předsálím jsou spojeny záchody oddělené podle pohlaví a vybaveny každý samo- statnou předsíní přímo osvětlenou a větranou . Záchody budou splacho- vací a pro ženy jsou určeny 4 sedadla , pro muže 2 sedadla a pisoiery . Mezi záchody pro muže a ženy jest projektována menší místnost spojená se záchody pro muže , která bude sloužiti pro lokální vytápění záchodů v době , kdy vytápění sálu a přisálí teplým vzduchem nebude v provozu . Za pokladnou jest projektována menší kancelář .

Z přísálí jest vyřešen přístup do vlastního sálu v němž proti dveřnímu otvoru jest zděná příčka , která usměrňuje přístup ke komunikacím v sále a je nosnou zdí pro příčku kino - kabiny v I. patře . Sál jest 11,40 m široký a 18 m dlouhý, počítaje od ~~projekční~~ podlahy proscenia . Mezi přísálím a sálem jest 3,40 m široká chodba , dlouhá 2,65 m , po jejíž levé straně jes místnost pro čistící potřeby a po pravé straně jest schodiště do sklepa a schodiště ke kinokabině, spo - jené s venkovní stranou zvláštními vstupními dveřmi . Nouzové východy ze sálu jsou řešeny dva a to po levé a pravé straně projekční stěny.

Podsklepena bude nepatrná část zastavěné plochy ve sti- hu budovy u schodiště , kde budeumístěna místnost pro zásobu uhlí a místnost pro kaloriferii na vytápění teplým vzduchem .

Přístup vzduchu ke kaloriferi děje se kanálem přes filtr-
ní zařízení. Otepleny vzduch se rozvádí kanály jednak do
sálu a jednak do přísálí, přibližně ve výšce stropu přísálí.
Ochlazený vzduch se odsávacím zařízením sbírá do kanálu zpět
k oteplovacímu zařízení. Tohoto cirkulač. zařízení vzduchového
bude použito v letní době pro větrání sálu.

Kinokabina jest umístěna ke středu sálu v patře
a podle projektu jest spojena s menší místností, označenou jako rozvo-
vodnu s menší místností pro akmulátorovnu a a denní místností
pro kinokabinu. Kinokabina má dostatečné rozměry, bude jí však
potřeba spojiti dveřmi, vedoucími ke schodišti, umístěnými proti
obsluze kinopřístroje. Vytápění kinokabiny bude se díti elektric-
kými vodními radiátory.

Světlá výška sálu jest 5,60 m a 6,30 m v přísálí a 3,50 m a
světlá výška v kinokabině jest 2,50 m.

Budova bude zděná z cihelného zdiva, budeopatřena
sedlovou střechou. Plné vazby jsou projektovány z fošen příhrado -
vé konstrukce. Strop nad sálem a přísálím bude fošínkový
upevněný do plných vazeb, pobitý heraklitem a opatřený omítkou
a insulitem / v sále /. Krytina bude eternitová, pod níž bude
položena lepenka.

V sále jsou vpuštěny dvě postranní komunikační
chodby v nejúžším místě 120 cm široké a v nejširším místě
180 cm široké. V sále bude celkem 24 řad sedadlových, 70 cm
od sebe vzdálených a v jedné řadě bude nejvíce 16 sedadel.
Při projekční stěně v první řadě pouze 11 sedadel. Šířka
jednotlivých sedadel jest volena 50 cm. Sedadla budou sklopná
a pevně připojena k podlaze. Projekční plachta od první řady
sedadel jest 4,75 m vzdálena. Podlaha v sále jest vyřešena
ve sklonu 70 cm na celou délku sálu směrem k projekční stěně.
Umělé osvětlení jest elektrické a nouzové
osvětlení bude z vlastní akmulátorovny.

Projekční přístroje budou dva na normální hořlavý
film, konstrukce těchto strojů dosud není známá.

Jednotlivé podrobnosti jsou patrny z předložených
plánů.

Situování budovy do prostoru určeného regulač-
ním plánem jest správné, architektonická stránka stavby jednoduchá
a k účelu odpovídající. Kolem kina bude založena zelená plocha
v podobě parčíku, která vhodně doplní jednoduchý vzhled fasád.
Doporučovalo by se, aby budova byla asi ještě o dva stupně zvý -
šena nad okolní terén.

Vyjádření sousedů a zájemníků :

Zástupce ONV - správa okr. silnic prohlásil, že proti
projektu nemá žádných námitek a vzdálil se před sepsáním protokolu.
Karel Rára prohlašuje jedkak za svoji osobu a v
zast. svého bratra Boh. Rára m, že nemají jako sousedé projektované
stavby žádných námitek.

Návrh komise:
S ohledem na výsledek dnešního jednání a s ohledem k tomu, že stav-
je obsažena v 2LP pro r.1948, navrhuje komise udělit s hlediska předpis
sů staveb.řádu a s hlediska policejně staveb.předpisů povolení k stav-
bě za těchto podmínek:
1/ Stavba bud provedena podle předložených plánů s vyjímkou úrovně po-
emí dlahy v míst podle příslušných předpisů mor.stav.řádů, oprávněnou
stavební firmou.
2/ Základy budtež položeny do mrazu prosté hloubky nejméně však
1.20m, max. Nad-základové zdivo bud od základů oddělen vodorovnou svisl
sloi isolacíod účinků spodní vody.
3/ Komínové zdivo bud provedeno z ostře palených cihel na nastavova-
nou maltu, pod střechou bud omítnuto a nad střechou vyspárováno!
4/ Vyrovnávací schodiště při vstupu a východu bud opatřeno bezpečným
zábradlím.
5/ Při hlavním východu bud předložené vyrovnávací schodiště opatřeno
krytým přístřeškem a shodiště bud od dveří závětří odděleno alespoň
širokou podestou.
6/ podlaha přízemí buď zvýšená proti plánu o 30 cm.
7/ Všechny dveře budtež podle projektu vysoké, musí se otvírat ven
a být upraveny tak, aby otevřená křídla nevynikala do chodeb a scho-
dišť.
8/ Dveře v sále nesmějí mít žádná pevně stojící křídla a žádnou dve-
řevou zástrčku. Šířka dveří odpovídá podle projektu nařízení dřív.
ministerstva vnitra ze dne 18.září 1912 č.191 ř.z. a nesmí být zmenšová
na. Dveře musí být upraveny tak, aby se zvnitřku jedním pohybem ruky
lehce daly otevřít: a to obě křídla současně.
9/ Všechny dveře pro východ musí být nápadně označeny jako východ, nad
nimi musí být během představení osvětlení napojené na zvláštní samo-
statnou síť spojenou s náhradním elektric.zdrojem. Dveře pro východ
musí být uvnitř u klik natřeny bílou lakovou barvou.
10/ Na chodbách nesmí být zřizovány žádné schody.
11/ V sále smí být umístěno jen 362 sedadel. Při sklopných sedadlech
musí jednotlivé řady být od sebe vzdáleny 70cm při šířce sedadla 50cm.
Jednotlivá sedadla musí být pevně připevněna k podlaze. Žádné sedadlo ne
nesmí být od nejbližší chodby hlediště odděleno více než 10 sedadly.
12/ První řada sedadel nesmí být blížeji umístěna k projekční stěně
jak 2.50m. Místa k stání nebudou zřizována.
13/ Elektrická instalace bud provedena oprávněnou konces.firmou podle
předpisů SBČ. a světelná instalace v sále buď upravena tak,
aby světlo se mohlo obsluhovati jak z místnosti pro přístroje,
tak z jednoho místa hlediště, v jehož blízkosti během předsta -
vení bude stále zaměstanec podniku.
14./ Čekárny, předsíně, komunikace mimo hlediště během představení
musí býti neustále osvětleny a návětelným tělesům mimo hlavní
elektrický zdroj buď zaveden o [illegible] sekunderní vedení spo
né s akumulátory.
15./ V hledišti i ve vnějších komunikačních chodbách přísálí
musí býti výpomocné osvětlení tak umístěno, aby cesty k východům byly
dobře osvětleny, a aby dveře k východům bylo z daleka viděti,
i když by hlavní osvětlení přestalo učinkovat.
16./ Všechny dveře východů z hlediště buďtež vyznačeny červe -
nými výpomocnými značkami.
17./ Vytápění sálu a vedlejších místností teplým vzduchem buď
tak upraveno, aby neobtěžovalo návštěvníky.
18./ Záchody buďtež podle pohlaví popsány a přístup k ním
bud zřetelně označen.

[illegible] první pomoc musí býti na vhodném místě skříňka [illegible] a obvazovým materiálem.
[illegible] v hledišti a ve vedlejších místnostech buď zřízeno hydrantové zařízení pro hašení.
21./ Ve všech místnostech pro návštěvníky kina po dobu představení buď zakázáno kouření a k tomu účelu budiž vyvěšeny potřebné zákazy.
22./ Kinokabina buď přímo dveřmi spojena s chodbou ke schodišti a buď opatřena vydatnou ventilací, aby nemohlo nastáti samovznícení filmu.
23./ Kinokabina ve svých rozměrech proti plánu nebuď zmenšována.
24./ Kinokabina buď opatřena dveřmi, které se dají z venku otvírati klíčem a zevnitřku jen klikou. Dveře buďtež na vnitřní straně oplechovány.
25./ Kinokabina smí býti spojena s hledištěm tolikc nutnými, pokud možno co nejmenšími promítacími otvory a otvorem pozoeivacím silným sklem uzavřeným. Spojovací otvor musí býti zabezpečen s spojovacími šoupatky neb plachtami, které jsou tak upraveny, že se při vznětí filmu samočině uzavrou.
26./ Místnost pro kinopřístroj buď žárovkami elektricky osvětlena, při čemž žárovky musí býti chráněny drátěnými koši, aby se nerozbily. Z místností kinokabiny a ve vedlejších k ní přičleněných místnostech buď zapovězeno kouřiti a uschovávati lehce hořlavé předměty. / mimo film pro jedno představení potřebné /. Dále jest v té o místnosti zapovězeno používati otevřeného světla a otevřeného topeniště. Hořlavá lepidla smějí se v kinokabině chovati v nejměněním nutném množství / 10 gr /. Svitky filmu smí býti uschovávány jen v plechových krabicích, v ohnivzdorné schránce umístěny co nejdále od kinopřístroje.
27./Dále buď učiněno opatření, které způsobí, že všeobecné osvětlení hlediště při vznětí filmu neb při poruše promítacího přístroje se samostatně uvede v činnost.
28./ V kinokabině buď umístěna rozvodová deska, na které se smějí nacházeti jedině potřebná nutná měřidla, zapínače, pojistky a uklidňovací odpor. Zapínače a pojistky musí býti tak sestrojeny, aby roztavený kov se nemohl rozstřikovati.
29./ Další podmínky pro kinopřístroj a potřebné elektrické zapojení budou předepsány při kolaudaci kina.
30./ V kinokabině musí býti po ruce azbestová pokrývka o ploše asi 2 m2 na hašení požáru. Na podlaze nesmí býti v této místnosti žádná snadno zápalná a hořlavá podložka.
31./ V ostatním buďtež šetřeny všechnynařízení předepsané podle nařízení ministerstva vnitra ze dne 18. 9. 1912 č. 191 ř.z.
32./ Před používáním podniku buď zažádáno u ONV o používací povolení.

Zástupce stavebníka bere obsah protokolu se souhlasem na vědomí a zavazuje se uloženým podmínkám vyhověti.

Skončeno, přečteno a podepsáno.

Dr. Bodeček v. r.
Arnošt Prášil v. r.
František Hanák v. r.
Ing. Starý v. r.
Ing. Balán v. r.

Arch. Zd. Lakomý v. r.
Ludvík Bartas v. r.
Frant. Krcha v. r.

Karel Rara v. r.

Příloha č. 25 Plány nového Kina v Rožnově, 1951

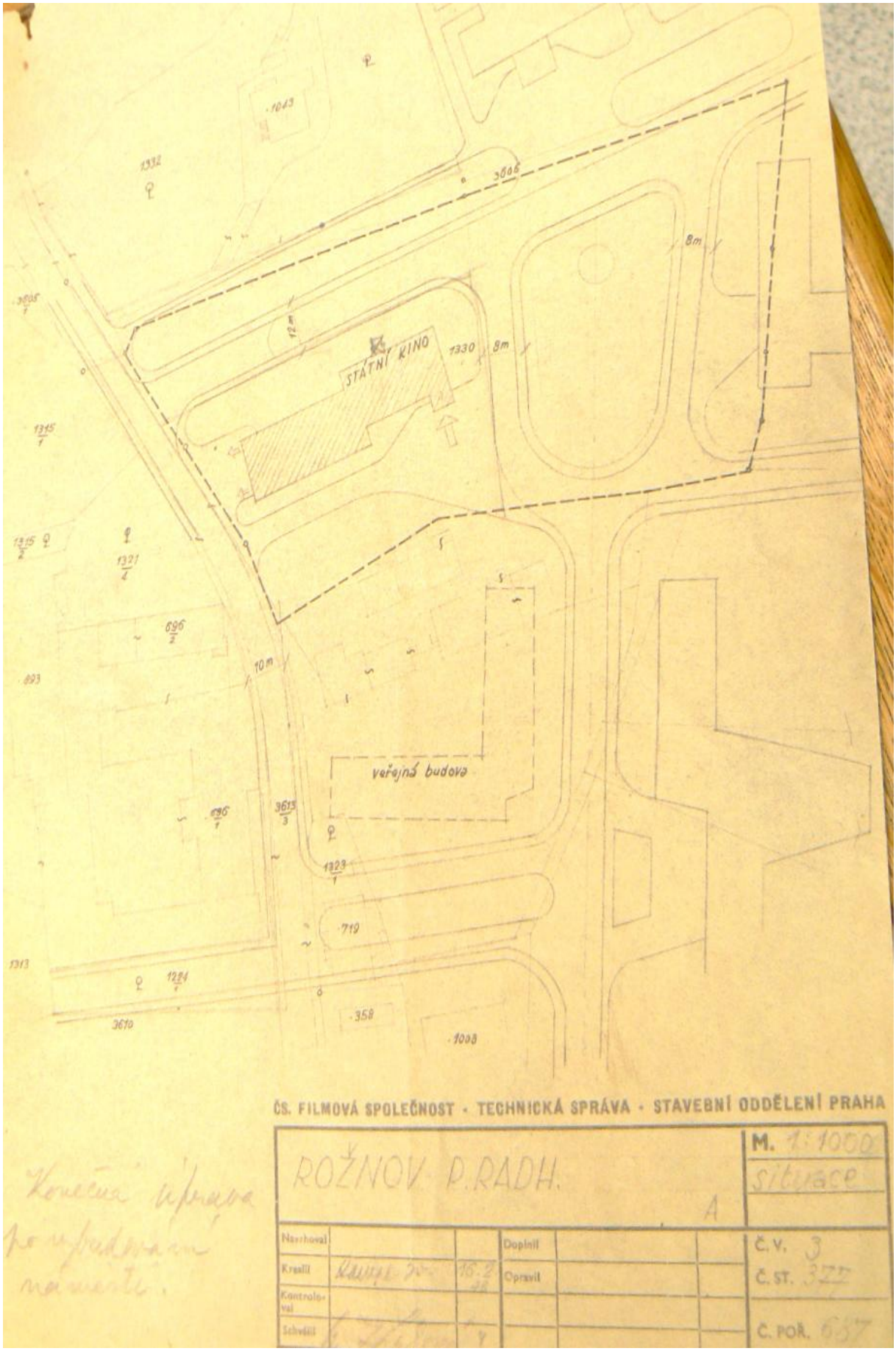

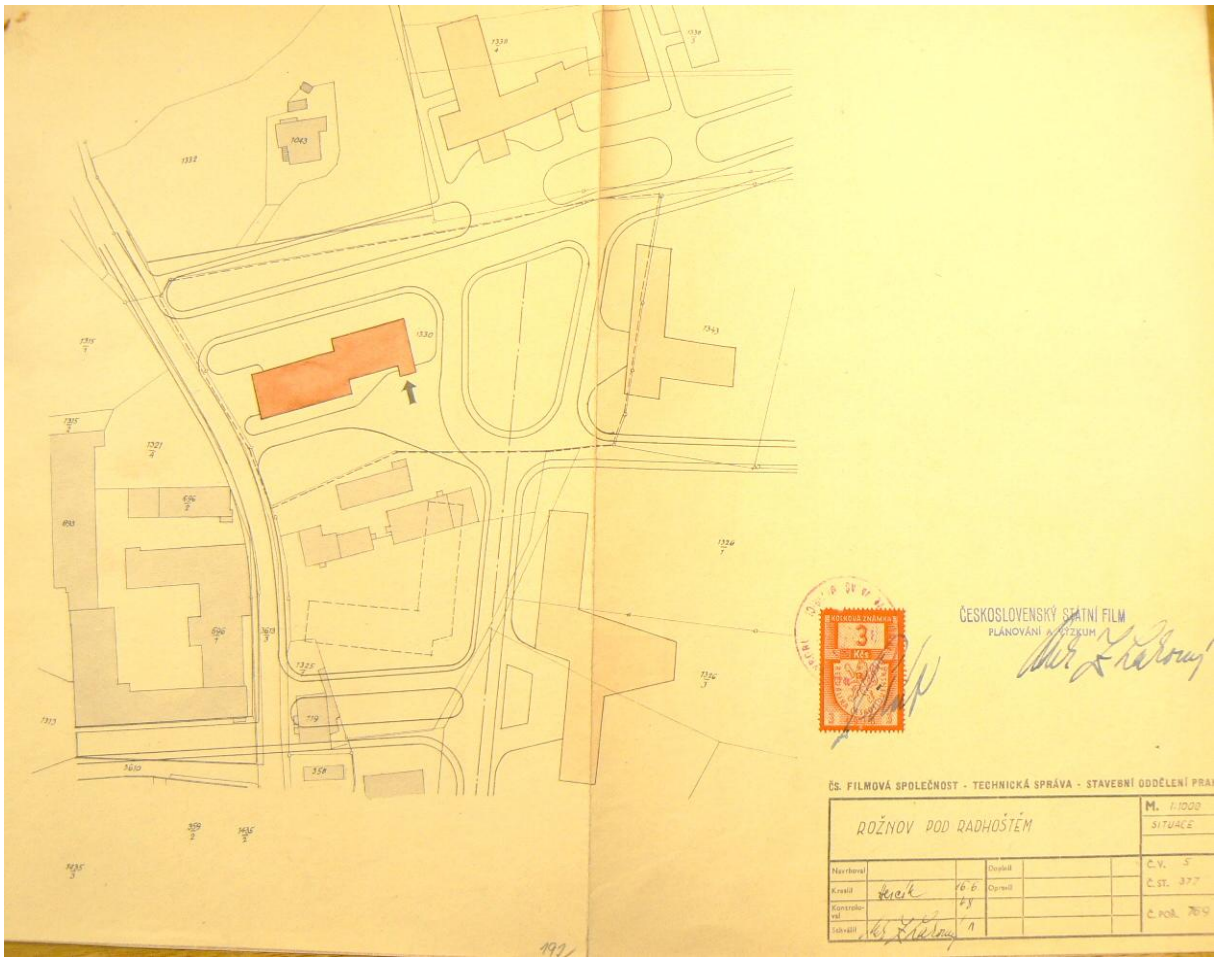
ČESKOSLOVENSKÝ STÁTNÍ FILM
PLÁNOVÁNÍ A VÝZKUM
ČS. FILMOVÁ SPOLEČNOST - TECHNICKÁ SPRÁVA - STAVEBNÍ ODDĚLENÍ PRA
ROŽNOV POD RADHOŠTĚM
M. 1:1000
SITUACE
Č.V. 5
Č.ST. 377
Č.POR. 789

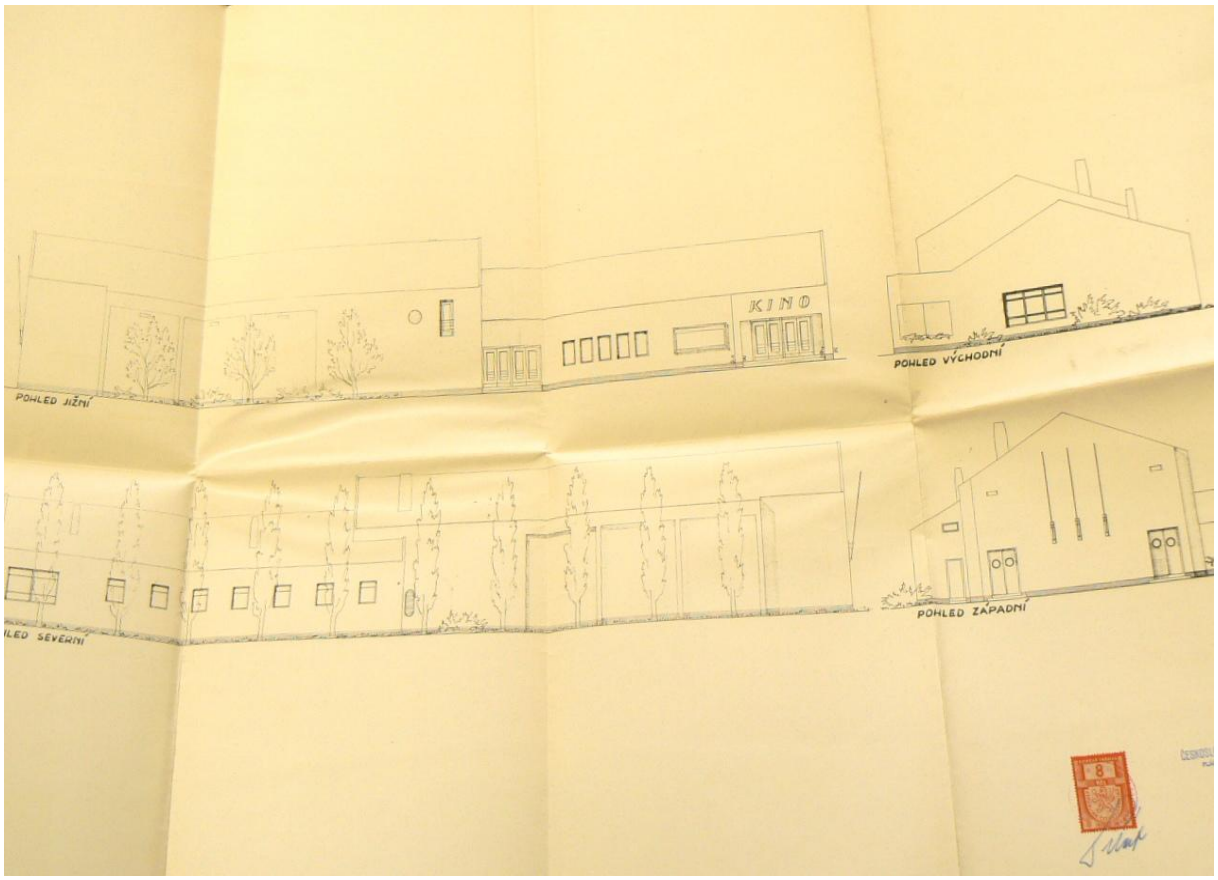
KINO
POHLED JIŽNÍ
POHLED VÝCHODNÍ
POHLED ZÁPADNÍ

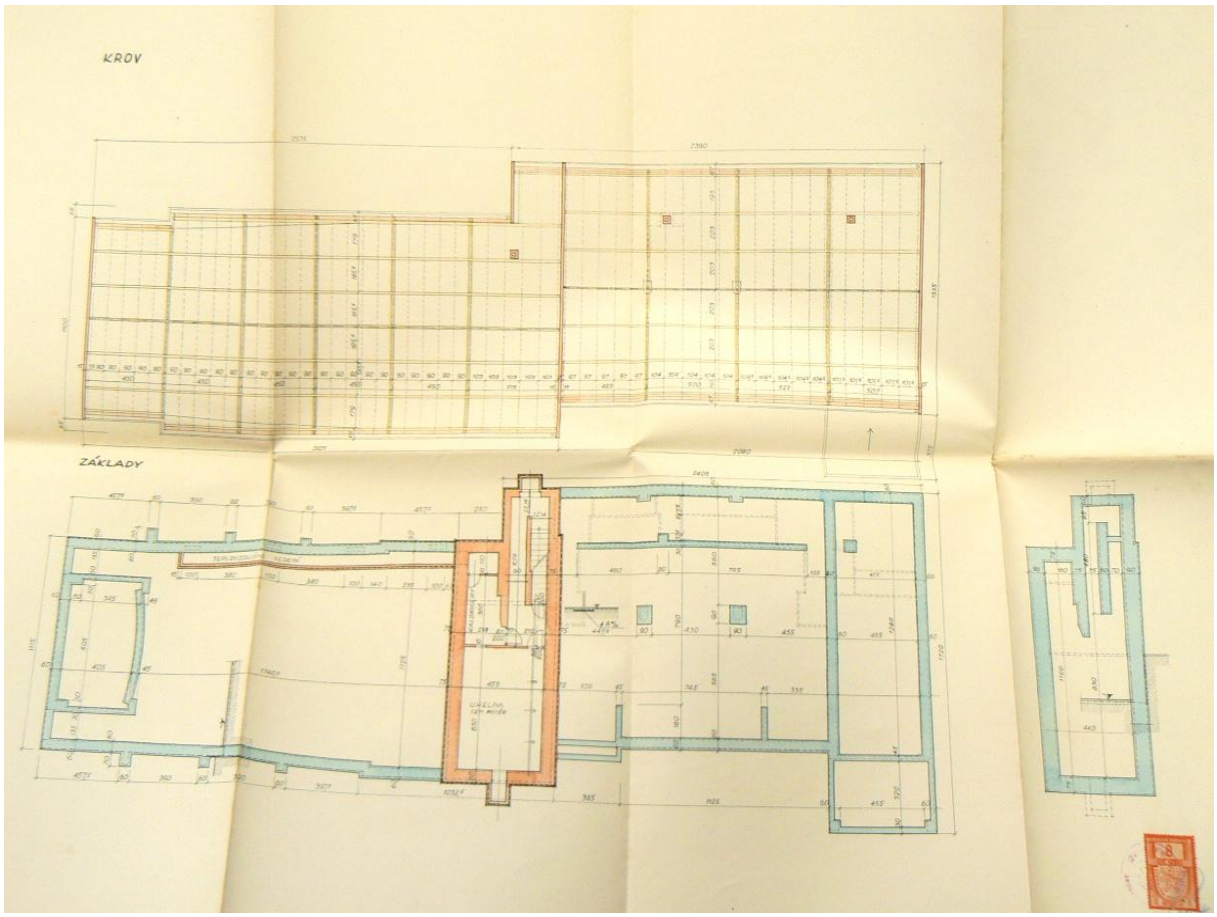
KROV
ZÁKLADY

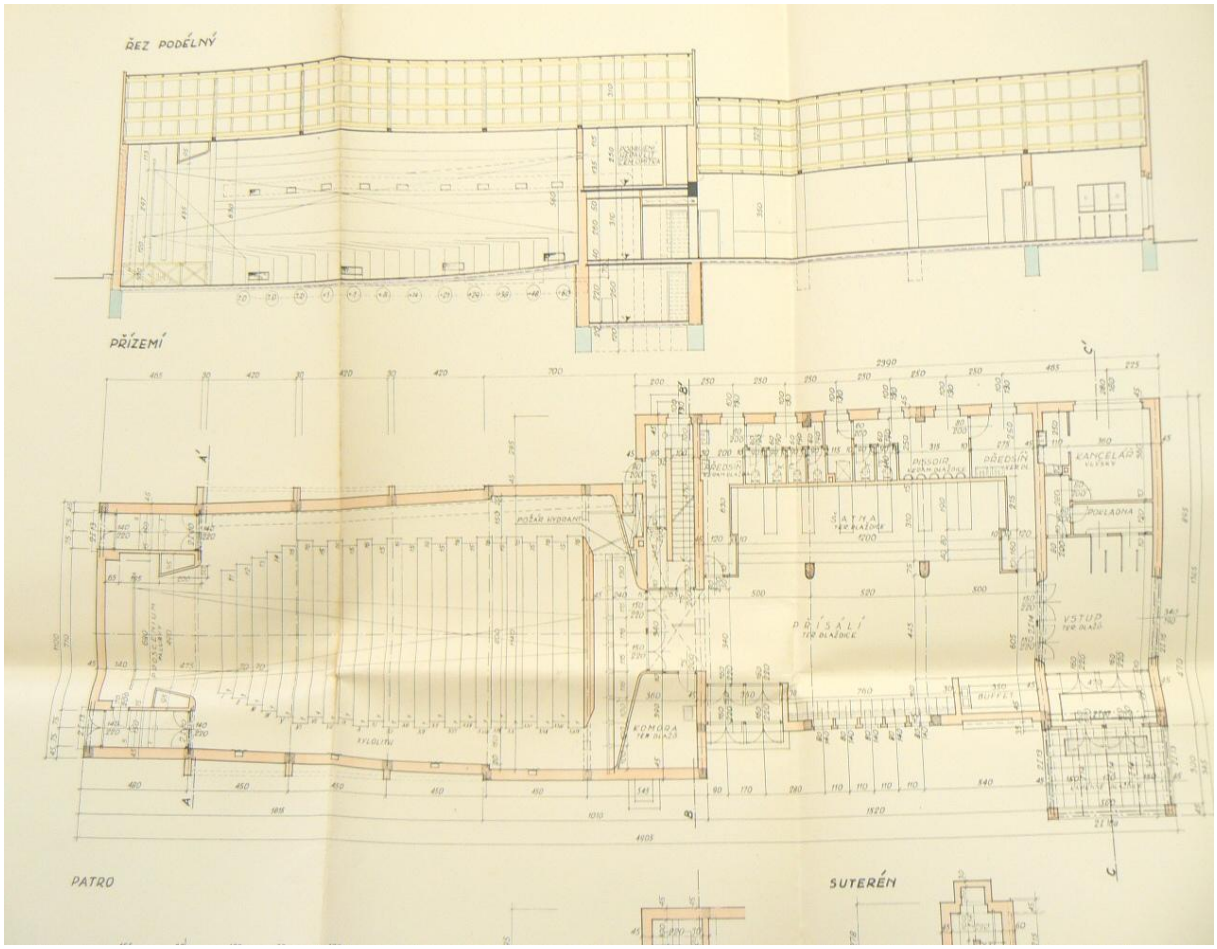
ŘEZ PODÉLNÝ
PŘÍZEMÍ
PATRO
SUTERÉN

Příloha č. 26 Program Kina, 1955

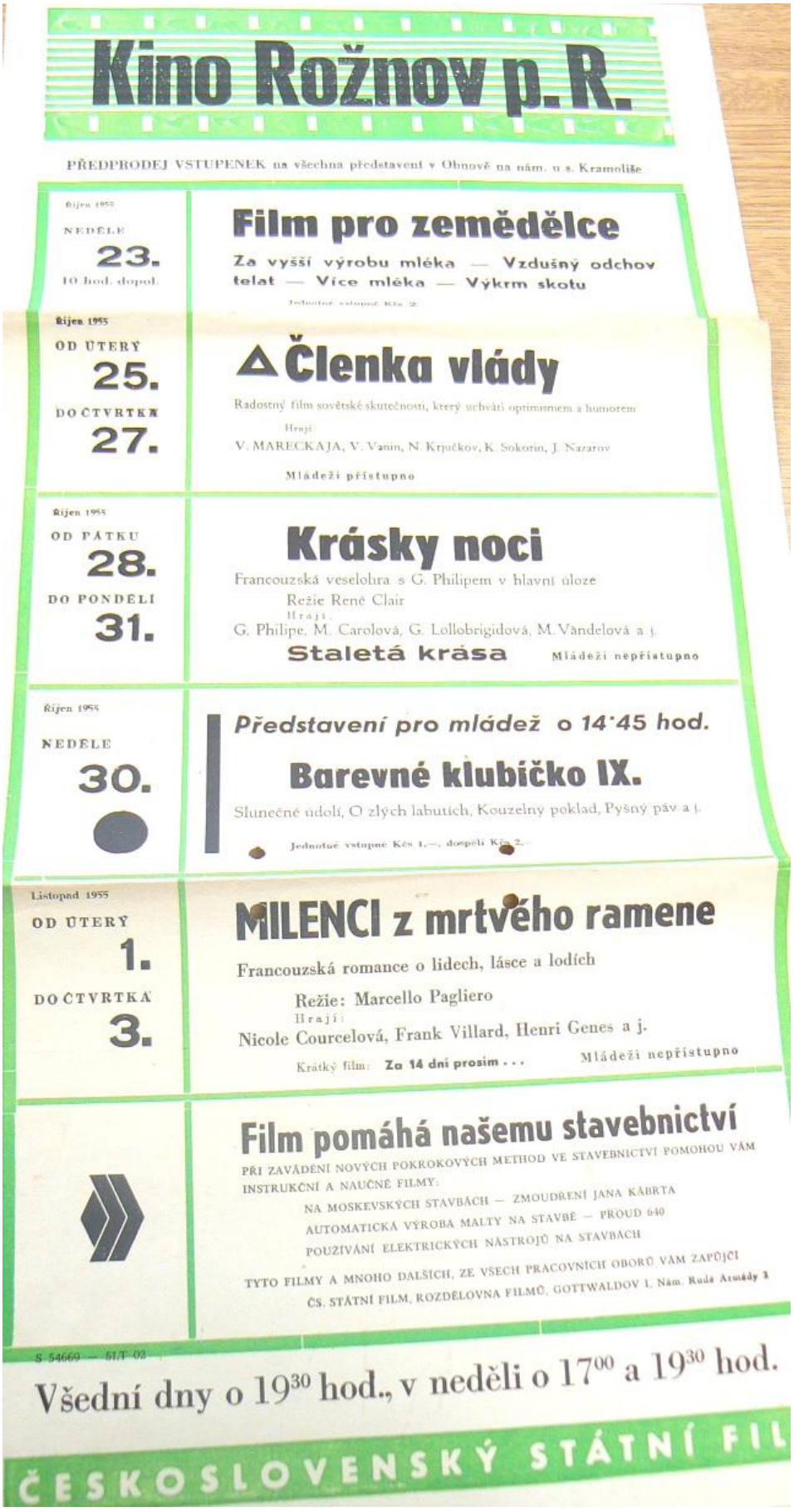

Kino Rožnov p. R.

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK na všechna představení v Obnově na nám. u s. Kramoliše

Říjen 1955
NEDĚLE
23.
10 hod. dopol.

Film pro zemědělce

Za vyšší výrobu mléka — Vzdušný odchov telat — Více mléka — Výkrm skotu

Jednotné vstupné Kčs 2.

Říjen 1955
OD ÚTERÝ
25.
DO ČTVRTKA
27.

Členka vlády

Radostný film sovětské skutečnosti, který uchvátí optimismem a humorem

Hrají:
V. MARECKAJA, V. Vanin, N. Kručkov, K. Sokorin, J. Nazarov

Mládeži přístupno

Říjen 1955
OD PÁTKU
28.
DO PONDĚLÍ
31.

Krásky noci

Francouzská veselohra s G. Philipem v hlavní úloze
Režie René Clair
Hrají:
G. Philipe, M. Carolová, G. Lollobrigidová, M. Vandelová a j.

Staletá krása Mládeži nepřístupno

Říjen 1955
NEDĚLE
30.

Představení pro mládež o 14·45 hod.

Barevné klubíčko IX.

Slunečné údolí, O zlých labutích, Kouzelný poklad, Pyšný páv a j.

Jednotné vstupné Kčs 1,—, dospělí Kčs 2,—

Listopad 1955
OD ÚTERÝ
1.
DO ČTVRTKA
3.

MILENCI z mrtvého ramene

Francouzská romance o lidech, lásce a lodích

Režie: Marcello Pagliero
Hrají:
Nicole Courcelová, Frank Villard, Henri Genes a j.

Krátký film: **Za 14 dní prosím . . .** Mládeži nepřístupno

Film pomáhá našemu stavebnictví

PŘI ZAVÁDĚNÍ NOVÝCH POKROKOVÝCH METHOD VE STAVEBNICTVÍ POMOHOU VÁM INSTRUKČNÍ A NAUČNÉ FILMY:

NA MOSKEVSKÝCH STAVBÁCH — ZMOUDŘENÍ JANA KÁBRTA
AUTOMATICKÁ VÝROBA MALTY NA STAVBĚ — PROUD 640
POUŽÍVÁNÍ ELEKTRICKÝCH NÁSTROJŮ NA STAVBÁCH

TYTO FILMY A MNOHO DALŠÍCH, ZE VŠECH PRACOVNÍCH OBORŮ VÁM ZAPŮJČÍ
ČS. STÁTNÍ FILM, ROZDĚLOVNA FILMŮ, GOTTWALDOV I. Nám. Rudé Armády 3

S 54669 — 61/T 03

Všední dny o 19³⁰ hod., v neděli o 17⁰⁰ a 19³⁰ hod.

ČESKOSLOVENSKÝ STÁTNÍ FIL

Příloha č. 27 Plán města Rožnov pod Radhoštěm, 1955

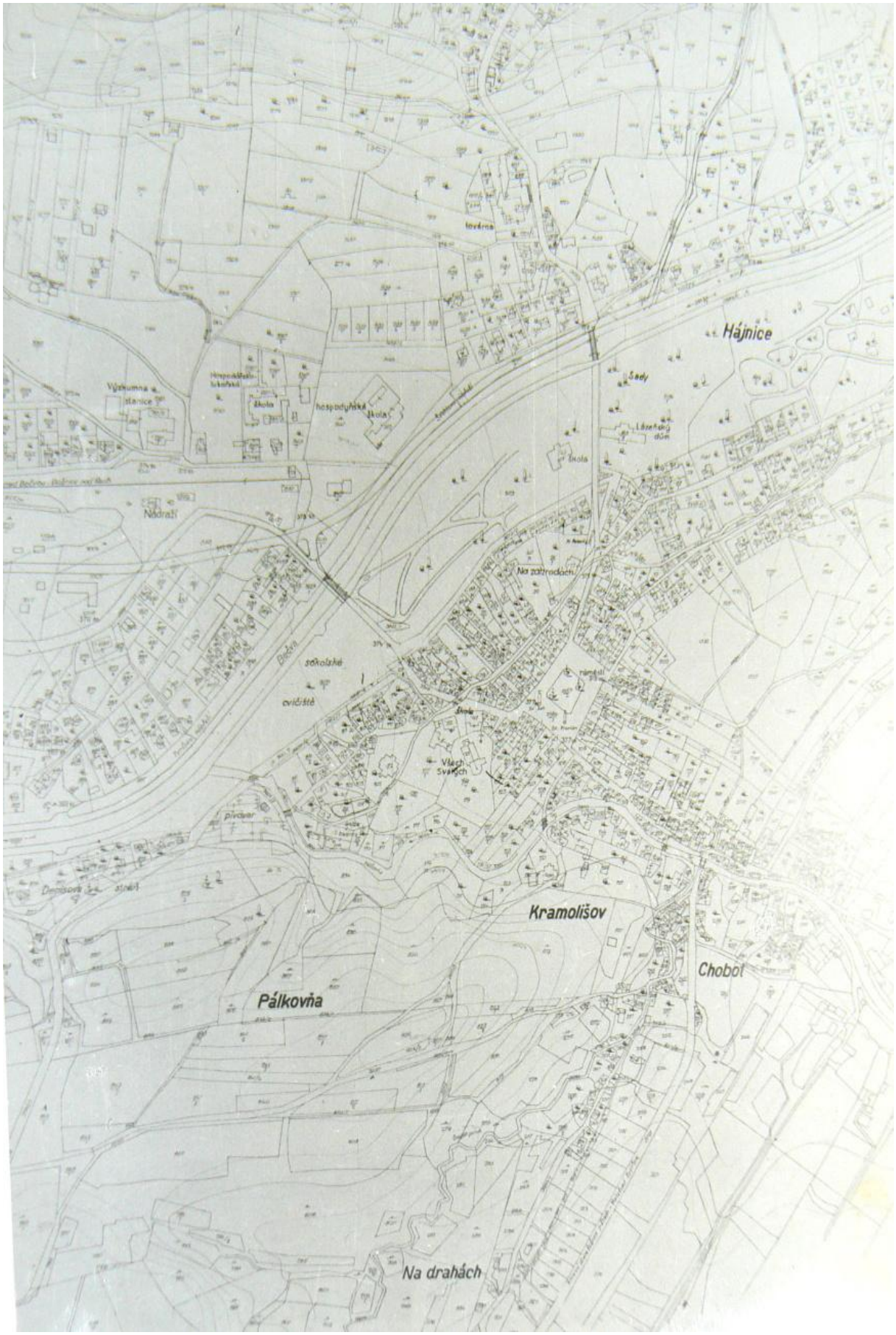

Příloha č. 28 Návrh areálu kulturního centra v přírodě v městské části Láně, 1959

1. Výstavní síň
2. Dětský koutek – hřiště
3. Maňásková scéna
4. Restaurace
5. Podium
6. Hlediště – 10 000 diváků
7. Projekční kabina a hlavní elektrická rozvodna
8. Prodejní kiosky
9. WC a umývárny
10. Podium
11. Hlediště 300 diváků
12. Podium
13. Hlediště 15 000 diváků
14. Přístřešky s lavičkami
15. Prostory pro parkoviště

Příloha č. 29 Technické osvědčení vybavení kina, 1964

Technické osvědčení 122/64

na komplexní strojně technické vybavení kina

Rožnov pod Radh., okres Vsetín.

Základní technické vybavení:

Promítací stroje Dresden D2/ 5138344 a 5138350.

Zvuková aparatura Tesla AKT 401/60064.

Po provedené revizi technického zařízení bylo shledáno kompletní vybavení kina v následujícím stavu:

1. stav a výkon promítacího zařízení vyhovuje
2. stav a výkon elektroakustického zařízení vyhovuje
3. kvalita obrazu vyhovuje
4. kvalita zvuku vyhovuje
5. ochrana filmových kopií vyhovuje
6. celková technická a bezpečnostní způsobilost kina technicky vyhovuje
7. způsobilost promítače vyhovuje

Podle výše uvedeného stavu vydává se technické osvědčení pro tyto druhy projekce:

A. 35mm film, obrazový formát 1:1,37 s optickým záznamem zvuku,
B. 35mm film, obrazový formát 1:1,85 s optickým záznamem zvuku,
C. 35mm film, obrazový formát 1:2,35 s optickým záznamem zvuku,
D. 35mm film, obrazový formát 1:2,55 se čtyřstopým magnet.záznamem.
E. ---

s platností od 3.srpna 1964 do 3.srpna 1966.

Ve stanovené lhůtě do 31.prosince 1964 budou odstraněny tyto závady:

1/ Zajistit nástřik promítací plochy.
2/ Opravit podlahu v sále kina.
3/ Objednat okeničky pro obrazový formát 1:1,85.

V Ostrava dne 3.srpna 1964.

KRAJSKY PODNIK PRO FILM KONCERTY A ESTRÁDY Ostrava I, Roční 4 kontrolní technik

ředitel podniku

podpis kontrolního technika

Příloha č. 30 Seznam odvedených prací při rekonstrukci kina v roce 1965

Akce: Kino Rožnov pod Radh.

	Popis prací	náklad Kčs	množství	n/hod.	prost. do 31. 12.	22/2 1 2 3	23/2 1 2 3	24/2 1 2 3	25/2 1 2 3	2 1
					29,36					
1.	Prostavěno	1,13	m2 221,48	102,54		XXXX	XXXX			
2.	Vytrhání dlažeb	0,41	m2 2,77	38,50				XXXX		
3.	Bourání zdiva bet.	3,49	m2 76,36	233,24				XXXX	XXXX	
4.	Odsekání bet. mazaniny	2,07	bm 231,60	186,74						
5.	Vysekání rýh	0,10	m2 142,22	4,27						
6.	Otlučení omítek	2,44	m2 16,68 q 8,60	50,59						
7.	Bednění a výztuž schodů	3,98	m3 14,33	73,72						
8.	Beton schodů a zdí + mazanina	1,12	m2 81,94	10,06						
9.	Isolace	1,04	m2 187,08	38,32						
10.	Oprava omítek sádrových	6,50								
11.	Elektroinstalace	2,32	m2 161,03	254,43						
12.	Cement. potěr	5,81	m2 352,54	26,71						
13.	Lešení vnitřní	1,36	m2 117,80	22,38						
14.	Dřev. rošty pod zvuk. isolací	3,46	m2 117,80							
15.	Zvuk. isolace z desek AKUPLAT	0,54	m2 15,66	27,00						
16.	Podia pro reproduktory vč. nátěru karbolinem	0,31	bm 3,80						XXX	
17.	Ocel. zábradlí - zásečníci	2,84	m2 479,80							
18.	Malby	0,76	m2 265,40	91,80						
19.	Vyčistění budovy	15,63	m2 280,00							
0.	Podlahové povlaky	19,44	m2 91,80							
.	Čalounické práce	3,08		20,65						
	Ostatní konstr. a práce	14,70								
	Venkovní úpravy fasáda, střecha	92,45		1.104,95	29,36					
	S o u č e t	1,16								
	GZS	1,40								
	Koef. HSV	95,00								
	E L K E M									

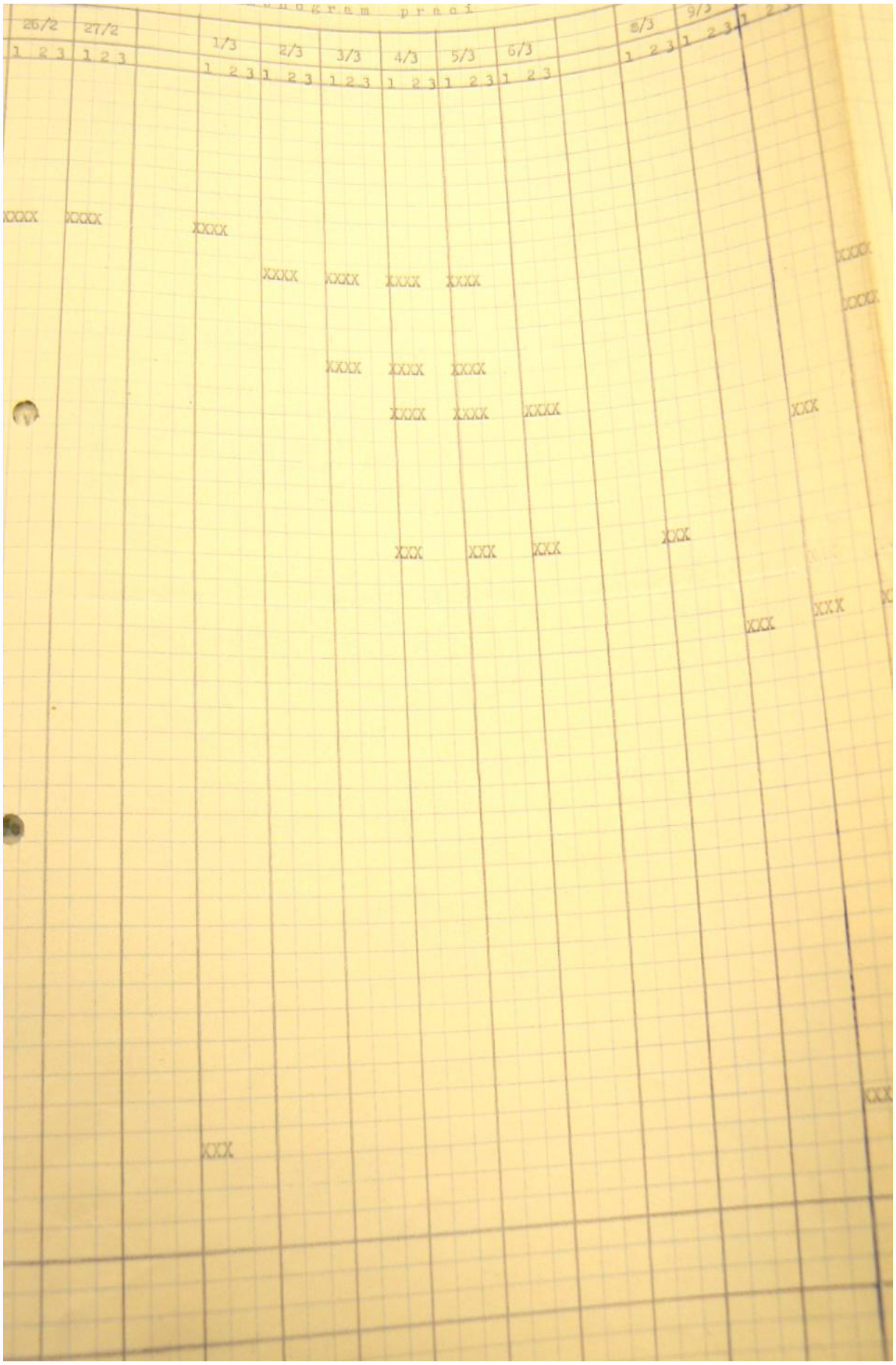
26/2
27/2
1/3
2/3
3/3
4/3
5/3
6/3
8/3
9/3

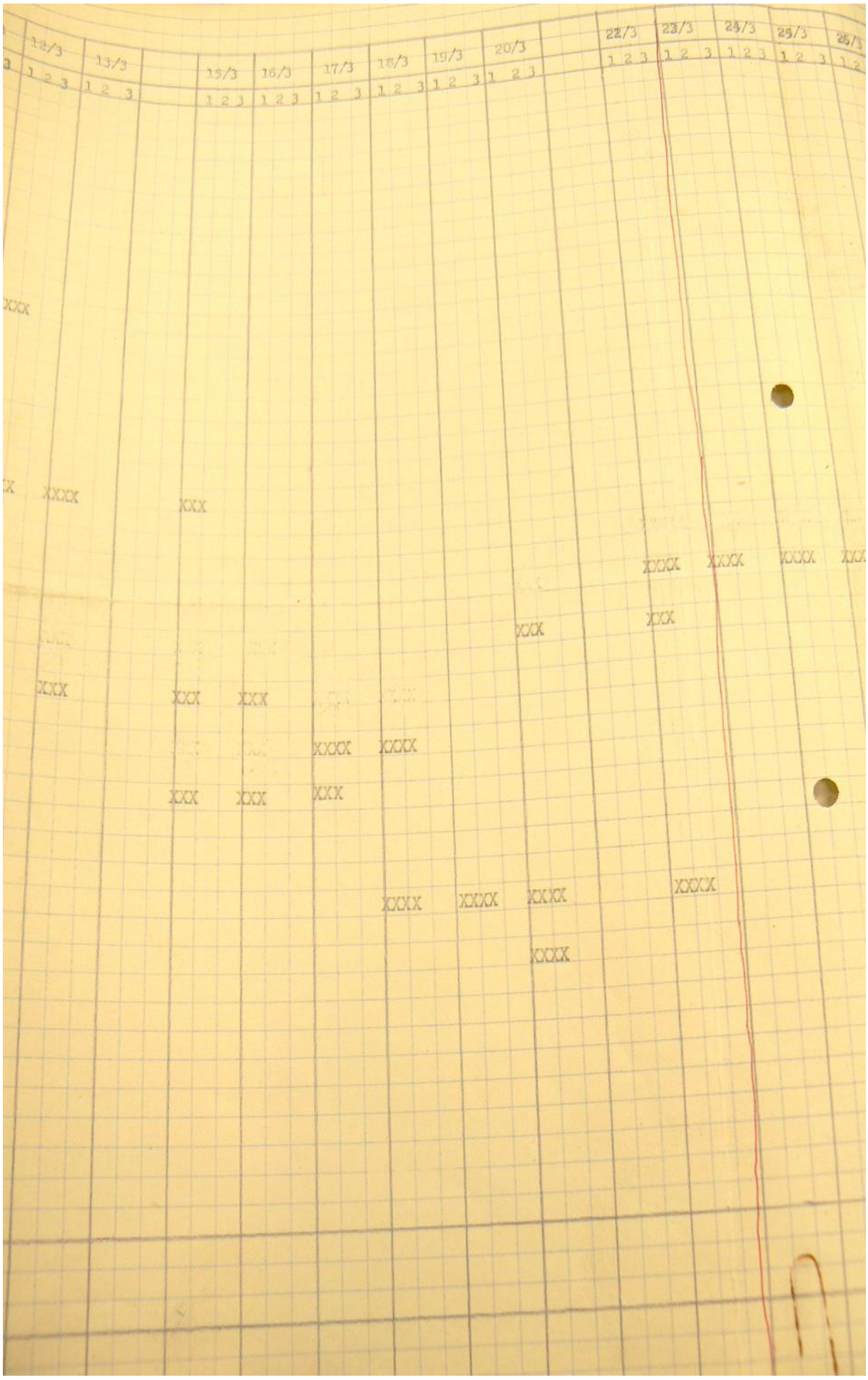
12/3
13/3
15/3
16/3
17/3
18/3
19/3
20/3
22/3
23/3
24/3
25/3
26/3
1 2 3

3/3	24/3	25/3	26/3	27/3			II/IV.	III/IV.
2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3				
XXXX	XXXX	XXXX			Předání do užívání			
			XXX				XXXXXXX	
							XXXXXXX	
							XXXXXXX	

OKRESNÍ STAVEBNÍ
STAVEBNÍ SPRÁVA

Příloha č. 31 Obrázek nových sedaček instalovaných v kině v roce 1966

37013

Sedadlo i opěradlo přečalouněno potahovou látkou na pěnovou gumu.

Příloha č. 32 Místo plánované stavby letního kina na pozemku pod Sokolovnou, 1965

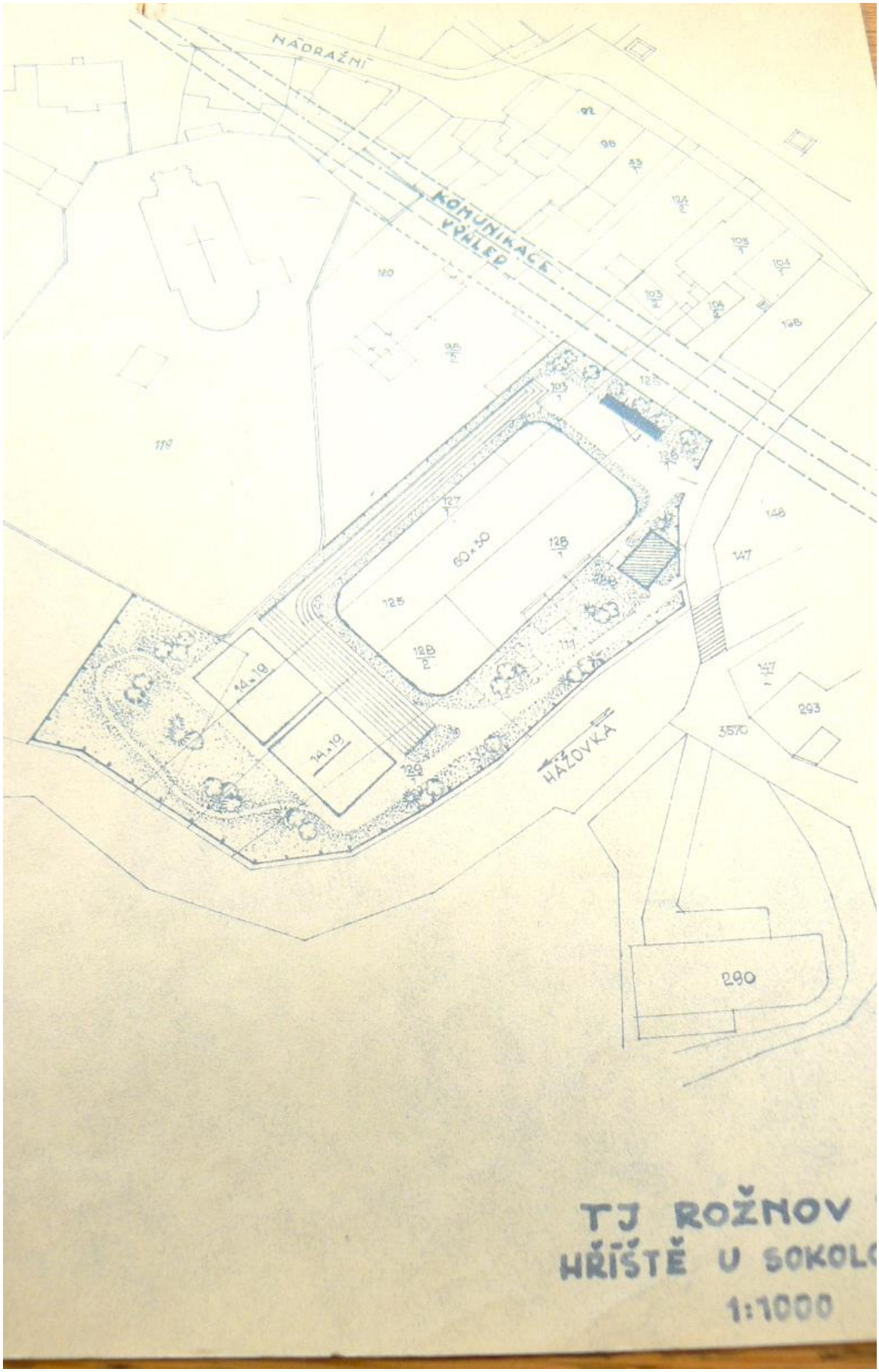

Příloha č. 33 Stavební náklady na přestavbu letního kina na Pálkovni, 1971

číslo akce 226

1 ~~I. Finanční propočet k projektování úkolu~~
~~II. Souhrnný rozpočet ve stadiu souhrnného projektového řešení~~
III. Souhrnný odbytový rozpočet k projektu

Počet příloh:

Archivní číslo:

2	Nadřízený ústřední orgán (resort)	ONV Vsetín
3	Oborové ředitelství	Měst.NV Rožnov pod Radh.
4	Organizace (investor)	
5	Poř. číslo stavby	
6	Rok vyhotovení rozpočtu	1970
7	Okres	Vsetín
8	Národohospodářské odvětví	
9	Charakter investice	
10	Kódové číslo stavby	

38 Název a místo stavby: Letní kino - Rožnov pod Radhoštěm

39	Termíny stavby		Změny termínů stavby		Změna rozpočtu číslo
	zahájení	dokončení	zahájení	dokončení	
	05/70	10/72			

40	Zdroje financování v tis. Kčs				Potřeba devizových prostředků
	vlastní zdroje	úvěr banky	státní rozpočet	celkem	
	865,65	200,-	400,-	1.465,65	

Rekapitulace nákladů podle hlav v tis. Kčs

	Hl. čís.		prostavěno k			k prostavění				
			stavební	strojní	celkem	stavební	strojní	celkem		
	a	b	c	d	e	f	g	h	i	j
11	I.	Projektové a průzkumné práce								
12	II.	Provozní soubory celkem								
13		z toho doplňkové náklady								
14	III.	Objekty celkem				1.042,65		1.042,65		
15		z toho doplňkové náklady								
16	IV.	Stroje, zařízení nářadí, inventář					305,-	305,-		
17	V.	Umělecká díla (práce)								
18	VI.	Vedlejší náklady celkem				53,-		53,-		
19		z toho a) zařízení staveniště				53,-				
20		b) územní vlivy								
21		c) provozní vlivy								
22		d) zvýšení nákladů při povin. uzavření smlouvy								
23		e) prodloužení záruční lhůty								
24		f) přirážky za zkrácení lhůty a zlepšení parametrů stavby								
25		g) preferenční přirážky								
26	VII.	Ostatní náklady neuvedené v hlavě I. – VI.								
27	VIII.	Rozpočtová rezerva				65,-		65,-		
28		Náklady zahrnované do ceny ZP celkem hlava I. – VIII.				1.160,65	305,-	1.465,65		
29	IX.	Náklady nezahrnované do ceny ZP celkem								
30		z toho inženýrská činnost				23,-		23,-		
31		Náklady stavby celkem hlava I. – IX.				1.488,65		1.488,65		

Souhrnné náklady v tis. Kčs

	Druh nákladů	stavební	strojní	celkem
32	celkové náklady	1.488,65		1.488,65
33	zbývá prostavět			
34	prostavěno k ———		1488,65	
35			1,373,07	
36			2,861,72	
37				

Investor (název, sídlo, razítko, podpis)
Rada Městského národního výboru Rožnov p. R., okres Vsetín
Měst.NV v Rožnově pod Radhoštěm

Generální projektant (název, sídlo, razítko, podpis)
TESLA ROŽNOV

Vypracoval:

Dne: 30.4.1971

Financující pobočka SBČS

MEVT - 51 214 4 (vzor č. 1) IV/69

Příloha č. 34 Fotografie ze zahájení provozu ve zrekonstruované budově, 1977

Příloha č. 35 Projektový úkol na GO kina Panorama, 1974

Městský národní výbor R o ž n o v pod Radhoštěm.

P R O J E K T O V Ý Ú K O L

na GO kina " PANORAMA " Rožnov p. Radh.

MěstNV Rožnov p. Radh.

Listopad 1974

Hlavní údaje projektového úkolu :

Název a místo stavby :	GO kina " PANORAMA" Rožnov p.R.
Rozsah stavby :	úplná GO
Investor :	MěstNV Rožnov p.R.
Nadřízený orgán :	ONV Vsetín
Generální projektant :	Tesla Rožnov n.p. proj. středisko OIR
Generální dodavatel :	OSP Vsetín, závod Val. Meziříčí
Zpracovatel PÚ :	MěstNV Rožnov pod Radhoštěm
Celkový náklad GO :	1,210.790 ,- Kčs
z toho hrazeno z prostředků zahrnutých do plánu GO :	1,102.520 ,- Kčs

Orientační časový plán :

PÚ :	124
ZP :	023
Zahájení GO :	1975
Dokončení GO :	1975

Uživatel - provozovatel :

Objekt kina, TÚ + SÚ	MěstNV Rožnov p.R.
Přípojky tepla	Domovní správa Rožnov p.R.
Kanalizační přípojka (vař.část)	OVhS Vsetín
Vodovodní přípojka (" ")	OVhS Vsetín

Obsah projektového úkolu :

A / Průvodní zpráva

B/ Propočet

C/ Ekonomická zpráva

D/ Požadavky na provádění stavby

E/ Výkresy

F/ Doklady

4/ Průvodní zpráva :

1.1. Výchozí podklady :

a/ zaměření stávajícího stavu provedené projekčním oddělením RVTZ np. Tesla Rožnov p.R. v roce 1973

b/ Zápis z jednání ukončeného dne 22.5.1974 ve věci upřesnění záměru investora pro zpracování PÚ (určení rozsahu celkové GO).

c/ objednávka projektu na GO a program GO kina PANORAMA z 1.10.73.

d/ zpráva o revizi elektrického zařízení (EM - 225), vykonané dne 25. + 26.6. a 5. + 7.7. 1974 revizním technikem OSP Rožnov.

e/ projekt úpravy hlediště zpracovaný ČSV - Praha v roce 1964.

f/ projekt na opravu kina zpracovaný OSP Vsetín v r. 1964

g/ prohlídka vlastního objektu kina a přilehlého území.

1.2. Základní údaje :

a/ Název a místo stavby : GO kina PANORAMA Rožnov p.R.

b/ účel stavby : jelikož stávající objekt kina nesplňuje současné požadavky na uspokojování potřeb obyvatel města Rožnova p.R. v oblasti kultury a osvěty s ohledem na jeho celkový stav, je nutno provést jeho celkovou GO. Provedením GO objektu bude vylepšen jeho standard na úroveň potřebnou pro objekty tohoto druhu, čímž bude možno lépe uspokojovat potřeby v dané oblasti.

c/ Podkladem pro vypracování PÚ na GO je současný stav objektu a výše uvedené podklady uvedené v bodu 1/.

Projektový úkol je vypracován v souladu s vyhl. č.163/73 Sb. FMTR o dokumentaci staveb a projednán dle příslušných ustanovení této vyhlášky.

d/ PÚ nebude registrován jelikož náklad je nižší než 1,5 mil. Kčs - nepodléhá registraci.

e/ Počet sedadel - před provedením GO je 285 míst, osazených 30 3 různých druhů dřevěných , nečalouněných sklápěcích křesel. S ohledem na jejich stav a potřeby bude provedena výměna za čalouněná sklápěcí křesla.

2. Technické údaje :

2.1. Všeobecné údaje :

- orientační členění stavby (GO) :

objekt 01	vlastní objekt kina
objekt 02	kanalizační přípojka
objekt 03	vodovodní přípojka
objekt 04	přípojky tepla
objekt 05	TŘ + SO

- mapové podklady:

bylo použito situace v měř. 1 : 500, zpracované np. HTS Ostrava pro sídliště Dolní Paseky.

- použité průzkumy :

bylo použito hydrologického průzkumu provedeného pro sídl. Dolní Paseky . Případné doplňující průzkumy bude nutno provést v rámci zpracování projektové dokumentace.

- charakteristika území :

stávající objekt se nachází na ploše , která má převážně rovinný charakter. V okolí objektu se nachází vozovky a zpevněné plochy a zatravněné plochy. V prostoru kolem objektu se nacházejí stávající inž. sítě popsané v části B.

- vyhodnocení stavu životního prostředí :

připojením objektu na centrální zdroj tepla dojde ke zrušení stávajícího tepelného zdroje na pevná paliva, čímž odpadne jeden ze zdrojů znečišťování ovzduší předmětné lokality.

- příprava území :

v trasách nebudovaných přípojek se nenacházejí žádné podzemní objekty. Přebytečná (vytlačená) zemina bude odvezena po vytěžení na skládku určenou MěstNV Rožnov p.R.

- podmínky zabezpečení provozu dosavadních objektů:

trasy kanalizač. přípoj., vodov. příp. kříží stáv. plynovody, kanalizaci a komunikaci Bezručova ul., Při provádění zemních prací v blízkosti těchto vedení nutno resp. platné předpisy, aby nedošlo k jejich narušení. Komunikace Bezruč. ul. bude překopána na 2 část

Nepředpokládá se použití přemostění, jelikož provoz na této komunikaci lze omezit na minimum. Přípoj. tepla nekříží žádná vedení.

- Využití dosavadních objektů jako ZS :

pro ZS možno využít prostory ve stávajícím objektu kina.

- Údaje o počtu pracovníků :

V současné době je v kině 9 zaměst. na představení a to 1 vedoucí 1 pokladní, 1 ařízenec, 1 uvaděčka, 1 uklízečka, 1 šatnář, 1 topič, 2 promítači. S ohledem na nepřetržitý provoz(promítá se mimo 24 a 31.12) každý den v roce, t.j. 360 dnů, denně 2 představení, v sobotu a neděli 3 představení, což je 16 představ. za týden, nutno zvýšit stav pracovníků o 1 pokladní a 1 uvaděčku. Původně bylo z celk. počtu 9 zaměstnanců 5 mužů a 4 ženy, nově bude 5 mužů a 5 žen.

- Požadavky na členění proj. dokumentace :

Proj. dokumentace bude členěna tak,aby každý uživatel obdržel po dokončení prací kompletní dokumentaci těch objektů, které převezme do užívání. Zároveň je nutno dok. členit tak,aby bylo možno jednotlivé části předat příslušných subdodavatelům.

- Urbanisticko-architektonické podmínky :

barvu fasády, druh a barvu střešní krytiny a nátěrů nutno odsouhlasit s obd. výst. MěstNV Rožnov p.R.

- Požadavky hygienické péče, bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požadavky na řešení PO a CO :

Proj. dok. bude zpracována dle ČSN 735251 a doplňků této ČSN, ostatních souvisejících ČSN a příslušných platných předpisů a bude řádně projednána se všemi zainteresovanými orgány a organizacemi. Tímto budou splněny veškeré požadavky tohoto druhu .

Požadavky na řešení CO nejsou .

2.2. Stavební program (S) :

2.2.1 Údaje o stávajícím stavu objektu, jeho zařízení a vybavení a navrženém využití a připojení na tech. sítě.

Budova kina byla uvedena do provozu v r. 1951, v roce 1964 byl zpracován ÚSP Praha projekt na úpravu hlediště, a na základě projektu zpracovaného OSP Vsetín v r. 1964 byly provedeny drobné stavební úpravy, oprava fasády a úprava fíma. Od této doby byly prováděny pouze práce související s údržbou. Budova kina je řešena jako přízemní, v prostoru promítárny jako jednopatrová s rozdílnou úrovní sedlové střechy, částečně podsklepena. Sestává z hlediště jako hlavní části objektu a příslušenství. Základy jsou betonové, umístěné v neměrné hloubce jejich stav je dobrý. Obvodové a vnitřní zdivo provedeno jako cihlené, jeho stav dobrý. Provedena pouze izolace proti zemní vlhkosti. Fasáda břizolitová ve světlém odstínu, sokl z umělého kamene, ve fasádě umístěny reklamní skříňky. Fasáda i sokl vyžaduje s ohledem na stáří opravu, reklamní skříňky jsou nedostatečné. Střecha je sedlová ve rozdílných výškových úrovních. Na konstrukci střechy je použito dřevěných příhradových vazníků šroubovaných, spojených hmoždinkami. Na dřevěných příhradových vaznících provedeno plné bednění s eternitovou krytinou | šablonyk. Eternitová krytina přestárlá v několika místech zatéká, nutno vyměnit. Klempířské prvky značně proruzivělé, s ohledem na stav bude nutno vyměnit téměř v celém rozsahu. Venkovní nátěry klempíř a truhlářských výrobků zoxydované a oloupané nutno v plném rozsahu obnovit.

V suterénu objektu umístěna kotelna s uhelnou a komora vzduchotechniky. Podlaha betonová ,omítky do výše 150 cm, cementové, pálené, ostatní omítky vápenné. S ohledem na stav těchto omítek nutno tyto nahradit novými.

Chodba a schodiště s betonovou podlahou a betonovými stupni. Podlahu nutno opravit , schodiště dtto.

V přízemí objektu umístěno hlediště s příslušenství.

Hlediště je provedeno se stupňovitou podlahou, celkem v něm umístěno 229 sedadel 3 různých druhů, které jsou nevyhovující, podlaha v hledišti značně opotřebovaná, kterou nutno vyměnit.

Osvětlení hlediště provedeno jako osvětlovací rampy, které jsou zcela ne-vyhovující, nutno nahradit novým osvětlením.
Podium prosceniua dřevěné s dřevěným obkladem čela, značně vysoké, nutno snížit. Projekční plátno zestárlé, nutno nahradit novým . Konstrukce pro kino-plátno provedena dřevěná, která je zcela nevyhovující, nutno nahradit novou kovovou konstrukcí. Boční maskování prosceniua nutno odbourat a nahradit novým, jelikož zúžuje rozměr promítnutého obrazu.
Opony (hlavní, vykrývací a maskovací) jsou značně zchátralé nutno je nahradit novými a vyměnit taktéž opotřebované oponové automaty. Obklady stěn jsou značně opotřebované nutno taktéž nahradit novým a vhodnějším obkladem.
Strop provedeň s kazetovými výplněmi, které je nutno s ohledem na jejich stav vyměnit, případně nahradit novým podhledem.
Příslušenství objektu sestává ze vstupní části, v níž jsou umístěny pokladny, kanceláře, foyer s bufetu, šatny, WC pro muže a ženy, úklidové komory, rozvodny elektro ,přístupných chodeb a zádveří.
Podlahy a dlažby v těchto místnostech jsou značně opotřebovány, teracové dlažba ve vstupní hale a foyer je popraskána. Osvětlení (elektrické) je zastaralé a neodpovídá platným ČSN. Osvětlení foyer pomocí osvětl. rampy je zcela nevyhovující.Bufet provedeň jako ocel. konstrukce se skleněnou výplní, jeví se z hlediska estetickéj jako zcela nevyhovující. Pokladny jsou nevyhovující, jelikož nejsou oddělený od sebe pokladní boxy a nemají samostatný vstup. Ve foyer provedeň zcela nevyhovující strop, bez akustické izolace. U tzu-hlářských výrobků nutno provést jejich vyspravení, případně výměnu a tyto výrobky opatřit novými nátěry. Nutno taktéž obnovit všechny malby v objektu.
Vytápění objektu je zajišťováno teplovzdušnou jednotkou na pevná paliva, umístěnou v kotelně a dále pomocí lokalních topidel na pevná paliva umístěných v kanceláři a šatny. Tento způsob vytápění je zcela nevyhovující, nehledě k tomu,že stávající vytápění zařízení včetně vzduchovodů je zcela opotřebované.
Elektroinstalace objektu je zcela nevyhovující, jelikož neodpovídá platným ČSN.
Zařizovací předměty zdravotechniky s ohledem na jejich stáří a stav nutno nahradit novými.

Vodovodní potrubí je značně zarostlé . S ohledem na stáří a stav nutno vyměnit. Nutno taktéž zajistit dostatečný přívod vody k hydrantové skříni umístěné u vstupu do hlediště a hydrantovou skříň řádně vybavit.

Na inž. sítě je objekt připojen následovně.
Na elektrickou energii je budova napojena venkovním vedením NN s napojením na sloup umístěný u objektu. Přípojka je ukončena zední konzolou.
Zásobování vodou je zajištěno stávající přípojkou o Ø 1 " , která je napojena na stávající vodovod Ø 125 v Bezručově ul. a ukončena vodoměrem v místnosti kotelny. Dimenze přípojky pro požární účely je zcela nevyhovující, navíc tato je taktéž značně zarostlá minerály.

Odkanalizování objektu provedeno kanalizační přípojkou zaústěnou do provizorního a nevyhovujícího septiku , umístěného na jižní straně objektu. Tento způsob odkanalizování je zcela nevyhovující, navíc přípojka je umístěna v malé hloubce, proto není provedeno odkanalizování suterénu.
Přístup a příjezd k objektu je zajištěn po stávající vozovce a betonové ploše.

2.2. A. Navrhované úpravy :- Objekt 01 - vlastní objekt kina.

V-ně objektu budou provedeny následující práce :
výměna eternitové krytiny - s ohledem na špatný stav stávající eternitové krytiny provede se její výměna za novou eternitovou krytinu, případně krytinu plechovou z úzkých šablon. Provede se taktéž překrytí otvorů po komínech, které budou zbourány až po střešní konstrukci.
Dále bude provedena výměna poškozeného bednění a jeho doplnění.
Oprava fasády - provede se oprava poškozených částí fasády a její přestříkání, případně se provede nová vrstva břizolitu. Druh úpravy fasády bude určen projektantem v dalším stupni , t.j. proj. dokumentaci.
Při opravě fasády odstraní se staré , nepotřebné zední konzoly z jižní strany objektu. Do fasády z již. strany budou do výklenku umístěny nové reklamní skříňky s vnitřním osvětlením a do stávajících reklam. skříněk bude vnitřní osvětlení doplněno.

Stávající balkonové zábradlí se opraví a opatří obkladem ze dřeva.
Jižní strana fasády se taktéž vhodně doplní dřevěnými obklady.
Sokl budovy se opatří obkladem z kabřince, případně z jiného materiálu

Výměna klempířských prvků - veškeré klempíř. prvky jako okapní žlaby, dešťové svody, oplechování přístřešku hlavního vstupu, přístřešku východů a parapetů oken budou nahrazeny novými klempíř. výrobky, a opatří se nátěry.

Vybudování montážního otvoru - ze severní strany objektu v prostoru stávající kotelny , která bude přebudována na strojovnu klimatizace a ÚT, bude vybudováno nová montážní šachta pro dopravu rozměrných dílců klimatizačních jednotek a ohřívače TÚV . Šachta bude provedena pouze do úrovně terénu, v rozměrech cca 2 x 2 m, zdivo šachty bude opatřeno izolací proti zemní vlhkosti, strop šachty bude opatřen dešťo-jistým poklopem o potřebných rozměrech, případně odnímatelnou stříškou.

Otvor pro odběr čerstvého vzduchu - v blízkosti nově zřízeného montážního otvoru bude vybudován objekt pro nasávání venkovního čerstvého vzduchu a to ve výši min. 0,5 m nad terénem. Otvor bude opatřen protidešť. žaluzií a sítem proti vnikání hmyzu. Prostor kolem tohoto otvoru bude upraven a bude zde vysázena potřebná zeleň (zatravnění, okrasné keře, případně stromky).
Kolem budovy se provede okapový chodník.

Práce prováděné uvnitř objektu

Suterén - prostory stávající kotelny, uhelny a komory vzduchotechniky budou využity pro strojovnu klimatizačního zařízení, instalaci strojzařízení pro ÚT a ohřev TUV. Zbylá část bude využita jako místnost pro obsluhu a pro možnost uskladnění náhradních dílů, případně pro provádění drobných oprav. Provede se vybourání příček mezi kotelnou a uhelnou a mezi kotelnou a komorou vzduchotechniky, vybourání části obvodového zdiva do nově zřízené montážní šachty a odbourání části zdi síly 45 cm až po ostění dveří. Dále se odstraní veškeré stávající omítky v prostorách suterénu a nahradí se novými omítkami, které se opatří malbou. Stávající beton. podlaha bude nahrazena dlažbou z teracc případně keramických dlaždic se soklíkem a bude vyspádována k podlahové vpusti, umístěné ve strojovně.

Veškeré truhlářské a zámečnické výrobky se opatří novými nátěry. Stávající zařízení na přečerpávání splašků se demontuje.
Všechny suterenní prostory budou opatřeny řádným osvětlením, budou zde zřízeny zásuvky pro provoz el. spotřebičů pro provádění údržby a oprav (montážní lampy, vrtačky apod.) a proveden přívod elektro pro strojní zařízení. S ohledem na vysoké nároky na bezhlučnost zařízení nutno veškeré rotační stroje umístit pružně a základy pod tyto stroje řádně oddilatovat. Veškeré schody a podesty nutno opatřit zábradlím, eropektive mudlem . Do suterénu bude proveden přívod vody a strojovna bude řádně odkanalizována. Uspořádání strojovny bude takové, aby všechny stroje a zařízení byly přístupné s ohledem na čištění, údržbu demontáž a provádění oprav zařízení. Možnost dopravy rozměrnějších dílců bude zajištěna přes nový montážní otvor a šachtu.

Přízemí :

v hledišti budou provedeny následující práce :
stávající sedadla budou nahrazena novými čalouněnými křesly, čímž dojde ke zvětšení osové vzdálenosti jednotlivých řad z původních 83 cm na 95 cm. Místo původních 293 sedadel bude v hledišti umístěno 240 sedadel, a to ve 14 řadách po 13ti sedadlech a 3 řady po 10ti sedadlech.
Z tohoto důvodu bude nutno provést nové odstupňování podlahy a úpravu ramp. Stávající krytina , která je značně opotřebována bude nahražena novou podlahovou krytinou. Lišty pro přišroubování sedadel nutno zabetonovat z dřeva dostatečně vysušeného. Čále se provede snížení a úprava podia prozcenia z původních 165 cm na 75 cm. Provede se demontáž bočního obložení prozcenia a nové boční obložení a to tak, aby toto dovolilo promítat, co nejširší obraz. Stávající projekč, plátno bude nahraženo novým, ocel. konstrukce bude použita místo původní , nevyhovující dřevěné konstrukce. Stávající opony budou vyměněny za nové vč. mechanizmu pro posun opon. Bude provedena oprava a řádné těsnění, případně tepelná izolace na dveřích nouzového východu z jižní strany objektu . Budou odstraněny stávající osvětlovací rampy a toto osvětlení nahraženo novým, viz elektroinstalace. Stávající izolace Akuplat se nahradí novou akustickou izolací, provede se výměna obkladů stěn za nové obklady s případným použitím obsoučních vložek. Do kazet stropu budou osazeny nové výplně, případně proveden úplně nový akustický podhled. Stávající obklad stěn v prostoru za oponou , kde je použit heraklit bude nahražen novým akustickým obkladem.

Mezi foyer a hledištěm budou osazeny ještě jedny dveře pro zajištění zmírnění hluku pronikajícího dopadu. Ve foyer bude provedena místo stávající terracové dlažby dlažba z mramoru, mramoritu, případně jiného obdobného materiálu. Dále bude zde proveden akustický podhled a obklady stěn. Stávající osvětl. rampa se odstraní a bude zde řešeno nové osvětlení. Dále se provede dozdění zdi u bufetu až po líc přední strany. Odkládací pult v šatně se posune tak, aby byl umístěn mezi sloupy. Stávající šatna se zmenší z toho důvodu, že z jedné strany a to od WC musí bude provedena nová čaj. kuchyňka pro zaměstnance a ze strany druhé se provede umývárna a šatna pro zaměstnance a úklidová komora. I přes toto zmenšení šatny bude tato dostatečně velká pro uvažovaný počet diváků, taktéž délka odkládacího pultu pro uvažovaný počet diváků vyhovuje. Čaj. kuchyňka bude vybavena kuchyňkou sestavou. Stávající bufet bude nutno přeřešit, aby vyhovoval z estetického hledis. Do bufetu bude proveden nový vstup a to přímo ze zádveří. Bude vybaven chladícím pultíkem. Akumulátorovna bude zřízena ve stávající úklidové komoře s provedením patřičných úprav. V kanceláři se provede výměna jednoduchého okna za okna dvojenné, výměna stávající podlahové krytiny za novou a dále se provede úprava pokladních boků tak, aby tyto byly odděleny a každý z nich měl samostatný přístup. Ve vstupní hale se provede výměna stávající terracové dlažby za dlažbu stejného druhu jako ve foyer.

I. patro.

V promítárně budou stávající promítací přístroje vyměněny za nové, typu MEO IV. Dále se zde provede vnitřní akustický p obklad, stávající podlahová krytina se nahradí novou. Odvětrání promítacích přístrojů bude provedeno pomocí ocel. hadic do ventilačního otvoru, který je vyveden nad střechu objektu. V převíjárně se provede nové podlahová krytina a v místnosti pro obsluhu promítacích přístrojů se provede oprava, případně výměna balkonových dveří a výměna podlahové krytiny. Ve WC se stávající podlaha z barevného betonu nahradí dlažbou z keramických nebo terac. dlaždic.

Veškeré prostory objektu budou nově vymalovány, truhlářské, případně zámečnické výrobky budou opatřeny novým nátěrem.

Interiery :
Při řešení interier. částí objektu je nutno vycházet především z požadavků funkčních , t.j. akustických, které je nutno v některých částech nadřadit požadavkům estetickým. Při zpracování projekt. dokumentace nutno taktéž zvážit možnost dostupnosti navržených materiálů a jejich cen. relací. Jakékoliv kryty nadůrazňovat a přizpůsobit použitým obkladům.

Zdravotechnika :

Vodovod :
Vzhledem k tomu,že stávající rozvody vody jsou zarostlé minerály, bude nutno provést nové rozvody vody a to studené a teplé do míst stávajících a nově zřízených prostor, případně nově osazených zařiz. předmětům Rozvod studené vody bude napojen na nově zřízenou vodovod. přípojku ukončenou v suterénu objektu. Rozvod TUV bude napojen na nově instalovaný ležatý násobníkový ohřívač vody o obsahu 630 lt., který bude umístěn ve strojovně. Rozvod TUV bude opatřen tepelnou izolací, rozvod studené vody bude opatřen izolací plstěn. pásy. Pro rozvod bude použito ocel. trub pozinkovaných.

Kanalizace :
Stávající splašková kanalizace bude připojena na nově zřízenou kanalizační přípojku. Dále se provede potřebné rozšíření kanalizačních odpadů a to od nově zřízených zařizovacích předmětů.
Ve strojovně bude umístěna podlahová vpusť pro odvedení odpadních vod z tohoto prostoru a bude napojena na nově zřízenou kanalizační přípojku. Výměna stávajících kanalizačních odpadů se nepředpokládá, nutno určit až v průběhu rozpracování akce, kdy bude možno jejich stav řádně ověřit.

Zařizovací předměty :
Všechny stávající zařiz. předměty budou demontovány a nahrazeny novými a rozšířeny o nově zřízené zařizovací předměty pro bufet, tj. kuchyňl. pro zaměst., umývárnu pro zaměstnance a úklidovou komoru.

Klimatizace a ÚT :

Zásobování teplem je zajištěno vybudovaným sekundérním přívodem z VST ZDB . Je proveden přívod o Ø " 125, který je přiveden do nově zřízené strojovny. V této bude umístěn nový rozdělovač topné vody s sběrač vratné vody. V předešlé strojovně budou dále umístěny klimatizační jednotky typu KDD velikosti 080 a to 2 ks. Jedná se o výrobky np. Kovona Karviná, která tyto vyrábí v licenci. Tato klimatizační jednotka bude zajišťovat vytápění a dostatečnou výměnu vzduchu v hledišti kina, částečně bude dodávat upravený vzduch také do prostoru foyer.

Z klimatizačních jednotek bude proveden nový rozvod do předešlých prostorů. Jelikož PÚ předpokládá zřízení nové parovodní přípojky, je možno ohřívače těchto klimatizač. jednotek vytápět parou. O způsobu vytápění těchto jednotek rozhodne projektant v dalším stupni dokumentace.

Příslušenství bude vytápěno teplou vodou o teplotním spádu 82,5 na 67,5 pomocí článkových otopných těles, případně konvektorů. Trubní rozvod bude proveden z ocel. trub bezešvých , které budou opatřeny základním nátěrem z dvojnásobným vrchním emajlováním. Trubní rozvod v suterénu bude opatřen tepl. izolací.

V případě realizace parovodní přípojky bude ve strojovně umístěna redukce páry , zařízení na přečerpávání kondenzátu a příslušné měření.

Klimatizace zajistí potřebnou výměnu vzduchu na 1 dílčím a to 2e m3/hod.

Promítárna bude vytepěna pomocí podokenní soupravy , umístěné ve vhodnější místnosti ,aby se omezila hlučnost tohoto zařízení. Podokenní souprava zajistí předepsanou výměnu vzduchu v promítárně a to nejméně 350 m3/ hod.

Potřeba tepla :

Klimatizace + ÚT	143.000 kcal/ hod.
Ohřev TUV	12.000 " "
	155.000 kcal/hod .
Provozní maximum x 0.8	124.000 kcal / hod.

Ohřev TUV bude v případě provedení parovodní přípojky prováděn nízotl. parou, v opačném případě teplou vodou. Ohřívač 630 lt.

Elektroinstalace :

A) Silnoproud :

Podle stávajícího stavu :

V současné době má kino instalovaný výkon 19,91 kW z toho 5,59 kW ve svítidlech, 8,97 kW v motorickém odběru a 1,35 ostatní odběr. Budova je napojena na stávající venkovní vedení NN procházející podél zadního štítu budovy a to přípojkou venkovního provedení ukončenou zední konzolou. Odtud je vedení 4 x 50 mm² v pevlakové trubce až do hlavního rozváděče objektu kina, který je umístěn v rozvodně (vedle vstupu do sálu na levé straně).

Hlavní sběrový rozváděč je ocelopleochového provedení na podlaze a sestává ze dvou polí. Hlavní jistič JZH 50 100 A, obsahuje 3ě vývodů jištěný pojistkami a nichž je obsazeno 6. Výzbroj montována jako vestavěná.

Z hlavního rozváděče je napojen rozváděč vedlejších prostor, rozváděč (rozv. deska) na jevišti, rozváděč v promítací kabině a rozváděč v kotelně. Rozvod je v pevlakových trubkách vodičů 6. V kotelně AMC, AY, AGY a AYSY.

Prostředí :

jeviště - prostř. nebezp. požáru nesnadno zápalných látek
hlediště - " "
půdní prostory / " "
předsálí - prostředí obyčejné
WC, bufet, hala, kancelář, podkladna, ocodby - prostředí obyčejné
promítárna, místnost hl. rozváděče - prostředí s vodivým okolím
kotelna, uhelna - prostředí s vodivým okolím a nebez. požáru nesnadno zápalných látek

Zařazení dle ČSN 341301 - kino třídy " I. b "

Rozsah generální opravy elektroinstalace :

Vzhledem k tomu, že dle ČSN 341101(z 1.1.72) - předpisy pro elektrická zařízení v kinech, elektroinstalace neodpovídá a dále rozsah stávajícího zařízení nevyhovuje současným nárokům na techn. vybavení moderních kin, bude celá elektroinstalace přebudována takto :

1/ Rozvodna a přívod NN :

Rozvodna zůstane zachována v plném rozsahu včetně rozváděče (hlavního). Na přívodu (pod zadní konzolou) bude osazena přípojková skříň a jištěním a zemněním nulového vodiče. Hlavní rozváděč bude upevněn k podlaze , budou vyměny šrouby krycích panelů, opraven případně vyměněn hlavní jistič J2H 50 100 A , nutno umístit výstražné tabulky dle ČSN 343510 (č. 0101) , trvale popsat obvody a osadit schema zapojení. K hlavnímu rozváděči bude přistaveno ještě jednopole pro přemístění stykačů a výklenku. V novém poli bude současně umístěno zařízení pro stmívání světel v sále (doporučeno ČSN 341301 čl.26).

2/ Rozváděče :

a/ rozváděč vedlejších prostor :

bude ponechán případně upraveno a doplněna výzbroj, budou popsány obvody a znatelně označeny.

b/ rozváděč na jevišti :

stávající rozvodná deska nevyhovuje, je nutné při zpracování projektu uvažovat s novým rozváděčem. Výzbroj - hl. jistič, ovládání opon a masek, přemístění stykačů osvětlení(stávající obvod č.60) a výklenku.

c/ rozváděč promítací kabiny:

bude ponechán stávající v místnosti vedle promítací kabiny, nutno provést pouze údržbu, doplnit značení obvodů, označit nulovací vodiče a upravit případně jištění podle nových promítacích přístrojů.

d/ rozváděč v kotelně :

stávající rozváděč je v dezolátním stavu. Je nutno instalovat nový rozváděč s ohledem na nový způsob vytápění tohoto objektu.

3/ Silnoproudá instalace :

a/ vedlejší prostory :

provést kompletní nový rozvod a upravného rozváděče vč. výměny vypínačů a svítidel. Osvětlení ve vestibulu žárovková budou vyměněna za zářivkové. Zářivková svítidla v šatně vyměnit z důvodu prostředí (prostř. s nebezpečím požáru nesnadno zápalných látek) budou vyměněna za nové typy s ochranným sklem dle ČSN 341070.

b/ jeviště

provést kompletní rozvody, stávající kabely zrušit. Stávající osvětlení v plechovém krytě zrušit (nad oponou a rampě jeviště) a nahradit ho sestavou vhodných uzavřených svítidel. Nepotřebné vodiče a rozvody nutno odstranit.

c/ promítací kabina :

světelná instalace bude vyměněna za novou, dále budou vyměněny svítidla, vypínače a zásuvky. Nové promítací přístroje je nutno uvést v soulad s ČSN 341010 čl. 74 (zemnění a ochrana nulování) obvody 80 a 87 budou zrušeny.

d/ kotelna , uhelna :

světelný a motorový rozvod bude proveden nový z nového rozváděče. Budou navržena nová svítidla. Na novém zařízení bude provedena ochrana nulováním a ochranné pospojování.

e/ Hlediště:

veškeré rozvody budou provedeny nově a to tak, že do stávajících trubek budou vtaženy nové Cu vodiče (X) - ČSN 340290. S ohledem na ČSN 341301 čl. 26 je nutno do hlediště navrhnout nepřímé nebo polonepřímé osvětlení. Hodnota osvětlení musí odpovídat nejméně 40ti lx. Pří navrhuje použití podhledu a umístění nových svítidel do podhledu.

4/ Nouzové a přídavné osvětlení:

Zdrojem zůstane alkalická baterie 12 V, 120 Ah, která však bude osazena nová a to ve zvláštní místnosti- akumulátorovně. Žárovky tohoto osvětlení je možno osadit ve společných svítidlech hlavního osvětlení. Pro normální provoz bude osazeno nové trafo 220/12V , pro provoz v případě výpadku el. energie bude řešeno automatické přepojení na alkalickou baterii. Hodnota nouzového a přídavného osvětlení nesmí klesnout pod 0,2lx. Kapacita baterie musí odpovídat čl. 46 ČSN 341301(3 hod. nuozové) přídavné 1 hod.) Celý stávající rozvaděč bude zrušen a vyměněn za nový. Obvody budou rozděleny podle čl. 31.- 43 ČSN 341301, jejich ovládání dle čl. 39 citované ČSN.

Objekt 02 - kanalizační přípojka :

S ohledem na zcela nevyhovující stávající odkanalizování objektu je nutno vybudovat novou kanalizač. přípojku, která by zajišťovala řádné odvedení všech odpadních splaškových vod a to i. ze sklepů objektu. Bude vybudována nová kanalizační příp. o Ø 20 cm z keneninových trub obetonováním. Přípojka bude vedena ze sklepů objektu z prostoru bývalé kotelny do šachty stávající stoky " 80 cm v Bezručově ul., nejkratší cestou. Hlavní stoka do které je přípojka zaústěna je napojena na kanalizač. čistírnu. Zaústění přípojky se provede do nejnižší části šachty, která se nachází naproti objektu np. Lozna. Kóty šachty jsou následující: 378,75 / 375,17. S ohledem na malý výškový rozdíl nutno vést přípojku přes odstavné plochy , jelikož je nutno volit trasy nejkratší. Dle zaměření provedeného np. ETS Ostrava je u vhozu paliva do uhelny kóta terénu 378,21. Na trase budou umístěny potřebné objekty jako revizní šachty apod. dle dispozic OVHS . Společně s trasou kanalizační přípojky v jednom výkopu bude vedena vodovodní přípojka.

Objekt 03 - vodovodní přípojka :

S ohledem na špatný stav stávající vodovod. přípojky , která je značně zarostlá minerály a s ohledem na řádné protipožární zabezpečení objektu bude nutno vybudovat novou vodovod. přípojku. Provede se vodovod. příp. o Ø 3" s napojením na stávající vodovod " 125 v Bezručově ul. a zaústěním do prostoru bývalé uhelny. Pro vodovod. přípojku bude použito výkopu provedeného pro kanalizační přípojku , čímž se dosáhne drobné úspory. Při vedení těchto přípojek ve společné výze nutno dodržet vzdálenost jednotlivých vedení dle platných ČSN.

Objekt 04 - přípojky tepla :

V rámci tohoto objektu bude provedeno prodloužení stávajícího sekundérního přívodu, který je ukončen ve stávající výtahové šachtě na popel, směrem k nově zřízené montážní šachtě a odtud pak bude přívod veden do prostoru nové strojovny. Jedná se o sekundér o Ø 2x Js 125. Dále se předpokládá v rámci tohoto objektu vybudovat parovodní přípojku z parního potrubí, které probíhá ve společném kanále vzdáleném od objektu cca 10 m. Vybudováním této parovod. přípojky by byla zajištěna větší pohotovost pro instalované klimatizační jednotky. Kanál 70/50 s potrubím 50/25.

Objekt 05 - TÚ + SÚ :

V rámci tohoto objektu bude provedeno upravení terénu kolem objektu kina a zatravnění ploch ze severní a východní strany objektu a výsadba okrasných keřů, případně stromků kolem objektu pro odběr čerstvého venkovního vzduchu.

B. Propočet :

Obj. 01 - vlastní objekt kina .

Hl. I . projekt. práce		80.000,- Kčs
Hl.III. celkem		849.000,- Kčs
z toho :	výměna krytiny střechy	32.000,- Kčs
	klamp.%. práce	10.000,- Kčs
	oprava a přestřík.fasády vč. soklu	20.000,- Kčs
	nátěry a malby	15.000,- Kčs
	podlahy a dlažby	95.000,- Kčs
	podhledy a obkl.skust.	120.000,- Kčs
	práce bourací	10.000,- Kčs
	proj.plátna vč.ocel.rámu	15.000,- Kčs
	opony vč.automatů	40.000,- Kčs
	ostat. drob. dodávky a práce	50.000,- Kčs
	el. instalace	230.000,- Kčs
	klimatizace + ÚT	160.000,- Kčs
	zdravotechnika	12.000,- Kčs
Hl.VI. - GZS 3,5 %		29.750,- Kčs
spol.pref. 4 %		34.000,- Kčs
Hl. VI. celkem		63.750,- Kčs
Hl. VIII. - RR 14 %		118.900,- Kčs
Hl. II.-VIII.		1,031.650,- Kčs
Hl. XI. - inž.čin. dod. 2,5 %		21.250,- Kčs
Hl. I.- XI.		1,132.900,- Kčs

Obj. OP - kanalizační přípojka :

Hl.I. projekt. a průzkum. práce	1.400,- Kčs
Hl.III. - 35 bm á 650,-Kčs / bm	22.750,- Kčs
Hl.VI. - GZS 4 %	850,- Kčs
spol. pref. 4 %	950,- Kčs
Hl.VI. celkem	1.800,- Kčs
Hl.VII.	500,- Kčs
Hl.VIII. RR 14 %	3.180,- Kčs
Hl.II.- VIII.	28.340,- Kčs
Hl. XI. inž. činnost dod. 1 %	230,- Kčs
Hl.I.- XI.	28.570,- Kčs

Obj. OV - vodovodní přípojka :

Hl.I. projekt. a průzkum. práce	500,- Kčs
Hl.III. - 42 bm á 150,- Kčs/bm	6.300,- Kčs
Hl. VI. - GZS 4 %	250,- Kčs
spol. pref. 4 %	250,- Kčs
Hl. VI. celkem	500,- Kčs
Hl.VIII. - RR 14 %	880,- Kčs
Hl. II. - VIII.	7.680,- Kčs
Hl. XI. - inž. činnost dod. 1 %	70,- Kčs
Hl.I.-XI.	7.750,- Kčs

Obj. OJ - přípojky tepla :

a/ Prodloužení sekundér. teplovodu

Hl. I. projekt. práce	1.500,- Kčs
Hl.III.- 6bm kanál. 90/70 s potr.-ex 125 á1650 Kčs/ bm	9.900,- Kčs
Hl.VI. - GZS 4 %	400,- Kčs
spol.pref. 4 %	400,- Kčs
Hl. VI. celkem	800,- Kčs
Hl.VIII. RR 14 %	1.380,- Kčs
Hl.II.- VIII.	12.080,- Kčs
Hl. XI. inž. činnost dod. 1 %	100,- Kčs
Hl. I. - XI.	12.180,- Kčs

b/ pozvodní přípojka :

Hl. I. projekt. a průzkum. práce	
Hl.III. - 10 bm kanál.70/50 s potr.50/35 á 1350,-	1.500,- Kčs
Hl.VI. - GZS 4 %	11.500,- Kčs
spol. pref. 4 %	460,- Kčs
Hl.VI. celkem	460,- Kčs
Hl.VII.	920,- Kčs
Hl.VIII. RR 14 %	800,- Kčs
Hl. II. - VIII.	1.610,- Kčs
Hl. XI. - inž. činnost dod. 1 %	14.230,- Kčs
Hl. I. - XI.	1.150,- Kčs
	16.880,- Kčs

Obj. OS TÚ + SÚ :

Hl. I. projekt. práce	
Hl.III. - 700m2 á 10 Kčs / 1 m2	500,- Kčs
Hl.VI. - GZS 4 %	7.000,- Kčs
- spol. pref. 4 %	280,- Kčs
Hl. VI. celkem	280,- Kčs
Hl. VIII. RR 14 %	560,- Kčs
Hl. II. - VIII.	980,- Kčs
Hl. XI. - inž. činnost dod.	8.540,- Kčs
Hl. I. - XI.	70,- Kčs
	9.110,- Kčs

Rekapitulace :

Hl. I. projekt. a průzkum. práce	85.400,- Kčs
Hl. III. stavební objekty celkem	906.450,- Kčs
Hl. VI. celkem	68.430,- Kčs
z toho : GZS	32.090,- Kčs
spol. preference	36.340,- Kčs
Hl.VII. ostatní náklady	700,- Kčs
Hl. VIII. RR 14 %	126.940,- Kčs
Hl. II. - VIII.	1.102.520,- Kčs
Hl. XI. - inž. činnost dod.	22.870,- Kčs
Hl. I. - XI.	1.210.790,- Kčs

D/ Požadavky na provádění stavby (GO) :

Staveniště, příjezdy , energie :

Staveniště : prostor staveniště je vymezen ze strany severní stávajícím chodníkem respektivě oplocením u domu čp.720, ze strany západní místní komunikací Bezručova ul. (st. silnice III/486), z strany jižní oplocením u domu čp.504 a ze strany východní stávajícím chodníkem. Pro zařízení staveniště bude v maximálním rozsahu využito prostor opravovaného objektu kina. Mimo tento objekt budou umístěny objekty ZS jen krátkodobě a nezbytně nutném rozsahu. V prostoru staveniště se nacházejí následující inž. sítě :
elektrické vedení NN - vrchní, plynovody NTL, vodovody, kanalizace, primární a sekundární rozvody tepla, telekomunikační vedení a stávající vodovod. přípojka + sepřik pro objekt kina. Při křížení a souběhu s těmito inž. sítěmi nutno dodržet vzdálenosti dle platných ČSN. Před zahájením zemních prací nutno požádat správce těchto sítí o vytýčení jejich přesné polohy a to přímo na stavbě. Při provádění zemních prací nutno respektovat podmínky stanovené pro provádění prací v blízkosti předmětných vedení a to dle dispozic příslušných správců sítí.

Příjezd : na staveniště je zajištěn ze státní sil. I/18 (Nám. Dukelských hrdinů) po místní komunikaci Bezručova ul.. Výjezd dtto opačným směrem .

Energie :

El. energie : pro účely provádění GO a to pro drobné stavební stroje o malém příkonu bude odebírána přímo z vlastního objektu, který je na venkovní síť NN připojen vrchním vedením. Dále možno el. energii odebírat přímo ze stávajícího vrchního vedení NN (sloupu), který se nachází v bezprostřední blízkosti objektu a to v případě, že budou použity stavební stroje o větším příkonu, než který je možno připojit přímo z objektu.

Voda : pro provádění staveb. prací a provádění tlak. zkoušek rozvodu ÚT a vody bude odebírána z objektu kina , který je na veřejnou vodovod. síť Ø 125 v Bezručově ul. napojen vodovod. přípojkou o Ø 1".
Kvalita vody je pro daný účel vyhovující.

Způsob měření odběru energií nutno dohodnout s uživatelem objektu kina, resp. SME nebo OVaS.

Dodavatelský systém :

generál. dodavatelem GO kina bude OSP Vsetín , závod tel. mezifází.
Subdodávky budou zajišťovány v případě potřeby u jiných organizací.

GO si nevyžádá realizaci souvisících investic.

Orientační časový plán :

Projektový úkol	124
Jednostup. projekt	025
Zahájení GO :	1973
Dokončení :	1975

Příloha č. 36 Plán sedadel v kině Panorama, 1977

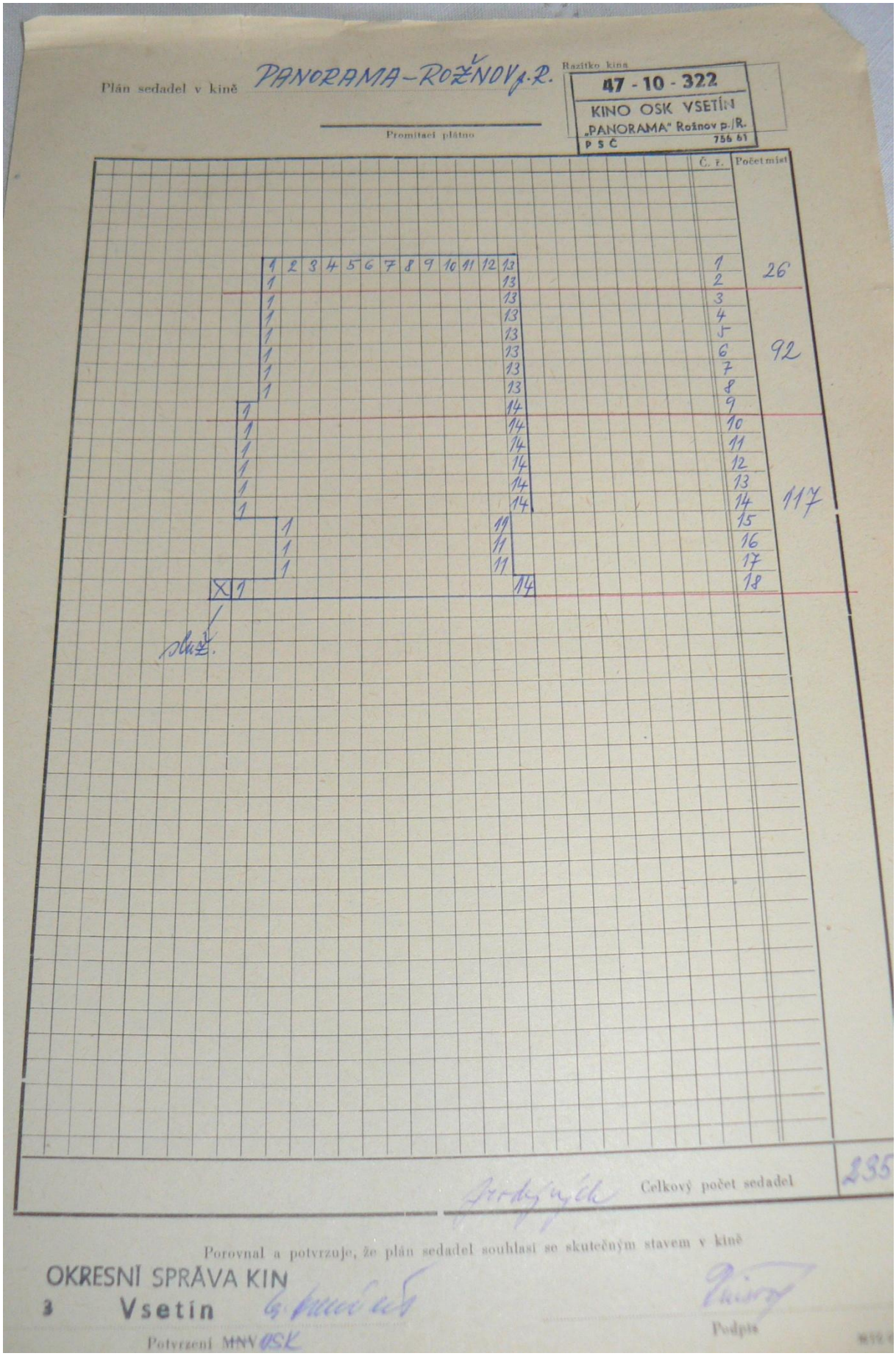

Příloha č. 37 Prověrka vedoucích a zaměstnanců kin, 1970

Odbor kultury Okresního národního výboru na Vsetíně

kult. 456/5-70-kult.-kina/Li

Vsetín 15.září 1970

Městským a místním
národním výborům
v okrese Vsetín

21. IX. 1970

1714

Věc: prověrka vedoucích kin ~~a zaměstnanců~~ kin NV
Vyřizuje: Josef Liška, OIK

Odesláno doporučeně 22.10.1970.

Vážení soudruzi !

S odvoláním na dopis Odboru kultury SmKNV v Ostravě ze dne 1.9. 1970 ve věci prověrky vedoucích kin a zaměstnanců kin sdělujeme po projednání na KV KSČ toto:

1.-Hodnocení vedoucích kin a zaměstnanců kin provedou orgány národních výborů, které jsou vůči vedoucímu kina a zaměstnancům kina jako provozovatelé příslušného kina.

2.-Hodnocení za účasti prověřovaného může provést z pověření rady MNV:

a/místní školská a kulturní komise NV
b/nebo místní komise, která prováděla pohovory s poslanci NV při konsolidaci na počátku roku 1970
c/nebo komise složená:
-předseda MNV
-tajemník MNV
-předseda školské a kulturní komise NV
-některý další člen rady NV
-místopředseda ZO nebo MV KSČ

3.-Místní stranické orgány při tomto hodnocení pomohou a to hlavně přihlédnutím na politickou stránku činnosti vedoucího a zaměstnanců kin.
ZO nebo MV KSČ v místě vypracují ve spolupráci s orgány NV, které budou hodnotit vedoucího a zaměstnance kina, své posouzení, které zašlou nejpozději do

10. října 1970

na Odbor kultury Okresního národního výboru na Vsetíně.

4.-Účast místních stranických orgánů v místě při tomto hodnocení zajistí OV KSČ na Vsetíně.

5.-Ředitelství KPFKE v Ostravě připraví pro nové vedoucí kin předepsané školení počínaje prosincem 1970.

Uvedené zásady vycházejí z principu, že pracovně-politické hodnocení zaměstnanců kin je především věcí národních výborů v místě sídla kina, stranické orgány, ale při tom musí spolupracovat.
Osnovu a pokyny k provedení prověrky zaměstnanců kin vydal odbor kultury Sm KNV, pokyny k účasti a podílu okresních a místních orgánů KSČ vydal Sm KV KSČ. Provedení tohoto úkolu je nezbytnou podmínkou k vytvoření příznivých předpokladů pro další proces konsolidace na úseku filmové distribuce. Hodnocení musí být provedeno náročně, dobře a rychle. Očekáváme, vážení soudruzi, že úkol ve smyslu tohoto opatření včas splníte.

S pozdravem

Josef L i š k a
OIK Vsetín

Prácí čest !
Jana F a j t í k o v á
vedoucí odboru kultury ONV

. výročí osvobození ČSSR sovětskou armádou).

9. Zda vedl zaměstnance kina v duchu uvědomělé pracovní kázně, využívání pracovní doby, ekonomické kázně a zda sám svým počínáním a rozhodováním byl příkladem ostatním.

10. Jaký má zájem o sebevzdělávání v oboru práce s filmem a s svůj další odborný a politický růst, jak vede zaměstnance kina ve správném politickém duchu.

Závěr tohoto celkového hodnocení musí vyplynout jednoznačně buď v tom smyslu, že vedoucí kina a zaměstnanci kina mají dostatečné politické i odborné předpoklady k tomu, aby kina pod jejich vedením byla schopna plnit všechny současné náročné kulturně politické úkoly (pak by tedy měl být vedoucí kina příslušným MV potvrzen ve funkci), nebo v tom smyslu, že tyto předpoklady nemá a že tedy bude ve funkci vedoucího kina nebo jako zaměstnanec kina vystřídán schopnějším pracovníkem.

Prověrkový list po projednání v radě MNV a ve výboru ZO KSČ v místě kina zašlete:

1 x uložit u rady MNV t.j. provozovatele kina
1 x uložit u výboru ZO KSČ nebo MV KSČ v místě
2 x zaslat na Odbor kultury ONV Vsetín

nejpozději do 10.října 1970.

Hodnocení vedoucího kina proveďte na prověrkovém listě, který přikládáme ve 4 vyhotoveních a rozešlete do 10.října 1970 dle výše uvedeného rozdělovníků.

Ostatní zaměstnance zhodnoťte ve čtyřech vyhodnoceních společně na jeden list a odešlete do 10.října 1970, dle výše uvedeného rozdělovníku.

Nejlépe na papír s hlavičkou MNV. Nezapomeňte vše vrazítkovat a podepsat:

u MNV předseda MNV a předseda školské a kulturní komise MV
u ZO nebo MV KSČ místopředseda výboru odpovídající za ideologickou práci.

Dodržte stanovený termín !!!!

V případě nejasností ve věci prověrky obraťte se na s.Josefa Lišku, okr. instruktora kin NV, který má své pracoviště na Odboru kultury ONV Vsetín, a který se v případě nutnosti a požadavku z MNV dostaví do místní komise, která bude provádět hodnocení zaměstnanců kin v místě.

Osnova pro prověrku vedoucích kin a zaměstnanců kin:

Hodnocení vedoucích kin a zaměstnanců kin musí být provedeno s maximální objektivitou tak, že každý vedoucí kina a každý zaměstnanec kina uvede pravdivě dle vlastního uvážení odpovědi na níže uvedené otázky.
Hodnocení se provádí za údobí od počátku r. 1968 až do současnosti.
Pro objektivitu hodnocení se doporučuje u vedoucích a zaměstnanců kin ve vedlejším povolání, aby si prověřující MV vyžádal pracovně-politické hodnocení nebo posudek na pracovníka od zaměstnavatele v hlavním povolání. Hodnocení je nutno zaměřit především na tyto hlediska:

1. Jak vystupoval a politicky působil a jaké zaujímal postoje v místě působnosti kina, v místě bydliště, v zaměstnání.

2. Jak pomáhal prohlašovat závěry významných zasedání ÚV KSČ, počínaje lednem 1968, pokračuje dubnem 1968 (akční program KSČ), květnem 1968 (poukázání na nebezpečí pravicových sil) srpnem 1968 (reakce na příchod spojeneckých vojsk a zasedání ÚV KSČ k moskevským dohodám). Jak se tato jeho aktivita zdrazila v činnosti kina (v programování i v propagaci filmů východních a západních produkcí, za které taky odpovídá provozovatel kina t.j. MNV, KPFKE Ostrava a ÚPF Praha)

3. Jak pochopil a prosazoval závěry pléna z listopadu 1968, kde bylo označeno pravicové nebezpečí jako hlavním a přijata rezoluce ke konsolidaci ve straně a společnosti.

4. Jaký postoj zaujal k zasedáním pléna ÚV KSČ v dubnu a květnu 1969, na kterých byly schvalovány kádrové změny ve vedení strany a realizační směrnice květnového pléna ÚV KSČ.

5. Při hodnocení nelze pominout chování a postoje v krizových situacích (2 000 slov, volba předsedy Federálního shromáždění, upálení J. Palacha, vandalské činy po mistrovství světa v hokeji 1969, vystoupení kontrarevolučních sil v srpnu 1969).

6. Jak aktivně vystupoval a působil proti oportunismu, nacionalismu a antisovětismu, zda stál a stojí jednoznačně na třídních internacionálních pozicích, zda u něho nacházeli podporu soudruzi, kteří se plně angažovali pro obhajování internacionálních vztahů a vedoucí úlohu strany.

7. Zda byl aktivně činný nebo spolupracoval s organizacemi KAN, K 231, event. jinými protisocialistickými organizacemi, zda byl členem některého pravicově orientovaného kulturního aktivu (v místě nebo v okrese), jakou tam sehrál úlohu, jaké rezoluce připravoval nebo podpisoval, zda vystupoval v tisku nebo v jiných hromadných sdělovacích prostředcích a v jakém politickém smyslu.

8. Jak se veškeré tyto jeho politické postoje projevily v práci kina, jak kina pod jeho vedením napomáhala na kulturně výchovné frontě ke konsolidaci naší společnosti (jak byla orientována dramaturgie kina co do zastoupení socialistických produkcí, jak ji uplatňoval při programování na KPFKE a jak jemu KPFKE vycházela v jeho požadavcích vstříc), jak byla prováděna propagace na filmy těchto produkcí v poměru k propagaci na západní filmy, zda se kino stalo v mimopracovní době shromaždištěm pravicových a kontrarevolučních elementů, jaký je na tom jeho podíl, jaká stanoviska zaujímal a jaká činil upozornění při zjištění antisocialistického charakteru některých filmů čs. produkce (např. Žert, Všichni dobří rodáci aj nebo organizoval zájezdy na tyto filmy) a k posílení kulturně výchovného poslání práce s filmem, jak se kina pod jeho vedením zapojila do oslav významných politických výročí roku 1969 a 1970 (MČSP, 52. výročí VŘSR, 100. výročí nar. V.I. Lenina,

Příloha č. 38 Předání kina Panorama do správy města Rožnov pod Radhoštěm

Městská rada

[redacted] v Rožnově pod Radhoštěm

Datum: 9. 1. 1991 Zn.: Podává: úsek OaVV

Předmět: Zřízení kulturního zařízení města Rožnova pod Radhoštěm kina Panorama

Přednes:

Na základě usnesení rady ONV Vsetín č. 661/60 a v souladu se zákonem o obecním zřízení ukončila Okresní správa kin ve Vsetíně ke dni 31. 12. 1990 svoji činnost a zřizovateli kin se od 1. 1. 1991 stávají jednotlivé obce. K delimitaci Okresní správy kin Vsetín byla ustanovena likvidační komise, která dne 9. 1. 1991 předala objekt a zařízení kina městu. K tomuto datu rovněž přecházejí zaměstnanci kina Panorama pod Městský úřad v Rožnově p. R. Odměňování THP bude dle výnosu ze dne 12. 9. 1984 čj. 51-12430-3156, dělnické profese dle výnosu FMPaSV ze dne 26. 5. 1988 čj. 515384 34-5147.

MĚSTSKÝ ÚŘAD
ROŽNOV pod Radhoštěm
7

Návrh na usnesení rady [redacted]

Městská rada v R.p.R. na základě ukončení činnosti Okr. správy kin zřizuje s účin. od 1. 1. 1991 kulturní zařízení města Kino Panorama. Městská rada ukládá zást. starosty p. Houškové a tajemníkovi MÚ dořešit dle platných mzdových předpisů personální a mzdové zabezpečení zaměstnanců kina a k 30. 6. 1991 provést ek. rozbor provozu kina a výsledky předložit radě.

Usnesení rady [redacted] č. usnes.: 13/2 ze dne: 9. 1. 1991

Městská rada na základě ukončení činnosti Okr. správy kin Vsetín s účinností od 1. 1. 1991 zřizuje kulturní zařízení města Rožnova p. R. kino Panorama a ukládá zást.starosty p. Houškové a tajemníkovi MÚ dořešit dle plat.mzd. předpisů personál. a mzd. zabezpečení zaměstnanců kina Panorama a k termínu 30.6.1991 provéstekonomický rozbor provozu kina Panorama a výsledky předložit městské radě.

org. 133/90 11.1.1991 JUDr. Jaroslav Kubín
starosta

MĚSTSKÉ ZASTUPITELSTVO
Rožnov pod Radhoštěm

Příloha č. 39 Předběžný rozpočet pro instalaci zvukového zařízení systému Solby surround pro logic

Předběžný rozpočet pro instalaci zvukového zařízení systému:
DOLBY SURROUND PRO LOGIC v kině Rožnov pod Radhoštěm.

1/ Rekonstrukce budičů zvuku Meopton 5 X pro snímání dvoustopého zvukového záznamu za předpokladu, že původní budiče budou po montáži nových odebrány jako protihodnota. Upravené budiče budou v kvalitě, která vyhovuje i pro provoz DOLBY STEREO

2 ks á 20.500,- 41.000,-

2/ Zesilovací souprava pro dekódování, úpravu, zesílení a regulaci zvukového signálu typ SONY TA-VE 800 G 3 x 100W, 2 x 45W, 8 ohm

1 ks 34.000,-

3/ CD přehrávač SONY CDP-XE 210 pro reprodukci kompaktních disků

1 ks 6.500,-

4/ kazetový magnetofon SONY TC-KE 300 - dvojitý pro reprodukci i nahrávání kazet

1 ks 6.500,-

5/ Odposlechový zesilovač pro promítárnu a případně i nástupní prostory kina 2 x 40 W, 8 ohm

1 ks 4.800,-

6/Mixážní předzesilovač SEAK pro úpravu a regulací vstupů z budičů zvuku promítacích strojů

1 ks 5.700,-

7/ Rozvodná skříň stojanu zesilovače pro instalaci zařízení podle bodů 2, 3, 4, 5, 6, a případně 10, včetně povrchové úpravy, zabudování a zapojení všech komponentů, instalaci potřebných konektorů, svorek, přepínačů, relé, zdrojů a pod.

1 ks 30.000,-

8/ Reproduktory okolí pro montáž do hlediště kina - dvoupásmové 40 W/ 8 ohm

12 ks á 1.500,- 18.000,-

9/ Hlavní reproduktory pro reprodukci kanálů: levý, střední, pravý instalované za promítací plochou 140 W/8 ohm

3 ks á 8.900,- 26.700,-

10/ Indikátor výstupního signálů čtyřkanálový pro trvalou kontrolu sestavený z kaskád diod LED

1 ks 5.500,-

11/ Instalace reproduktorů včetně kabeláže, zhotovení konzol na reproduktory, výměna a seřízení budičů zvuku, demontáž starého zesilovače, úprava elektroinstalace, montáž a zapojení nového zesilovače, dodání instalačního materiálu, cestovní výlohy a odstranění případných záručních závad po dobu jednoho roku od předání uživateli 35.000,-

celkem 213.700,-

Olomouc 29. 8. 1997

KINOSERVIS
Dědoch František
tř. 1. máje 4, Olomouc
tel. 068/5224331

Příloha č. 40 Projekt nového kulturního centra v Rožnově pod Radhoštěm (Ladislav Kuba, 2009)

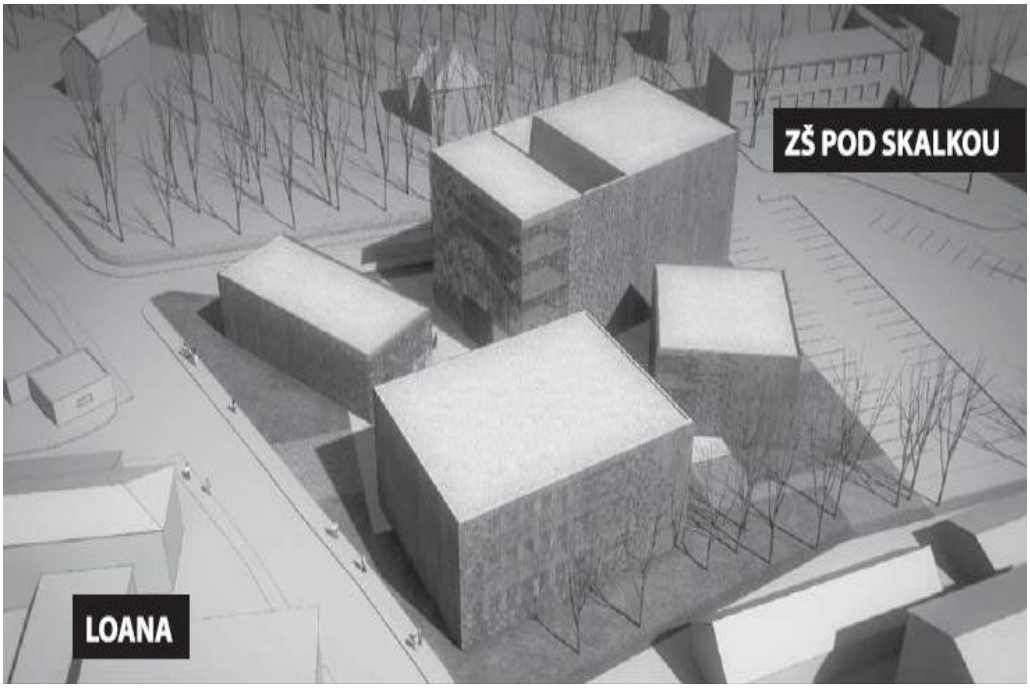

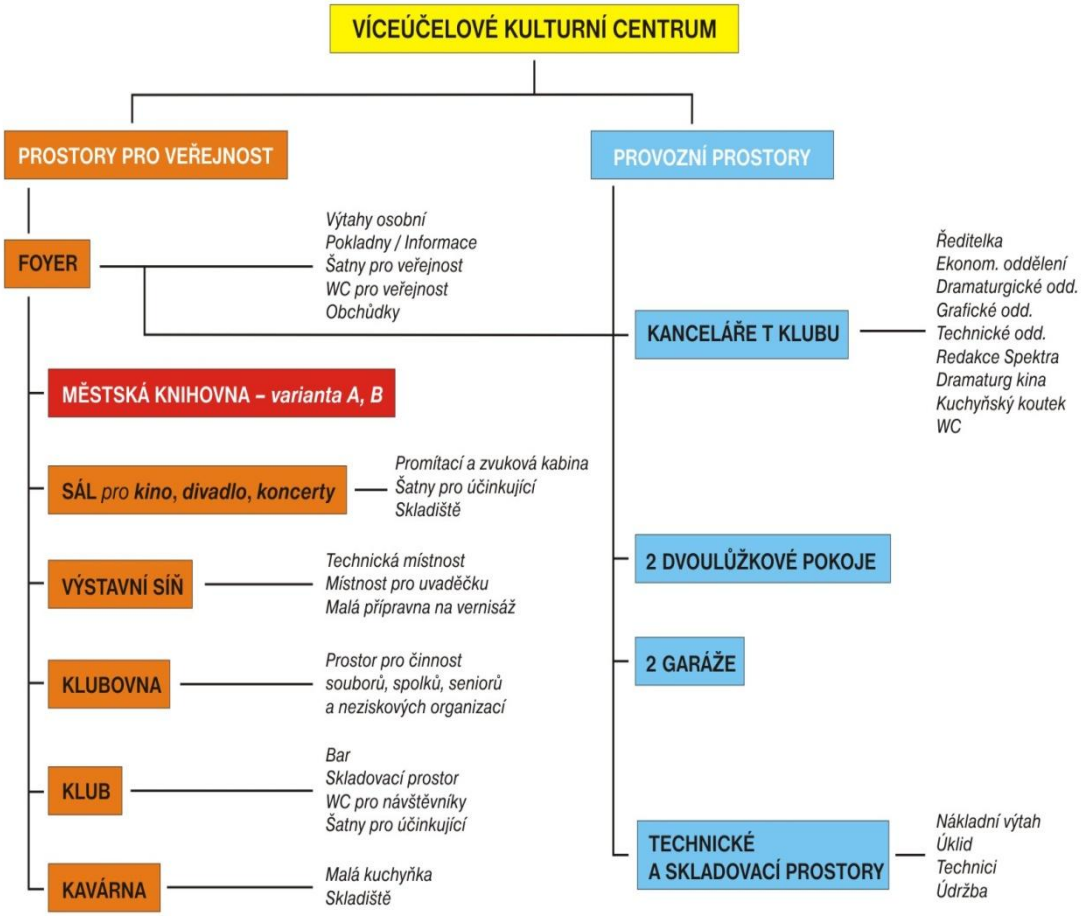

Příloha č. 41 Promítací kabina kina Panorama

1. Rok 2000, promítač Alois Pecháček

2. Rok 2012, Pavel Jakubík ukazuje, kam přijde umístit digitální technologie

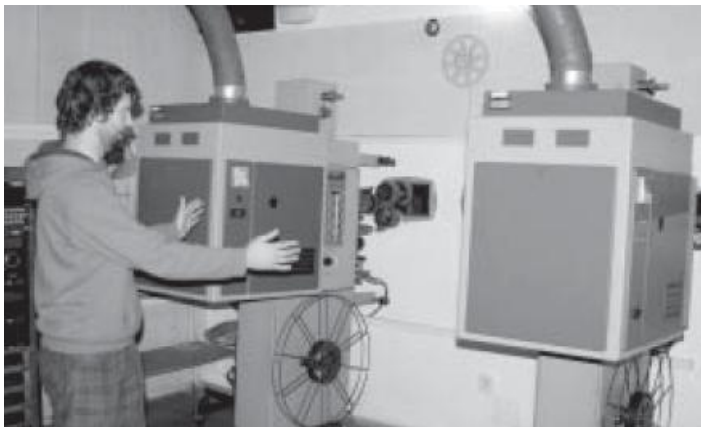

3. Rok 2012, instalace digitální technologie

Příloha č. 42 Studie plánované rekonstrukce kina z roku 2012 (společnost Archteam)

1. Varianta č. 1

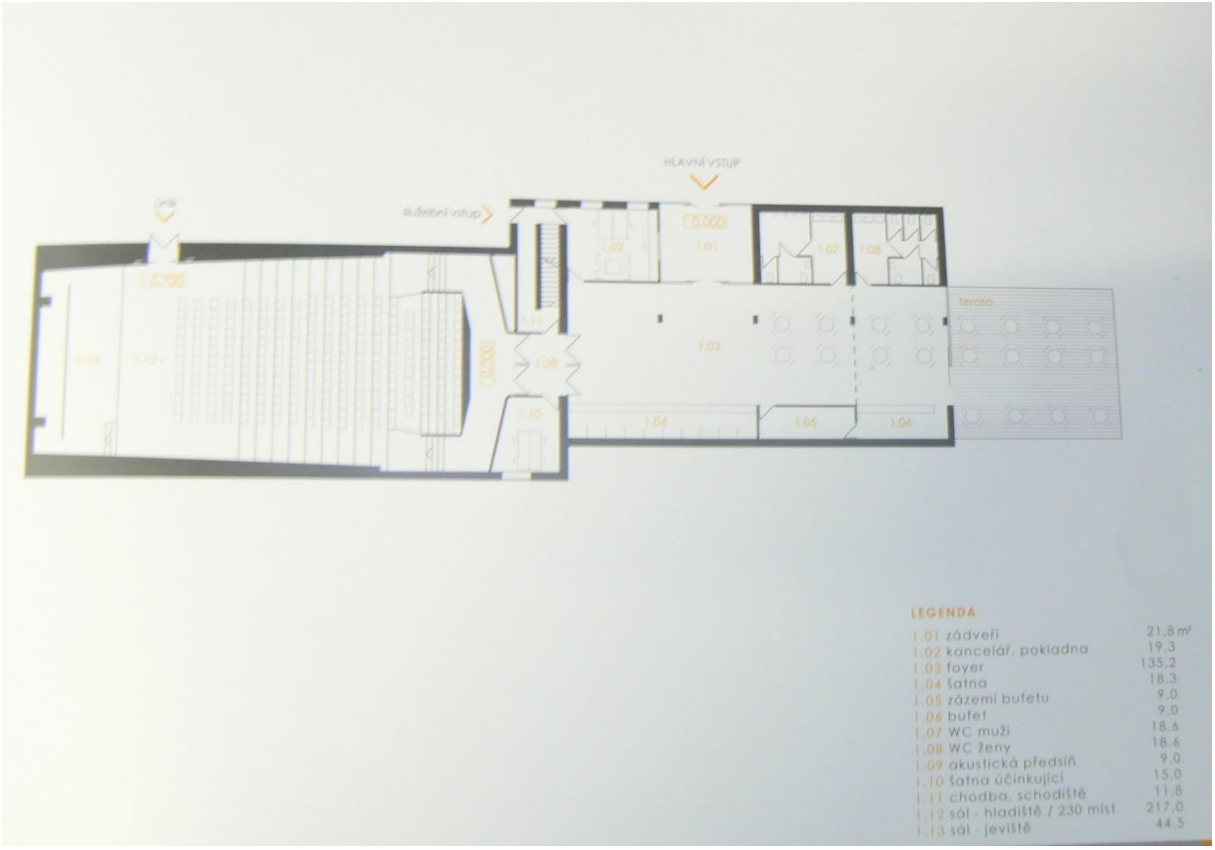

2. Varianta č. 2

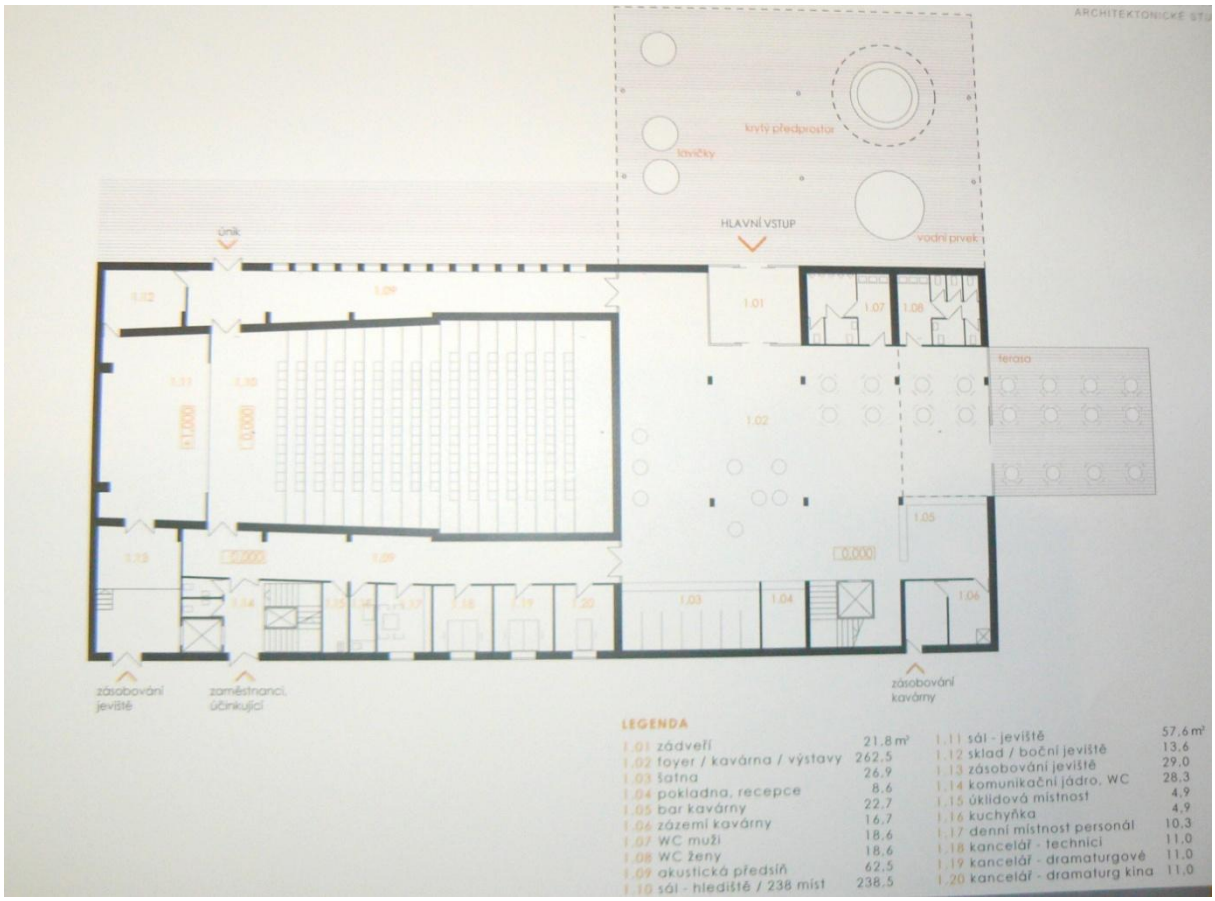

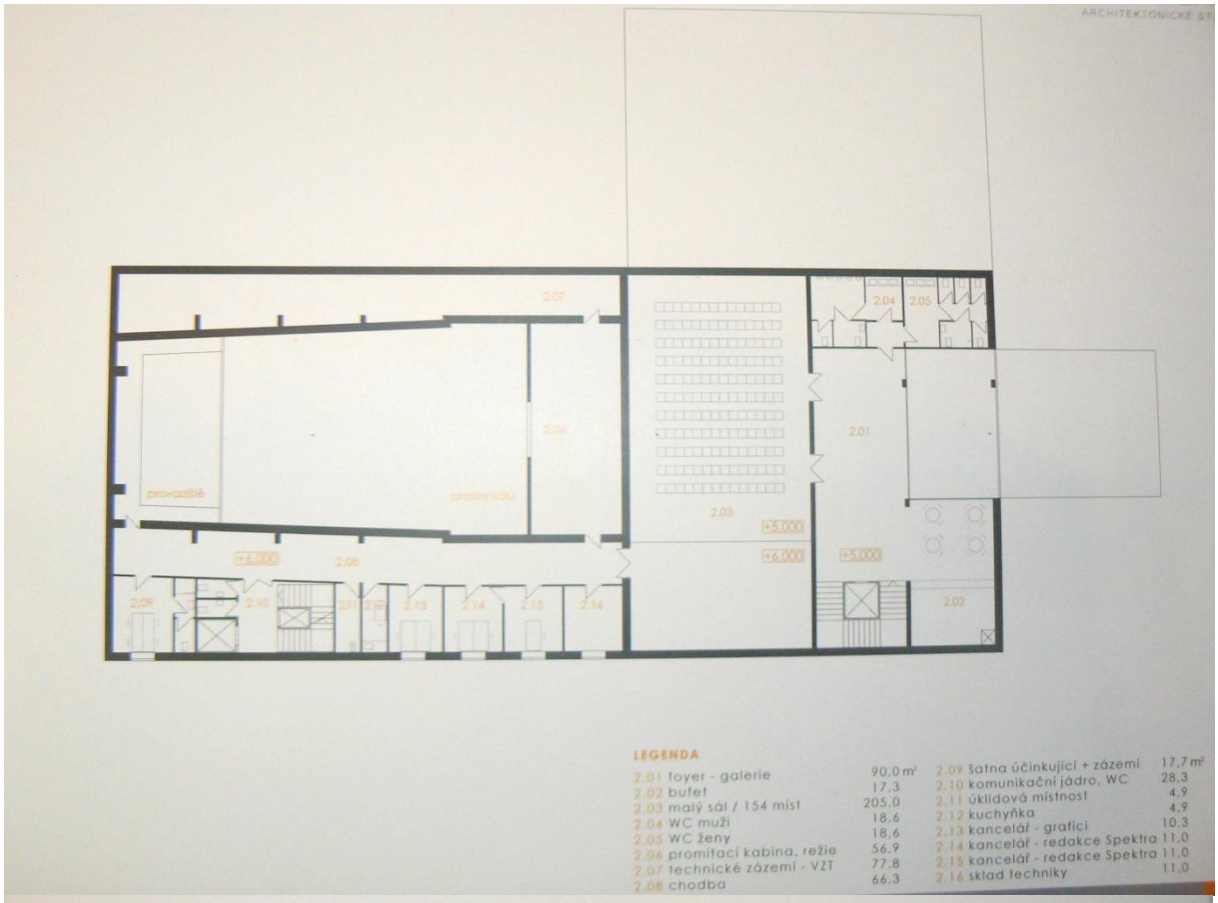

LEGENDA

2.01 foyer - galerie	90.0 m²	2.09 šatna účinkující + zázemí	17,7 m²
2.02 bufet	17.3	2.10 komunikační jádro, WC	28.3
2.03 malý sál / 154 míst	205.0	2.11 úklidová místnost	4,9
2.04 WC muži	18.6	2.12 kuchyňka	4,9
2.05 WC ženy	18.6	2.13 kancelář - grafici	10.3
2.06 promítací kabina, režie	56.9	2.14 kancelář - redakce Spektra	11,0
2.07 technické zázemí - VZT	77.8	2.15 kancelář - redakce Spektra	11,0
2.08 chodba	66.3	2.16 sklad techniky	11,0

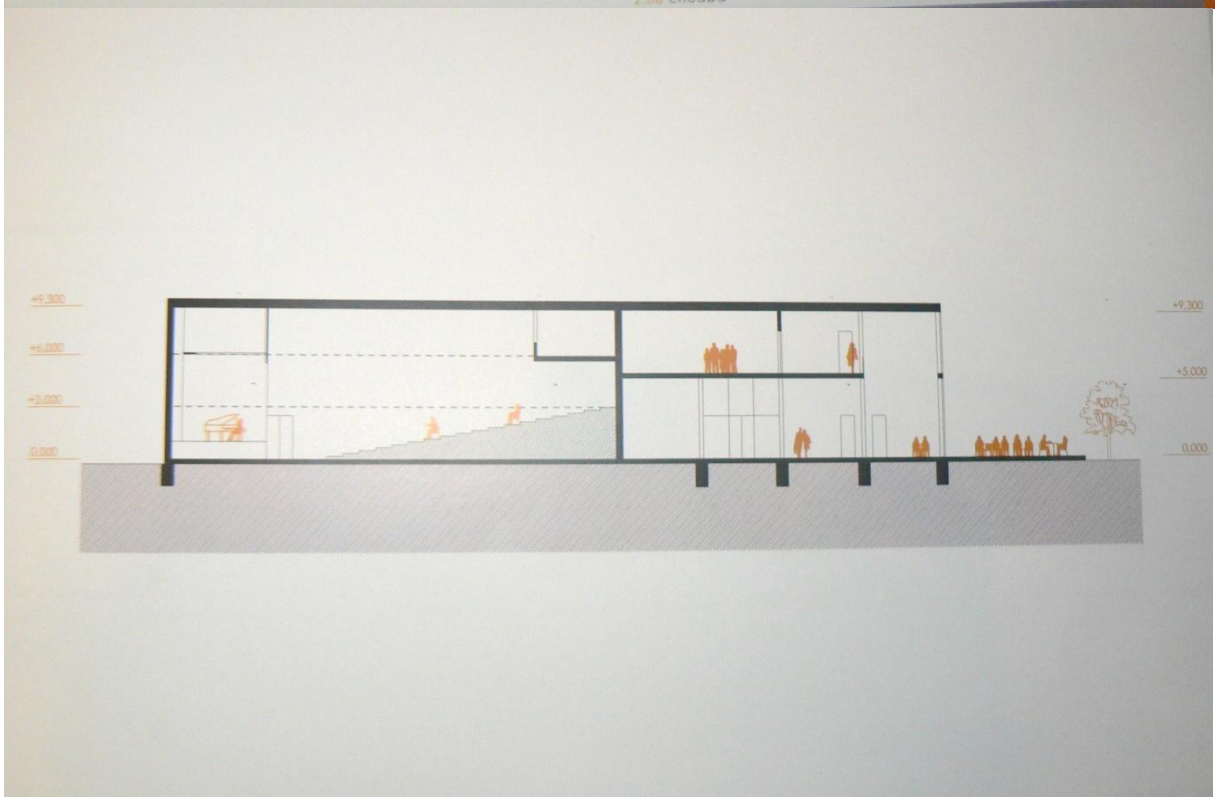

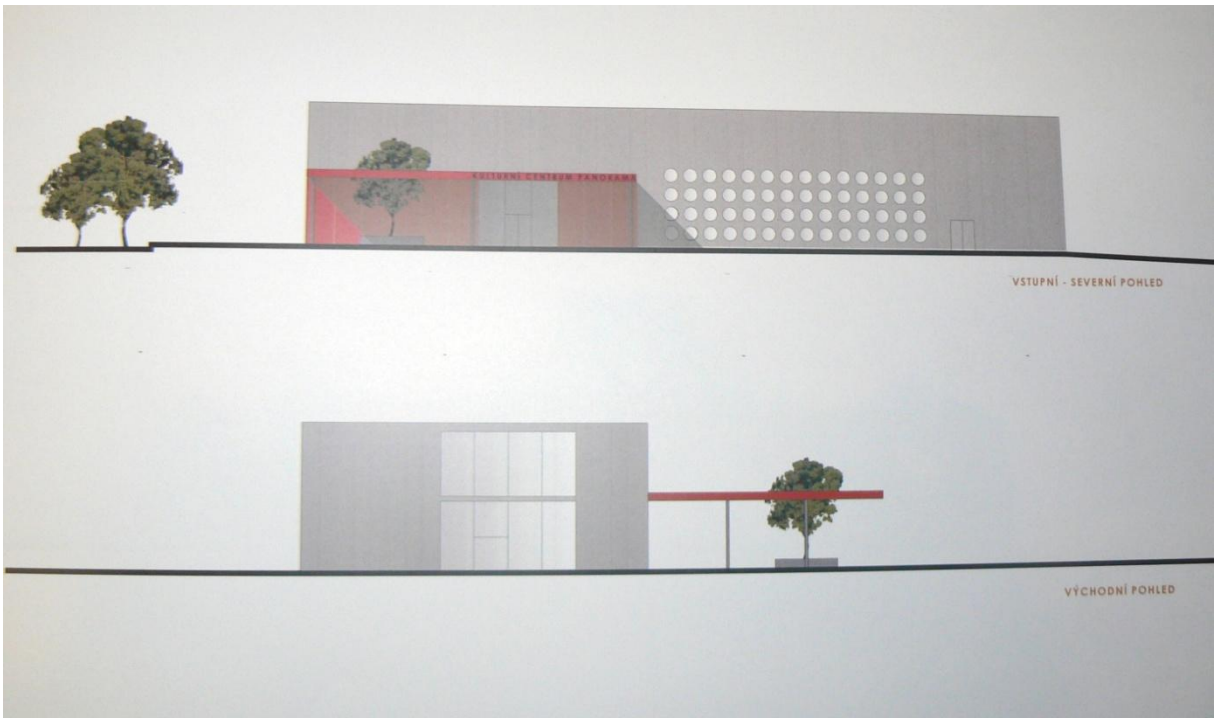
VSTUPNÍ - SEVERNÍ POHLED
VÝCHODNÍ POHLED

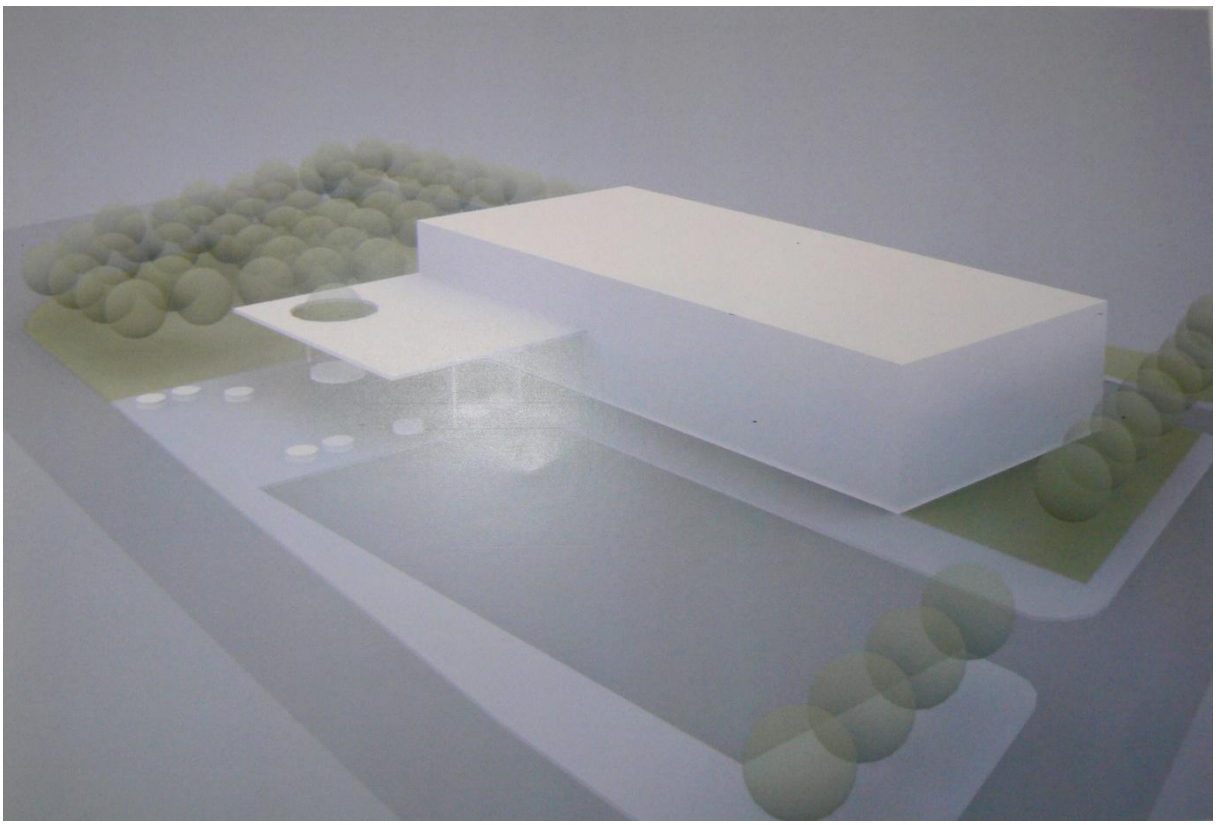

3. Varianta číslo 3

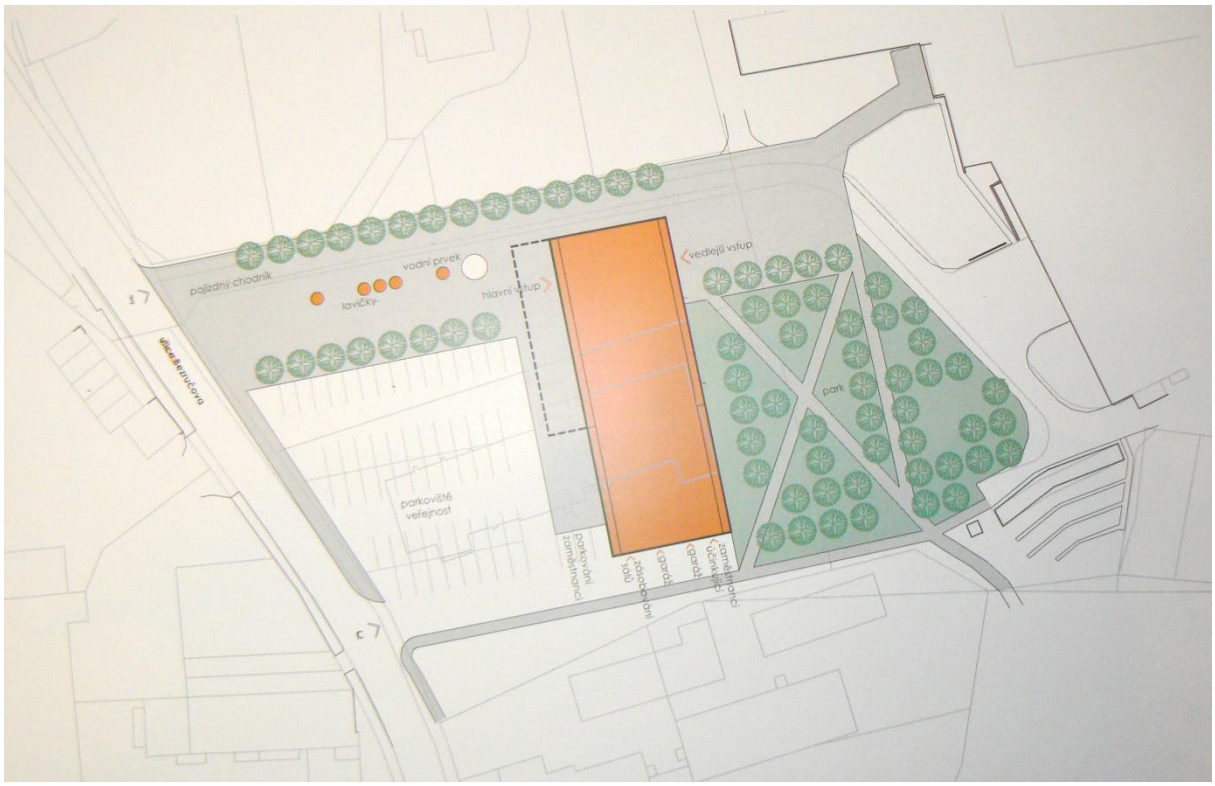

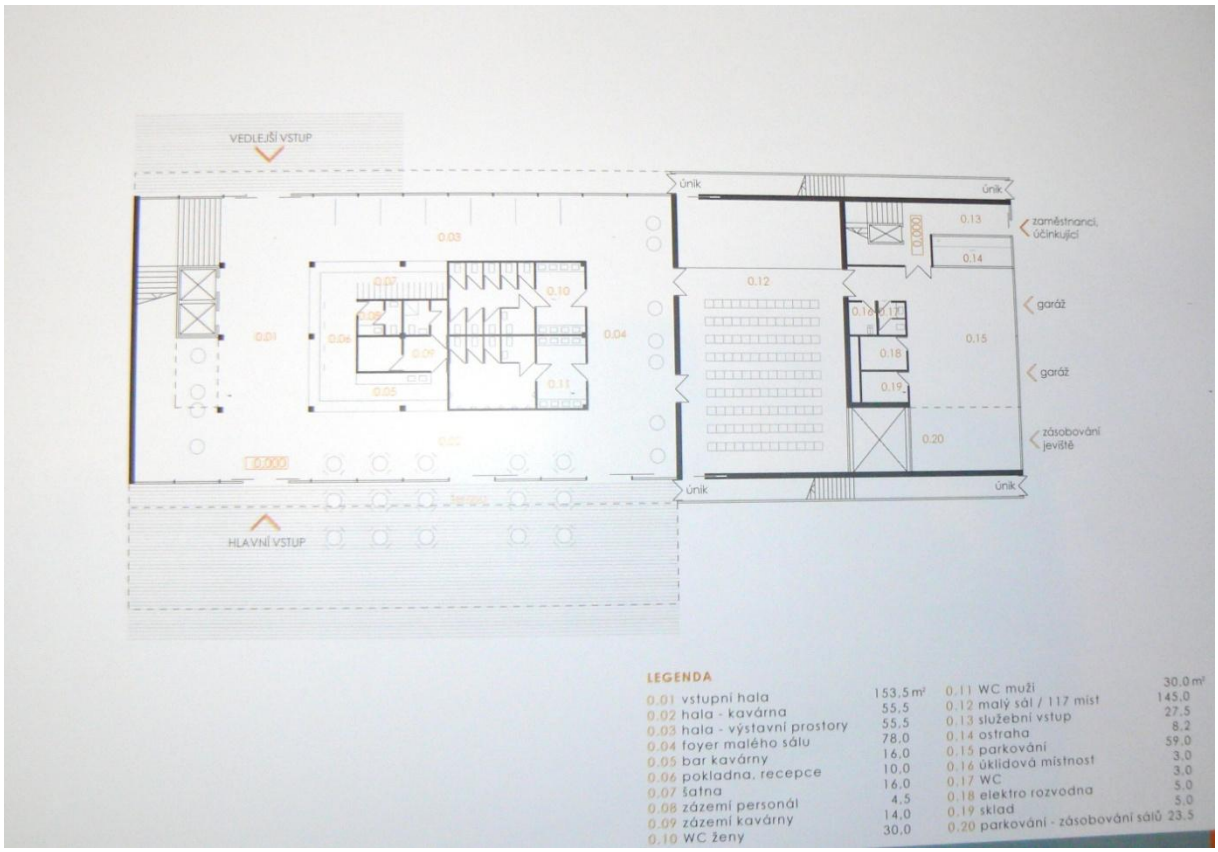

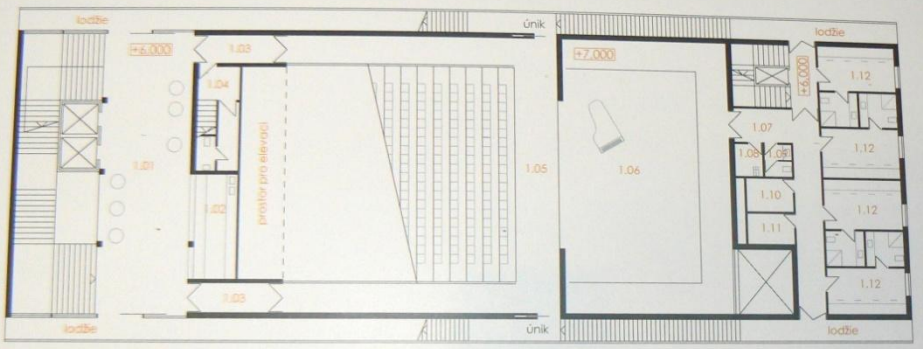

LEGENDA

1.01	foyer	78,0 m²
1.02	bufet	15,0
1.03	akustická předsíň	8,0
1.04	zázemí režie sálu	15,0
1.05	sál - hlediště s elevací / 270 míst	231,0
1.06	sál - jeviště s kukátkem	144,7
1.07	chodba	25,3
1.08	úklidová místnost	3,0
1.09	WC	3,0
1.10	prádelna	5,0
1.11	sklad	5,0
1.11	šatna účinkující + zázemí	17,5

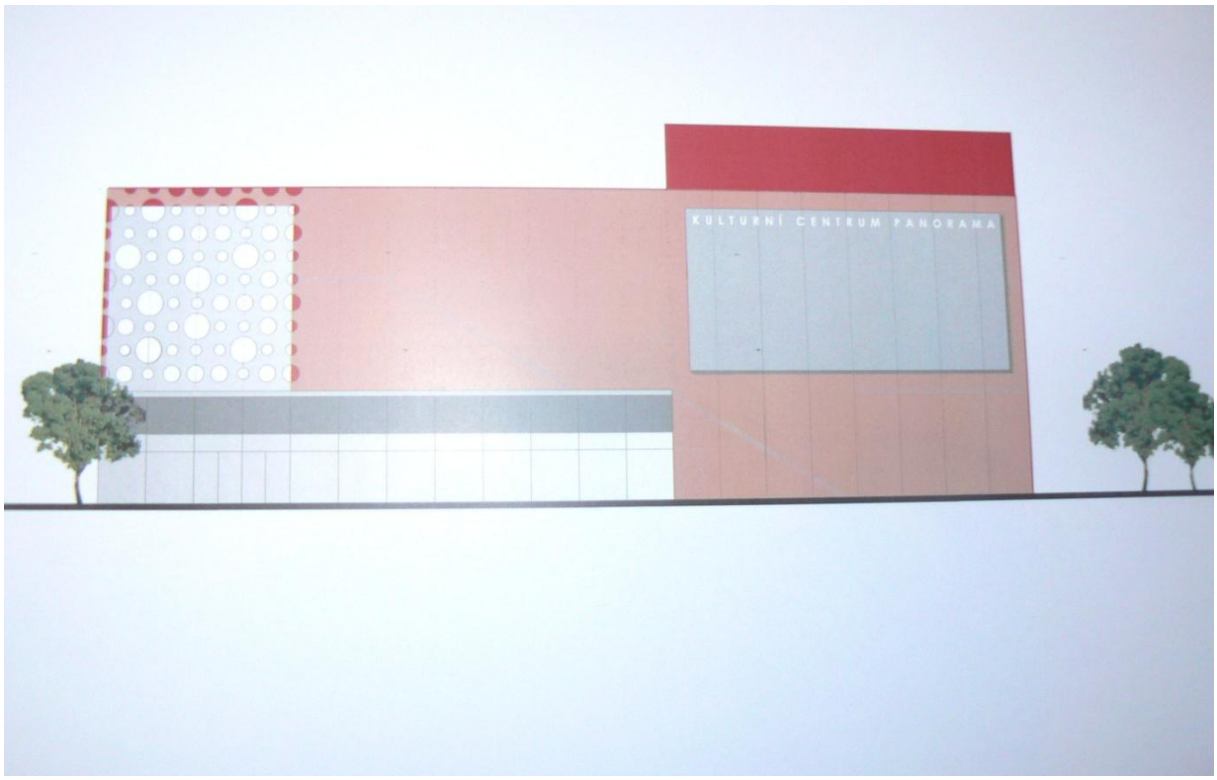
KULTURNÍ CENTRUM PANORAMA

Příloha č. 43 Letní kino Stadion

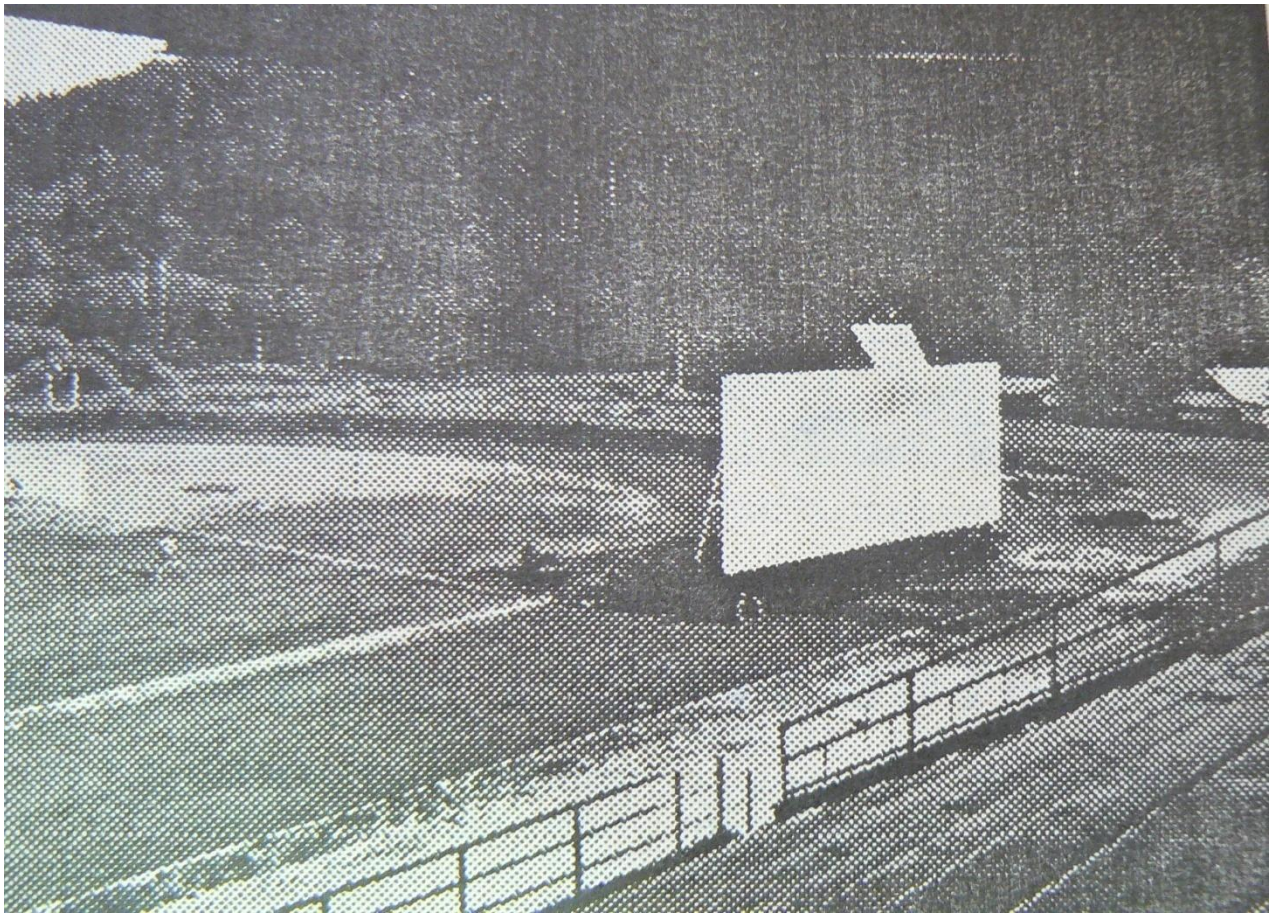

Příloha č. 44 Interiér Janíkovy stodoly

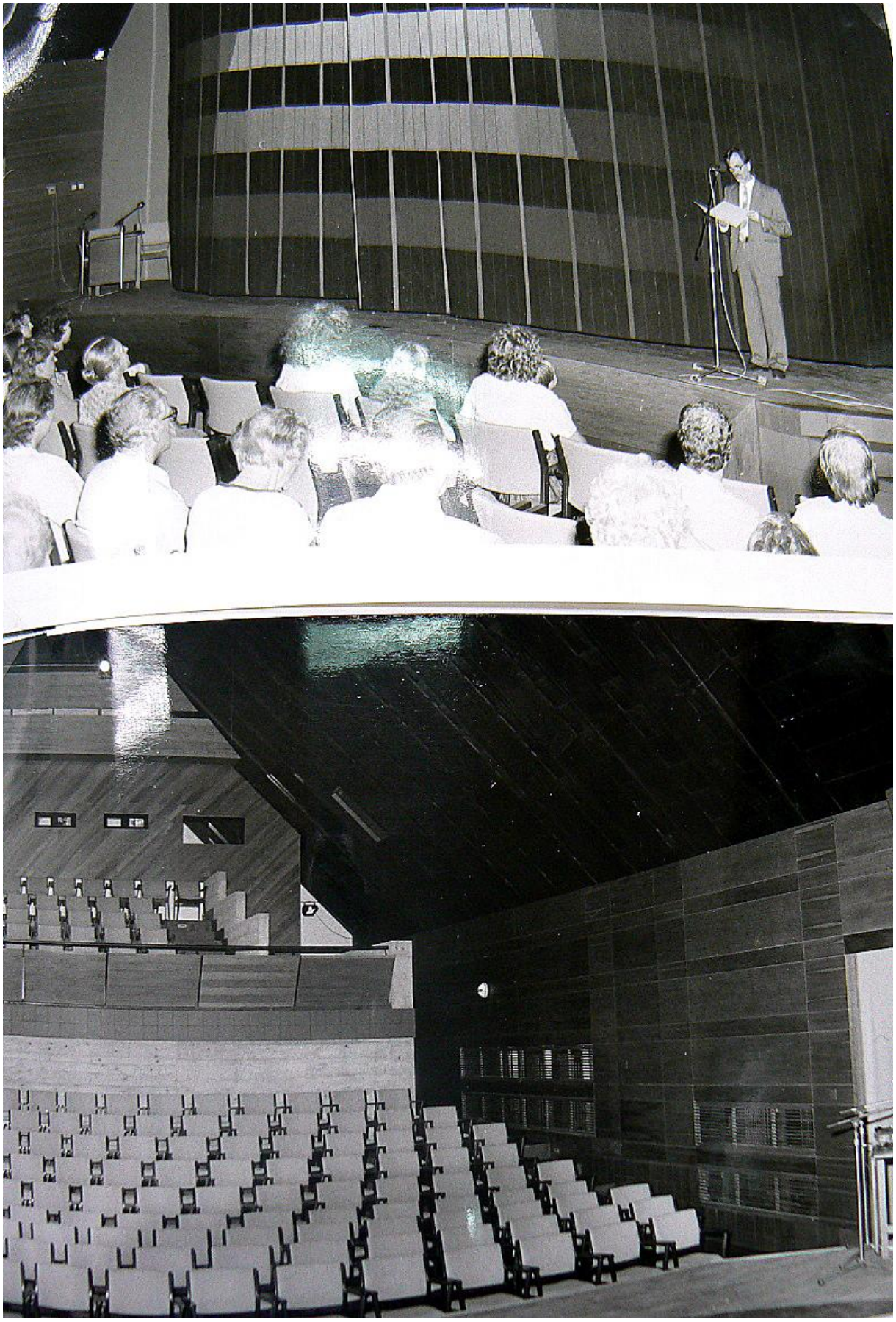

Příloha č. 45 Nedostavěný kulturní dům na místě dnešní prodejny Albert (foto z roku 1991)

Příloha č. 46 Kino Panorama, 2013

KINO

NAŠROT

Příloha č. 47 Mapa Rožnova pod Radhoštěm

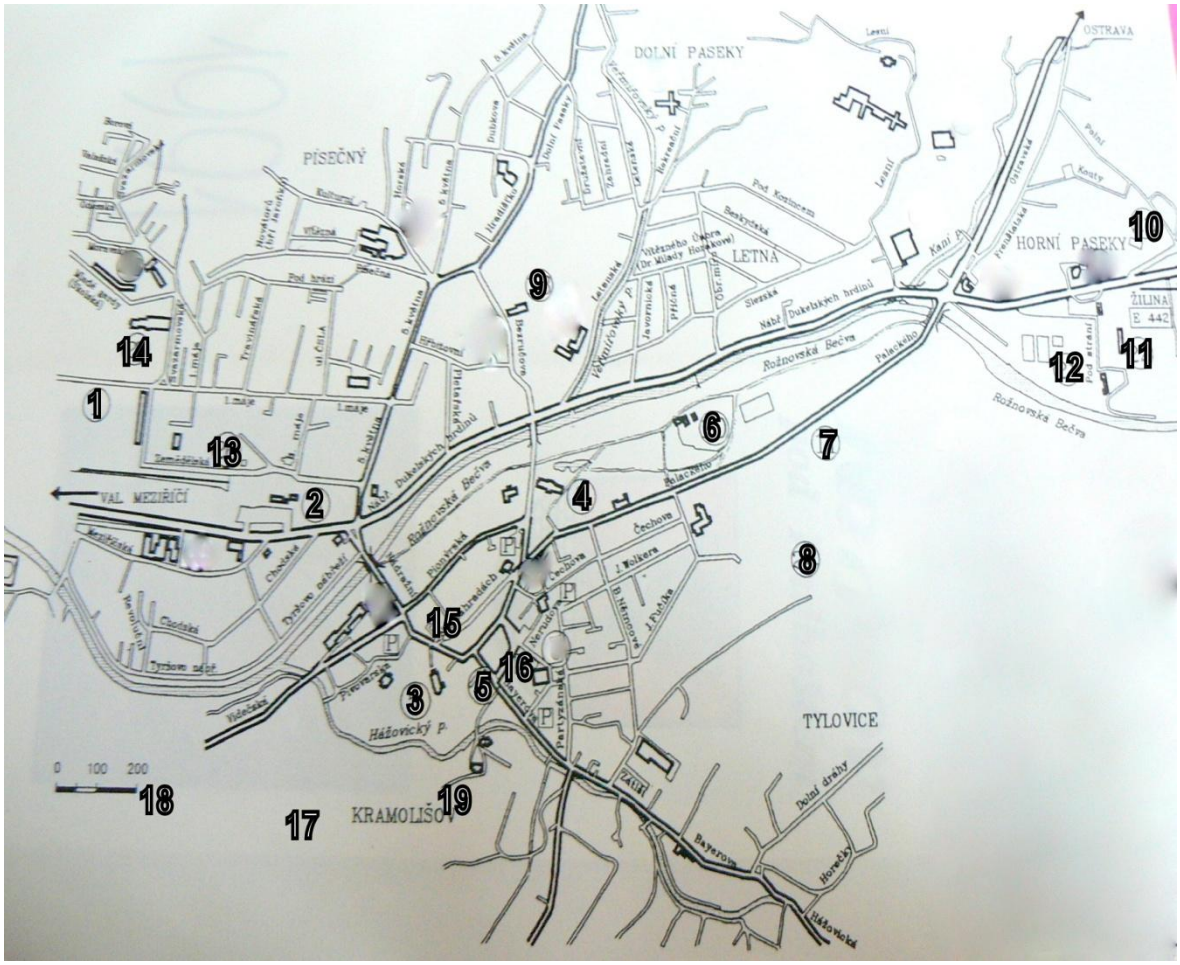

1. Tesla
2. Nádraží ČSAD, ČD
3. Kostel
4. Společenský dům
5. Městský úřad
6. Skanzen- Dřevěné městečko
7. Skanzen – Mlýnská dolina
8. Skanzen – Valašská dědina
9. Kino Panorama
10. Autocamping
11. Fotbalový stadion (sídlo letního kina Stadion)
12. Autocamping
13. T-klub kulturní agentura
14. Místo, kde stál Dům kultury
15. Místo, kde stál Lidový dům
16. Místo, kde stál hotel Radhošť
17. Areál Láně, kde mělo stál přírodní víceúčelové kulturní centrum
18. Pálkovňa
19. Sokolovna